

รายงานการศึกษาวิจัย

การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม
การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 21/2565

ISBN 978-616-270-373-7

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

99/20 ถนนสุขุวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ : 02 668 7123

โทรสาร : 02 243 2787

Website : www.onec.go.th

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการศึกษาวิจัย

การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม
การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

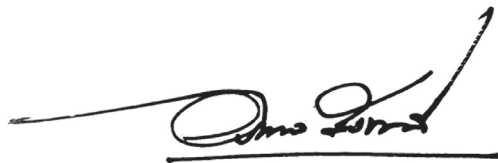

คำนำ

ในสถานการณ์ที่ประเทศไทยกำลังเร่งพัฒนาและวางรากฐานให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนและสามารถแข่งขันได้กับนานาประเทศ ประชาชนต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อันเป็นผลมาจากการพัฒนาในทุกด้าน พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราโชบายที่ให้ความสำคัญกับงานพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ

การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดผลลัพธ์ต่อประชาชนอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีหลักการ กระบวนการ วิธีการ และกลไกในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยบูรพา จัดให้มีการดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามแนวทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ พร้อมทั้งศึกษาผลที่เกิดขึ้นและจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน เพื่อเผยแพร่แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนนำไปใช้ประโยชน์ในการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของท้องถิ่นและประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาขอขอบพระคุณองคมนตรี (พลเอกดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ) ที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สำนักงานฯ เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ราชภัฏทั่วประเทศ รวมทั้งขอขอบคุณมหาวิทยาลัยบูรพา รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี และคณะ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้แทน และประชาชน ตลอดจนผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้บรรลุเป้าหมายไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นส่วนสนับสนุนให้การดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

(นายอรรถพล สังขวาสี)
เลขาธิการสภาการศึกษา

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

“การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน”

“Development of a guideline framework for monitoring of Rajabhat University’s strategy implementation of community development emphasizing on the impact on the local people”

การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ 2) ศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น 3) จัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research Design) ตามแบบผสมวิธีหลายระยะ (Multiphase Mixed Method) โดยที่ระยะแรกและระยะที่สองจะเป็นแบบคู่ขนาน (Parallel-Database Design) โดยที่ข้อมูลเชิงปริมาณ เลือกกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจาก 6 ภูมิภาค ใช้วิธีการจับฉลากภูมิภาคละ 1 มหาวิทยาลัย เก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์และนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามด้านต่าง ๆ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพผู้ให้ข้อมูลหลักเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้นำท้องถิ่น อาจารย์ นักศึกษา และประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม และนำข้อมูลทั้งสองส่วนมาวิเคราะห์ข้อมูลไปสู่ระยะที่สามเป็นการพัฒนาทฤษฎี (Theory-Development Design) โดยที่วิธีวิจัยเชิงคุณภาพรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม มาวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีการกำกับติดตาม ส่วนวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสอบถามความคิดเห็นร่างกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิทุกภาคส่วน และจัดลำดับและนำหน้าของตัวชี้วัดด้วยการประยุกต์ใช้

กระบวนการลำดับขั้นเชิงวิเคราะห์ เพื่อจัดทำร่างกรอบแนวทางการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนจากผู้ทรงคุณวุฒิทุกภาคส่วน จนทุกฝ่ายยอมรับและคิดเห็นตรงกันจึงดำเนินการจัดทำกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ข้อค้นพบ

ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ที่ 1 ซึ่งประกอบไปด้วย 4 หลักการได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา เกิดการติดขัดไม่สามารถดำเนินการได้ตามความต้องการของประชาชนอย่างราบรื่น โดยพบปัญหาตามหลักการดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ พบปัญหา

- 1) ปัญหาการเพิ่มช่องทางหารายได้ให้กับประชาชน ประชาชนบางกลุ่มยังมีช่องทางการหารายได้ไม่มาก ส่งผลให้มีรายได้น้อยเพียงพอกับการดำรงชีพ
- 2) ปัญหาการขาดแหล่งทุนสนับสนุนด้านธุรกิจชุมชน เพราะแหล่งทุนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การขยายธุรกิจและขยายกำลังการผลิตให้เติบโตต่อไป
- 3) ปัญหาด้านการตลาดเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ในชุมชนที่ผลิตมาแล้วมีช่องทางการจัดจำหน่ายมากขึ้น เพื่อที่จะสามารถเพิ่มยอดขายสินค้า

ด้านสังคม พบปัญหา

- 1) ปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยีของประชาชน โดยพบว่าประชาชนบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการดำเนินงานและการสื่อสาร ทำให้การดำเนินงานและการสื่อสารขาดประสิทธิภาพ
- 2) ปัญหาการประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าไปดำเนินการยังไม่ทั่วถึงทุกกลุ่มของประชาชน ทำให้ประชาชนบางกลุ่มที่มีความต้องการอย่างแท้จริงไม่สามารถเข้าร่วมกับโครงการได้
- 3) ปัญหาความต้องการของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการที่ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าไปดำเนินการมีมาก แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่สามารถให้เข้าร่วมได้ทั้งหมดซึ่งมีสาเหตุมาจากข้อจำกัดบางประการ

4) ปัญหาชาวบ้านเสียเวลาทำงานจากการลงพื้นที่ให้การอบรมบ่อย ๆ ด้วยเหตุนี้ การอบรมควรเป็นการอบรมที่สอดคล้องและสะท้อนความต้องการรวมถึงความเดือดร้อนของประชาชนอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ยังพบประเด็นปัญหาด้านสังคมในมิติของผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่

1) ปัญหาอาจารย์บางท่านที่ลงไปปฏิบัติงานยังขาดความเข้าใจในการดำเนินโครงการ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงขาดทักษะการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาของชุมชน โดยเฉพาะบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เป็นกลุ่มอาจารย์ใหม่

2) ปัญหาด้านการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับปรุงผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ โดยเฉพาะนักศึกษาที่ลงพื้นที่ยังไม่สามารถให้คำแนะนำชาวบ้านเมื่อประสบปัญหาได้

3) ปัญหาด้านภาระงานประจำของบุคลากรส่งผลต่อการจัดการเวลาลงพื้นที่ปฏิบัติงานในชุมชนอย่างทั่วถึง รวมถึงขาดการติดตามตรวจสอบผลงานอย่างต่อเนื่อง

4) ปัญหาการขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายผู้บริหาร

สำหรับปัญหาด้านสังคมในมิติของกระบวนการ ได้แก่

1) ปัญหาที่เกิดจากกระบวนการเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า

2) ปัญหาด้านกระบวนการรายงานผลการปฏิบัติงานที่ขาดความต่อเนื่อง

และปัญหาด้านสังคมในมิติอื่น ๆ ได้แก่ ปัญหาจากปัจจัยภายนอกเรื่องสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ระบาดทั้งภายในและภายนอกชุมชน ส่งผลให้การปฏิบัติงานต้องปฏิบัติตามด้วยความระมัดระวัง อีกทั้งต้องดำเนินงานตามมาตรการป้องกันอย่างเข้มงวด จึงทำให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้า

ด้านสิ่งแวดล้อม พบปัญหาการขาดความเข้าใจในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมไปถึงการอนุรักษ์พลังงานให้ถูกต้องเหมาะสม

ด้านการศึกษา พบปัญหาคือประชาชนในชุมชนยังขาดการส่งเสริมในเรื่องการศึกษาตามอัธยาศัย เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้มนุษย์ไม่หยุดที่จะพัฒนาตนเอง

ผลการศึกษาปัจจัยที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ปัจจัยภายใน มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยด้านกลยุทธ์ (Strategy) เป็นปัจจัยที่สำคัญเพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศได้น้อมนำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูรกิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มากำหนดกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ยุทธศาสตร์สำคัญที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนคือยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น โดยกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา จึงถือเป็นบทบาทหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาให้ กับประชาชนในแต่ละท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งตั้งอยู่ ส่งผลให้การดำเนินงานพัฒนา ท้องถิ่นเป็นเป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง

ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร (Structure) เพื่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะใช้โครงสร้างองค์กรที่มีอยู่เดิม สายการบังคับบัญชาและระบบ การติดต่อสื่อสารแบบเดิม โดยมีการศึกษาทำความเข้าใจแผนยุทธศาสตร์จากนั้นจึงมอบหมาย ภาระงานให้ทีมงานภายใต้โครงสร้างการทำงานที่มีอยู่เดิมนั้นตามความถนัดของแต่ละคณะ

ปัจจัยด้านการจัดระบบการทำงาน (System) มีระบบการวางแผนการทำงานร่วมกัน กับประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดความร่วมมือของชุมชน และมีการจัดทำระบบฐานข้อมูล โดยทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นผู้รับผิดชอบช่วยจัดทำระบบฐานข้อมูลให้กับจังหวัดทั้งนี้ได้รับความช่วยเหลือจากตัวแทนชุมชนรวมถึงผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ อีกทั้งมีระบบการประสานงานที่ดี อย่างเป็นขั้นตอนตามพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยผ่านแกนนำชุมชนมาช่วยประสานงานกับประชาชน ในพื้นที่ โดยอาจารย์จะลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าถึงใจประชาชนในชุมชนรวมถึงมีระบบการ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งนี้จะทราบผลจากกองแผนโดยรายงานตามตัวชี้วัดถึงผล การดำเนินงานที่ได้ อีกทั้งมีการดำเนินการติดตามด้วยการพุดจาสอบถามข้อมูลโดยตรง

ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารงาน (Style) ที่ให้ความสำคัญกับการกำหนดวิสัยทัศน์ และนโยบายที่ชัดเจน มีภาวะผู้นำสูง สามารถจูงใจให้คนทำตาม และสร้างให้เกิดความร่วมมือระหว่าง บุคลากรในมหาวิทยาลัยและความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย อีกทั้งรับฟังความคิดเห็นและมีปฏิสัมพันธ์ ที่ดีกับทุกภาคส่วนโดยเน้นการปฏิบัติงานจริงในชุมชน

ปัจจัยด้านบุคลากร (Staff) ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้พัฒนา อาจารย์และบุคลากรให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถหลายด้านสามารถนำความรู้ความสามารถ มาช่วยพัฒนาชุมชนได้หลายรูปแบบ ส่งผลให้ชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับความช่วยเหลือ เกิดความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้

ปัจจัยด้านทักษะ (Skill) ใช้หลัก PDCA เริ่มตั้งแต่การวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบ และการปรับให้เหมาะสม ทำให้เกิดทักษะในการทำงานพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งก่อน ที่จะลงไปพัฒนาท้องถิ่นต้องมีการเตรียมความรู้เพื่อถ่ายทอดให้กับประชาชน ยิ่งทำให้มีทักษะเพิ่มขึ้น ทำให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย

ปัจจัยด้านค่านิยมร่วมในองค์กร (Shared Value) บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมโนคบุรีมีค่านิยม
องค์กรในเรื่องของการพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547
ในมาตรา 7 ที่ระบุชัดเจนว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้าง
ปัญญาของแผ่นดิน” ซึ่งทุกคนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน จึงถือเป็นบทบาทหน้าที่หลักของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงร่วมกันดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนา
ท้องถิ่น ทำให้คนเกิดค่านิยมความร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงาน

ปัจจัยภายนอก มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยด้านการเมือง (Politic) นโยบายภาครัฐในระดับจังหวัดและในระดับท้องถิ่น
มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การดำเนินงาน
พัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technology) ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส
โคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้เทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญที่เข้ามาช่วยในการพัฒนาชุมชน
โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีช่วยในการสื่อสาร การประชุมผู้นำชุมชนในพื้นที่ห่างไกลได้รับทราบข้อมูล

ปัจจัยด้านสังคม (Social) มหาวิทยาลัยราชภัฏมโนคบุรีมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้นำท้องถิ่น ผู้นำ
ท้องที่ รวมถึงศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน ส่งผลให้การประสานงานทำได้ด้วยความราบรื่นทำให้
การพัฒนาประสบความสำเร็จ

ผลการศึกษากลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

กลไกการวางแผน (Planning) เริ่มที่การลงพื้นที่เพื่อสำรวจพูดคุยถึงปัญหาของ
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนและชุมชนต่าง ๆ เพื่อที่จะได้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชน
ที่แท้จริง จากนั้นจึงทำการรวบรวมปัญหามากำหนดแผนการทำงาน เมื่อรวบรวมปัญหาและกำหนดเป็น
แผนงานได้แล้วจึงทำการหารือกับผู้นำชุมชนถึงวิธีการที่เหมาะสมในการลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา
โดยให้ผู้นำชุมชนเป็นหลักในการประสานงานไปยังประชาชนกลุ่มเป้าหมายให้มาเข้าร่วมกิจกรรม
 อีกทั้งมีการเสริมสร้างความเข้าใจในการแก้ไขปัญหา ร่วมกัน โดยวางแผนการทำงานแบบบูรณาการ
 และกำหนดวิธีการทำงานตามขั้นตอน Plan Do Check Act และสุดท้ายเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้น
 ก็จะมีการวางแผนการประเมินผลการทำงานว่าสอดคล้องกับเป้าหมายความต้องการของประชาชน
หรือไม่ กลไกการจัดองค์กร (Organizing) จะใช้โครงสร้างองค์กรที่มีอยู่เดิม มีการบังคับบัญชา
 และระบบการติดต่อสื่อสารแบบเดิมโดยเพิ่มเติมกระบวนการจัดให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องศึกษา

และทำความเข้าใจแผนยุทธศาสตร์ จากนั้นแบ่งภาระงานตามความถนัดของแต่ละคณะ นอกจากนี้ยังเพิ่มเติมโครงสร้างองค์กรแบบแมทริกซ์ที่มีการประสานการทำงานร่วมกันผ่านการขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยในลักษณะการบูรณาการตามความถนัดของแต่ละคณะ

กลไกการจัดคนให้เข้าทำงาน (Staffing) จะใช้กำลังคนที่มีอยู่เดิมเป็นทีมหลักในการทำงาน โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะประชุมชี้แจงพนักงานในมหาวิทยาลัยและบุคลากรต่าง ๆ ถึงบทบาทหน้าที่ในภารกิจที่สำคัญโดยเฉพาะการพัฒนาท้องถิ่น ส่งผลให้การตั้งคณะกรรมการรวมถึงการสรรหาคนเข้ามาทำงานในแต่ละโครงการจะได้รับความสนใจจากบุคลากรทุกคน

กลไกการอำนวยการ (Directing) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏจะมอบหมายภารกิจตามยุทธศาสตร์ให้แก่บุคลากรผ่านการให้คำปรึกษาชี้แนะ โดยคำนึงถึงขวัญและกำลังใจของบุคลากร ผู้ปฏิบัติงาน ในส่วนของการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานของบุคลากรก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินไปตามแผนหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งทางผู้บริหารมีการนำเครื่องมือทางการจัดการ OKRs (Objective and Key Results) มาช่วยกำกับติดตามและประเมินผลงานของบุคลากรตามภารกิจหลัก 4 ด้านของอาจารย์ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

กลไกการประสานงาน (Co-ordinating) เริ่มตั้งแต่ระดับนโยบายระหว่างผู้บริหารระดับจังหวัด นำโดยผู้ว่าราชการจังหวัดกับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยนำโดยอธิการบดี มาร่วมปรึกษาหารือถึงแนวทางการกำหนดกลยุทธ์การทำงาน ต่อมาก็เป็นการประสานงานกันในระดับของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งภายในมหาวิทยาลัย และภายนอกมหาวิทยาลัย (ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม) นอกจากนี้ก็เป็น การประสานงานกับประชาชนในพื้นที่ โดยต้องอาศัยความต่อเนื่องเพื่อที่จะทำให้ประชาชนเชื่อใจ และเข้าใจถึงความสำคัญของการดำเนินงาน

กลไกการรายงานผล (Reporting) จะมีการประชุมคณะทำงานเพื่อกำกับติดตามผล รวมถึงสำรวจปัญหาอุปสรรคจากผลการปฏิบัติงานและหาแนวทางแก้ไขจำนวน 2 ครั้ง/ภาคการศึกษา นอกจากนี้ยังมีการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อคณะกรรมการบริหารทุก 2 เดือน รวมถึงการรายงานผลการปฏิบัติงานตามไตรมาสของปีงบประมาณ โดยติดตามดูว่าผลที่ได้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงานโครงการหรือไม่

กลไกการจัดทำงบประมาณ (Budgeting) ทางมหาวิทยาลัยจะมีงบประมาณสนับสนุนในส่วนของตัวเอง ทั้งนี้อาจมีการใช้งบในส่วนของวิจัยร่วมด้วย โดยบูรณาการการแก้ปัญหาพื้นที่ด้วยกระบวนการวิจัย อีกทั้งการที่ได้ร่วมมือกันกับภาคีเครือข่ายยังส่งผลให้การทำงานของมหาวิทยาลัยในบางพื้นที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากทางท้องถิ่นด้วย

ผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

ด้านเศรษฐกิจ

จากการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการส่งเสริมอาชีพประชาชนในพื้นที่ เช่น กลุ่มทอเสื่อกก กลุ่มทอผ้าไหมลื้อ กลุ่มเลี้ยงแพะ กลุ่มแปรรูปสมุนไพร/แปรรูปผลิตภัณฑ์ ในท้องถิ่น กลุ่มท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์ ปศุรักษ์ปลอดภัย เลี้ยงไก่อินทรีย์ เป็นต้น ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีการประกอบอาชีพเสริมจากอาชีพหลักของตนเอง หลายครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีผลผลิตที่สามารถใช้เพื่อการอุปโภค บริโภคในครัวเรือนส่งผลให้หลายครอบครัวมีรายจ่ายลดลง นอกจากนี้มีการจัดอบรมให้ความรู้ที่สามารถยกระดับมาตรฐานสินค้า มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากวัสดุภายในท้องถิ่น เช่น การทำปลาซึ่ม การทำนมแพะพาสเจอร์ไรส์ การทำชีสนมแพะ การทำผลิตภัณฑ์จากผลส้มควาย เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตรให้มีราคาสูงขึ้นตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าในวงกว้างมากขึ้น

ด้านสังคม

มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีโครงการที่สร้างความรักและความสามัคคีให้กับคนในชุมชน เช่น โครงการแก้ปัญหาครอบครัวแห่งกลาง โครงการพัฒนาผู้สูงอายุ เป็นต้น ทำให้เกิดการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุช่วยเหลือให้ความรู้ในการดูแลตนเอง มีเครือข่ายความร่วมมือการทำงานเพื่อสังคมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนต่าง ๆ มีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสมุนไพรดูแลสุขภาพ ประชาชนเกิดความรักและห่วงหาอาทรภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความเข้าใจกันมากขึ้น โดยสังเกตจากการเข้ามาร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนเพิ่มมากขึ้น และให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือ พัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ด้านสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยราชภัฏได้มุ่งเน้นพัฒนาสิ่งแวดล้อม ด้วยการจัดให้มีการอยู่แบบพึ่งพาธรรมชาติ ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ อนุรักษ์ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ลดการทำไร่เลื่อนลอยที่ใช้สารเคมี พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรธรรมชาติ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมชุมชนดั้งเดิม มีการวิจัยผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับธรรมชาติ เช่น น้ำหมักชีวภาพ ปุ๋ยชีวภาพพื้นฟูดิน ทำสบู่จากสมุนไพรธรรมชาติ โดยยึดหลักการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด รักษาสมดุล ทำให้มีความยั่งยืนของทรัพยากรต่าง ๆ การนำเทคโนโลยีด้านพลังงานแสงอาทิตย์ไปช่วยในการทำการเกษตร เช่น การจัดการน้ำ การอบสมุนไพร การให้แสงสว่างและพลังงานในการสูบน้ำทำการเกษตร เป็นต้น เป็นเหตุให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและความเป็นอยู่ จากการดำเนินงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า สารเคมีปนเปื้อนในดินลดลง ประชาชนสามารถ

ลดต้นทุนการผลิตจากการใช้สารเคมี เช่น ยาฆ่าแมลง และปุ๋ยเคมี ธรรมชาติเริ่มฟื้นตัวอยู่ในสภาพที่ดีขึ้น เช่น พื้นที่ชายหาดบ้านบางเทา-เชิงทะเล ทำให้ประชาชนร่วมแรง ร่วมใจกันอนุรักษ์ท้องถิ่นมากขึ้น เพราะเห็นผลลัพธ์ในทางที่ดีขึ้นจากธรรมชาติที่สวยงาม

ด้านการศึกษา

การพัฒนาทางการศึกษา พบว่ามีการนำผลงานวิจัยของอาจารย์มาใช้ในการพัฒนาเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นอกจากนี้พบว่าผู้สูงอายุและครอบครัวมีความรู้ในการดูแลสุขภาพตนเอง มีเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนต่าง ๆ ในการพัฒนาผู้สอนให้มีทักษะการสอนใหม่ ๆ ได้สื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียนของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีนวัตกรรมด้านการพัฒนาภาษาสำหรับเด็กวัย 2-3 ปี และมีการบูรณาการศาสตร์พัฒนาชุมชนให้มีความรู้สามารถแก้ปัญหาในชุมชนตนเองได้ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับประชาชนในชุมชนจากโครงการต่าง ๆ คือ เด็กอายุ 2-3 ปี มีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นจากการใช้นวัตกรรมของอาจารย์ในการเรียนการสอน ในส่วนของผลกระทบ ประชาชนในชุมชนมีความตื่นตัวในการพัฒนาตัวเองมากขึ้น สร้างนิสัยเรียนรู้ตลอดเวลา ผู้การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น มีการเรียนออนไลน์มากขึ้น เข้าอบรมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น

ผลการจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

ข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนนั้น พบว่าประกอบด้วยหลักการกำกับติดตาม 4 หลักการ 19 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม 3) ด้านสิ่งแวดล้อม และ 4) ด้านการศึกษา โดยแต่ละหลักการจะประกอบด้วยเกณฑ์ (Criteria) ตัวบ่งชี้ (Indicator) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจมี 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย
 - 1.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้
 - 1.2 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้
 - 1.3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ
 - 1.4 การเพิ่มรายได้ของประชาชนในพื้นที่บริการ
 - 1.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ
2. ด้านสังคมมี 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย
 - 2.1 การใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน
 - 2.2 การเพิ่มของพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชนและมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์

- 2.3 การพัฒนาสุขภาพให้กับประชาชนในพื้นที่
- 2.4 ผลการรักษาคุณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
- 2.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสังคม
3. ด้านสิ่งแวดล้อม มี 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย
 - 3.1 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน
 - 3.2 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์
 - 3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาครัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และเครือข่ายศิษย์เก่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 - 3.4 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม
4. ด้านการศึกษา มี 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย
 - 4.1 การพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย
 - 4.2 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็กระดับประถมศึกษา

ในพื้นที่บริการ

- 4.3 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 4.4 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น
- 4.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา

จากหลักการและตัวบ่งชี้ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้มีการวิเคราะห์หลักการและตัวบ่งชี้ด้วยวิธีการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP) เพื่อหาสัดส่วนของแต่ละด้าน โดยทำการเปรียบเทียบรายคู่ของด้านและรายคู่ของตัวบ่งชี้ในแต่ละด้าน พบว่าในรายด้านที่มีค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุดอันดับ 1 คือด้านเศรษฐกิจ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.34 รองลงมาคือด้านสังคมอันดับ 2 มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.30 ด้านการศึกษารายด้านอันดับ 3 มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.23 และด้านสิ่งแวดล้อมอันดับ 4 มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.13 ตามลำดับ ในกรณีนี้อันดับ 1 คือด้านเศรษฐกิจ เป็นเพราะว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏให้ความสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นไปที่โครงการที่ทำให้ท้องถิ่นเกิดการผลิตรายการจำหน่าย และการบริโภค ส่งผลให้สามารถลดรายจ่าย และเพิ่มรายได้ในชุมชน จึงทำให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ค่าถ่วงน้ำหนักของด้านเศรษฐกิจมากกว่าด้านอื่น สอดคล้องกับหลักคิดที่ว่า เศรษฐกิจคือรากฐานสำคัญของชุมชน ส่วนลำดับรองลงมาคือด้านสังคมที่มีค่าน้ำหนักเป็นอันดับ 2 ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏพยายามสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการยกระดับความสามารถในการจัดการตนเอง ลดความเหลื่อมล้ำในชุมชน และอนุรักษ์คุณค่าของประเพณี วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนจึงมีความสำคัญอันดับ 2 นอกจากนี้ทางด้านการศึกษาอยู่ในอันดับ 3 เพราะทางมหาวิทยาลัยราชภัฏมีการส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกช่วงวัยมีความรู้ ความสามารถ และส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

อย่างเหมาะสม และอันดับที่ 4 คือด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพราะทางมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ช่วยสร้างความเข้าใจและความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนอย่างประหยัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มีรายละเอียดดังนี้

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมควรนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในประเด็นการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ มีรายละเอียดดังนี้

1) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการลงพื้นที่กำกับติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมจนประชาชนเกิดการยอมรับ เช่น บางมหาวิทยาลัยอธิการบดีลงมากำกับติดตามด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ทำให้คณาจารย์เห็นความสำคัญของการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และมีขวัญกำลังใจในการดำเนินงานรวมถึงประชาชนให้การตอบรับ และร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรทำหน้าที่ให้การชี้แนะและเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการ (Coaching and Mentoring) ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จนเกิดการยอมรับจากทุกภาคส่วน

3) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรสร้างความร่วมมือและสนับสนุนผู้นำธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำทางจิตวิญญาณ และบุคคลที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ ให้มาร่วมในโครงการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

4) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรสร้างและรักษาระบบและกลไกในการสานสัมพันธ์ และการประสานงานกับเครือข่ายในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

5) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูงเข้าไปช่วยพัฒนาคุณภาพและปริมาณของผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เช่น

ต้นน้ำ มหาวิทยาลัยราชภัฏนำความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาดิน เพื่อไปเพิ่มผลผลิตให้กับกลุ่มเกษตรกร ให้มีผลผลิตสูงขึ้น

กลางน้ำ มหาวิทยาลัยราชภัฏช่วยพัฒนากระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เช่น น้ำจากผลส้มควายมาแปรรูปเป็นผงสำเร็จรูปพร้อมชง

ปลายน้ำ มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน

6) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรวีมีกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการจำหน่ายและการบริโภคผลิตภัณฑ์ในชุมชน เช่น ให้นักศึกษานำเสนอสินค้าเพื่อส่งเสริมการตลาดออนไลน์ รวมถึงขยายกลุ่มผู้บริโภคเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน

7) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรวีมีโครงการหรือกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่นอย่างบูรณาการเพื่อให้ครบเป้าหมายการพัฒนาทุกด้าน เช่น โครงการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนกลุ่มท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์บ้านบางเทาเชิงทะเล ที่สามารถเกิดผลทั้งด้านเศรษฐกิจ คือเกิดรายได้จากการท่องเที่ยว ด้านสังคม คือ ประชาชนในชุมชนมีความร่วมมือกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านการศึกษา คือ การให้นักเรียนเข้ามาเป็นกลุ่มมัคคุเทศก์น้อยสำหรับนำเที่ยวในชุมชน และด้านสิ่งแวดล้อม คือ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

8) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรวีจัดทำฐานข้อมูลให้ครบทุกมิติ เช่น โครงการ ABC - 6D โมเดล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่และประเมินความต้องการของชุมชน รวมถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการจัดโครงการที่พัฒนาแล้ว ส่งผลให้ชุมชนสามารถพัฒนาต่อยอดได้อย่างยั่งยืน

9) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรวีเพิ่มการสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงว่าการพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นการน้อมนำพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทำหน้าที่พัฒนาท้องถิ่นแต่ละแห่งของตน

10) มหาวิทยาลัยในกลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น ควรนำตัวบ่งชี้การกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปใช้ในการกำกับติดตามงานพัฒนาท้องถิ่น

11) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรวีควรจัดช่องทางการรับฟังความคิดเห็นที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมสะท้อนปัญหาที่แท้จริงอย่างหลากหลายช่องทาง และให้ประชาชนหลายกลุ่มเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง

12) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรวีกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นโดยคำนึงถึงแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้เกิดการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกัน

13) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรวีและหน่วยงานที่รับผิดชอบการประกันคุณภาพภายใน (IQA) ควรมีการบูรณาการตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพภายในกับตัวบ่งชี้ของกรอบแนวทางการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน และดำเนินการกำกับติดตามและประเมินผลควบคู่กันไป เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในแนวทางเดียวกัน และทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการรายงานผลหรือการรวบรวมเอกสารหลักฐาน

14) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นของประชาชน รวมถึงให้ประชาชนในพื้นที่บริการเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง อาจจะเป็นรายบุคคลหรือการรวมกลุ่มตามอาชีพ โดยมหาวิทยาลัยมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนด้านความรู้ วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ กระบวนการนี้จะทำให้สามารถดำเนินการกิจกรรมหรือการพัฒนาอาชีพให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

15) ผู้บริหารระดับจังหวัดและผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดแนวทางในการสร้างการมีส่วนร่วมและการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

16) มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ควรนำกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย 4 หลักการ 19 ตัวบ่งชี้ ไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ค
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ด
สารบัญภาพ	ท
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษาวิจัย	1
คำถามการศึกษาวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย	5
กรอบแนวทางในการศึกษาวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
ตอนที่ 1 ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	15
ตอนที่ 2 บริบทมหาวิทยาลัยกับประโยชน์ต่อสังคมท้องถิ่น	17
ตอนที่ 3 ความเชื่อมโยงของแผนที่เกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น	21
ตอนที่ 4 การบริหารจัดการยุทธศาสตร์	43
ตอนที่ 5 การกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์	46
ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52

สารบัญ (ต่อ)

3 วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

57

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาวิจัย	57
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	62
การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	63
การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย	66
การดำเนินการศึกษาวิจัย	67
สถานที่ดำเนินการศึกษาวิจัยและกลุ่มเป้าหมาย	73

4 ผลการศึกษาวิจัย

75

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ	76
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น	113
ตอนที่ 3 ผลการจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	143

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

149

ตอนที่ 1 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ	150
ตอนที่ 2 สรุปและอภิปรายผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น	163

สารบัญ (ต่อ)

ตอนที่ 3	สรุปและอภิปรายผลการจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน	168
----------	--	-----

	ข้อเสนอแนะ	173
--	------------	-----

บรรณานุกรม

176

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา	183
-----------	---	-----

ภาคผนวก ข	เครื่องมือการวิจัย	185
-----------	--------------------	-----

ภาคผนวก ค	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	222
-----------	---	-----

ภาคผนวก ง	ภาพการดำเนินงาน	224
-----------	-----------------	-----

ภาคผนวก จ	คู่มือการใช้กรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผล ที่เกิดกับประชาชน	233
-----------	---	-----

ภาคผนวก ฉ	สูตรสำเร็จรูปในโปรแกรม Excel สำหรับติดตามประเมินผล การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	282
-----------	---	-----

คณะผู้ดำเนินงาน

284

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3-1	จำแนกมหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 ภูมิภาค	58
3-2	การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญตามการรับรู้	69
4-1	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามของอาจารย์	76
4-2	ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์	78
4-3	ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์	79
4-4	กลไกที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์	81
4-5	ความคิดเห็นที่มีต่อตัวบ่งชี้ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ของอาจารย์	83
4-6	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษา	85
4-7	ปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของนักศึกษา	86
4-8	ปัจจัยที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น ตามการรับรู้ของนักศึกษา	87
4-9	กลไกที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามการรับรู้ของนักศึกษา	88
4-10	ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยเน้นผลที่เกิดกับประชาชนจำแนกตามหลักการ ปัจจัย ภายใน ปัจจัยภายนอก และกลไก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและภูมิภาคที่แตกต่างกัน	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-11	ปัจจัยในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน จำแนกตามหลักการ 7s Mckinsey และ PEST ในแต่ละภูมิภาค	98
4-12	กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน จำแนกตามหลักการ POSDCORB ในแต่ละภูมิภาค	105
4-13	ผลการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP) ของหลักการและตัวบ่งชี้กรอบแนวทางในการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	146

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	กรอบแนวทางในการศึกษาวิจัยการพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	7
2-1	ความสอดคล้องเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์ระดับประเทศกับแผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)	42
4-1	QR-Code ผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ ลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น	142
4-2	โครงสร้างการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	144

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษาวิจัย

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ได้ระบุใน มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน ของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนา เทคโนโลยี อนุรักษ์ศิลปกรรมและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิद्यฐานะครู (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ, 2547 หน้า 2)

สำหรับในมาตรา 8 การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏไว้ดังต่อไปนี้ 1) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล 2) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวน และคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ 3) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึกและความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ 4) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม 5) เสริมสร้าง ความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการ ศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง 6) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูล กันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทาง

เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และ 8) ศึกษาวิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ, 2547 หน้า 2-3)

อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 อีกทั้งได้นำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว สู่การปฏิบัติเช่นกัน โดยการดำเนินงานโครงการสำคัญตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และในสถานการณ์ที่ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างรวดเร็ว สถาบันอุดมศึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้รองรับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 ที่เน้นระบบการศึกษาที่ตอบสนอง และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) และสถาบันอุดมศึกษาต้องมีส่วนสำคัญในการผลิตและพัฒนากำลังคน รวมถึงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นถือว่าเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย ซึ่งการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ การมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นและตัวอย่างที่ดีสำหรับเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยยุทธศาสตร์สำคัญที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนคือยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น โดยกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา โดยมีตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ทั้งสิ้น 13 ตัวชี้วัด ซึ่งเป็นตัวชี้วัดเชิงปริมาณ เช่น การนับจำนวนหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการ การนับจำนวนโครงการ การนับจำนวนผลสำเร็จในด้านต่าง ๆ และดำเนินการถ่ายทอด

แผนยุทธศาสตร์นี้ให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่งทั่วประเทศ (สำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ, 2561) เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ และกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณเท่านั้น

ในปีงบประมาณ 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ทำการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและผลสัมฤทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยคัดสรรมหาวิทยาลัยมาจำนวน 5 แห่ง พบว่ามีเพียง 1 ใน 5 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับมาก ผลการวิจัยที่ได้นำไปสู่ข้อเสนอแนะให้มีการออกแบบระบบบริหารจัดการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ชัดเจน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น และผลจากงานวิจัยนี้ พบว่า การพัฒนาชุมชนต้องมองความเป็นจริงของพื้นที่ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถช่วยดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง ถ้าที่จะมุ่งมั่นดำเนินการตามแนวทางของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้สังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อันจะส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น และการดำเนินการตามบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับพื้นที่ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นที่พึ่งของชุมชน สังคม และประชาชนได้ การเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่นโดยเฉพาะการจัดทำฐานข้อมูล (Database) การจัดการศึกษาตลอดชีวิต จะช่วยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถดำรงอยู่ได้ไม่ประสบปัญหาจำนวนผู้เรียนลดลงดังเช่นในหลายมหาวิทยาลัย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ต่อมาในปีงบประมาณ 2562 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงได้มีการดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว โดยการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” ซึ่งทำให้มีข้อมูลตัวชี้วัดศักยภาพของมหาวิทยาลัยตามภารกิจและยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 38 ตัวชี้วัด ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาศักยภาพของสถาบันให้ตรงจุดและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นให้มากขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

ถึงแม้มหาวิทยาลัยราชภัฏจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาตามแนวทางที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ก็ยังคงพบปัญหาการพัฒนาท้องถิ่นที่ไม่สอดคล้องตามความต้องการของประชาชน เนื่องจากการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ไปสู่เป้าหมาย ไม่ใช่เพียงแค่พัฒนาศักยภาพของมหาวิทยาลัยให้ได้ครบตามตัวชี้วัดที่ศึกษามาข้างต้น แต่ต้องมีการขับเคลื่อนและดำเนินการพร้อมกันไปในทุกภาคส่วน ทั้งภาคีเครือข่ายและภาคประชาชน โดยร่วมกันแสดงความคิดเห็นและวางแนวทางการกำกับติดตามไปจนถึงการประเมินผล ด้วยเหตุนี้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงเห็นควรให้มีการศึกษาเพิ่มเติมทั้งในประเด็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรคที่เป็นเหตุและทำให้เกิดทุกข์ เป็นปัญหาและอุปสรรค

ที่เกิดจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผล
ที่เกิดกับประชาชนที่ส่งผลให้การดำเนินงานติดขัดไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมาย
ที่จะศึกษาถึงวิธีดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาโดยศึกษาถึงปัจจัย กลไกการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนจนบรรลุผลสำเร็จ เพื่อจะได้
ทราบว่ามีปัจจัยและกลไกใดบ้างที่จะเป็นแนววิธีให้ปฏิบัติเพื่อสามารถแก้ไขปัญหาได้ อีกทั้งให้มี
การศึกษาถึงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นกับประชาชน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม
และการศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงข้อเท็จจริงว่าผลลัพธ์การดำเนินงานในแต่ละด้านสอดคล้องกับความต้องการ
ของประชาชนหรือไม่ ถ้าสอดคล้องก็จะทำให้ประชาชนมีความสุข แต่ถ้าไม่สอดคล้องก็จะทำให้ประชาชน
มีความทุกข์ รวมถึงการศึกษารอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ทราบว่ากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม
การดำเนินงานที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร ที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนบรรลุผลความสำเร็จตามเป้าหมาย
อย่างยั่งยืน โดยผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดและ
ผู้แทนหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหาร อาจารย์
นักศึกษา ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินงาน
ตามยุทธศาสตร์ให้เกิดผลต่อชุมชนและประชาชน และส่งเสริมให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม
ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นไปที่
การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดจากประชาชนในพื้นที่
ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบ เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถทำงานเชิงรุกนำยุทธศาสตร์
ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ครอบคลุมประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น
โดยเฉพาะกับประชาชนในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

คำถามการศึกษาวิจัย

- จากความเป็นมาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นจึงเกิดเป็นคำถามเพื่อการศึกษาวิจัยดังนี้
1. จากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผล
ที่เกิดกับประชาชนที่ผ่านมา นั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏพบปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง
 2. ปัจจัยและกลไกใดบ้างที่ทำให้การดำเนินงานของผู้บริหารและคณะทำงานพัฒนาท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏประสบความสำเร็จ
 3. การดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกิดผลผลิต
ผลลัพธ์ และผลกระทบอะไรบ้างกับประชาชนในพื้นที่

4. การกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน มีแนวทางอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

จากความเป็นมาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ยังคงพบปัญหาการพัฒนาท้องถิ่นที่บางโครงการไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน เนื่องจากการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ไปสู่เป้าหมายไม่ใช่เพียงแค่พัฒนาศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้ได้ครบตามตัวชี้วัดที่ศึกษาเท่านั้น แต่ต้องมีการขับเคลื่อนและดำเนินการพร้อมกันไปในทุกภาคส่วน ทั้งภาคีเครือข่าย และภาคประชาชน โดยร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการวางแผนทางการดำเนินการและการกำกับติดตาม ไปจนถึงการประเมินผล เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถทำงานเชิงรุกตามยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติได้ อย่างเป็นรูปธรรม เกิดผลอย่างแท้จริงและตรงกับความต้องการของชุมชนและประชาชนในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา

คณะผู้วิจัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานครั้งนี้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนประสบความสำเร็จ
2. เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น
3. เพื่อจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

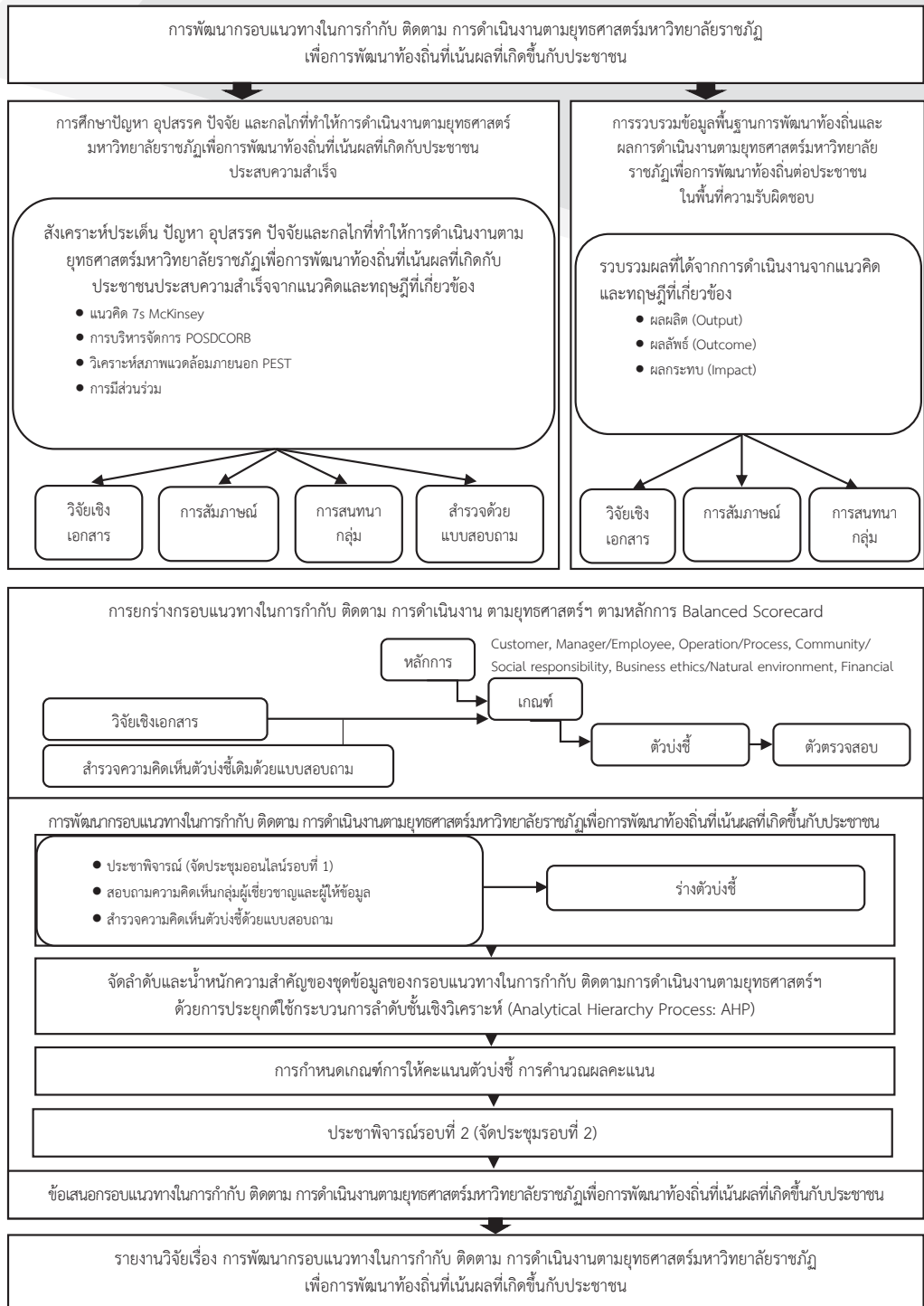
กรอบแนวทางในการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research Design) ตามแบบผสมผสานวิธีหลายระยะ (Multiphase Mixed Method) โดยแบ่งแนวทางการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมีทั้งสิ้น 3 วัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ ใช้วิธีวิจัยแบบคู่ขนาน (Parallel-Database Design) ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมด้วยการตอบแบบสอบถามจากผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย อาจารย์และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควบคู่ไปกับวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่มย่อย และสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย ผู้บริหาร และภาคีเครือข่าย

2. ศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น ใช้วิธีวิจัยแบบคู่ขนาน (Parallel-Database Design) เช่นกัน โดยข้อมูลเชิงปริมาณได้จากการศึกษาเอกสาร และรวบรวมผลการดำเนินงานจากรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการสนทนากลุ่มย่อย และสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลักประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น ผู้แทนชุมชน และประชาชน

3. เพื่อจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ใช้รูปแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาทฤษฎี (Theory-Development Design) ซึ่งเริ่มจากวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม มานำวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีการกำกับติดตาม โดยในงานวิจัยได้ใช้หลักการ Balanced Scorecard แบบ 6 มุมมอง ตามหลักการของ David and David (2016) ร่วมกับการพิจารณาเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 20 ปี ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่นที่ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา เพื่อยกร่างกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน จากนั้นใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสอบถามความคิดเห็นร่างกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน มีการจัดทำประชาพิจารณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิทุกภาคส่วน จัดลำดับตามค่าน้ำหนักของตัวชี้วัด และการกำหนดเกณฑ์วิธีการให้คะแนนของตัวชี้วัดของกรอบแนวทางในการกำกับติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเสนอให้ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏได้พิจารณาร่วมกัน เพื่อให้ทุกฝ่ายยอมรับ มีความคิดเห็นตรงกัน จากนั้นจัดทำเป็นคู่มือกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวทางในการศึกษาวิจัยการพัฒนากลอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้กรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน และรายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน
2. ได้ทราบผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดผลกับประชาชน
3. ได้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับเป็นข้อมูลเพิ่มเติม ในการบูรณาการกับข้อมูลตัวบ่งชี้ระดับศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่สำรวจไว้เดิมเมื่อปี พ.ศ. 2563
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถใช้ข้อมูลจากงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางและวางแผนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ เนื้อหาของปัญหา อุปสรรค และกลไกการทำงานตามหลักการ POSDCORB ร่วมกับการทำงานอย่างมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดกำลังคน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Co-Ordinating) การรายงานผล (Reporting) และการจัดงบประมาณ (Budgeting) (Gulick & Urwick, 2003) ปัจจัยภายในใช้เนื้อหาตามแนวคิด 7s McKinsey ประกอบด้วย กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้างองค์การ (Structure) ระบบการทำงาน (System) รูปแบบการทำงาน (Style) บุคลากร (Staff) ทักษะ (Skill) และ ค่านิยมร่วม (Shared value) (Peter & Waterman, 1982) ส่วนด้านปัจจัยภายนอกใช้หลักการที่เรียก PEST Analysis ที่ประกอบด้วย การเมือง (Political Component) เศรษฐกิจ (Economic Component) สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Component) และเทคโนโลยี (Technological Component) (พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต, 2561)

กรอบแนวทางการวิจัยในส่วนที่ 1 ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research Design) ที่มีการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามในกลุ่มอาจารย์และนักศึกษา ควบคู่ไปกับวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่มย่อย และสัมภาษณ์เชิงลึกทั้งในกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษารวมไปถึงภาคีเครือข่าย ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนส่วนราชการรัฐ และผู้แทนภาคเอกชน การวิเคราะห์ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัยและกลไก การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ตามเนื้อหาที่กำหนด

ส่วนที่ 2 การศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น ผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนทั้งผลผลิต (output) ผลลัพธ์ (outcome) และ ผลกระทบ (impact) แบ่งเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2562)

กรอบแนวทางการวิจัยในส่วนที่ 2 ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research Design) ที่มีการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารรายงานผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ควบคู่ไปกับวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการลงพื้นที่และสัมภาษณ์ผู้นำท้องถิ่น และสนทนากลุ่มย่อยผู้แทนชุมชนและประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย

ส่วนที่ 3 การจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน เนื้อหาใช้หลักการ Balance Scorecard เป็นฐานคิดในการสร้างเกณฑ์การกำกับติดตาม ที่ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านลูกค้าหมายถึงประชาชน (Customer/People) ด้านผู้จัดการและพนักงาน ในที่นี้จะหมายถึงผู้บริหารและคณะทำงาน (Manager & Employee/ Executive & Working Group) ด้านวิธีการและกระบวนการ (Operation & Process) ด้านผลที่เกิดขึ้นกับสังคม (Community/Social Responsibility) ด้านผลที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม (Natural environment) ด้านผลที่เกิดขึ้นกับการเงิน ในที่นี้จะหมายถึงเศรษฐกิจของชุมชน (Financial/ Economy) (David & David, 2016) และพัฒนาตัวบ่งชี้แนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา

กรอบแนวทางการวิจัยในส่วนที่ 3 ใช้วิธีการวิจัยเพื่อพัฒนาทฤษฎี (Theory-Development Design) โดยทำการยกกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ฯ ด้วยการใช้หลักการ Balance Scorecard เป็นฐานคิดในการสร้างเกณฑ์การกำกับติดตาม และตัวบ่งชี้ อีกทั้งยังได้นำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579)

ที่ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยมุ่งไปที่ยุทธศาสตร์สำคัญที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนคือยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ที่มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา ทั้งนี้ นำผลที่ได้จากการวิจัยระยะแรกมาวิเคราะห์ร่วมด้วย โดยพิจารณาถึงความจำเป็นของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อให้เกิดเป็นแนวทางการกำกับติดตามที่เหมาะสมกับบริบทและความคิดเห็นของทุกภาคส่วน จากนั้นจะใช้แบบสอบถามความคิดเห็น และทำประชาพิจารณ์จนเกิดฉันทามติว่าจะประกอบด้วยหลักการกำกับติดตามก็หลักการ หลังจากนั้นจึงจัดทำคู่มือกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

2. ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งสิ้น 38 แห่ง ทั่วประเทศไทย รวมไปถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนส่วนราชการ ผู้แทนภาคเอกชน ผู้นำท้องถิ่น ผู้แทนชุมชน และประชาชนในพื้นที่อันเป็นพื้นที่เป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยจำแนกเป็น 6 ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และภาคใต้ โดยคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จับฉลากเลือกภูมิภาคละ 1 มหาวิทยาลัย รวมจำนวน 6 มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) แบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกเฉพาะผู้ที่เป็นผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบ ผู้ร่วมดำเนินงาน หรือ ผู้ที่ได้รับผลจากยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสม

3. ขอบเขตของตัวแปรที่ศึกษา

3.1 เป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

3.2 ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

3.3 ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

3.4 กรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

4. ขอบเขตของระยะเวลา

จากแผนการดำเนินงานวิจัยใช้ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยทั้งสิ้น 180 วัน โดยศึกษาแผนและผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ในปีงบประมาณ 2563-2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน (Rajabhat University's Strategy Implementation of Community Development Projects with the Emphasis on the Local People's Benefits) หมายถึง ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) โดยมุ่งศึกษาในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น กรอบแนวทางการกำกับติดตามการดำเนินงาน (Guideline Framework for Monitoring) หมายถึง วิธีการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย หลักการ เกณฑ์ ตัวบ่งชี้ และตัวตรวจสอบ

ประชาชน (People) หมายถึง กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่บริการที่ได้รับผลจากการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ ชาวบ้าน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ครู นักเรียน ในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบ

ปัญหาและอุปสรรค (Problem and Obstacle) หมายถึง สิ่งขัดข้องหรือสิ่งขัดขวางที่เกิดจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น แล้วส่งผลให้การดำเนินงานติดขัดไม่บรรลุผลตามเป้าหมายจากการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลหลักในงานวิจัย

ปัจจัยและกลไก (Factor and Mechanism) หมายถึง เหตุอันเป็นเครื่องสนับสนุนให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น และทำให้ผลการดำเนินงานบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายจากการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลหลักในงานวิจัย

ผลที่เกิดกับประชาชน (Impact on the Local People) หมายถึง สิ่งที่ได้จากการดำเนินงาน โครงการหรือกิจกรรม ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ทำให้เกิดผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) กับประชาชน

หลักการ (Principle) หมายถึง ความจริงพื้นฐานที่เกิดขึ้นในบริบทการกำกับติดตาม การดำเนินงานที่นำมาการพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน โดยมีหลักการ Balanced Scorecard 6 มิติ เป็นพื้นฐาน และสังเคราะห์ร่วมกับยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เป็นไปตามเป้าหมายครบทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) หลักการด้านเศรษฐกิจ 2) หลักการด้านสังคม 3) หลักการด้านสิ่งแวดล้อม และ 4) หลักการด้านการศึกษา

หลักการด้านเศรษฐกิจ (Financial/Economy) หมายถึง การทำให้ท้องถิ่นเกิดการผลิ การจำหน่าย และการบริโภค ให้สามารถลดรายจ่าย และเพิ่มรายได้เพียงพอจากการประกอบอาชีพ สุจริตที่มีความมั่นคงและความปลอดภัย มีรายได้ที่เป็นธรรมต่อเนื่อง มีการรวมตัวเป็นกลุ่มเพื่อ ช่วยเหลือ แบ่งปันกัน เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และเกิดความยั่งยืน

หลักการด้านสังคม (Community/Social Responsibility) หมายถึง การมีกระบวนการที่ ใช้วิศวกรสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการลงพื้นที่ชุมชน เพื่อร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม ในการแก้ปัญหา และสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนไปสู่ความเป็นพลเมือง และสร้างชุมชนที่มีการยกระดับ สามารถจัดการตนเองได้ ลดความเหลื่อมล้ำในชุมชน ชุมชนมีสุขภาวะที่ดี (Well-being) รวมทั้ง การมีภาคีการพัฒนาที่มีบทบาทเกื้อหนุนการทำงานภายในชุมชน สามารถอนุรักษ์คุณค่า ของประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนได้

หลักการด้านสิ่งแวดล้อม (Natural Environment) หมายถึง การพัฒนาท้องถิ่น ที่มีผลทำให้สภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการใช้ชีวิตของคนในชุมชน สร้างความสะอาดสบาย ร่มรื่น ปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ครอบคลุมมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับ เพื่อนบ้านและการมีสาธารณูปโภคที่เพียงพอ มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มีคุณภาพ รักษาสมดุล ในระบบนิเวศและสามารถใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนอย่างประหยัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อใช้ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในชุมชน

หลักการด้านการศึกษา (Education) หมายถึง การส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชน ทุกช่วงวัย มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

เกณฑ์ (Criteria) หมายถึง หลักการในลำดับที่สองหรือชุดข้อมูลในการปฏิบัติที่กำหนดขอบเขตวิธีการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ตัวบ่งชี้ (Indicator) หมายถึง ลักษณะสำคัญที่สังเกตได้ในแต่ละชุดข้อมูลของเกณฑ์ ตามกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ตัวตรวจสอบ (Verifier) หมายถึง รายละเอียดหรือข้อมูลจำเพาะ (Specific) ที่กำหนดขึ้น เพื่อพิจารณาลักษณะของตัวบ่งชี้ โดยสอดคล้องกับหลักการและเกณฑ์ตามกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน จำแนกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 2 บริบทมหาวิทยาลัยกับประโยชน์ต่อสังคมท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ความเชื่อมโยงของแผนที่เกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 4 การบริหารจัดการยุทธศาสตร์

ตอนที่ 5 การกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยที่พัฒนามาจากโรงเรียนฝึกหัดครู ที่ตั้งอยู่ใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศ โดยโรงเรียนแห่งแรกตั้งขึ้นบริเวณตำบลสวนมะลิ ถนนบำรุงเมือง จังหวัดพระนคร เริ่มเปิดสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2435 (ซึ่งปัจจุบันกลายเป็นมหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนคร) ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศยกฐานะให้โรงเรียนฝึกหัดครูเป็นวิทยาลัยครู โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ความว่า “วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนนักศึกษาถึงระดับปริญญาตรีในสาขาครุศาสตร์ หลักสูตรของ สภาการฝึกหัดครู” ต่อมาในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ “สถาบัน ราชภัฏ” ให้กับวิทยาลัยครูทั่วประเทศ จึงมีผลทำให้วิทยาลัยครู เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น สถาบันราชภัฏ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา และเมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2538 พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทาน

พระราชลัญจกรประจำพระองค์ให้เป็นสัญลักษณ์ประจำสถาบันราชภัฏ นับเป็นมหาสิริมงคล และความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง จึงทำให้บุคลากรในราชภัฏพร้อมใจกันปฏิบัติหน้าที่สนองพระมหากรุณาธิคุณ ให้เต็มความสามารถในการที่จะพัฒนาสถาบันราชภัฏให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู จึงทำให้สถาบันราชภัฏ เปิดทำการสอนในสาขาวิชาอื่นนอกจากสาขาวิชาการศึกษาศึกษา และเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2547 พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงลงพระปรมาภิไธย พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2547 ส่งผลให้สถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ได้รับการ ยกฐานะและปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา โดยในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีอยู่ทั้งสิ้น 38 แห่งทั่วประเทศ โดยในงานวิจัยนี้ จะแบ่งตามแต่ละภูมิภาคออกเป็น 6 ภูมิภาคประกอบด้วย 1) ภาคเหนือ เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏลำปาง และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ รวมจำนวน 8 แห่ง 2) ภาคกลาง เป็นที่ตั้ง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านจอมบึง มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา รวมจำนวน 12 แห่ง 3) ภาคตะวันออก เป็นที่ตั้ง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี รวมจำนวน 2 แห่ง 4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด รวมจำนวน 5 แห่ง 5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมิ และ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ รวมจำนวน 6 แห่ง 6) ภาคใต้ เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา รวมจำนวน 5 แห่ง ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่ง มีประวัติความเป็นมา เอกลักษณ์และความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกัน มหาวิทยาลัยทุกแห่งจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่เหมาะสมสอดคล้องกับธรรมชาติขององค์กร โดยพิจารณาถึงศักยภาพ จุดแข็งทิศทางการที่ต้องการขององค์กรรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงในสังคม ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

เพื่อให้การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏมีคุณภาพตอบสนองความต้องการของสังคม และดำเนินการเป็นไปตามเป้าประสงค์ที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดไว้ (ธันวดี ดอนวิเศษ, 2562) เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยประยุกต์เอาความรู้ในระดับสากลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมในระดับท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ตอนที่ 2 บริบทมหาวิทยาลัยกับประโยชน์ต่อสังคมท้องถิ่น

ปัจจุบันเป็นยุคการเปลี่ยนแปลงฉับพลัน (Disruption) ดังนั้นการพลิกโฉมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาสังคมท้องถิ่นจึงต้องทันต่อสถานการณ์ กล่าวคือมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะชุมชนในบริเวณรอบสถาบันการศึกษา จะสังเกตเห็นได้ว่าการที่มีมหาวิทยาลัยตั้งในเขตพื้นที่ใดก็ย่อมทำให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับชุมชนและมหาวิทยาลัยได้มีผู้ให้แนวคิดไว้มากมาย ดังเช่น Dober (1963) มีแนวคิดว่า มหาวิทยาลัยสามารถส่งผลให้ชุมชนโดยรอบมีการเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่ความต้องการที่อยู่อาศัยที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย เช่น นักศึกษา บุคลากรและครอบครัว ซึ่งมีจำนวนมากพอที่จะทำให้เกิดการวางแผนในเรื่องสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ส่วนทางด้านสินค้าและบริการ ส่งผลให้เกิดความเจริญเติบโตของชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมถึงการพัฒนาที่ดิน และเมื่อการศึกษามีคุณภาพเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ สถาบันการศึกษาก็จะเป็นที่ดึงดูดให้เกิดการค้นคว้าและพัฒนาตลอดจนการช่วยถ่ายทอดเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ก่อให้เกิดพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ขึ้นได้ นอกจากนี้แนวคิดของ Nash (1973) ที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยกับชุมชนได้เสนอแนวคิดโดยแบ่งความเกี่ยวข้องออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ในฐานะที่เป็นเพื่อนบ้านและเป็นพลเมืองผู้หนึ่งที่พยายามสร้างและปรับปรุงชุมชนใกล้เคียงมหาวิทยาลัย 2) ในฐานะที่เป็นผู้ช่วยแก้วิกฤตบ้านเมือง คือ การให้บริการด้านงานวิจัยและบริการด้านต่าง ๆ ทางวิชาการ และ 3) ในฐานะผู้นำทางสังคมที่ดี คือ การทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม ด้วยแนวคิดและความตระหนักถึงคุณประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและความสัมพันธ์กับชุมชน ทำให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งตระหนักถึงการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับปัญหาของชุมชน เพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะด้านกายภาพที่สังเกตเห็นได้ชัดไม่ว่าจะเป็นการเติบโตของชุมชนที่นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของสังคมที่หลากหลาย ส่งผลให้ชุมชนมีกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นไปด้วย ทำให้เกิดการกระตุ้นและพัฒนาไม่ว่าจะเป็นด้านสาธารณสุข ด้านบริการสังคม ด้านกฎหมาย ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา และด้านเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยก็มีส่วนร่วมแก้วิกฤตที่เกิดขึ้นกับชุมชนด้วยเช่นกัน

สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นมีบทบาทที่ชัดเจนในการสร้างประโยชน์ต่อสังคมท้องถิ่น โดยหลังจากที่ได้รับการยกฐานะและปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ได้มีภารกิจและปณิธาน ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้า อย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี หนุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตรายการและส่งเสริมวิทยฐานะครู” และในมาตรา 8 ในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 ให้กำหนดภาระหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้ 1) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนฐานของภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล 2) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน 3) เรียนรู้และ เสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรมจริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ ของส่วนรวม 4) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง 5) ประสานความร่วมมือ และช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่น ทั้งในและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 6) ศึกษาวิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจาก แนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าด้วย ภารกิจสถาบันอุดมศึกษาพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการ ทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การที่สถาบันอุดมศึกษามีบทบาท เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชน ในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ตลอดจนการพัฒนา ความเข้มแข็งของชุมชน และประเทศชาติ โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาพัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียน การสอนหรือ การวิจัยเพื่อเกิดประโยชน์ที่แท้จริงกับประชาชนโดยเน้นการเข้าถึงประชาชน และต้องวิเคราะห์ และรับทราบปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ มหาวิทยาลัยต้องขับเคลื่อน สร้างสรรค์ในเรื่องของสรรพสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบสถาบันการศึกษา จะไม่เพียงแค่สอนหนังสือแต่ต้องมอง สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวให้รอบด้านมากขึ้น สิ่งที่ต้องขับเคลื่อนคือ ควรต้องปลูกจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม รวมถึงบุคลากรของสถาบันด้วย (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2549) นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของท้องถิ่น มหาวิทยาลัยต้องให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมตามศักยภาพและต้องมี

ขอบเขต เพื่อหลีกเลี่ยงอิทธิพลทางการเมืองที่อาจเข้ามาแทรกแซง โดยตัวแทนของท้องถิ่น ที่เข้ามาต้องมีวิสัยทัศน์ และมาจากหลากหลายอาชีพ เพื่อสามารถเป็นตัวแทนที่แท้จริงของท้องถิ่นได้ (นุกูล ธรรมจง และ ฉัตรวรรณี อังคสิงห์, 2563) การสนับสนุนและส่งเสริมให้คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาในสถาบันตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ สามารถนำโครงการ บริการทางวิชาการแก่สังคมไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน โดยเน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในการริเริ่ม สร้างสรรค์ ก็เป็นหนึ่งในแนวทางการสร้างประโยชน์ต่อสังคมท้องถิ่น

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ราชบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ทางสารัตถะ รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี อุทัยรัตนกิจ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ทางวิทยวิธี รองศาสตราจารย์ ดร.พิศนา แคมมณี ราชบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มาตรฐาน และคุณภาพทางการศึกษา (2563) ได้กล่าวสรุปไว้ในประเด็นบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จากข้อมูลเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของราชบัณฑิตยสภาในปี พ.ศ. 2563 (<https://mps.royalsociety.go.th>) คือการเริ่มต้นการพัฒนาท้องถิ่นจะเป็นอย่างไร บทบาทของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจะเป็นอย่างไร และการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสร้างความเสมอภาค สร้างความเป็นธรรมในสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีองค์ความรู้มากมาย โดยเฉพาะองค์ความรู้ในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ และอยู่ใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุด เพราะฉะนั้น บทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการที่จะเข้าไปลดความเหลื่อมล้ำ สร้างคุณภาพทางการศึกษา จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การใกล้ชิดท้องถิ่นจึงสามารถศึกษาวิจัยบริบทของท้องถิ่น ครูรัก (ษ์) ถิ่น หรือโครงการสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับนักเรียนในพื้นที่ห่างไกลเป็นครูรุ่นใหม่เพื่อพัฒนา คุณภาพโรงเรียนของชุมชนของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) นับเป็นอีกหนึ่ง ในความพยายามแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในพื้นที่ห่างไกลอย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน ซึ่งการดำเนินการต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนในการร่วมขับเคลื่อน กระบวนการทำงาน ในการค้นหาเด็กที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในระดับร้อยละยี่สิบต่ำสุดของประเทศ เพื่อให้มาเรียนครู และกลับไปเป็นครูในโรงเรียนในหมู่บ้านในท้องถิ่น เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ได้รับการคัดเลือกจะได้ทำหน้าที่นี้ ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวแสดงให้เห็นการทำงานที่เกี่ยวข้อง กับชุมชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้แล้วมหาวิทยาลัยราชภัฏก็สามารถออกแบบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับบริบท ของชุมชน เพื่อให้มีคุณภาพและสามารถเป็นผู้นำชุมชนได้ เป้าหมายคือการยกระดับคุณภาพการศึกษา ของประเทศ ทั้งนี้การยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ หากพิจารณาในเด็กที่มีคุณภาพ จะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เป็นหลักสูตรสร้างสมรรถนะ การปรับหลักสูตรและ การเรียนการสอน ในประเด็นนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏล้วนแต่มีบทบาทในการขับเคลื่อน เนื่องจาก เป็นสถาบันอุดมศึกษาสำคัญในการผลิตครู การประสานกับหน่วยงานอื่น การสร้างสมรรถนะที่สำคัญ และจำเป็นคือการประกอบอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ การสร้างอาชีพได้ด้วยตนเอง ดังนั้น

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมหาวิทยาลัยราชภัฏมทบพาทสำคัญในการพัฒนาในประเด็นนี้ รวมถึงในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องพิจารณา มหาวิทยาลัยราชภัฏกับการดูแลประชาชน นอกจากนี้ในเรื่องการเปิดพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้กับประชาชน เนื่องจากประชาชนเป็นเจ้าของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงเป็นเรื่องที่ราชบัณฑิตยสภาได้กล่าวสรุปไว้

นอกจากนี้สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง ราชบัณฑิตยสภา ได้จัดโครงการประชุมวิชาการ ราชบัณฑิตยสภา เรื่อง บทบาทมหาวิทยาลัยราชภัฏกับการสร้างความเสมอภาคในสังคม หวังสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในพื้นที่ภาคใต้ แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำไม่เท่าเทียมในประเทศโดย ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.อเนก เหล่าธรรมทัศน์ และ ศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สุขสำราญ เป็นวิทยากร เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2562 ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ 84 พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จากปัญหาความเหลื่อมล้ำหรือความไม่เท่าเทียมกันในสังคมไทยเกิดขึ้นมาอย่างยาวนาน จนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประชาชนประสบปัญหาความยากจน และความยากจนคือปัญหาสำคัญที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำมากยิ่งขึ้น การแก้ปัญหาในด้านความยากจนแม้รัฐบาลจะมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหา แต่สถาบันการศึกษาก็ไม่สามารถที่จะละเลยหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพของพลเมือง โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะเป็นแกนหลักในการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และยังเป็นกำลังสำคัญที่เข้มแข็งและเข้าถึงการช่วยเหลือในสังคมชุมชนท้องถิ่นได้อย่างรวดเร็ว ความเหลื่อมล้ำอาจพิจารณาในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือการศึกษา ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่สะสมมาอย่างยาวนานเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาความยากจน ความยากจนนี้เองก็ทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำกันมากยิ่งขึ้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงได้ทรงพยายามแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน ซึ่งนอกเหนือจากสถาบันครอบครัวที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชาชนแล้ว สถาบันการศึกษาก็เป็นสถาบันหลักในการพัฒนาคุณภาพของพลเมือง ดังนั้นการลดความเหลื่อมล้ำตามศาสตร์พระราชา จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ

ตอนที่ 3 ความเชื่อมโยงของแผนที่เกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

การวางเป้าหมายการพัฒนาประเทศในภาพรวม ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ต้องมีแนวทางยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการมุ่งจากแผนการสู่การปฏิบัติ โดยเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561– พ.ศ. 2580

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการ ติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยต้องมีการขับเคลื่อนร่วมกันตามบริบทของตนเอง และมุ่งไปยังเป้าหมายเดียวกัน เพื่อให้ประเทศสามารถก้าวข้ามไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม 6 คณะ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติ ฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคนโดยมีเป้าหมาย การพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพของสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรงควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล โดยตัวชี้วัด ประกอบด้วย 1) ความสุขของประชากรไทย 2) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ 3) ความพร้อมของกองทัพหน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง 4) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ และ 5) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ 1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ 2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ 3) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน โดยตัวชี้วัดประกอบด้วย 1) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ 2) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน 3) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ 4) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มียัศม์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย 1) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ 3) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย 1) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร 2) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน 3) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี และ 4) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามา มีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเส้นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืน เพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย 1) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู 3) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ 4) ปริมาณก๊าซเรือนกระจกมูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรม การทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงาน เทียบได้กับ มาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาส ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายจะต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหาร ที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม ตัวชี้วัด ประกอบด้วย 1) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ สาธารณะของภาครัฐ 2) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ 3) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบและ 4) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

จากยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ที่กล่าวมานั้นเห็นได้ว่า ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง ที่มีเป้าหมายทำให้ประชาชนเกิดความสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะการพัฒนาสินค้าและตลาดชุมชน ในท้องถิ่น ที่มีการผลักดันสินค้าที่เกิดจากภูมิปัญญาออกสู่ตลาด ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ซึ่งถือเป็นพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม โดยมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการทำโครงการ หรือกิจกรรมที่ทำให้ชุมชนและองค์กรในท้องถิ่นมีส่วนร่วมทำให้เกิดการพัฒนาทั้งสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำเป็นต้องประสานความร่วมมือ และช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่น ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เห็นความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สิ่งที่สำคัญ คือต้องอาศัยองค์ความรู้ และความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการนำพาประเทศให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศ รายได้ปานกลางโดยเริ่มจากการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ของประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมต่างๆ เช่น นวัตกรรมชุมชนซึ่งเป็นจุดเด่น ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งสามารถนำไปปรับได้ รวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย ตลอดจนรองรับผลกระทบจากพลวัต ของกระบวนการโลกาภิวัตน์ จึงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ที่มุ่งเน้นพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็น คนดี เก่ง และมีคุณภาพ มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

2. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย

จากการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติรวม 193 ประเทศ ร่วมรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) ให้เป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกัน บรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี พ.ศ. 2573 และกำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) 17 เป้าหมาย เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศ ดำเนินการร่วมกัน โดย SDGs 17 เป้าหมาย ประกอบไปด้วย 169 เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกี่ยวพันกัน โดยแบ่งแยกมิได้ จึงจำเป็นต้องดำเนินการขับเคลื่อน ในทุกเป้าหมาย ไปพร้อมกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้ง 17 เป้าหมายนั้น มีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมายดังต่อไปนี้

- 1) ยุติความยากจนทุกรูปแบบในพื้นที่
- 2) ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน
- 3) สร้างหลักประกันสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย
- 4) สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 5) บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและเสริมพลังแก่สตรีและเด็กหญิงทุกคน
- 6) สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน
- 7) สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน
- 8) ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
- 9) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- 10) ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ
- 11) ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุมปลอดภัย พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน
- 12) สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิต
- 13) ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น
- 14) อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 15) ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดิน และฟื้นฟูสภาพกลับมาและหยุดการสูญเสียดังความหลากหลายทางชีวภาพ

16) ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

17) เสริมความแข็งแกร่งให้แก่งlobal การดำเนินงานและฟื้นฟู ฟื้นฟูส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

โดย SDGs 17 เป้าหมายนี้ ประกอบไปด้วย 169 เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยง และเกี่ยวพันกัน โดยแบ่งแยกมิได้และกำหนดให้มี 247 ตัวชี้วัด (ผลการประชุมคณะกรรมการสิทธิแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ 52 เดือนมีนาคม 2564) เพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา ทั้งนี้ สามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5Ps) ดังต่อไปนี้

1) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหยในทุกมิติสร้างโอกาสที่เท่าเทียมในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

2) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้อง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศตลอดจนส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป

3) เศรษฐกิจ และความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี โดยมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับธรรมชาติ

4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข ยุติธรรม และไม่แบ่งแยก

5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ส่งเสริมความร่วมมือของทุกภาคส่วนในทุกระดับ เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยรวมถึงความร่วมมือระหว่างประเทศ

จากเป้าหมายของ SDGs และปัจจัย 5 มิติ ที่ว่าด้วยเรื่องของการพัฒนาคน สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ หลักสันติภาพและความยุติธรรม รวมไปถึงการเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนานั้น ต่างมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้แต่ละยุทธศาสตร์ยังเชื่อมโยงกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น การสร้างผลงานการวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิชาการ รวมทั้งการรับใช้สังคมที่ตอบโจทย์การพัฒนาอย่างยั่งยืนระดับโลก และตอบโจทย์ของประเทศประชาชน ท้องถิ่น ไปด้วยกัน นอกจากนั้นแล้วการพัฒนามหาวิทยาลัยตามความศักยภาพต้องเป็นไปในลักษณะของความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ เช่น การผลิตบัณฑิตหรือการผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อแก้ปัญหาชุมชนอย่างยั่งยืน

3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งแปลงจากยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี 2579 ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เป็นกรอบที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา 5 ปี ต่อจากนี้ไป โดยพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อ ๆ ไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

3.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวยุติธรรม เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต
- 2) เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
- 3) เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ
- 4) เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
- 5) เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา
- 6) เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

7) เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทย มีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

3.2 เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย 1) คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม 2) ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ และความยากจนของคนไทยลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็งประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร 3) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจ ปรับสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการ ขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์ คุณค่าสินค้าและบริการ 4) ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้อย่างน้อย 40 ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ 5) มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณ ความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านมนุษย์ลดลง 6) มีระบบบริหารจัดการ ภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัล ในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง

ดังนั้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายโดยรวมดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องคำนึงถึงความสำคัญของมิติการพัฒนาต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อภาพรวมเชิงพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ ใช้เครื่องมือวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรมนุษย์ สิ่งแวดล้อม โดยอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตลอดจนการบริหารจัดการ ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัย ราชภัฏสามารถเพิ่มศักยภาพของคนไทยให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรม ในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ และในปัจจุบันยังต้องเน้นในประเด็นนี้เพื่อการพัฒนา ประเทศที่ยั่งยืน

3.3 ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- 1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- 2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- 3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- 4) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- 6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- 8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- 9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- 10) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

จากยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 นี้ พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏจำเป็นต้องปรับแผนการดำเนินงานเพื่อให้พร้อมกับการทำงานภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต กล่าวคือเป็นแผนพัฒนา ฯ ฉบับแรก ที่เริ่มต้นกระบวนการยกร่างกรอบแผนภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและจะมีผลในการใช้เป็นกรอบเพื่อกำหนดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนปฏิบัติการในช่วง 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางหลักในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ไปสู่การบรรลุเป้าหมายในมิติต่าง ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดความมั่นคง

4. แผนการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษามีหน้าที่ในการพิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ ดังนั้นสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ซึ่งเป็นแผนระยะยาว 20 ปี เพื่อเป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษาในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

ในการดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ การยอมรับ และเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนฯ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ศึกษาสภาวะการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการศึกษาของประเทศ ทั้งด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และโลก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมสูงวัย และทักษะของประชากรในศตวรรษที่ 21 ที่ทั่วโลกต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค 4.0 และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552–2559 ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษาโอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งพัฒนาการศึกษากับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษา ทั้งที่เกิดจากปัญหาของระบบการศึกษาและจากสภาวะการณ์ของโลกที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อนำมากำหนดแนวคิดของการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษาบทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา รวมทั้งโครงการเร่งด่วนที่สำคัญ และการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

4.1 วิสัยทัศน์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ

แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ดังนี้ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21”

4.2 วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

- 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ
- 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง

4.3 เป้าหมาย

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ

- 1) เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) ประกอบด้วย 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) และ 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)
- 2) เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) 5 ประการ ประกอบด้วย เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ 1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) 2) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) 3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) 4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) 5) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy)

4.4 ยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษา ภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติ บรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ
- 2) ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
- 4) ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา
- 5) ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

จากพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นสถานศึกษา จึงส่งผลให้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ ในยุทธศาสตร์ที่ 1-5 อีกทั้งแผนการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น กลยุทธ์ที่ 2 บูรณาการความร่วมมือในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ในการดำเนินงานโครงการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีนัยสำคัญ

5. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

การปฏิรูปการศึกษายังเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปประเทศเพื่อสนับสนุนการบรรลุตามยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดไว้ในด้านต่าง ๆ เนื่องด้วยการศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ ดังนั้นแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้

5.1 วัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษา

- 1) ยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา (Enhance Quality of Education)
- 2) ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (Reduce Disparity in Education)

3) มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (Leverage Excellence and Competitiveness)

4) ปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล (Improve Efficiency, Agility and Good Governance)

5.2 เรื่องและประเด็นปฏิรูป

คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.) ได้กำหนดแผนงานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา 7 เรื่อง เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษาข้างต้น ไว้ดังนี้

1) การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง มีประเด็นปฏิรูป 5 ประเด็น ได้แก่

1) การมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และมีการทบทวน จัดทำ แก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน เพื่อการจัดการศึกษา 3) การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองและการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อรองรับการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต 4) การทบทวนและปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติและ 5) การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

2) การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน มีประเด็นปฏิรูป 2 ประเด็น ได้แก่ 1) การพัฒนาระบบการดูแล พัฒนา และจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย 2) การสื่อสารสังคมเพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

3) การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การดำเนินการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา 2) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษ และบุคคลที่มีความต้องการการดูแลเป็นพิเศษ และ 3) การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในพื้นที่ห่างไกล หรือในสถานศึกษาที่ต้องมีการยกระดับคุณภาพอย่างเร่งด่วน

4) การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การผลิตครู และการคัดกรองครู เพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของประเทศ และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู 2) การพัฒนาวิชาชีพครู 3) เส้นทางวิชาชีพครู เพื่อให้ครูมีความก้าวหน้าและได้รับค่าตอบแทนรวมถึงสวัสดิการที่เหมาะสม 4) การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในสถานศึกษา และ 5) องค์กรวิชาชีพครู และการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

5) การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 8 ประเด็น ได้แก่ 1) การปรับหลักสูตร พร้อมกระบวนการจัดการเรียน การสอน และการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ 2) การจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม 3) การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับชาติและระบบ คัดเลือกเข้าศึกษาต่อ 4) การพัฒนาคุณภาพระบบการศึกษา 5) ระบบความปลอดภัย และระบบ สุขภาพของผู้เรียน 6) การปฏิรูปอาชีวศึกษา เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ 7) การปฏิรูปอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลของระบบอุดมศึกษา และ 8) การจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ (National Institute of Curriculum and Learning)

6) การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมาย ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาประกอบด้วย ประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่ 1) สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหารและจัดการศึกษา 2) พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา และ 3) การปรับปรุงโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ

7) การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform) ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ (Digital Learning Reform: National Digital Learning Platform (NDLP) 2) ระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการศึกษา (Big Data for Education) และ 3) การพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) ในด้านความฉลาดรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) ความฉลาดรู้สารสนเทศ (Information Literacy) ความฉลาดรู้สื่อ (Media Literacy) เพื่อการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ (Learning How to Learn) ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนการมีพฤติกรรมที่สะท้อนการรู้คิด การมารยาท จริยธรรมเกี่ยวกับการ ใช้สื่อและการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถานศึกษา จึงส่งผลให้ทั้งแผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) โดยหากพิจารณาถึงยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่นที่เป็นเป้าหมายในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า มีความเชื่อมโยงกับประเด็นปฏิรูปประเด็นที่ 1-5 ของแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เนื่องจา กด้านการศึกษาถือเป็นเป้าหมาย 1 ใน 4 ที่สำคัญของยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

6. นโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570

รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้มีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ตามแนวทางที่กำหนดในยุทธศาสตร์ชาตินั้น จำเป็นอย่างยิ่งต้องอาศัยความรู้และความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม รวมถึงการพัฒนากำลังคนที่เหมาะสม เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการนำพาประเทศให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ยุทธศาสตร์ชาติได้ระบุวาระการพัฒนานี้เน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation-driven Economy) รวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย ตลอดจนรองรับผลกระทบจากพลวัตของกระบวนการโลกาภิวัตน์ การย้ายฐานอำนาจทางเศรษฐกิจ และภูมิรัฐศาสตร์ใหม่ ตลอดจนผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่คาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผัน (Disruption) จากการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม

รัฐบาลจึงได้จัดให้มีสภาพัฒนาการแห่งชาติขึ้นเมื่อปี 2559 และได้กำหนดให้มีวาระการปฏิรูประบบการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นหนึ่งในวาระการปฏิรูปที่สำคัญเพื่อปรับกระบวนทัศน์ การดำเนินงานและทิศทางการพัฒนาด้านการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (อววน.) ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยในเดือนพฤษภาคม 2562 ได้มีการจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (อว.) ขึ้น และตราพระราชบัญญัติเพื่อเป็นกฎหมายพื้นฐานด้านการพัฒนาระบบ อววน. ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับบริบทการพัฒนาประเทศและบริบทโลก รวมทั้งเป็นกฎหมายพื้นฐานด้านการส่งเสริมการใช้ อววน. เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติสถานการณ์นโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แห่งชาติ พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งสถานการณ์นโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติขึ้นเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติแผนแม่บท และแผนอื่นรวมทั้งนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนเสนอกรอบงบประมาณ อววน. ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบ รวมทั้งทำหน้าที่ปลดล็อกกฎหมาย กฎ และระเบียบ เพื่อสร้างระบบนิเวศนวัตกรรม ตลอดจนกำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ให้เกิดผลสัมฤทธิ์

นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 จึงเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ที่สอดคล้องกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท และนโยบายของรัฐบาล โดยมีวิสัยทัศน์เพื่อ “เตรียมคนไทย แห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนาเศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง สังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากล นำพาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว” ในการจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) ฉบับนี้ คำนึงถึงบริบทโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการปฏิรูปประเทศ ในปัจจุบัน ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นกระทรวงใหม่ เพื่อเป็นกลไกในการปรับเปลี่ยนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม จึงออกแบบนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน การดำเนินงานในลักษณะแพลตฟอร์ม (platform) ความร่วมมือ ตามเป้าประสงค์ของการพัฒนา ใน 4 ด้าน ได้แก่

- 1) การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้
- 2) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม
- 3) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน
- 4) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงมีพันธกิจหลัก 2 พันธกิจที่มีความเชื่อมโยงกับเป้าประสงค์ทั้ง 4 ข้อ ในการพัฒนาตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 นั่นคือ 1) ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ดี เป็นพลเมืองดีในสังคม และมีสมรรถนะตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และ 2) วิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ มุ่งเน้นการบูรณาการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยการดำเนินการตามพันธกิจควบคู่ไปกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีการบูรณาการกับการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษาย่อมส่งผลสอดคล้องกับเป้าประสงค์ทั้ง 4 ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

7. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

เกิดขึ้นเนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏน้อมนำพระราชโบายด้านการศึกษาในการเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยได้จัดทำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ขึ้น ต่อมาได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2561 โดยการมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยยุทธศาสตร์สำคัญที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนคือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา มีกลยุทธ์ตัวชี้วัดและโครงการหลักต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ (สำนักงานที่ประชุมอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ, 2561)

7.1 วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตที่มีอัตลักษณ์ มีคุณภาพ มีสมรรถนะ และเป็นสถาบันหลักที่บูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ

7.2 พันธกิจ

- 1) ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ดี เป็นพลเมืองดีในสังคม และมีสมรรถนะตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
- 2) วิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ มุ่งเน้นการบูรณาการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม
- 3) พัฒนาท้องถิ่นตามศักยภาพ สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ
- 4) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนให้มีคุณธรรมและความสามารถในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- 5) บริหารจัดการทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล พร้อมรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

7.3 กลยุทธ์

- 1) สร้างและพัฒนาความร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัดในการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่และดำเนินโครงการตามพันธกิจ และศักยภาพของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงกำหนดเวลา (Timeline) ในการดำเนินการทุกขั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรม (ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว) ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย

- 2) บูรณาการความร่วมมือในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม) ในการดำเนินโครงการพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีนัยสำคัญ
- 3) บูรณาการการจัดการเรียนการสอน การวิจัยของนักศึกษา และอาจารย์กับการพัฒนาท้องถิ่น

7.4 ตัวชี้วัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์

- 1) มีฐานข้อมูลของพื้นที่บริการ (ศักยภาพชุมชน สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของชุมชน) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ประเมินและวางแผนงานพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 2) จำนวนหมู่บ้านและ/หรือโรงเรียน ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินโครงการอันเป็นผลจากการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่
- 3) ร้อยละสะสมของจำนวนหมู่บ้านที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าดำเนินโครงการพัฒนาเปรียบเทียบกับจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่บริการ (การกระจายตัวเชิงพื้นที่)
- 4) จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และจำนวนโครงการสะสม (แยกประเภทตามเป้าหมาย)
- 5) จำนวนภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ที่ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่บริการ
- 6) อัตราส่วนโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแกนนำเปรียบเทียบกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมดของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 7) จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการน้อมนำพระราโชบายด้านการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการ สู่การปฏิบัติในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 8) อัตราการอ่านออกเขียนได้ของประชากร โดยเฉพาะประชากรในวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 9) ร้อยละของหมู่บ้านที่มีดัชนีชี้วัดความสุขมวลรวมชุมชนเพิ่มขึ้น
- 10) อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ครัวเรือนในพื้นที่การพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 11) มีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างคุณค่าและจิตสำนึกรักษ์ท้องถิ่น
- 12) จำนวนวิสาหกิจชุมชนหรือผู้ประกอบการใหม่ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ประสบความสำเร็จ จากการสนับสนุนองค์ความรู้จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 13) อัตราการอพยพของประชากรวัยทำงานในท้องถิ่นลดลง

7.5 โครงการหลักภายใต้แผนยุทธศาสตร์

1) โครงการส่งเสริมความรักสามัคคีเข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความรักสามัคคีเข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และเพื่อเสริมสร้างคุณค่าและจิตสำนึกรักท้องถิ่นให้กับเครือข่ายชุมชน และเครือข่ายสถานศึกษาให้มีความหวงแหนและธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เกิดความรัก ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย เข้าใจสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข อันจะนำไปสู่สังคมที่มีความรัก ความเข้าใจ เอื้ออารีต่อกัน สร้างความเป็นปึกแผ่นในชาติโดยรวมอย่างมั่นคงและยั่งยืนในสังคมต่อไป

2) โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่นตามเกณฑ์มาตรฐานส่งออกอย่างน้อย 1 ระดับ OTOP หรือ มีการรับรองคุณภาพในระดับอื่นเพิ่มขึ้น

3) โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับรายได้ให้กับคนในชุมชนฐานราก มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในชุมชนฐานรากที่เข้าร่วมโครงการในพื้นที่ที่รับผิดชอบ และเพื่อเป็นการยกระดับรายได้ให้กับประชาชนในชุมชนฐานราก ที่เข้าร่วมโครงการในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

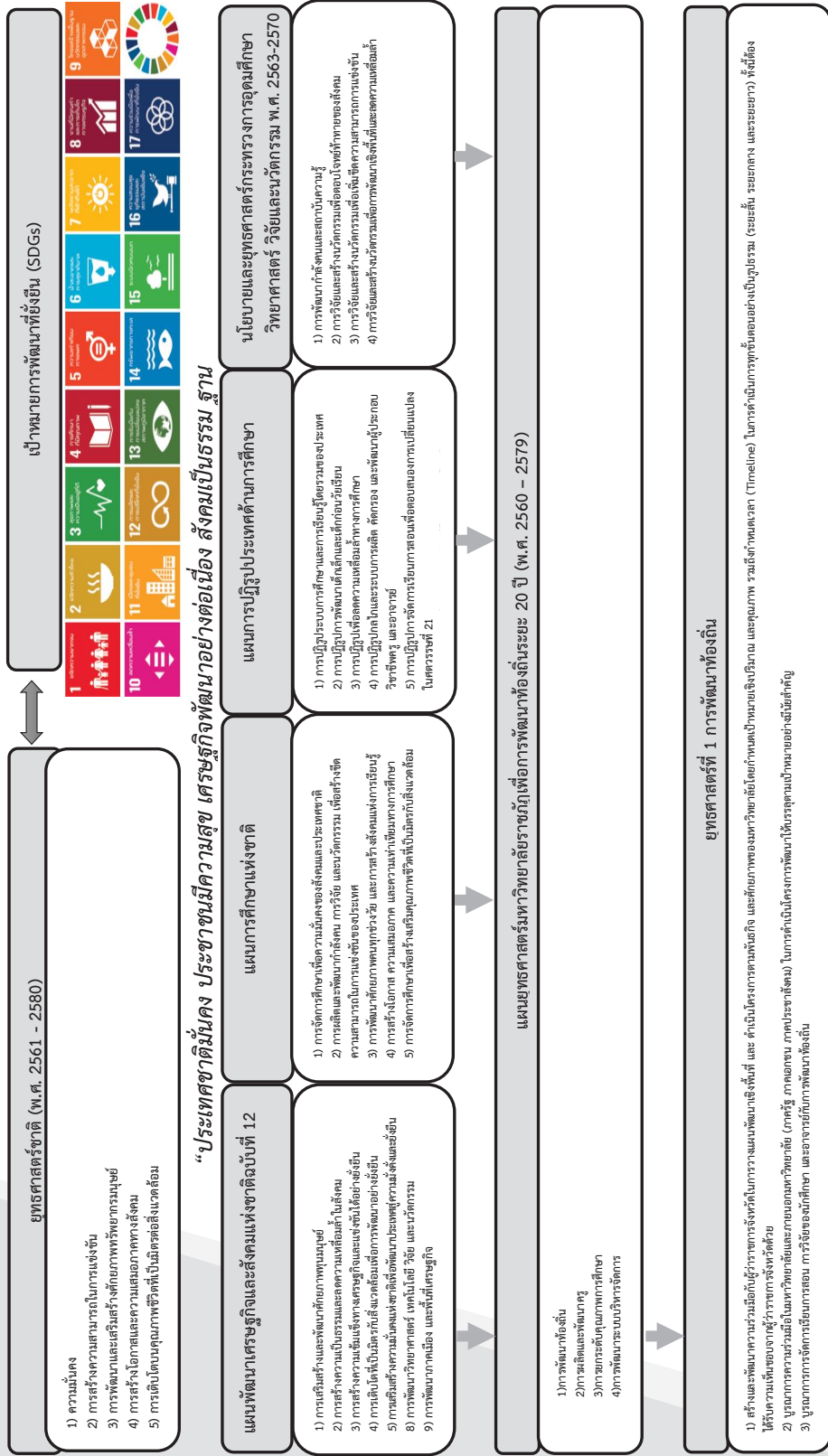
4) โครงการพัฒนาระบบข้อมูลตำบลในจังหวัด มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดเก็บข้อมูล และพัฒนาระบบข้อมูลตำบลในแต่ละพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบ เพื่อเป็นฐานข้อมูลที่จะนำไปสู่การพัฒนาาระบบคลังข้อมูล (Big Data) ส่งเสริมการวิเคราะห์และนำใช้ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลตำบลไปสู่พัฒนานโยบายและกำหนดโครงการในแต่ละตำบลที่เข้าร่วมโครงการ และเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการ และแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

5) โครงการเสริมสร้างสมรรถนะภาคีเครือข่ายการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับตำบล มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวางแผนและพัฒนานวัตกรรมเพื่อสังคมให้แก่บุคลากรในจังหวัดและองค์กรปกครองท้องถิ่น สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเชิงพื้นที่พัฒนานวัตกรรมเพื่อสังคมระดับตำบลและเมืองในพื้นที่จังหวัดทุกจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมทางสังคมเพื่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นาร่อง และเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่ม มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเองอย่างยั่งยืน

6) โครงการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ด้านการอ่านการเขียนและการวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การฟัง และรู้จักตั้งคำถามเพื่อหาเหตุผล พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีขีดสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนด้วยระบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional learning Community : PLC) พัฒนานักเรียนให้มีวิธีการเรียนรู้ของตนเอง และมีทักษะกระบวนการคิดแบบต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ให้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) วิชาภาษาไทยผ่านเกณฑ์ และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม ในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ด้านการอ่านออก เขียนได้ และการวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจน การให้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ด้านการอ่านออก เขียนได้และการวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

7) โครงการสนับสนุน DLTV เพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลนครูให้กับโรงเรียนขนาดเล็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ผลิตสื่อวีดิทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในพื้นที่รับผิดชอบ เสริมสร้างให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในพื้นที่รับผิดชอบ ได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเองที่เน้นเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ และนำองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและการดำรงชีวิต และเพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในพื้นที่รับผิดชอบ เป็นผู้มีความรู้ วิทยาศาสตร์ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

จากความเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-พ.ศ. 2580 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-พ.ศ. 2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา และนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม นำมาสู่แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ความเชื่อมโยงดังกล่าวมานี้ ได้แสดงไว้ดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 ความสอดคล้องเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์ระดับประเทศกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

ที่มาภาพเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs): อ้างอิงจาก sdgmove.com

ตอนที่ 4 การบริหารจัดการยุทธศาสตร์

การบริหาร (Management) หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้ในการขับเคลื่อนองค์กรให้องค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำทรัพยากรทางการบริหารมาใช้ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่า ตามขั้นตอนการบริหารอย่างสัมพันธ์และสอดคล้องกันซึ่งสามารถพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และคำว่าจัดการ หมายถึง กระบวนการ กิจกรรม การควบคุม ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ และการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ให้บรรลุเป้าหมายองค์กรโดยให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ นโยบาย และเป้าหมายองค์กรที่กำหนดไว้ (พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต, 2561) ส่วนคำว่ายุทธศาสตร์นั้น เดิมทีเป็นคำที่ถูกใช้ในการทหาร แปลว่า การนำกองทัพ แต่เมื่อนำคำนี้มาใช้ในการบริหารจัดการองค์กรอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ทหาร จึงมีความหมายว่า การนำองค์กรเพื่อบ่มไปสู่วางเป้าประสงค์ที่วางไว้ (ดำรง วัฒนา, 2553) แต่การให้ความหมายของการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ (Strategic Management) นั้นมีความหลากหลายตามนักวิชาการ ผู้รู้ และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมักเป็นไปตามลักษณะของการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ที่ผู้ให้ความหมายเข้าใจและมุ่งเน้น อย่างไรก็ตามลักษณะสำคัญของการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ที่นักวิชาการมีความเห็นพ้องต้องกัน คือ การตัดสินใจที่มีผลระยะยาวในอนาคตต่อองค์กร และมีกระบวนการที่เป็นระบบดังนี้ (David & David, 2016)

1. การกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation)

กระบวนการนี้เป็นการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ค่านิยมร่วมองค์กร (Shared value) พันธกิจ (Mission) ยุทธศาสตร์ (Strategy) เป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Goal) กลยุทธ์ (Tactic) ค่าเป้าหมาย (Target) และโครงการ (Project) ที่จะต้องดำเนินการ (สำนักงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์, 2563) ในการกำหนดสิ่งต่าง ๆ นี้จะต้องวิเคราะห์ถึงจุดแข็งจุดอ่อนภายในองค์กร และโอกาสอุปสรรคภายนอกองค์กรเสียก่อน กระบวนการนี้เรียกว่า กระบวนการตรวจสอบสภาพแวดล้อม (Environmental scanning) ซึ่งบางแนวคิดได้แยกกระบวนการนี้ออกมาเป็นอีกหนึ่งกระบวนการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ (ดำรง วัฒนา, 2553) ในการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนหรือสภาพแวดล้อมภายในองค์กร มักใช้หลักการโมเดล 7'S ของ McKinsey ซึ่งจะอธิบายเพิ่มในหัวข้อการนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ ส่วนการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคหรือสภาพแวดล้อมภายนอกโดยทั่วไปนั้นใช้หลักการที่เรียก PEST Analysis ที่ประกอบด้วย การเมือง (Political Component) เศรษฐกิจ (Economic Component) สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Component) และเทคโนโลยี (Technological Component) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมและการกำหนดยุทธศาสตร์

นั้นจะช่วยให้องค์กรสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดบนทรัพยากรที่มีอยู่ ขั้นตอนการกำหนดยุทธศาสตร์นั้นเป็นสิ่งจำเป็นและมีผลต่อเนื่องระยะยาวกับองค์กรในหลายภาคส่วน ผู้บริหารสูงสุดจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่ดี ก้าวไกล และการเข้าใจองค์กรเพื่อดำเนินการและจัดหาทรัพยากรให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน

2. การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation)

กระบวนการนี้เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารแปลงกลยุทธ์ และนโยบายไปสู่แผนการดำเนินงาน เพื่อให้กลยุทธ์ที่กำหนดสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการด้วยกัน โดยจะใช้หลักการของ โมเดล 7S ของ McKinsey ซึ่งเป็นโมเดลที่ครอบคลุมทุกองค์ประกอบที่สำคัญต่อการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติดังกล่าวในองค์กร โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (Peter & Waterman, 1982)

1) กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง การกำหนดทิศทางแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมขององค์กรซึ่งการบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยให้ผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาที่สำคัญขององค์กร

2) โครงสร้างองค์กร (Structure) หมายถึง เมื่อมีการนำกลยุทธ์ลงสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้างองค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการปฏิบัติตามกลยุทธ์ โดยการจัดตั้งบุคลากรตามกระบวนการหรือหน้าที่ของงานในองค์กร ให้เข้ามาทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ของฝ่าย เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนด

3) ระบบ (System) หมายถึง การจัดระบบการทำงานช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าประสงค์ตามที่กำหนดไว้อย่างราบรื่น ได้แก่ การปรับปรุงระบบ ระเบียบในการดำเนินงาน เช่น ระบบการสื่อสารข้อมูลข่าวสาร การประสานงานขององค์กร ควรเกื้อหนุนต่อการปฏิบัติตามกลยุทธ์

4) รูปแบบ (Style) หมายถึง แบบแผนของพฤติกรรมในการดำเนินงานของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กรได้แก่ รูปแบบในการบริหารจัดการ การจัดสรรทรัพยากรของผู้บริหารและลักษณะการดำเนินงานขององค์กร เช่น รูปแบบอนุรักษ์นิยม รูปแบบการมุ่งทำกำไร ฯลฯ

5) บุคลากร (Staff) หมายถึง ภาพรวมของการปรับปรุงด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับหน้าที่รับผิดชอบของงานที่เชื่อมโยงมาจากกลยุทธ์การพัฒนาทักษะความสามารถของบุคลากรและการสร้างแรงจูงใจ เพราะทรัพยากรมนุษย์นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร องค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ั้นทรัพยากรมนุษย์จะมีส่วนในการผลักดัน

6) ทักษะ (Skill) หมายถึง การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถเฉพาะขององค์กร เพื่อให้การปฏิบัติตามกลยุทธ์ ได้บรรลุผลสำเร็จ

7) ค่านิยมร่วม (Shared Value) หมายถึง สมาชิกขององค์กรที่กลายเป็นรากฐานของระบบการบริหาร วิธีการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารภายในองค์กรหรืออาจเรียกว่า วัฒนธรรมองค์กรเป็นตัวเชื่อมโยงและกำหนดให้บุคลากรในองค์กรเชื่อมั่นในผลการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่จะนำมาซึ่งความก้าวหน้าและเติบโตขององค์กร ส่งผลให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้องค์ประกอบของโมเดล 7s ของ McKinsey ดังกล่าวมาเป็นแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็น ปัญหา อุปสรรค ปัจจัยและกลไกที่ทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังได้นำประเด็นดังกล่าวมาสังเคราะห์เพื่อใช้ประกอบการพัฒนารอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

3. การประเมินผล (Strategy Evaluation)

สำหรับการประเมินผลหรือบางแนวคิดในกระบวนการนี้จะเรียกว่า การประเมินผลและการควบคุม (Strategy Evaluation and Control) (दारง วัฒนา, 2553) สำหรับขั้นตอนนี้ถือเป็นขั้นตอนสุดท้าย แต่มีความสำคัญเพราะเป็นการประเมินยุทธศาสตร์เพื่อการตรวจสอบ กำกับ ติดตาม ประเมินผลจากกิจกรรมที่นำไปปฏิบัติจริงเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดตามเป้าหมายที่มุ่งหวังและจะต้องมีการนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อทำการปรับปรุงพัฒนากระบวนการจัดการยุทธศาสตร์ทุกระบวนการ ทั้งนี้ในการประเมินจะมีการวัดผลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของแต่ละองค์กร นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้นมาเป็นที่งานคณะกรรมการประเมินผลที่ประกอบด้วยคณะผู้บริหารทุกระดับชั้นจากฝ่ายต่าง ๆ มาร่วมกันดำเนินงาน เพื่อการประเมินได้เต็มที่ และมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง (พิบูล ทีปะปาล และธนวัฒน์ ทีปะปาล, 2559) อย่างไรก็ตามการประเมินยังคงเป็นกระบวนการที่ต้องทำสม่ำเสมอ ถึงแม้ว่าผลการประเมินจะชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ประสบความสำเร็จแล้วก็ตาม เพราะในทุกวันมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก อันเป็นผลให้ความสำเร็จที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่ได้ยืนยันว่าในอนาคตจะประสบความสำเร็จดังเช่นวันนี้ ดังนั้นการประเมินจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยในการตัดสินใจ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้การบริหารจัดการเท่าทันต่อเหตุการณ์ (David & David, 2016)

จากที่กล่าวมาข้างต้นถือเป็น 3 กระบวนการหลักในการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ แต่นอกจากหลักการดังกล่าวแล้ว คณะผู้วิจัยได้ใช้หลักการ POSDCORB ซึ่งเป็นอีกหนึ่งหลักการ ที่กล่าวถึงกระบวนการบริหารองค์กร ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 7 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดกำลังคน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Co-Ordinating) การรายงานผล (Reporting) และการจัดทำงบประมาณ (Budgeting) (Gulick & Urwick, 2003) มาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ปัญหา อุปสรรค และกลไกการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน กล่าวคือ ใช้ในกระบวนการวิเคราะห์ระบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในมิติต่างๆ กำหนดแผนเพื่อวางกรอบการทำงานใหม่มหาวิทยาลัยใช้เป็นแนวทางในการบริหาร ตรวจสอบว่ามหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกันภายในองค์กรทำให้เกิด การยกระดับมาตรฐานการศึกษาและประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และเพื่อการสนับสนุนประชาชน ในชุมชนท้องถิ่น เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความมุ่งมั่นที่จะให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อตอบสนองการพัฒนา ทุกภาคส่วน และเป็นมหาวิทยาลัยที่รับใช้ชุมชนและพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง

ตอนที่ 5 การกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

จากหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการยุทธศาสตร์นั้น ได้มีการกล่าวถึงคำว่า กำกับ ติดตาม ควบคุม และประเมินผลเอาไว้หลายหลายคำอธิบาย และมักเป็นคำ ที่ถูกใช้ควบคู่กันไป ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้บริหารงานยุทธศาสตร์ทราบว่าการดำเนินงานนั้น เป็นไปตามแผนหรือไม่ มีความก้าวหน้า มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะได้ แก้ไขปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไป โดยการสนับสนุนจากผู้บริหาร ได้ทันทั่วทั้งนี้ นอกจากนี้ยังช่วยให้ทราบความเหมาะสมของการดำเนินงานและการบรรลุ ความสำเร็จของงานนั้นด้วย แต่อย่างไรก็ดีคำต่าง ๆ เหล่านี้ มีกระบวนการและวัตถุประสงค์ ทั้งที่เหมือนกัน และแตกต่างกันออกไปดังนี้ (ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อการพัฒนาการศึกษา และวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561)

1. การควบคุมและกำกับยุทธศาสตร์ (Strategic control)

การควบคุมและกำกับยุทธศาสตร์ คือ กระบวนการที่ผู้บริหารใช้ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานทั้งหมดตามแผนยุทธศาสตร์ และผู้ปฏิบัติงานขององค์กรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินว่า กิจกรรมนั้น ๆ ได้รับการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไข

และปรับปรุงผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในองค์กร การควบคุมและกำกับกลยุทธ์จะเป็นกลไกที่สำคัญที่เป็นเสมือนตัวกลางที่จะเชื่อมโยงองค์กรและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

การควบคุมและกำกับยุทธศาสตร์เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและถือเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งผู้บริหารระดับสูงจะใช้เป็นเครื่องมือในการดูแลติดตามยุทธศาสตร์ในขณะที่กำลังนำไปปฏิบัติ โดยตรวจสอบปัญหาหรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์โดยตรง และหาทางปรับปรุงให้ดีขึ้นเท่าที่จำเป็น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การควบคุมยุทธศาสตร์จะเกี่ยวข้องกับการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ทั้งในขณะกำลังดำเนินการอยู่ และหลังจากการดำเนินงานสิ้นสุดลง รวมทั้งการพิจารณาว่าผลการปฏิบัติงานขององค์กรเป็นที่พึงพอใจหรือไม่ กลยุทธ์ที่ใช้ในนั้นจะสามารถทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์เพียงใด ทั้งนี้ผู้บริหารสามารถใช้การควบคุมกำกับยุทธศาสตร์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ (พันธุทิพย์ ธรรมสโรช, 2556)

2. การติดตามงานยุทธศาสตร์ (Strategic Monitoring)

การติดตามงานยุทธศาสตร์ คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานตามแผนที่มีการกำหนดไว้แล้ว เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจ แก้ไข ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน หรือกำหนดวิธีการดำเนินงานให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ดังนั้น จุดเน้นที่สำคัญของการติดตามคือ การปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อการตรวจสอบ ควบคุม กำกับ การปฏิบัติงานของโครงการ โดยการติดตามจะเกิดขึ้นในขณะที่โครงการกำลังดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งการติดตามเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่า ได้มีการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ ของโครงการที่กำหนดได้อย่างไร ข้อมูลที่ได้จะนำมาประกอบเป็นเครื่องมือ ควบคุม กำกับ การดำเนินงานในขณะปฏิบัติโครงการโดยตรง ทั้งในด้านปัจจัย (Input) ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) และด้านผลผลิต (Output) (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2559)

2.1 องค์ประกอบสำคัญของการติดตามผล

2.1.1 ระบบข้อมูล ระบบข้อมูลเพื่อการติดตามผล มีความสำคัญและจะต้องเริ่มต้นจากการกำหนดว่าข้อมูลอะไรและประเภทใดที่ต้องการ แล้วจึงนำมาวางแผนในการเก็บข้อมูล ซึ่งควรจะต้องเลือกใช้ชนิดของข้อมูลว่า เป็นข้อมูลปฐมภูมิหรือข้อมูลทุติยภูมิ และกรณีเป็นข้อมูลปฐมภูมิจะต้องสร้างเครื่องมือ เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ หรือแบบรายงาน และควรจะต้องตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อน เพื่อให้เครื่องมือมีความเที่ยงตรง หรือสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการได้ และมีความน่าเชื่อถือ สำหรับข้อมูลทุติยภูมิต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลก่อนนำมาใช้

2.1.2 ระบบการรายงาน การติดตามผลเป็นการตรวจสอบการดำเนินโครงการ เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าในการดำเนินงานหรือปัญหาอุปสรรค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการติดตามไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหรือพัฒนาการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้นการติดตามผลที่ดีควรกระทำเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้บริหารได้ใช้เป็นสารสนเทศในการตัดสินใจ และที่สำคัญการรายงานผลควรจะมีความเหมาะสม ชัดเจน และทันกับการใช้งาน

2.2 ประเภทของการติดตามผล

2.2.1 การติดตามผลโดยใช้แบบรายงาน (Periodic Performance Report Monitoring) เป็นรูปแบบที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากสามารถติดตามผลได้อย่างกว้างขวางและสามารถรวบรวมข้อมูลในภาพรวมได้โดยสะดวก โดยส่วนใหญ่จะใช้วิธีการติดตามผลที่เกิดขึ้นจริงเปรียบเทียบกับแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจรายงานเป็นรายเดือน รายไตรมาส และสรุปเป็นรายปีในลักษณะของข้อมูลสะสมก็ได้

2.2.2 การติดตามผลแบบเร่งด่วน (Quick Monitoring) เป็นการติดตามผลการดำเนินงานของแผนงานหรือโครงการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการควบคุมการดำเนินงานของผลผลิตให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด หรือในกรณีที่พบปัญหา อุปสรรค จำเป็นต้องติดตามผลแบบเร่งด่วน เพื่อหาทางแก้ไข โดยคำนึงถึงประเด็นปัญหาของผลผลิตที่แตกต่างกันไป ได้แก่ ประเด็นผลผลิตที่ต้องดำเนินการเร่งด่วนและต้องการเห็นผลชัดเจน ผลผลิตที่มีความซับซ้อนหรือใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ผลผลิตที่ต้องดำเนินงานให้แล้วเสร็จทันเวลา มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหาย ผลผลิตที่มีความอ่อนไหวต่อสาธารณะ และประเด็นการติดตามผล เพื่อต้องการทราบข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจในการดำเนินงานและทบทวนแผนงานหรือโครงการต่อไป การติดตามผลแบบเร่งด่วนมีระยะเวลาการจัดทำรายงานประมาณ 1 เดือน ซึ่งกรณีติดตามผลดังกล่าว เหมาะสำหรับส่วนราชการเจ้าของโครงการจะเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อผู้บริหารจะสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินโครงการได้อย่างทันทั่วทั้งที่

2.2.3 การติดตามผลเฉพาะเรื่องเชิงลึก (In - depth Monitoring) เป็นการติดตามผลการดำเนินงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณของผลผลิตหรือโครงการ ตามตัวชี้วัด (เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ เชิงเวลา และเชิงค่าใช้จ่าย) และวิเคราะห์ความสอดคล้องด้านยุทธศาสตร์กระทรวง เป้าหมายการให้บริการ ผลผลิตหรือโครงการ ที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เหมาะสำหรับใช้ติดตามผลกับโครงการเชิงเทคนิค เช่น โครงการก่อสร้างด้านต่าง ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วัดได้อย่างเป็นรูปธรรมในเชิงปริมาณ ทั้งผลผลิตและปริมาณงานในแต่ละขั้นตอน เช่น โครงการก่อสร้างสะพาน โครงการก่อสร้างถนน เป็นต้น

3. การประเมินผล (Strategy Evaluation)

ในกระบวนการนี้ได้มีการกล่าวถึงแล้วข้างต้น เนื่องจากเป็นหนึ่งในสามที่ถูกระบุไว้ อย่างชัดเจนของกระบวนการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ (Strategic Management) ซึ่งเป็นกระบวนการ เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ และนำผลมาใช้ในการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพ ของการดำเนินงาน การประเมินผลจะเกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน นับตั้งแต่ก่อนตัดสินใจ ในขณะดำเนินงานในช่วงระยะต่าง ๆ และเมื่อดำเนินงานเสร็จแล้ว หรือประเมินผลกระทบ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานบางมิตินำมาใช้ในการประเมินความสำเร็จว่าบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ที่ตั้งไว้หรือไม่ มีปัญหา อุปสรรคอะไรบ้าง

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า ความแตกต่างที่ชัดเจนของการประเมินผลแตกต่างจากการติดตาม คือ มีขอบข่ายกว้างขวาง ขึ้นอยู่ว่าจะประเมินในขั้นตอนใด เช่น ก่อนเริ่ม หรือขณะดำเนินงาน ซึ่งอาจดำเนินการเป็นช่วง เป็นระยะต่าง ๆ เช่น ทุก 3 เดือน ทุก 6 เดือน ทุกปี ประเมินเมื่อโครงการ ดำเนินงานไประยะครึ่งโครงการ หรือเป็นการประเมินผลเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ความแตกต่าง ของคำว่าควบคุมและกำกับ กับ ติดตามและประเมินผลนั้นยังมีความทับซ้อนของความหมายและ กระบวนการ ตัวอย่างเช่น จีรพันธ์ ไตรทิพจรัส (2549) ได้ให้ความหมายของการติดตามว่า การกำกับ ดูแลการดำเนินงานตามแผนหรือโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และบางแนวคิดได้ กล่าวไว้ว่า การควบคุม กำกับ ติดตาม คือส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินผล (David & David, 2016)

อย่างไรก็ดี การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล ก็เป็นวิธีการที่ช่วยให้ฝ่ายบริหาร มีความมั่นใจว่า ระบบการควบคุมภายในมีการปฏิบัติตามฝ่ายบริหาร จึงต้องจัดให้มีการควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล ทั้งในระหว่างการปฏิบัติงาน และการประเมินผลเป็นรายครั้งอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพื่อให้ความมั่นใจว่า ระบบการควบคุมภายในที่กำหนดออกแบบไว้เพียงพอเหมาะสม มีประสิทธิผล หรือต้องปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (ตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยและสมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย, 2558) และเพื่อให้การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนได้สำเร็จ ตามเป้าหมาย จึงต้องมีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตามการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

4. หลักการ Balanced Scorecard

Balanced scorecard หรือการวัดผลเชิงดุลยภาพ เป็นเครื่องมือทางด้านจัดการ ที่ช่วยในการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategic Implementation) โดยอาศัยการวัด หรือประเมิน (Measurement) ที่จะช่วยทำให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมุ่งเน้นในสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร จึงเป็นหลักการที่ถูกใช้กันอย่างแพร่หลาย

ในการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน หลักการนี้เริ่มขึ้นในปี 1990 โดย Robert Kaplan และ David Norton จากนั้นก็มีการพัฒนาหลักการนี้มาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (David & David, 2016) ช่วงแรกหลักการนี้ถูกใช้ในการบริหารธุรกิจซึ่งมีไว้เพื่อค้นหาและพัฒนากระบวนการทำธุรกิจในส่วนต่าง ๆ แต่ปัจจุบันมีการนำมาประยุกต์ใช้ในงานบริหารทั้งในภาครัฐและเอกชน ซึ่ง Balanced scorecard เป็นชื่อหลักการที่เจตนาให้เกิดความ Balanced หรือความสมดุลในการวัดและประเมินผล เพื่อไม่ให้เกิดการประเมินแค่ด้านการเงินเพียงอย่างเดียว แต่ให้มองถึงคุณภาพสินค้าและการบริการไปพร้อมกัน ถึงแม้ในทางธุรกิจผลลัพธ์ด้านการเงินจะเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนยุทธศาสตร์ แต่สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน คือ การบริการลูกค้า ขวัญกำลังใจในของพนักงาน คุณภาพของผลิตภัณฑ์ การลดมลภาวะของสิ่งแวดล้อม จริยธรรมทางธุรกิจ ความรับผิดชอบต่อสังคม รวมไปถึงความร่วมมือกับชุมชน ซึ่งแต่ละองค์กรอาจกำหนดวัตถุประสงค์ในการวัดแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจและการบริการ

4.1 หลัก Balanced Scorecard 4 มุมมอง

โดยทั่วไปเรามักจะเห็นการวัดวัตถุประสงค์ในการวัดที่แบ่งออกเป็น 4 มุมมอง ประกอบด้วย (กฤษฎี มหาวิรุฬห์, 2546)

1) มุมมองด้านการเงิน (Financial) การวัดผลผ่านมุมมองด้านการเงินถือว่าเป็นปัจจัยหลักอันดับ 1 ของหลายธุรกิจ โดยตัวเลขที่เกี่ยวข้องคือยอดขาย รายได้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และกำไรซึ่งมุมมองด้านการเงินสามารถวัดเป็นมูลค่าเงิน เป็นสัดส่วน หรือเป็นเป้าหมายต่าง ๆ เช่น เป้าหมายของยอดขาย หรือเป้าหมายของงบประมาณ เป็นต้น

2) มุมมองด้านลูกค้า (Customer) หมายถึงการวัดความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งเห็นได้บ่อยตามแผนบริการลูกค้า การวัดผลส่วนนี้รวมถึงความพึงพอใจด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการต่าง ๆ ราคาสินค้า หรือแม้แต่ประสิทธิภาพของการตลาด และการปฏิบัติการอื่น ๆ

3) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Process) หมายถึงการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานโดยส่วนมากแล้วจะเป็นการวัดผลทางด้านการผลิต หรือกระบวนการอื่นที่มีค่าใช้จ่ายเยอะ

4) มุมมองด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโต (Learning and Growth) หมายถึงการวัดผลของบุคลากรภายในองค์กร ตั้งแต่การจัดอบรม ไปจนถึงการจัดคลังข้อมูลต่าง ๆ สำหรับพนักงาน โดยเบื้องต้นแล้วมุมมองนี้จะดูว่าพนักงานสามารถจัดเก็บ เรียนรู้ และนำข้อมูลไปใช้จริงได้มากแค่ไหน

การใช้ Balanced scorecard อาจแตกต่างกันไปในแต่ละองค์กร การนำไปใช้ในแง่ของการประเมินยุทธศาสตร์นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทำให้เกิดความสมดุลในการบริหารจัดการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และเกิดความสมดุลทั้งในด้านการเงินและด้านอื่นที่ไม่ใช่การเงิน และทำให้เกิดความสมดุลระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งโครงสร้างของการประเมินยุทธศาสตร์ตามหลัก Balanced scorecard นั้นแต่ละองค์กรสามารถเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ โดยในงานวิจัยนี้เป็นการพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ใช้หลักการ Balanced scorecard เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวทางนี้ ซึ่งยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ได้กำหนดเป้าหมายไว้ 4 ด้าน ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสมดุลของทุกด้าน รวมไปถึงความสมดุลของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและประชาชน และการบริหารจัดการและผลลัพธ์ ผู้วิจัยจึงใช้หลัก Balanced scorecard ที่ประกอบด้วย 6 มุมมอง เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ (David & David, 2016)

4.2 หลัก Balanced Scorecard 6 มุมมอง

- 1) Customers คือ มุมมองด้านลูกค้า ซึ่งในงานวิจัยนี้จะหมายถึงประชาชนผู้ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานยุทธศาสตร์
- 2) Managers/Employees คือ มุมมองด้านผู้จัดการและพนักงาน ซึ่งในงานวิจัยนี้จะหมายถึงผู้บริหารและคณะทำงานด้านยุทธศาสตร์
- 3) Operations/Processes คือ มุมมองด้านวิธีการกระบวนการดำเนินงาน
- 4) Community/Social Responsibility คือ มุมมองด้านผลที่เกิดขึ้นกับสังคม
- 5) Natural Environment คือ มุมมองด้านผลที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม
- 6) Financial คือ มุมมองด้านผลที่เกิดขึ้นกับการเงิน ซึ่งในงานวิจัยนี้ จะหมายถึงเศรษฐกิจของชุมชน

จาก 6 มุมมองที่กล่าวมาข้างต้นเป็นตัวอย่างในการการสร้างหลัก Balanced Scorecard อีกรูปแบบหนึ่งของ David and David 2016 ที่แสดงให้เห็นถึงการจัดมุมมองที่มีความหลากหลาย แต่เน้นหลักการสร้างสมดุล ทั้งนี้คณะนักวิจัยได้ใช้หลัก Balanced Scorecard 6 มุมมองนี้ เนื่องด้วยหลักการมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ซึ่งมีเป้าหมายด้าน เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา

4.3. ข้อควรระวังและข้อคิดในการทำ Balanced scorecard

หน้าที่ของ Balanced scorecard มีไว้เพื่อบังคับให้ผู้บริหารดูองค์การจากหลายมุมมอง เพราะบางครั้งการมองข้ามบางอย่างไป อาจส่งผลลบในระยะยาวได้ แต่มีข้อควรระวังและข้อคิดในการกระทำ Balanced scorecard ดังต่อไปนี้ (กฤษฎี มหาวีรพท์, 2546)

- 1) ผู้บริหารระดับสูงต้องให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่เพื่อกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานเห็นถึงความสำคัญ
- 2) ทดสอบในระบบเล็กก่อนนำไปใช้จริง เพื่อให้ทดสอบความคุ้มค่าในการนำระบบนี้ไปใช้
- 3) เมื่อนำระบบนี้ไปใช้งานควรทำให้เห็นถึงผลในระดับหนึ่งโดยเร็ว เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นของการใช้ Balanced scorecard
- 4) นำเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของ Balanced scorecard มาดูแลปรับปรุงอยู่เป็นระยะ อาจทุก ๆ 3-6 เดือน การจัดทำตัวชี้วัดหรือค่าเป้าหมายต้องระวังไม่ให้ง่ายหรือยากจนเกินไป

โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ประยุกต์ใช้หลักการกำกับติดตามที่มุ่งเน้นการกำกับติดตามและประเมินผลอย่างสมดุล โดยใช้หลักการ Balanced Scorecard ควบคู่ไปกับเป้าหมายทั้ง 4 ด้านของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น มาเป็นทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนารอบแนวทางการกำกับติดตามการดำเนินงานดังกล่าว

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) เริ่มต้นในปี 2560 และเพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานในช่วงเริ่มต้น ในปีงบประมาณ 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการศึกษาวิจัย “รายงานการติดตามและวิจัยเชิงประเมิน บทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ” โดยคัดสรรมหาวิทยาลัยมาจำนวน 5 แห่ง พบว่ามีเพียง 1 ใน 5 ของมหาวิทยาลัยที่สัมฤทธิ์ผลในระดับมาก และได้มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกรณีศึกษาหลายแห่ง มีแผนยุทธศาสตร์ที่ยังไม่สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และพระบรมราโชบาย สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพึงมีมติให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ ปรับแผนยุทธศาสตร์

ของมหาวิทยาลัยระยะ 20 ปีหรือ 5 ปีตามแนวทางของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงปรับยุทธศาสตร์และโครงสร้างของมหาวิทยาลัย (Reprofiling) ให้สมกับเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและภูมิภาค

3) สำนักงบประมาณพึงจัดสรรงบประมาณแผ่นดินสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นพื้นฐานในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบายและพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

4) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีบทบาทและร่วมมือกับจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานในท้องถิ่นในท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และหน่วยงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏน่าจะมีส่วนร่วมในการนำแผนพัฒนาดังกล่าวสู่การปฏิบัติด้วย

5) พึงสร้างความเข้มแข็งให้ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยจัดให้มีเลขานุการที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ทำงานเต็มเวลา และมีสำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

6) ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพึงออกแบบระบบบริหารจัดการงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ชัดเจนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่น

7) มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงเร่งจัดกระบวนการหนุนเสริมสร้างความเข้าใจในกระบวนการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจัดเป็นชุดโครงการที่มีการบริหารอย่างเป็นระบบครบวงจร

8) มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งพึงร่วมกันพัฒนาระบบ Big Data หรือฐานข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะฐานข้อมูลเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัย และฐานข้อมูลความต้องการของท้องถิ่น

9) มหาวิทยาลัยราชภัฏพึงบูรณาการพันธกิจร่วมกับท้องถิ่นในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นของตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง วิจัยและพัฒนานโยบายและแผนยุทธศาสตร์ในการผลิตและพัฒนาครูแห่งชาติ เพื่อยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงและการพัฒนาท้องถิ่น

10) คณะกรรมการการอุดมศึกษาพึงประสานกับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีมติให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและอธิการบดีดำเนินการกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระบรมราโชบายเป็นรายไตรมาส และประเมินผลงานอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง แล้วจัดส่งรายงานการติดตามและประเมินผลให้คณะกรรมการ การอุดมศึกษาเพื่อทราบและใช้ประโยชน์ต่อไป

11) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรสนับสนุนให้ขยายผลในการติดตามบทบาทและสัมฤทธิ์ผลตามยุทธศาสตร์ใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นปีแรกที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่น โดยเฉพาะ

ต่อมาในปีงบประมาณ 2562 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้มีการดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว โดยการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” ซึ่งทำให้มีข้อมูลตัวชี้วัดศักยภาพของมหาวิทยาลัยตามภารกิจและยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 38 ตัวชี้วัดที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาศักยภาพของสถาบันให้ตรงจุดและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นให้มากขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) อย่างไรก็ตามการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ไปสู่เป้าหมายนั้น ไม่ใช่เพียงแค่พัฒนาศักยภาพของมหาวิทยาลัยให้ได้ครบตามตัวชี้วัดที่ศึกษามาข้างต้น แต่ต้องมีการขับเคลื่อนและดำเนินการพร้อมกันไปในทุกภาคส่วน ทั้งภาคีเครือข่าย และภาคประชาชน โดยร่วมกันแสดงความคิดเห็นและวางแนวทางการกำกับติดตามไปจนถึงการประเมินผล ด้วยเหตุนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงเห็นควรให้มีการศึกษาเพิ่มเติม ทั้งในเรื่องสภาพปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนบรรลุผลความสำเร็จยิ่งขึ้น โดยรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้แทนหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ให้เกิดผลต่อชุมชนและประชาชนอย่างรวดเร็ว และส่งเสริมให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และเป็นไปตามข้อเสนอแนะจากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น และในการวิจัยครั้งนี้ได้มุ่งเน้นไปที่การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดจากประชาชนในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ ดังนั้นจึงให้มีการศึกษาผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นกับประชาชนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา และนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงาน กำหนดตัวชี้วัดที่สำคัญให้มีความชัดเจน เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถทำงานเชิงรุกนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ครอบคลุมประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะกับประชาชนในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

นอกจากมหาวิทยาลัยราชภัฏจะมุ่งเน้นการพัฒนากรอบแนวในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนแล้วนั้น ยังมีอีกหลายมหาวิทยาลัยทั้งในไทยและต่างประเทศที่ให้ความสำคัญและความสนใจในการดำเนินงานเพื่อสังคมเช่นกัน จนเกิดเป็นคำว่าพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม ตามความหมายของพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม คือ ชุมชนภายนอก (External communities) ที่ตั้งอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมีการดำเนินกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนนั้น โดยรวมไปถึงองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรต่าง ๆ กลุ่มของชุมชน หน่วยงานรัฐในทุกระดับ โรงเรียน และสถาบันการศึกษา ผู้อาศัยข้างเคียง บริษัทท้องถิ่นและบริษัทข้ามชาติ และชุมชนส่วนบุคคล ซึ่งการมีส่วนร่วมกับชุมชน คือ การสร้างกิจกรรมที่มีคุณค่าจากมหาวิทยาลัยไปสู่ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและความสัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้ ผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัย นิสิต และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกัน โดยพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคมจะเกิดกลยุทธ์ขึ้นได้จะต้องมีสิ่งที่พิจารณา คือ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่หลากหลาย มีความเป็นอิสระในการสร้างคุณค่าทางวิชาการ เคารพในความแตกต่าง การแบ่งปันความรับผิดชอบและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เน้นไปที่การพัฒนาท้องถิ่น มีระบบการสนับสนุน ให้ความสำคัญกับปฏิสัมพันธ์ระดับปัจเจก ให้ความชื่นชม เคารพต่อชุมชน และมหาวิทยาลัยต้องเข้าใจผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินโครงการพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม (University of British Columbia, 2014, p. 5-6)

งานวิจัยของ ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร, ชิดชนก เขิงเซาว และเกษตรชัย และหิม (2561) จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานโครงการพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ คือ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของโครงการพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม โดยวิธีการศึกษาแบ่งออกเป็นสองระยะ คือ ระยะที่ 1 ใช้การสำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกหัวหน้าโครงการ ผู้นำชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชากรในชุมชนที่มีโครงการพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคมจำนวน 12 โครงการ ไปดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ และระยะที่ 2 คือ การเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมในงานสัมมนา TSDF - TRF Sustainability Forum จากการศึกษาพบว่าการดำเนินงานโครงการพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคมมีปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ การขาดการบูรณาการระหว่างผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา ขาดการลำดับความสำคัญของการแก้ไขปัญหาในชุมชน และขาดการศึกษาชุมชนก่อนที่จะกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินโครงการ โดยแนวทางในการพัฒนาโครงการพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคมจะต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน และจะต้องปรับแนวคิดวิธีการให้ทุนสนับสนุนการดำเนินโครงการ โดยเริ่มจากการศึกษาพื้นที่ วิเคราะห์พื้นที่ และจะต้องให้ทุนเป็นลักษณะที่มีการบูรณาการระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ และกำหนดให้เป็นลักษณะชุดโครงการและมีโครงการย่อยประกอบมาด้วย

ซึ่งจากวิธีการวิจัยและผลของงานวิจัยนี้จะสามารถนำมาศึกษาเป็นแนวทางเพื่อการศึกษาวิจัยกรอบแนวในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การพัฒนา

ในบริบทของต่างประเทศนั้นมีรายงานพบว่า พลวัตของหุ้นส่วนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในมหาวิทยาลัย: กรณีศึกษาของทีมวิจัยสหสาขาวิชาชีพ TibaSA ในแอฟริกาใต้ งานวิจัยนี้เน้นถึงความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างมหาวิทยาลัยและผู้ช่วยวิจัยชุมชนผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชนในมหาวิทยาลัยมีศักยภาพที่จะนำไปสู่การสร้างความรู้ การสร้างและรักษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในมหาวิทยาลัยและการเปลี่ยนแปลงผ่านทีมวิจัยแบบสหสาขาวิชาชีพ หรือเรียกว่า “แกะกล่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในมหาวิทยาลัย” (Unpacking University-Community Engagement) ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างและคุณภาพองค์กร หลักการทางวิชาการ และคุณภาพทางสังคม เป็นรากฐานของความสำเร็จสามารถช่วยในการกำหนดกรอบการมีส่วนร่วมของชุมชนมหาวิทยาลัยและชุมชนอย่างยั่งยืนได้ (Suarez-Balcazar, 2015) สอดคล้องกับการศึกษาของ Kristi and Greg (2021) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้การบริการชุมชนและการวิจัยในชุมชนมีความจำเป็นต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างชุมชนและมหาวิทยาลัยที่เข้มแข็ง ดังนั้นแนวทางการพัฒนาชุมชนโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ยั่งยืนนั้นมีหลายประการ ส่วนหนึ่งต้องคำนึงถึงปัญหาที่กำลังเผชิญและมองถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต รวมถึงการดำเนินการต่าง ๆ ควรเป็นการดำเนินการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งคนในชุมชนและผู้ที่มาอยู่อาศัยโดยการมองอย่างเป็นองค์รวม นอกจากนี้ความร่วมมือระหว่างชุมชนและมหาวิทยาลัยจะนำการวิจัยไปถ่ายทอดเพื่อการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน โดยจำเป็นต้องมีโมเดลเชิงบริบทและเชิงโต้ตอบของความร่วมมือระหว่างชุมชนและมหาวิทยาลัยที่พิสูจน์ให้เห็นถึงกรอบการทำงานที่มีประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินกระบวนการของสถาบัน เพื่อชี้ให้เห็นถึงกลยุทธ์ที่เป็นไปได้สำหรับการพัฒนาที่ประสบความสำเร็จ การประเมิน และความยั่งยืนของความร่วมมือระหว่างชุมชนและมหาวิทยาลัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (Williamson, 2016) ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นแหล่งพัฒนาองค์ความรู้ผลิตบัณฑิต และดำเนินการสร้างผลงานวิจัยควบคู่กับการบริการสังคม รวมทั้งประสานงาน สร้างความร่วมมือในการพัฒนาประเทศอย่างมีหลักการภายใต้บทบาทการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน ซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การนำความรู้ เทคโนโลยีเข้าไปเสริมหรือการสนับสนุนการจัดกระบวนการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อยอด และพัฒนาต่อชุมชน จึงมีความสำคัญที่จะบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม ให้เป็นที่พึ่งของชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน เป็นการวิจัย ประยุกต์ (Applied Research) ใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research Design) ตามแบบผสมวิธีหลายระยะ (Multiphase Mixed Method) (Edmonds & Kennedy, 2017; ภัทราวดี มากมี, 2559) โดยสามารถแบ่งการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์เป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ เป็นการ วิจัยแบบคู่ขนาน (Parallel-Database Design)

ระยะที่ 2 การศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น เป็นการ วิจัยแบบคู่ขนาน (Parallel-Database Design)

ระยะที่ 3 การจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ศึกษาวิจัยด้วยวิธีการวิจัยเพื่อ พัฒนาทฤษฎี (Theory-Development Design)

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาวิจัย

ประชากร คือ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งสิ้น 38 แห่ง ทั่วประเทศไทย โดยจำแนกเป็น 6 ภูมิภาค ได้ดังตารางที่ 3-1 รวมไปถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนส่วนราชการ ผู้แทนภาคเอกชน ผู้นำท้องถิ่น ผู้แทนชุมชน และประชาชนในพื้นที่อันเป็นพื้นที่เป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น ส่วนกลุ่มเป้าหมายจะเลือกด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จับฉลากเลือกภูมิภาคละ 1 มหาวิทยาลัย รวมจำนวน 6 มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) แบบเจาะจง (Purposive Sampling)

โดยเลือกเฉพาะผู้ที่เป็นผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบ ผู้ร่วมดำเนินงาน หรือผู้ที่ได้รับผลจากยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี(พ.ศ.2560-2579) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสม

การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก กรณีเป็นบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยทำการส่งหนังสือชี้แจงและขอให้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลในมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมตามจำนวนที่ระบุไว้ในประชากรและกลุ่มเป้าหมายแต่ละวัตถุประสงค์ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

1) ดำรงตำแหน่งหรือมีหน้าที่รับผิดชอบที่กำหนดไว้ในการดำเนินการศึกษาวิจัยแต่ละวัตถุประสงค์

2) จะต้องมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และเป็นผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ส่วนผู้ให้ข้อมูลหลักที่ไม่ได้อยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยทำการส่งหนังสือชี้แจงและขอข้อมูลพื้นที่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของทางมหาวิทยาลัย จากนั้นจะทำการส่งหนังสือชี้แจงและขอเก็บข้อมูลโดยส่งหนังสือให้เป็นรายบุคคลตามตำแหน่งหรือหน้าที่รับผิดชอบที่กำหนดไว้ในการดำเนินการศึกษาวิจัยแต่ละวัตถุประสงค์ และผู้ให้ข้อมูลหลักต้องมีอายุ 18 ปีขึ้นไป

สำหรับเกณฑ์การคัดออก คือ ผู้ให้ข้อมูลหลักไม่สะดวกให้เก็บข้อมูล หรือรู้สึกไม่สะดวกใจในการให้ข้อมูลในระหว่างการเก็บข้อมูล

ตารางที่ 3-1 จำแนกมหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 ภูมิภาค

ลำดับ	ภูมิภาค	รายชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ
1	กลุ่มภาคกลาง (12)	<ol style="list-style-type: none"> 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (มร.อย.) 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี (มรท.) 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (มรว.) 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (มรภ.พบ.) 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี (มรภ.กจ.) 6. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (มรน.) 7. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (มร.มจ.) 8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม (มจษ.) 9. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (มรภ.พระนคร) 10. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (มรธ.) 11. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (มบส.) 12. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (มรภ.สส.)

ตารางที่ 3-1 จำแนกมหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 ภูมิภาค (ต่อ)

ลำดับ	ภูมิภาค	รายชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2	กลุ่ม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2)	1. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (มรร.) 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (มรพ.)
3	กลุ่ม ภาคเหนือ (8)	1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (มร.ชม.) 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (มร.ชร.) 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (มร.ลป.) 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ (มร.อ.) 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (มรพส.) 6. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (มรภ.กพ.) 7. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (มร.นว.) 8. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ (มรภ.พช.)
4	กลุ่ม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (5)	1. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี (มร.อด.) 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มรม.) 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย (มรล.) 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (มร.สน.) 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (มรภ.รอ.)
5	กลุ่ม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (6)	1. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (มรนม.) 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (มรภ.บร.) 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ (มรภ.สร.) 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (มรภ.อบ.) 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (มชย.) 6. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ (มรภ.ศก.)

ตารางที่ 3-1 จำแนกมหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 ภูมิภาค (ต่อ)

ลำดับ	ภูมิภาค	รายชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ
6	กลุ่มภาคใต้ (5)	<ol style="list-style-type: none"> 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี (มรส.) 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (มร.นศ.) 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (มรภ.) 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (มรภ.สข.) 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (มรย.)

จากวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 เป็นการวิจัยแบบคู่ขนาน (Parallel-Database Design) รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพควบคู่ไปกับข้อมูลเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์และสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูลหลักดังนี้

1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเป็นอธิการบดีหรือรองอธิการบดี ที่ได้รับผิดชอบในการกำกับและติดตามผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ภูมิภาคละ 1 คน (รวม 6 คน)

2) ผู้ว่าราชการจังหวัด ภูมิภาคละ 1 คน (รวม 6 คน)

3) ผู้แทนส่วนราชการ ภูมิภาคละ 2 คน (รวม 12 คน)

4) ผู้แทนภาคเอกชน ภูมิภาคละ 2 คน (รวม 12 คน)

5) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ ผู้แทนท้องถิ่น ภูมิภาคละ 4 คน (รวม 24 คน)

และในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูลหลัก ดังนี้

1) อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นอาจารย์ที่รับผิดชอบโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภูมิภาคละ 6 คน (รวม 36 คน)

2) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูมิภาคละ 6 คน (รวม 36คน)

3) ผู้แทนชุมชน ภูมิภาคละ 6 คน (รวม 36 คน)

4) ประชาชน ภูมิภาคละ 6 ชุมชน ๆ ละ 4 คน (รวม 144 คน)

ส่วนในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามนั้น จะเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักให้ครอบคลุมทุกโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรม G*Power มีรายละเอียดดังนี้

F tests - ANOVA: Fixed effects, omnibus, one-way	
Analysis: A priori: Compute required sample size	
Input: Effect size f	= 0.50
α err prob	= 0.05
Power (1- β err prob)	= 0.99
Number of groups	= 6
Output: Noncentrality parameter λ	= 28.5000000
Critical F	= 2.2984308
Numerator df	= 5
Denominator df	= 108
Total sample size	= 114

จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 114 คน เพื่อประกันความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นได้จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละ ภูมิภาคละ 30 คน รวมทั้งหมดเป็น 180 คน ดังนี้

- 1) อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูมิภาคละ 30 คน (รวม 180 คน)
- 2) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูมิภาคละ 30 คน (รวม 180 คน)

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 3 เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาทฤษฎี (Theory-Development Design) ในการจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนนั้น ต้องมีการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการวิจัยเชิงเอกสาร และผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 จากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และใช้หลักการ Balanced Scorecard ซึ่งเป็นหลักการในการสร้างเกณฑ์การกำกับ ติดตาม และเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามเพื่อวัดฉันทามติ รวมถึงการหาค่าถ่วงน้ำหนักของชุดข้อมูลตัวบ่งชี้ กำหนดเกณฑ์และวิธีการให้คะแนนแบบถ่วงน้ำหนักจำเพาะของกรอบแนวทางที่ได้และจัดลำดับการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน ซึ่งในการดำเนินงานตามที่กล่าวมานั้น ต้องใช้ผู้ทรงคุณวุฒิดังต่อไปนี้

- 1) ผู้แทนจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 2 คน
- 2) ผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏจาก 38 แห่งทั่วประเทศไทย มหาวิทยาลัยละ 1 คน (รวม 38 คน)
- 3) ผู้แทนภาครัฐ ภูมิภาคละ 1 คน (รวม 6 คน)
- 4) ผู้แทนจากภาคประชาชน ภูมิภาคละ 1 คน (รวม 6 คน)
- 5) ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

งานวิจัยนี้มี 3 วัตถุประสงค์ แต่ละวัตถุประสงค์มีเครื่องมือที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1

เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย และกลไกที่ทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ มีเครื่องมือทั้งสิ้น 5 ชนิด ดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้บริหาร ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน โดยเก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับภาคีเครือข่าย ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน โดยเก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนส่วนราชการ และผู้แทนภาคเอกชน

3) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

3.1) กลุ่มอาจารย์

3.2) กลุ่มนักศึกษา

4) แบบสอบถามการรับรู้สำหรับอาจารย์ ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

5) แบบสอบถามการรับรู้สำหรับนักศึกษา ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2

เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น มีเครื่องมือทั้งสิ้น 2 ชนิด ดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้นำท้องถิ่น ถึงการเข้าร่วมโครงการ ปัญหาอุปสรรค และผลที่ได้รับจากโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน โดยเก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลหลักคือ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล หรือผู้แทนท้องถิ่น

2) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

2.1) กลุ่มผู้แทนชุมชน

2.2) กลุ่มประชาชน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3

เพื่อจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน โดยกรอบแนวทางที่ได้นั้น มาจากการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการวิจัยเชิงเอกสาร และผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 แล้วจึงนำมาสร้างเป็นเครื่องมือที่ใช้สอบถามความคิดเห็นเพื่อวัดฉันทามติ และจัดลำดับน้ำหนักความสำคัญของชุดข้อมูลรอบแนวทาง ซึ่งมีเครื่องมือทั้งสิ้น 2 ชนิด ดังนี้

1) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดข้อมูลหลักเกณฑ์ และตัวบ่งชี้ของกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

2) แบบสอบถามกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP)

โดยเครื่องมือทั้ง 2 ชนิด ใช้เก็บข้อมูลจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ผู้แทนจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้แทนจากภาครัฐ ผู้แทนจากภาคประชาชน และผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

เป็นการหาค่าความเที่ยงตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาข้อความแต่ละข้อจากเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้บริหาร ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับ ประชาชน

2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับภาคีเครือข่าย ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับ ประชาชน

3) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้นำท้องถิ่น ถึงการเข้าร่วมโครงการ ปัญหา อุปสรรค และผลที่ได้รับจากโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

4) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

4.1) กลุ่มประชาชน

4.2) กลุ่มอาจารย์

4.3) กลุ่มนักศึกษา

4.4) กลุ่มผู้แทนชุมชน

5) แบบสอบถามการรับรู้สำหรับอาจารย์ ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการ ดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

6) แบบสอบถามการรับรู้สำหรับนักศึกษา ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการ ดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อวัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดเนื้อหา หรือวัตถุประสงค์การวิจัยมากน้อยเพียงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อ คำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC)

จาก สูตร $IOC = \frac{\sum R}{N}$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า .50 ขึ้นไปแสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตามเนื้อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นสามารถนำไปใช้ได้ในงานวิจัยนี้จะใช้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาข้อคำถามจำนวน 3 คน และพบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น มีค่า IOC มากกว่า .50 ในทุกข้อ

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือวัดเชิงปริมาณ ที่ผ่านการตรวจความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มคนที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับผู้ให้ข้อมูลหลัก 2 กลุ่ม คือกลุ่มอาจารย์ และกลุ่มนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่ง อย่างน้อยกลุ่มละ 30 คน เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยง (Reliability) แบบสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ใช้เกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตั้งแต่ .70 ขึ้นไป โดยมีผลที่ได้ดังนี้

1) แบบสอบถามการรับรู้สำหรับอาจารย์ ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน มีทั้งสิ้น 5 ตอน ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น กลไกที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และความคิดเห็นที่มีต่อตัวบ่งชี้ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พบว่ามีค่าความเที่ยง คือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .983 สรุปได้ว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงเป็นไปตามเกณฑ์ และสามารถนำไปใช้เพื่อเก็บข้อมูลวิจัยได้

2) แบบสอบถามการรับรู้สำหรับนักศึกษา ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน มีทั้งสิ้น 4 ตอน ประกอบด้วย 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 3) กลไกที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และ 4) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พบว่ามีค่าความเที่ยง คือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .969 สรุปได้ว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงเป็นไปตามเกณฑ์ และสามารถนำไปใช้เพื่อเก็บข้อมูลวิจัยได้

3. การทดลองใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแนวทางการสนทนากลุ่ม

ผู้วิจัยทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยกับมหาวิทยาลัยราชภัฏที่อยู่ใกล้เคียงให้เป็นพื้นที่ทดลอง โดยเลือกมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่ง โดยเครื่องมือที่ใช้ทดลอง มีดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้บริหาร ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับภาคีเครือข่าย ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

3) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้นำท้องถิ่น ถึงการเข้าร่วมโครงการ ปัญหา อุปสรรค และผลที่ได้รับจากโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

4) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

4.1) กลุ่มประชาชน

4.2) กลุ่มอาจารย์

4.3) กลุ่มนักศึกษา

4.4) กลุ่มผู้แทนชุมชน

จากผลการทดลองเครื่องมือเพื่อทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่าผลที่ได้จากการใช้เครื่องมือทั้งหมดมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย

ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน วิธีการวิจัย เพื่อทำความเข้าใจกับผู้เข้าร่วมการวิจัย แล้วสอบถามความสมัครใจ โดยผู้เข้าร่วมการวิจัย สามารถบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลา และข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ร่วมวิจัยจะถูกเก็บเป็นความลับ และเปิดเผยเฉพาะในบทสรุปภาพรวม เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาเชิงวิชาการเท่านั้น การวิจัยยึดหลักการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมของการศึกษาวิจัยในมนุษย์ ดำเนินการตรวจสอบจริยธรรมในการวิจัย โดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัสโครงการวิจัย: HU109/2564

การดำเนินการแบ่งตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. การศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1.1 การรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสาร ผู้วิจัยทำการส่งหนังสือชี้แจงการวิจัยไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของแต่ละภูมิภาค และขอข้อมูลเอกสารแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย รวมทั้งรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อนำมาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ

1.1.2 การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยทำการส่งหนังสือชี้แจงและขอให้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลในมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมตามจำนวนที่ระบุไว้ในประชากร และกลุ่มเป้าหมาย

1.1.3 การสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคลในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัย ราชภัฏ แห่งละ 1 คน และภาคีเครือข่ายประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด 1 คน ผู้แทนส่วนราชการ ภูมิภาคละ 2 คน และผู้แทนภาคเอกชนภูมิภาคละ 2 คน ใช้เวลาคนละประมาณ 1 ชั่วโมง ซึ่งถือเป็นเวลาที่เหมาะสมในการทำวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์โดยตรง (Face-to-Face) โดยก่อนสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะส่งเอกสารขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และชี้แจงข้อมูลที่ต้องการสัมภาษณ์ จากนั้นกำหนดวันเวลาในการสัมภาษณ์

1.1.4 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ได้มีการแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักประกอบด้วย กลุ่มอาจารย์ภูมิภาคละ 6 คน และกลุ่มนักศึกษาภูมิภาคละ 6 คน แต่ละกลุ่มจะแยกกันสนทนากลุ่มย่อยใช้เวลากลุ่มละไม่เกินกว่า 2 ชั่วโมง โดยก่อนสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจะส่งเอกสารขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และชี้แจงข้อมูลที่ต้องการทำการสนทนากลุ่มย่อย จากนั้นจึงกำหนดวันเวลาในการจัดการสนทนากลุ่ม

1.1.5 การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการจัดทำแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลักที่กำหนด และประสานงานกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการทำหนังสือขออนุญาตวิเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย พร้อมกำหนดวันเวลาที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลโดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ คัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมในการตอบแบบสอบถามและนัดหมายผู้ให้ข้อมูลหลักทุกคนในวันและเวลาเดียวกันเพื่อทำการชี้แจงแบบสอบถามให้เข้าใจตรงกัน

1.1.6 ในกรณีที่การดำเนินการวิจัยอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามมาตรการ การควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 คณะผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยระบบออนไลน์

1.2 การตรวจสอบข้อมูล

1.2.1 การตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเชิงเอกสาร ผู้วิจัยตรวจสอบความ ครบถ้วนและความสมบูรณ์ของเนื้อหาที่ได้ ซึ่งหากได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนจะทำหนังสือขอข้อมูลเพิ่มเติม ตามความเหมาะสม

1.2.2 การตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่บันทึกไว้ และความชัดเจนของเสียงที่บันทึกเทปไว้ระหว่างการ ดำเนินงาน หากข้อมูลไม่สมบูรณ์จะมีการนัดสัมภาษณ์หรือสนทนากลุ่มเพิ่มเติม หรือขอข้อมูล เพิ่มเติมทางโทรศัพท์

1.2.3 การตรวจสอบข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ที่ได้ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเชิงเอกสาร ผู้วิจัยจะทำการจำแนก ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลเชิงปริมาณ จากนั้นทำการจัดหมวดหมู่ข้อมูลจัดกลุ่มแยก ออกเป็นประเด็น (Content Analysis)

1.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจะเริ่มจากการถอดเทปบันทึกเสียงแบบคำต่อคำ อ่านข้อมูลที่ได้จากการถอดเทป ทบทวน ทำความเข้าใจข้อมูล จัดกลุ่มแยกออกเป็นประเด็น (Content Analysis)

1.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงของข้อมูล พร้อมจัดลำดับความสำคัญ ของข้อมูลตามความถี่และค่าเฉลี่ยสามารถแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญตามการรับ รู้ได้โดยมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ Best and Kanh (2006, pp.343) ดังตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญตามการรับรู้

คะแนน	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
5	4.50 – 5.00	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
4	3.50 – 4.49	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมาก
3	2.50 – 3.49	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
2	1.50 – 2.49	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อย
1	1.00 – 1.49	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. การศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.1 การรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสาร ผู้วิจัยทำการส่งหนังสือชี้แจงการวิจัยไปยังมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของแต่ละภูมิภาค และขอข้อมูลเอกสารแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้งรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อนำมาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ

2.1.2 การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยทำการส่งหนังสือชี้แจง และขอข้อมูลพื้นที่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.1.3 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานและทำหนังสือไปยังพื้นที่เป้าหมายและกลุ่มเป้าหมายในชุมชนเพื่อขอเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลในพื้นที่

2.1.4 ดำเนินการการสัมภาษณ์รายบุคคล นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายภูมิภาคละ 4 คน ใช้เวลาคนละประมาณ 1 ชั่วโมง ซึ่งถือเป็นเวลาที่เหมาะสมในการทำวิจัยเชิงคุณภาพ (Seidman, 1998) ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์โดยตรง (Face-to-Face) โดยก่อนสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะส่งเอกสารขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และชี้แจงข้อมูลที่ต้องการสัมภาษณ์ จากนั้นจึงกำหนดวันเวลาในการสัมภาษณ์

2.1.5 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ได้มีการแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยกลุ่มผู้แทนชุมชน ภูมิภาคละ 6 คนและประชาชน ภูมิภาคละ 6 ชุมชน ๆ ละ 4 คน แต่ละกลุ่มจะแยกกันสนทนากลุ่มย่อย ใช้เวลากลุ่มละไม่เกินกว่า 2 ชั่วโมง โดยก่อนสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจะส่งเอกสารขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และชี้แจงข้อมูลที่ต้องการทำการสนทนากลุ่มย่อย จากนั้นจึงกำหนดวันเวลาในการจัดการสนทนากลุ่ม

2.1.6 ในกรณีที่การดำเนินการวิจัยอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามมาตรการ การควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 คณะผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยระบบออนไลน์

2.2 การตรวจสอบข้อมูล

2.2.1 การตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเชิงเอกสาร ผู้วิจัยตรวจสอบ ความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของเนื้อหาที่ได้ ซึ่งหากได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนจะทำหนังสือขอข้อมูล เพิ่มเติมตามความเหมาะสม

2.2.2 การตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่บันทึกไว้ และความชัดเจนของเสียงที่บันทึกเทปไว้ระหว่างการ ดำเนินงาน หากข้อมูลไม่สมบูรณ์จะมีการนัดสัมภาษณ์หรือสนทนากลุ่มเพิ่มเติม หรือขอข้อมูล เพิ่มเติมทางโทรศัพท์

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเชิงเอกสาร ผู้วิจัยจะทำการจำแนก ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลเชิงปริมาณ จากนั้นทำการจัดหมวดหมู่ข้อมูลจัดกลุ่ม แยกออกเป็นประเด็น (Content Analysis)

2.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจะเริ่มจากการถอดเทปบันทึกเสียงแบบคำต่อคำ อ่านข้อมูลที่ได้จากการถอดเทป ทบทวน ทำความเข้าใจข้อมูล จัดกลุ่มแยกออกเป็นประเด็น (Content Analysis)

3. การจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 การรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสาร ผู้วิจัยทำการส่งหนังสือชี้แจงการวิจัยไปยัง มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของแต่ละภูมิภาค และขอข้อมูลเอกสารแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้งรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อนำมาศึกษาและ วิเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมในการร่างกรอบการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

3.1.2 การรวบรวมข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 เพื่อนำมาศึกษา และวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมในการร่างกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

3.1.3 การรวบรวมข้อมูลแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการสร้างกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะใช้หลักการ Balanced Scorecard ร่วมกับการพิจารณาเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 20 ปี ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น เป็นหลักการในการสร้างเกณฑ์การกำกับติดตาม

3.1.4 ยกร่างกรอบแนวทางในการกำกับติดตามจากขั้นตอน 1-3

3.1.5 ทำหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิประชุมออนไลน์ เพื่อร่วมประชุมปรึกษาพิจารณากรอบแนวทาง การกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน พร้อมทั้งสร้างกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดข้อมูลหลักเกณฑ์ และตัวบ่งชี้

3.1.6 พัฒนารอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน พิจารณาตามข้อคิดเห็นจากแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 5 และจัดประชุมออนไลน์เพื่อชี้แจงกรอบแนวทาง วัดฉันทามติหาค่าถ่วงน้ำหนักของชุดข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และจัดลำดับน้ำหนักความสำคัญ

3.1.7 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตัวบ่งชี้จากการพิจารณาตัวตรวจสอบ กำหนดวิธีการให้คะแนนแบบถ่วงน้ำหนัก และจัดระดับการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

3.1.8 จัดประชุมรอบที่ 2 เพื่อปรึกษาพิจารณาและชี้แจงกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ให้ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศไทย ในกรณีที่การดำเนินการวิจัยอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามมาตรการการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 คณะผู้วิจัยจะดำเนินเก็บข้อมูลด้วยระบบออนไลน์

3.1.9 จัดทำคู่มือกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน โดยคู่มือจะระบุถึงหลักการเกณฑ์ ตัวบ่งชี้ และตัวตรวจสอบ รวมถึงการใส่สูตรการคำนวณคะแนนแบบสำเร็จรูปด้วยโปรแกรม Excel เพื่อคำนวณคะแนนและประเมินผลภาพรวมเป็นรูปแบบกราฟไยแมงมุม (Radar Chart)

3.2 การตรวจสอบข้อมูล

3.2.1 การตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเชิงเอกสาร ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของเนื้อหาที่ได้ ซึ่งหากได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนจะทำหนังสือขอข้อมูลเพิ่มเติมตามความเหมาะสม

3.2.2 การตรวจสอบข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้ ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเชิงเอกสาร ผู้วิจัยจะทำการจำแนกข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลเชิงปริมาณ จากนั้นทำการจัดหมวดหมู่ข้อมูลจัดกลุ่มแยกออกเป็นประเด็น (Content Analysis) และนำมาพิจารณาชุดข้อมูลว่าสิ่งใดเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ในกรอบแนวทางในการกำกับติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

3.3.2 การร่างกรอบแนวทางในการกำกับติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ผู้วิจัยจะเริ่มจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารในขั้นตอนที่ 1 นำมาพิจารณาความถี่และจัดกลุ่ม (Grouping) เพื่อยุบรวมรายละเอียดของเนื้อหาในแต่ละประเด็นที่ใกล้เคียงกันไว้ด้วยกันในแต่ละชุดข้อมูลของกรอบแนวทางตามแนวทาง C&I Approach และหลักการ Balanced Scorecard สามารถสรุปชุดข้อมูลของกรอบแนวทางประกอบด้วย หลักการ เกณฑ์ ตัวบ่งชี้ และ ตัวตรวจสอบ

3.3.3 การวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดข้อมูลหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นที่ได้จากการสอบถามออนไลน์แล้วมาวัดฉันทามติ ตามแผนผังการวัดฉันทามติ โดยใช้ทฤษฎีรีฟเซตด้วยโปรแกรม Microsoft Excel Worksheet

3.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ เมื่อรวบรวมความคิดเห็นการสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถามแล้ว ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์การจัดลำดับและน้ำหนักความสำคัญของชุดข้อมูลของกรอบแนวทาง สำหรับกำหนดค่าน้ำหนักของหลักการ เกณฑ์และตัวบ่งชี้ จะใช้กระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP) และสรุปผลการจัดลำดับและน้ำหนักความสำคัญของชุดข้อมูลของหลักการเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของกรอบแนวทางแล้วนำไปคำนวณเป็นค่าถ่วงน้ำหนัก (Weighted) ของตัวบ่งชี้ เพื่อนำไปคำนวณคะแนนผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

3.3.5 การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตัวบ่งชี้ และการคำนวณคะแนนเพื่อให้ได้ผลการประเมิน หลังจากที่ได้สรุปผลการจัดลำดับและน้ำหนักความสำคัญของชุดข้อมูลของหลักการเกณฑ์และตัวบ่งชี้ด้วยกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์แล้ว จากนั้นจึงกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

ตัวบ่งชี้จากการพิจารณาตัวตรวจสอบ การคำนวณคะแนนผลการประเมินด้วยวิธีการให้คะแนนแบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted Sum Model) และการจัดระดับแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

3.3.6 จัดทำคู่มือกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

สถานที่ดำเนินการศึกษาวิจัยและกลุ่มเป้าหมาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 มหาวิทยาลัย จำแนกตาม 6 ภูมิภาค ภูมิภาคละ 1 มหาวิทยาลัย และชุมชนที่มหาวิทยาลัยดังกล่าวรับผิดชอบ ซึ่งจากการเลือกกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จับฉลากเลือกภูมิภาคละ 1 มหาวิทยาลัย ได้พื้นที่ดังนี้

- 1) ภาคกลาง : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- 2) ภาคตะวันออก : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
- 3) ภาคเหนือ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- 4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- 5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง : มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- 6) ภาคใต้ : มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน มีผลการศึกษาวิจัย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ผลการจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

A	หมายถึง	ผู้บริหารมหาวิทยาลัย
G	หมายถึง	ผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัด
Gr	หมายถึง	ผู้แทนส่วนราชการ
PSR	หมายถึง	ผู้แทนภาคเอกชน
CL	หมายถึง	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ ผู้แทนท้องถิ่น
T	หมายถึง	อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
S	หมายถึง	นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
VH	หมายถึง	ผู้แทนชุมชน
P	หมายถึง	ประชาชน
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

หมายเหตุ: สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แสดงถึงผู้ให้ข้อมูลหลัก ถ้ามีการอ้างถึงผู้ให้ข้อมูลหลัก ตามความหมายนั้นมากกว่า 1 คน จะมีการระบุตัวเลขตามหลังสัญลักษณ์ เช่น GR1 หมายถึง ผู้แทนส่วนราชการที่อ้างถึงลำดับที่ 1

ตอนที่ 1 ผลการศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่ทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

1. ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 แบบสอบถามการรับรู้สำหรับอาจารย์ ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์

ข้อ	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	ข้อมูลพื้นฐาน (n=180)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	เพศ		
	1.1 ชาย	59	32.78
	1.2 หญิง	121	67.22
2.	ประสบการณ์ด้านการทำงาน (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)		
	2.1 ต่ำกว่า 5 ปี	7	3.89
	2.2 5-10 ปี	63	35.00
	2.3 10 ปีขึ้นไป	110	61.11
3.	ระดับการศึกษา		
	3.1 ปริญญาตรี	-	-
	3.2 ปริญญาโท	82	45.56
	3.3 ปริญญาเอก	98	54.44
4.	ตำแหน่งวิชาการ		
	4.1 อาจารย์	96	53.33
	4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์	77	42.78
	4.3 รองศาสตราจารย์	7	3.89
	4.4 ศาสตราจารย์	-	-

ข้อ	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	ข้อมูลพื้นฐาน (n=180)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
5.	ความเกี่ยวข้องในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
5.1	ผู้รับผิดชอบหลักในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์	15	8.33
5.2	ผู้ร่วมดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โดยได้รับมอบหมาย	28	15.56
5.3	ผู้รับผิดชอบโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น	83	46.11
5.4	ผู้ร่วมดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์โดยได้รับมอบหมาย	35	19.44
5.5	ผู้ร่วมดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์โดยความสมัครใจ	13	7.23
5.6	ผู้ปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์	4	2.22
5.7	อื่นๆ	2	1.11

จากตารางที่ 4-1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 180 คน พบว่า เพศหญิงมากที่สุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 67.22 และเพศชาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 32.78

ประสบการณ์ด้านการทำงาน พบว่า มีประสบการณ์ด้านการทำงาน 10 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมา คือ อยู่ในช่วง 5-10 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.89

ระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาเอกมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 54.44 รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 45.56

ตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ตำแหน่งอาจารย์มากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 42.78 และน้อยที่สุด คือ รองศาสตราจารย์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.89

ความเกี่ยวข้องในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ พบว่า ผู้รับผิดชอบโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 46.11 รองลงมา คือ ผู้ร่วมดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์โดยได้รับมอบหมาย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44 ผู้ร่วมดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โดยได้รับมอบหมาย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 15.56 ผู้รับผิดชอบหลักในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ

8.33 ผู้ร่วมดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์โดยความสมัครใจ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23 ผู้ปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และน้อยที่สุด อื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11

ตารางที่ 4-2 ปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์

ข้อ	ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
1.	ความชัดเจนของนโยบายและแผนการดำเนินงาน	2.97	0.73	ปานกลาง
2.	ความชัดเจนระบบและกลไกการทำงาน	3.16	0.74	ปานกลาง
3.	ระบบสารสนเทศที่ทันสมัย	3.02	0.64	ปานกลาง
4.	ความรู้ความเข้าใจในงาน	3.08	0.94	ปานกลาง
5.	ความถนัดและความชำนาญในงาน	2.95	0.70	ปานกลาง
6.	ความพร้อมด้านเวลาในการดำเนินงาน	3.29	1.30	ปานกลาง
7.	ความพร้อมด้านจำนวนบุคลากรที่ร่วมงาน	3.12	1.44	ปานกลาง
8.	การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการ	3.19	1.27	ปานกลาง
9.	ทักษะของบุคลากรในทีม	3.10	1.35	ปานกลาง
10.	ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในทีม	3.20	1.41	ปานกลาง
11.	ความร่วมมือของบุคลากรในท้องถิ่น	3.25	1.30	ปานกลาง
12.	ความพร้อมของงบประมาณ	3.09	1.33	ปานกลาง
13.	ความพร้อมและความเหมาะสมของสถานที่ดำเนินงาน	3.13	1.34	ปานกลาง
14.	ความพร้อมและความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย	3.16	1.37	ปานกลาง
15.	การติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	3.14	1.45	ปานกลาง
16.	การบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน	3.34	1.52	ปานกลาง
17.	การบูรณาการในงานวิจัย	3.29	1.36	ปานกลาง
18.	ความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือ	2.97	1.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-2 ปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์ พบว่า การบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด รองลงมา คือ การบูรณาการในงานวิจัยและความพร้อมด้านเวลา ในการดำเนินงานและลำดับที่สามคือ ความร่วมมือของบุคลากรในท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.34 3.29 และ 3.25 ตามลำดับ และทุกข้อมีระดับความสำคัญตามการรับรู้ของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4-3 ปัจจัยที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์

ข้อ	ปัจจัยในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
1. ด้านกลยุทธ์				
1.1	มีการวิเคราะห์แผนปฏิบัติงานที่ผ่านมาและพัฒนาต่อเนื่อง	4.23	1.10	มาก
1.2	มีการจัดทำแผนการปฏิบัติงานล่วงหน้า	4.37	0.72	มาก
1.3	ทีมบริหารแข็งแกร่งและมีความสามารถ	4.35	0.75	มาก
1.4	ผู้บริหารในองค์กรมีภาวะผู้นำ	4.24	0.90	มาก
2. ด้านโครงสร้าง				
2.1	มีโครงสร้างบริหารงานที่ชัดเจนเหมาะสม	4.20	0.76	มาก
2.2	มีการจัดแบ่งหน้าที่ชัดเจน	4.25	0.72	มาก
2.3	มีนโยบายชัดเจนในการปฏิบัติงาน	4.25	0.83	มาก
3. ด้านระบบปฏิบัติงาน				
3.1	ระบบการทำงานไม่ซ้ำซ้อน	3.96	0.75	มาก
3.2	การแก้ปัญหาเป็นหน้าที่ของทุกคนร่วมกัน	4.15	0.77	มาก
3.3	มีระบบการประเมินผลงานของผู้ปฏิบัติงาน	4.00	0.89	มาก
3.4	มีระบบสร้างขวัญกำลังใจ	3.82	1.00	มาก

ตารางที่ 4-3 ปัจจัยที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามการรับรู้ของอาจารย์ (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
4. ด้านรูปแบบการบริหาร				
4.1	ร่วมกันคิด วางแผน และตัดสินใจ	4.10	0.78	มาก
4.2	ทำงานเป็นทีมและสลับหน้าที่กันเป็นระยะ	3.39	0.69	ปานกลาง
4.3	ออกแบบงานที่ต้องใช้ความสามารถหลายด้านประกอบกัน	4.15	0.85	มาก
4.4	มีช่องทางให้สะท้อนปัญหา	4.08	0.88	มาก
5. ด้านบุคลากร				
5.1	มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับงาน	4.20	0.79	มาก
5.2	มีจำนวนบุคลากรเพียงพอ	3.92	0.96	มาก
5.3	บุคลากรในองค์กรให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี	4.19	0.80	มาก
5.4	บุคลากรเข้าใจเป้าหมายขององค์กร	4.23	0.76	มาก
6. ด้านความสามารถ				
6.1	งานที่ทำเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของท่าน	4.36	0.68	มาก
6.2	งานที่ทำตรงกับความถนัดของท่าน	4.35	0.67	มาก
6.3	หน่วยงานของท่านเปิดโอกาสให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ	4.42	0.81	มาก
6.4	มีช่องทางให้พัฒนาความสามารถ	4.32	0.73	มาก
7. ด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร				
7.1	มีความเชื่อมั่นต่อผู้ร่วมงาน	4.35	0.67	มาก
7.2	มีความสามัคคีกันในองค์กร	4.26	0.66	มาก
7.3	มีความผูกพันต่อองค์กร	4.42	0.69	มาก
7.4	มีคุณธรรมจริยธรรม	4.45	0.68	มาก

ตารางที่ 4-3 ปัจจัยที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามการรับรู้ของอาจารย์ (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
8. ด้านปัจจัยภายนอก				
8.1	อิทธิพลของนโยบายและกฎระเบียบของภาครัฐ	4.22	0.69	มาก
8.2	สถานะเศรษฐกิจ	4.14	0.73	มาก
8.3	สถานะสังคมและวิถีชีวิตของชุมชน	4.31	0.67	มาก
8.4	การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนวัตกรรม	4.21	0.62	มาก

จากตารางที่ 4-3 ปัจจัยที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์ พบว่า ปัจจัยด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร การมีคุณธรรม จริยธรรม มีค่าระดับความสำคัญตามการรับรู้มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสามารถ การเปิดโอกาสให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ และลำดับที่สามคือ ด้านกลยุทธ์ มีการจัดทำแผน การปฏิบัติงานล่วงหน้าโดยมีค่าเฉลี่ย 4.45 4.42 และ 4.37 ตามลำดับ และทุกข้อมีระดับความสำคัญตามการรับรู้ของอาจารย์อยู่ในระดับมาก ยกเว้นการทำงานเป็นทีมและสลับหน้าที่กันเป็นระยะมีระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4-4 กลไกที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามการรับรู้ของอาจารย์

ข้อ	กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
1.	กำหนดและประกาศนโยบาย	4.28	0.69	มาก
2.	จัดตั้งคณะกรรมการและคณะทำงาน	4.31	0.76	มาก
3.	จัดประชุมเพื่อวางแผนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.35	0.70	มาก
4.	วิเคราะห์แผนประเมินแผน	4.34	0.72	มาก
5.	สำรวจความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	4.22	0.75	มาก

ตารางที่ 4-4 กลไกที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์ (ต่อ)

ข้อ	กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
6.	ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในท้องถิ่น	4.49	0.64	มาก
7.	ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	4.48	0.69	มาก
8.	จัดทำแผนการดำเนินงาน	4.38	0.72	มาก
9.	หาแหล่งทุนสนับสนุน	4.46	0.64	มาก
10.	กำกับติดตามการดำเนินการ และประเมินผล การดำเนินงานเป็นระยะ	3.97	0.75	มาก
11.	บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน	4.33	0.62	มาก
12.	บูรณาการกับการวิจัย	4.33	0.73	มาก
13.	ประเมินผลประโยชน์และผลกระทบ	4.32	0.75	มาก
14.	เผยแพร่ผลการดำเนินงาน	4.37	0.64	มาก
15.	พัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	4.16	0.94	มาก

จากตารางที่ 4-4 กลไกที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์ พบว่า การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในท้องถิ่นมีค่าระดับความสำคัญตามการรับรู้มากที่สุด รองลงมา คือ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและลำดับที่สามคือ หาแหล่งทุนสนับสนุนโดยมีค่าเฉลี่ย 4.49 4.48 และ 4.46 ตามลำดับ และทุกข้อมีระดับความสำคัญตามการรับรู้ของอาจารย์อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4-5 ความคิดเห็นที่มีต่อตัวบ่งชี้ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของอาจารย์

ข้อ	ตัวบ่งชี้	ระดับความคิดเห็น			ระดับความเป็นไปได้		
		Mean	SD	แปลผล	Mean	SD	แปลผล
1.	ตัวบ่งชี้ที่ 1	4.27	0.67	มาก	4.26	0.74	มาก
2.	ตัวบ่งชี้ที่ 2	3.82	1.39	มาก	3.83	1.39	มาก
3.	ตัวบ่งชี้ที่ 3	3.76	1.40	มาก	3.79	1.40	มาก
4.	ตัวบ่งชี้ที่ 4	3.80	1.45	มาก	3.88	1.38	มาก
5.	ตัวบ่งชี้ที่ 5	3.66	1.39	มาก	3.69	1.39	มาก
6.	ตัวบ่งชี้ที่ 6	3.64	1.44	มาก	3.66	1.47	มาก
7.	ตัวบ่งชี้ที่ 7	3.75	1.47	มาก	3.69	1.46	มาก
8.	ตัวบ่งชี้ที่ 8	3.69	1.32	มาก	3.50	1.36	ปานกลาง
9.	ตัวบ่งชี้ที่ 9	3.78	1.40	มาก	3.70	1.40	มาก
10.	ตัวบ่งชี้ที่ 10	3.47	1.42	มาก	3.33	1.37	ปานกลาง
11.	ตัวบ่งชี้ที่ 11	3.78	1.43	มาก	3.76	1.43	มาก
12.	ตัวบ่งชี้ที่ 12	3.86	1.44	มาก	3.74	1.41	มาก
13.	ตัวบ่งชี้ที่ 13	3.10	1.59	ปานกลาง	3.10	1.59	ปานกลาง

หมายเหตุ : ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีฐานข้อมูลของพื้นที่บริการ (ศักยภาพชุมชน สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ประเมินและวางแผนงานพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ)

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จำนวนหมู่บ้าน โรงเรียน ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินโครงการอันเป็นผลจากการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ร้อยละสะสมของจำนวนหมู่บ้านที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าดำเนินโครงการพัฒนาเปรียบเทียบกับจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่บริการ (การกระจายตัวเชิงพื้นที่)

ตัวบ่งชี้ที่ 4 จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และจำนวนโครงการสะสม (แยกประเภทตามเป้าหมาย)

ตัวบ่งชี้ที่ 5 จำนวนภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ที่ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่บริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 6 อัตราส่วนโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแกนนำ เปรียบเทียบกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมดของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตัวบ่งชี้ที่ 7 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการน้อมนำพระราชโบายด้านการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการ สู่การปฏิบัติในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตัวบ่งชี้ที่ 8 อัตราการอ่านออกเขียนได้ ของประชากร โดยเฉพาะประชากรในวัยประถมศึกษา ในพื้นที่บริการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตัวบ่งชี้ที่ 9 ร้อยละของหมู่บ้านที่มีดัชนีชี้วัดความสุขมวลรวมชุมชนเพิ่มขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 10 อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ครัวเรือนในพื้นที่การพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตัวบ่งชี้ที่ 11 มีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างคุณค่าและจิตสำนึก รักษ์ท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้ที่ 12 จำนวนวิสาหกิจชุมชนหรือผู้ประกอบการใหม่ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ประสบความสำเร็จ จากการสนับสนุนองค์ความรู้จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตัวบ่งชี้ที่ 13 อัตราการอพยพของประชากรวัยทำงานในท้องถิ่นลดลง

จากตารางที่ 4-5 ความคิดเห็นที่มีต่อตัวบ่งชี้ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของแผนยุทธศาสตร์ที่มีอยู่เดิมมีทั้งสิ้น 13 ตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยมากที่สุดคือตัวบ่งชี้ที่ 1 มีฐานข้อมูลของพื้นที่บริการ (ศักยภาพชุมชน สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ประเมินและวางแผนงานพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รองลงมาคือตัวบ่งชี้ที่ 12 จำนวนวิสาหกิจชุมชนหรือผู้ประกอบการใหม่ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ประสบความสำเร็จ จากการสนับสนุนองค์ความรู้จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ และลำดับที่สามคือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 4 9 11 3 7 8 5 6 10 และ 13 โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 3.86 3.82 3.80 3.78 3.76 3.75 3.69 3.66 3.64 3.47 และ 3.10 ตามลำดับ ในส่วนของความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีฐานข้อมูลของพื้นที่บริการ (ศักยภาพชุมชน สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ประเมินและวางแผนงานพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ) มีความเป็นไปได้มากที่สุด รองลงมาคือตัวบ่งชี้ที่ 4 จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และจำนวนโครงการสะสม (แยกประเภทตามเป้าหมาย) และลำดับที่สามคือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 3.88 และ 3.83 ตามลำดับ

1.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ภายใต้อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ตารางที่ 4-6 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	ข้อมูลพื้นฐาน (n=210)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เพศ		
	1.1 ชาย	80	38.10
	1.2 หญิง	130	63.90
2	อายุ (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)		
	2.1 ต่ำกว่า 18 ปี	1	0.47
	2.2 18-25 ปี	205	97.62
	2.3 25 ปีขึ้นไป	4	1.91
3	ระดับการศึกษาปัจจุบัน		
	3.1 ปริญญาตรี ปี 1	5	2.38
	3.2 ปริญญาตรี ปี 2	34	16.19
	3.3 ปริญญาตรี ปี 3	74	35.24
	3.4 ปริญญาตรี ปี 4	91	43.33
	3.5 ปริญญาตรี ปี 5	5	2.38
	3.6 ปริญญาโท ปี 1	1	0.48
4	คณะ/วิทยาลัย		
	4.1 ครุศาสตร์	68	32.38
	4.2 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	20	9.52
	4.3 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	52	24.76
	4.4 วิทยาการจัดการ	9	4.29
	4.5 พยาบาลศาสตร์	3	1.43
	4.6 นิติศาสตร์	12	5.71
	4.7 นิเทศศาสตร์	17	8.10
	4.8 รัฐศาสตร์	1	0.48
	4.9 เทคโนโลยีการเกษตร	28	13.33

จากตารางที่ 4-6 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักศึกษา พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 210 คน ส่วนมากเป็นเพศหญิงจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 63.90 ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 97.62 ระดับการศึกษาส่วนมากกำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 โดยมีนักศึกษาคณะครุศาสตร์มากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 32.38

ตารางที่ 4-7 ปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
1.	ความชัดเจนของแผนการดำเนินงาน	4.05	0.90	มาก
2.	ความรู้ความเข้าใจในงาน	4.09	0.92	มาก
3.	ความถนัดและความชำนาญในงาน	3.98	0.96	มาก
4.	ความพร้อมด้านเวลาในการดำเนินงาน	4.00	0.92	มาก
5.	ความร่วมมือร่วมใจของเพื่อนร่วมทีม	4.04	0.97	มาก
6.	ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในมหาวิทยาลัย	4.09	0.95	มาก
7.	ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในท้องถิ่น	4.07	0.96	มาก
8.	ความร่วมมือร่วมใจของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย	4.15	0.92	มาก
9.	ความพร้อมของงบประมาณ	4.02	0.98	มาก
10.	ความพร้อมและความเหมาะสมของสถานที่ดำเนินงาน	4.06	0.96	มาก
11.	ความพร้อมและความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย	4.06	0.96	มาก
12.	ความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือ	4.05	0.99	มาก
13.	การติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	4.09	0.94	มาก

จากตารางที่ 4-7 ปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของนักศึกษา พบว่า ความร่วมมือร่วมใจของประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีปัญหาและอุปสรรคตามการรับรู้ของนักศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ความรู้ความเข้าใจในงาน ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในมหาวิทยาลัย และการติดตามและประเมินผลอย่าง

ต่อเนื่อง และลำดับที่สามคือ ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 4.09 และ 4.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 ปัจจัยที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามการรับรู้ของนักศึกษา

ข้อ	ปัจจัยในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
1.	เห็นคุณค่าของการทำงาน	4.41	0.62	มาก
2.	ได้รับประสบการณ์ที่ดี	4.46	0.63	มาก
3.	ได้ฝึกทักษะการทำงาน	4.44	0.62	มาก
4.	ได้มีส่วนร่วมในการวางแผน และแสดงความคิดเห็น	4.30	0.73	มาก
5.	มีส่วนร่วมในกิจกรรมหลักของมหาวิทยาลัยสม่ำเสมอ	4.31	0.68	มาก
6.	ได้รับการชักชวนจากเพื่อนให้เข้าร่วมกิจกรรม	4.30	0.70	มาก
7.	เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาเรียน	4.26	0.80	มาก
8.	ได้รับมอบหมายงานจากอาจารย์แต่ไม่ใช้ในรายวิชาเรียน	4.20	0.89	มาก
9.	การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นหน้าที่ของนักศึกษาทุกคน	4.38	0.72	มาก
10.	มีบุคคลต้นแบบเป็นแบบอย่าง เช่น เป็นรุ่นพี่ อาจารย์ หรือบุคคลใกล้ชิด เป็นต้น	4.22	0.77	มาก
11.	อยากเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยพัฒนาท้องถิ่น	4.33	0.71	มาก
12.	เห็นเพื่อนทำแล้วอยากทำตาม	4.09	0.91	มาก

จากตารางที่ 4-8 ปัจจัยที่มีความสำคัญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของนักศึกษา พบว่า การได้รับประสบการณ์ที่ดีเป็นปัจจัยที่มีระดับความสำคัญตามการรับรู้ของนักศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ การได้ฝึกทักษะการทำงาน และลำดับที่สามคือ การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นหน้าที่ของนักศึกษาทุกคน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.46 4.44 และ 4.38 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 กลไกที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของนักศึกษา

ข้อ	กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
1.	สร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของงานตามยุทธศาสตร์ให้กับนักศึกษา	4.31	0.67	มาก
2.	เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงาน	4.29	0.69	มาก
3.	บูรณาการกับงานกิจการนักศึกษา	4.34	0.71	มาก
4.	บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน	4.29	0.69	มาก
5.	ประเมินผลการจัดกิจกรรม	4.35	0.70	มาก
6.	สรุปผลการดำเนินงานและนำไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.35	0.67	มาก

จากตารางที่ 4-9 กลไกที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของนักศึกษา พบว่า การประเมินผลการจัดกิจกรรมและสรุปผลการดำเนินงานและนำไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นกลไกที่มีระดับความสำคัญตามการรับรู้ของนักศึกษามากที่สุด รองลงมาคือการบูรณาการกับงานกิจการนักศึกษา และลำดับที่สามคือ การสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของงานตามยุทธศาสตร์ให้กับนักศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 4.34 และ 4.31 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยเน้นผลที่เกิดกับประชาชน **จำแนกตามหลักการ 4 หลักการ** ได้แก่ 1) เศรษฐกิจ 2) สังคม 3) สิ่งแวดล้อม และ 4) การศึกษา และ**ปัจจัยภายใน** ประกอบด้วย 7 ปัจจัย มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน (ปัจจัยภายในตามทฤษฎี 7S) ได้แก่ 1) ด้านกลยุทธ์ (Strategy) 2) ด้านโครงสร้าง (Structure) 3) ด้านระบบปฏิบัติงาน (Systems) 4) ด้านรูปแบบการบริหาร (Style) 5) ด้านบุคลากร (Staff) 6) ด้านความสามารถ (Skills) และ 7) ด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) สำหรับ**ปัจจัยภายนอก**ใช้หลักการ PEST ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่

1) ด้านการเมือง (Political) : อิทธิพลของนโยบายและกฎระเบียบของภาครัฐ 2) ด้านเศรษฐกิจ (Economic): สภาวะเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อองค์กร 3) ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural) : สภาวะทางสังคม และวัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม ตลอดจนวิถีชีวิตผู้คนส่งผลต่อการดำเนินงานองค์กร และ 4) ด้านเทคโนโลยี (Technological) : การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนวัตกรรม และได้พิจารณา**กลไก** ตามหลักการ POSDCORB ประกอบด้วย 7 กลไก ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน (Planning): การกำหนดเป้าหมายขององค์กรว่า ต้องทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อะไร และจะดำเนินการอย่างไร 2) ด้านการจัดการองค์กร (Organization): การจัดตั้งโครงสร้างองค์กรให้ชัดเจน กำหนดอำนาจหน้าที่รับผิดชอบอย่างเป็นทางการภายในองค์กร เพื่อประสานงานหน่วยงานให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ด้านการจัดกำลังคน (Staffing): ฝ่ายบริหารต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาว่าจะดูแลควบคุมจัดสรรคนอย่างไรให้เหมาะสมกับงาน และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) ด้านการอำนวยการ (Directing): การตัดสินใจและสั่งการ การควบคุมงาน การติดตามผลนิเทศก์งาน และศิลปะในการบริหารงาน 5) ด้านการประสานงาน (Coordinating): การร่วมมือประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และราบรื่น คือหัวใจของการบริหาร 6) ด้านการรายงานผล (Reporting): การรายงานความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในองค์กรให้ทุกฝ่ายทราบ รวมถึงงานประชาสัมพันธ์ (Public Relation) และ 7) ด้านงบประมาณ (Budgeting): งบประมาณในรูปของการวางแผนและการควบคุมด้านการเงินการบัญชี รายละเอียดตารางที่ 4-10 ถึงตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-10 ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยเน้นผลที่เกิดกับประชาชนจำแนกตามหลักการ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และกลไก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และภูมิภาคที่แตกต่างกัน

ปัญหาและอุปสรรค	หลักการ	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก	กลไก	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออก เชียงใหม่ ตอนล่าง	ภาคใต้
ผู้บริหารมหาวิทยาลัย									
1) ปัญหาด้านการวางแผนและการจัดการ / ปัญหาจากการจัดกาเวลา	2. สังคม			Planning	✓				✓
2) ปัญหาด้านบุคลากร/ ด้านการจัดกำลังคน	2. สังคม	Staff		Staffing	✓	✓			
3) ปัญหาด้านงบประมาณ/การเบิกจ่ายของงบประมาณ	1. เศรษฐกิจ		Economic	Budget	✓	✓			
4) ปัญหาจากปัจจัยภายนอกเรื่องสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	2. สังคม		Socio-cultural, Technology		✓	✓			✓
5) การปรับเปลี่ยนชุดความคิด (mindset)	4. การศึกษา	Staff		Staffing			✓		
6) ทักษะการที่วิเคราะห์โจทย์ปัญหาของชุมชน	4. การศึกษา	Skills					✓		
7) ปัญหาในระดับนโยบาย	2. สังคม	Strategy			✓				
8) ปัญหาด้านการยอมรับจากชุมชน	2. สังคม		Socio-cultural					✓	
9) ปัญหาด้านลักษณะสังคมของพื้นที่	2. สังคม		Socio-cultural					✓	
10) ปัญหาการขาดแหล่งสนับสนุนด้านธุรกิจชุมชน	1. เศรษฐกิจ		Political, Socio-cultural						✓

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	หลักการ	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก	กลไก	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ภาคใต้
ผู้ว่าราชการจังหวัด									
1) ปัญหาด้านการอำนวยการ	2. สังคม			Directing		✓			
2) ปัญหาด้านความสามารถของบุคลากร	4. การศึกษา	Skills				✓			
3) ปัญหาเรื่องมุมมองของชุมชนในมิติของเศรษฐกิจเพียง	1. เศรษฐกิจ	Economic							✓
4) ปัญหาด้านการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม	2. สังคม			Coordinating	✓				
5) ปัญหาด้านลักษณะสังคมของพื้นที่	2. สังคม	Socio-Cultural							✓
ผู้แทนส่วนราชการ									
1) ปัญหาด้านกลยุทธ์	4. การศึกษา			Planning		✓			
2) ปัญหาด้านการประสานงาน	4. การศึกษา			Coordinating		✓			✓
3) ปัญหาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	2. สังคม	Socio-cultural		Directing		✓			✓
ผู้แทนภาคเอกชน									
1) ปัญหาด้านบุคลากร	2. สังคม	Staff		Staffing		✓			
2) ปัญหาด้านการรายงานผล	2. สังคม			Reporting		✓			
3) ปัญหาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	2. สังคม	Socio-cultural		Directing		✓			

ปัญหาและอุปสรรค	หลักการ	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก	กลไก	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค
					กลาง	ตะวันออก	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออกตอนบน
อาจารย์									
1) ปัญหาคุณภาพของบุคลากร	2. สังคม	Staff		Staffing	✓	✓	✓	✓	✓
2) ปัญหาต้นทุนงบประมาณ	1. เศรษฐกิจ			Budgeting	✓	✓			
3) ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง โยกย้าย ผู้บริหารเดิมขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการ	2. สังคม	Political			✓				
4) ปัญหาด้านความสามารถ	4. การศึกษา	Skills			✓				
5) ปัญหาด้านสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	2. สังคม	Strategy	Socio-cultural	Planning	✓	✓	✓	✓	✓
6) ปัญหาเรื่องการสื่อสาร	2. สังคม	Technological		Coordinating	✓				
7) ปัญหาด้านสภาพสังคม	2. สังคม	Socio-cultural		Planning					✓
นักศึกษา									
1) ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวก	2. สังคม	Technological		Directing	✓	✓			
2) ปัญหาด้านการประสานงาน	2. สังคม			Coordinating	✓	✓			
3) ปัญหาด้านการยอมรับ	2. สังคม			Coordinating	✓				
4) ปัญหาด้านเวลา	2. สังคม			Coordinating					✓
5) ปัญหาด้านสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	2. สังคม	Strategy	Socio-cultural	Planning					✓

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	หลักการ	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก	กลไก	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
ประชาชน										
1) ปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร	2. สังคม	Technological	Coordinating	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2) ปัญหาด้านการบูรณาการโครงการร่วมกัน	4. การศึกษา	Strategy	Coordinating	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3) ปัญหาด้านสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	2. สังคม	Strategy	Socio-cultural	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4) ปัญหาด้านการตลาดเพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ชุมชนมีช่องทางจำหน่ายมากขึ้น	1. เศรษฐกิจ	Structure	Economic	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5) ปัญหาด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความได้เปรียบทางธรรมชาติ	3. สิ่งแวดล้อม	Structure	Socio-cultural	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6) ปัญหาเพิ่มช่องทางการขายได้ให้กับประชาชนได้มากขึ้น	1. เศรษฐกิจ	Structure	Economic	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7) ปัญหาการลงพื้นที่ยังไม่มากเพียงพอแต่ละพื้นที่ที่มีปัญหาที่แตกต่างกัน	2. สังคม	Strategy	Socio-cultural	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8) ปัญหาขาดการติดตามอย่างต่อเนื่อง	2. สังคม	Strategy	Coordinating	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9) ปัญหาเรื่องถ่ายถอดความรู้เพื่อปรับปรุงผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์	4. การศึกษา	Shared Values	Directing	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10) ปัญหาด้านความรู้เชิงวิชาการเพราะส่วนใหญ่ไม่ศึกษาที่ลงพื้นที่ยังไม่สามารถให้คำแนะนำประชาชนได้เมื่อประสบปัญหา	4. การศึกษา	Shared Values	Directing	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
11) ปัญหาการเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า	1. เศรษฐกิจ	Economic	Economic	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
12) การลงพื้นที่อบรมบ่อย ๆ ทำให้ประชาชนเสียเวลาทำงาน	2. สังคม	Shared Values	Coordinating	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	หลักการ	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายนอก	กลไก	ภาคกลาง	ภาคตะวันออก	ภาคเหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ภาคใต้
13) อาจารย์ขาดความเข้าใจในการดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	4. การศึกษา	Shared Values	Coordinating	Coordinating				✓		
14) บุคลากรในศูนย์เด็กเล็กเรายังขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลเด็ก และการสอนออนไลน์ในช่วงต้นสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	4. การศึกษา	Shared Values	Coordinating	Coordinating		✓				
15) การประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึงทุกช่วงวัย	2. สังคม	Shared Values	Coordinating	Coordinating		✓				
16) ความต้องการของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการมีมากแต่มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่สามารถให้เข้าร่วมได้ทั้งหมด	2. สังคม	Shared Values	Coordinating	Coordinating	✓					

จากตารางที่ 4-10. ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยเน้นผลที่เกิดกับประชาชนจำแนกตามหลักการ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และกลไก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในภูมิภาคที่แตกต่างกัน สามารถวิเคราะห์โดยจำแนกเป็น 4 หลักการ ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาท้องถิ่น ได้ดังนี้

หลักการที่ 1 เศรษฐกิจ จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ 1) ปัญหาด้านงบประมาณ/การเบิกจ่าย ของงบประมาณล่าช้า เป็นปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ (Economic) และกลไกด้านงบประมาณ (Budgeting) 2) ปัญหาการขาดแหล่งสนับสนุนด้านธุรกิจชุมชน เป็นปัจจัยภายนอกด้านการเมือง (Political) และด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural) 3) ปัญหาเรื่องมุมมองของชุมชน ในมิติของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ (Economic) 4) ปัญหาด้านการตลาด เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ในชุมชนมีช่องทางจำหน่ายมากขึ้น เป็นปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ (Economic) และ 5) ปัญหาเพิ่มช่องทางหารายได้ให้กับประชาชนได้มากขึ้น เป็นปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ (Economic) 6) ปัญหาเพิ่มช่องทางหารายได้ให้กับประชาชนได้มากขึ้น เป็นปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ (Economic) 7) ปัญหาด้านการตลาดเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ในชุมชนมีช่องทางจำหน่ายมากขึ้นเป็นปัจจัย ภายในด้านโครงสร้าง (Structure) และปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ (Economic) และ 8) ปัญหา การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า เป็นปัจจัยภายในด้านโครงสร้าง (Structure) และปัจจัยภายนอกด้าน เศรษฐกิจ (Economic)

หลักการที่ 2 สังคม จำนวน 17 ข้อ ได้แก่ 1) ปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร เป็นปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี (Technological) : การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนวัตกรรม และกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating): การร่วมมือประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไป ด้วยความเรียบร้อย และราบรื่น คือหัวใจของการบริหาร 2) ปัญหาการประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึงทุกกลุ่มประชาชนทำให้ประชาชนบางกลุ่มที่มีความต้องการอย่างแท้จริงไม่สามารถเข้าร่วมกับ โครงการได้ จึงควรแก้ไขด้วยการประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ไปยังประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง เป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) และเป็นกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) 3) ความต้องการของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการมีมากแต่มหาวิทยาลัยราชภัฏ ไม่สามารถให้เข้าร่วมได้ทั้งหมดเป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) และเป็นกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) 4) ปัญหาประชาชนเสียเวลาทำงานจากการลงพื้นที่ ให้การอบรมบ่อย ๆ ด้วยเหตุนี้การอบรมควรเป็นการอบรมที่สอดคล้องและสะท้อนความต้องการและ ความเดือดร้อนของประชาชนจริง ๆ เป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) และเป็นกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) 5) ปัญหาจากปัจจัยภายนอกเรื่องสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ระบาดทั้งภายในและภายนอกชุมชน

เป็นปัจจัยภายในด้านกลยุทธ์ (Strategy) ปัจจัยภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural) และกลไกด้านการวางแผน (Planning) 6) ปัญหาด้านลักษณะสังคมของพื้นที่ดำเนินการ และสภาพสังคม เป็นปัจจัยภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural) 7) ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง โยกย้ายผู้บริหารเดิมขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการ เป็นปัจจัยภายนอกด้านการเมือง (Political) 8) ปัญหาอาจารย์บางท่านที่ลงไปปฏิบัติงานยังขาดความเข้าใจในการดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะอาจารย์ใหม่ ปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) และเป็นกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) 9) ปัญหาทักษะการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาของชุมชน เป็นเรื่อง ปัจจัยภายในด้านความสามารถ (Skills) 10) ปัญหาการลงพื้นที่ที่ยังไม่มากเพียงพอแต่ละพื้นที่มีปัญหา ที่แตกต่างกัน เป็นปัจจัยภายในด้านกลยุทธ์ (Strategy) และปัจจัยภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural) 11) ปัญหาด้านความรู้เชิงวิชาการรวมถึงการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับปรุงผลิตภัณฑ์/ บรรจุภัณฑ์ โดยเฉพาะนักศึกษาที่ลงพื้นที่ยังไม่สามารถให้คำแนะนำประชาชนเมื่อประสบปัญหาได้ เป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) และกลไกด้านการอำนวยความสะดวก (Directing) 12) ปัญหาด้านภาระงานของบุคลากรส่งผลต่อการจัดการเวลาทำงาน เป็นเรื่องปัจจัย ภายในด้านบุคลากร (Staff) และกลไกด้านการจัดกำลังคน (Staffing) 13) ปัญหาด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน จากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับด้านวิธีการและกระบวนการที่กล่าวมาเป็นเหตุให้การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไม่บรรลุผลเท่าที่ควร เป็นกลไก ด้านการรายงานผล (Reporting) 14) ปัญหาเรื่องการสื่อสาร เป็นปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี (Technological) และกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) 15) ปัญหาด้านการยอมรับ เป็นปัจจัยภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural) 16) ปัญหาด้านเวลา เป็นกลไก ด้านการประสานงาน (Coordinating) และ 17) ปัญหาด้านการบูรณาการโครงการร่วมกัน เป็นกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating)

หลักการที่ 3 สิ่งแวดล้อม จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ปัญหาด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ในพื้นที่ที่มีความได้เปรียบทางธรรมชาติ เป็นปัจจัยภายในด้านโครงสร้าง (Structure) และปัจจัย ภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural)

หลักการที่ 4 การศึกษา จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 1) ปัญหาเรื่องการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับปรุง ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ เป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) และกลไกด้านการอำนวยความสะดวก (Directing) 2) ปัญหาด้านความรู้เชิงวิชาการเพราะส่วนใหญ่ นักศึกษา ที่ลงพื้นที่ยังไม่สามารถให้คำแนะนำประชาชนได้เมื่อประสบปัญหา เป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วม ของคนในองค์กร (Shared values) และกลไกด้านการอำนวยความสะดวก (Directing) และ 3) บุคลากรในศูนย์เด็กเล็ก เรายังขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลเด็ก และการสอนออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร

(Shared values) และกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) 4) การปรับเปลี่ยนชุดความคิด (mindset) ซึ่งเป็นเรื่องปัจจัยภายในด้านบุคลากร (Staff) และกลไกด้านการจัดกำลังคน (Staffing) 5) อาจารย์ขาดความเข้าใจในการดำเนินเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) และเป็นกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) 6) บุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเรายังขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลเด็ก และการสอนออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) และเป็นกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) 7) ปัญหาเรื่องการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับปรุงผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ เป็นปัจจัยภายในด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร (Shared values) และเป็นกลไกด้านการอำนวยการ (Directing) 8) ปัญหาด้านการบูรณาการโครงการร่วมกัน เป็นกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) 9) ปัญหาด้านเวลา เป็นกลไกด้านการประสานงาน (Coordinating) และ 10) ปัญหาด้านกลยุทธ์ ซึ่งเป็นเรื่องกลไกด้านการวางแผน (Planning)

2.2 ปัจจัยที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ตารางที่ 4-11 ปัจจัยในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนจำแนกตามหลักการ 7s McKinsey และ PEST ในแต่ละภูมิภาค

ปัจจัย	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาค ตะวันออก	ภาค ตอนล่าง
1. กลยุทธ์ (Strategy)						
1.1 มหาวิทยาลัยมีการปรับให้ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี เพื่อให้บุคลากรเกิดความเข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน และเกิดเป็นค่านิยมองค์กรที่ทุกคนมีส่วนร่วม และรับรู้ว่าต้องมีการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว	✓					
“มีการปรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น 20 ปี เพื่อสร้างความเข้าใจและก้าวไปด้วยกันไปในทิศทางเดียวกัน” A1						
1.2 ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน มีความสอดคล้องกับนโยบายเชิงพื้นที่และนโยบายจังหวัด เช่น แผนยุทธศาสตร์ภายใต้ ไทยแลนด์ 4.0 หรือ Eastern Economic Corridor เรื่อง โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ส่งผลให้การพัฒนาสอดคล้องกันไปในทิศทางเดียวกัน	✓					
“ในเรื่องของจังหวัดตนเองเราสนับสนุนราชภัฏอยู่แล้วในการทำแผนพัฒนาจังหวัดแผนพัฒนา 4 ปี 5 ปีหรือแม้กระทั่งแผนบูรณาการต่าง ๆ และได้เชิญท่านอธิการบดีของทางราชภัฏเป็นกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ท่านจะรับทราบว่าทิศทางของจังหวัดเป็นแบบไหน” G1						
1.3 นโยบายความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ (CSR: Corporate Social Responsibility) ของทางบริษัทเอกชนบางแห่งสอดคล้องกับการดำเนินการบางส่วนของโครงการ U2T ตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงทำให้สามารถร่วมมือกันดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นได้	✓					
“บริษัทเบทาโกรมีนโยบาย CSR ที่สอดคล้องกับค่านิยมการพัฒนาท้องถิ่นพอดีเลยเชื่อมกับทางราชภัฏได้” PSR1						
1.4 การกำหนดทิศทางในการดำเนินงานและเป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคีเครือข่าย ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ และทำให้หน่วยงานภายนอกได้มีโอกาสรู้จักมหาวิทยาลัยราชภัฏ	✓					
“ได้ร่วมกันทำแผนยุทธศาสตร์ร่วมกันกับภาคีเครือข่ายแล้วเรานำแผนเหล่านี้มาแปลงไปสู่การเป็นโครงการและแผนงานเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติโดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและภาคีเครือข่าย มีส่วนร่วมในการที่จะขับเคลื่อนสร้างความเข้าใจ” A2						

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ปัจจัย	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	ภาคใต้
1.5 นโยบายที่ออกจากรัฐบาลกลางเช่นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีความชัดเจน ส่งเสริมให้การดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นเป็นเป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 38 แห่ง “นโยบายที่ออกจากรัฐบาลกลางเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีความชัดเจน” T1				✓		✓
1.6 กลยุทธ์ที่จังหวัดมีการกำหนดทิศทางในการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมโดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมประชุมวางแผนพัฒนาท้องถิ่นส่งผลให้เกิดบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับของจังหวัด ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏและทำให้แผนพัฒนาสอดคล้องกับนโยบายจังหวัด ตัวอย่าง จังหวัดอุดรธานีก็มีนโยบายในการที่จะส่งเสริมให้ประชาชนได้นำวิถีดุติบาลที่อยู่ใกล้เข้ามาใช้ประโยชน์โดยประสานความร่วมมือกับอาจารย์มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรธานีศึกษาวิจัย การยอมรับวัฒนธรรมชาติ “ทางจังหวัดจะให้มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการวางแผนโดยใช้ความร่วมมือกับอาจารย์มหาวิทยาลัย และให้ช่วยดำเนินการทำฐานข้อมูลเป็นหลัก” G2				✓		
2. โครงสร้าง (Structure)						
2.1 การวางแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบองค์รวมในท้องถิ่นขงภูมิภาค (ABC-6D) ได้แบ่งหน้าที่รับผิดชอบแต่ละด้านตามจำนวนและความถนัดของแต่ละคณะ ซึ่งมีทั้งสิ้น 6 คณะ ทำให้ง่ายต่อการแบ่งงานและการกำกับติดตาม “โมเดล ABC-6D แบ่งเป้าหมายเป็น 6 ด้าน ตามจำนวนคณะของมหาวิทยาลัย โดยมีด้านการศึกษา ด้านการสร้างอาชีพ ด้านสังคม ด้านสุขภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม และให้แต่ละคณะเป็นผู้รับผิดชอบหลักตามความถนัดในแต่ละด้าน” A3					✓	
2.2 ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร จะใช้โครงสร้างองค์กรที่มีอยู่เดิมโดยทำความเข้าใจแผนยุทธศาสตร์ จากนั้นจึงมอบหมาย ภาระงานให้ทีมงานภายใต้โครงสร้างการทำงานที่มีอยู่เดิมตามจำนวนและความถนัดของแต่ละคณะ ทำให้ง่ายต่อการทำงาน “มอบหมายภาระงานให้ทีมงานภายใต้โครงสร้างการทำงานที่มีอยู่เดิมตามจำนวนและความถนัดของแต่ละคณะ” T2 ติดตาม						✓

ปัจจัย	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค ตะวันออก	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ระบบปฏิบัติงาน (System)					
3.1 การจัดระบบการทำงานจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ “การมีระบบและกลไกหรือกระบวนการในการทำงานที่ดีจะทำให้งานประสบความสำเร็จ” A4	✓				
3.2 ระบบการวางแผนโดยจะมีการวางแผนการทำงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่ส่งผลให้เกิดความร่วมมือของชุมชนและสามารถดำเนินงานตามแผนได้สำเร็จ “การวางแผนร่วมกันทำให้การประเมินผล การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสำคัญมาก ๆ ต่อความสำเร็จ” T3	✓				✓
3.3) ระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการประเมินงานภายนอกแผนโดยรายงานตามตัวบ่งชี้ถึงผลการดำเนินงานที่ได้ รวมถึงการดำเนินการติดตามด้วยการพูดคุยสอบถามข้อมูลโดยตรงซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าสิ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ทำโครงการไปนั้น ชุมชนได้รับประโยชน์ตามที่คาดหวังไว้ “การวางแผนร่วมกันทำให้การประเมินผล การมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสำคัญมาก ๆ ต่อความสำเร็จ” T4	✓	✓	✓	✓	✓
3.4 ระบบฐานข้อมูล ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏจะเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำระบบฐานข้อมูลให้กับจังหวัดโดยได้รับความช่วยเหลือจากตัวแทนชุมชนรวมถึงผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในแต่ละพื้นที่ “ระบบฐานข้อมูลมหาวิทยาลัยราชภัฏจะเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำฐานข้อมูลให้กับจังหวัดโดยมอบหมายให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในแต่ละท้องถิ่น” G3	✓	✓	✓	✓	✓
3.5 ระบบการประสานงานขององค์กรมีการประสานงานกันอย่างเป็นขั้นตอนตามพื้นที่รับผิดชอบโดยผ่านแกนนำชุมชนมาช่วยประสานงานกับประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ทางอาจารย์จะลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าถึงประชาชนในชุมชน “ระบบการประสานงานถือว่าเป็นหัวใจสำคัญสุดที่ทำให้โครงการประสบความสำเร็จ เพราะการประสานงานที่ดีจะทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย และทำให้การลงพื้นที่ง่ายขึ้น และบรรลุตามแผนการดำเนินงานที่วางไว้” A1	✓				✓

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ปัจจัย	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียง บน	ภาค ตะวันออก	ภาค ตะวันออก	ภาค ตอนล่าง
3.6 ระบบการสื่อสารที่มีการสื่อสารระหว่างอาจารย์และนักศึกษาทั้งเรื่องการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาเข้าร่วมโครงการ การถ่ายทอดขั้นตอนการดำเนินงานให้เกิดความเข้าใจและยอมรับร่วมกันในโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน “อาจารย์แนะนำเกี่ยวกับโอกาสให้ว่าต้องทำอะไรและจะได้ประโยชน์อะไร แล้วเมื่อเข้าร่วมโครงการอาจารย์ก็พาลงพื้นที่ เพื่อให้ชาวบ้านคุ้นเคยเพราะตอนแรกเค้าจะยังไม่ค่อยรู้จักและเข้าใจว่าเราทำอะไร” S1	✓				✓		✓
4. รูปแบบการบริหาร (Style)							
4.1 รูปแบบด้านการบริหารที่มีการบริหารแบบกระจายอำนาจให้กับผู้ได้บังคับบัญชาได้มีอิสระที่จะร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในการ ทำงาน ส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ	✓			✓			✓
“เราจะใช้การบูรณาการร่วมกัน ทำการวิเคราะห์ร่วมกัน และกระจายเจ้าภาพไปตามศักยภาพของเขา” A1							
4.2 ยึดหลักการบริหารแบบ PDCA เริ่มตั้งแต่การวางแผน ลมมือทำ ตรวจสอบ และการดำเนินการให้เหมาะสม เพื่อให้ทุกฝ่าย ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อีกทั้งถ้าจะไม่ให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ที่ตามมาควรเปลี่ยนกรอบความคิด (Mindset) ของงบุคคลากร ในมหาวิทยาลัยให้มีความร่วมมือร่วมกันเป้าหมายเดียวกันส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ			✓				
“การวางแผนเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด เราวางแผนดีเรื่องของการขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายจะทำให้เราเริ่มมากยิ่งขึ้น รวมถึง การลงมือปฏิบัติ การตรวจสอบและการป้องกันการเกิดปัญหาที่จะนำไปสู่การดำเนินงานที่จะไม่ค่อยมีปัญหา” A2			✓				
4.3 พฤติกรรมของผู้มีส่วนสำคัญ คือ เน้นการทำงานปฏิบัติจริงในชุมชนและมีระบบกลไกในการกำกับติดตามผลการดำเนินงาน “เป็นมหาวิทยาลัยที่ผู้มีส่วนสำคัญพื้นที่ทำงานปฏิบัติจริงเป็นลักษณะของการทำงานในชุมชนเชิงลึกในกลุ่มเป้าหมาย เป็นสิ่งหนึ่งที่ชุมชนเขาได้ให้ความไว้วางใจกับทางราชภัฏเชียงราย” T5							
4.4 ผู้บริหารมีภาวะความเป็นผู้นำ สามารถสร้างความเข้าใจและบริหารให้องค์กรมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการช่วยพัฒนา พื้นที่ รวมถึงการยกย่องให้กำลังใจจากผู้บริหารจะช่วยสร้างความรู้สึกภายใน สร้างแรงจูงใจ (motivation) ให้กับผู้ทำงาน “ผู้บริหารเราสามารถติดต่อได้โดยตรง ท่านมีความยืดหยุ่นในด้านของเวลา ถ้าเราติดปัญหาท่านก็จะแก้ไขปัญหามหากรเรื่อง และเวลาเราประชุมท่านก็จะจำได้ว่าอาจารย์คนนี้รับผิดชอบโครงการไหน เรารู้สึกประทับใจมากค่ะ” T6							✓

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ปัจจัย	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียง บน	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาค ตอนล่าง
5. บุคลากร (Staff)	✓		✓			✓
5.1 บุคลากรที่ลงไปปฏิบัติงานในพื้นที่ ได้แก่ กลุ่มอาจารย์ที่มีความรู้และแนวทางการทำงานที่รับแนวทางไปปฏิบัติ มีกระบวนการในการทำงานที่ดีโดยทั้งสองฝั่งตั้งใจที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืนผ่านกิจกรรมที่ชุมชนดำเนินการอยู่ ฝ่ายอาจารย์เป็นผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ทำงานอย่างชัดเจน ฝ่ายผู้ชุมชนและประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ก็ให้ความร่วมมือและความตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้เพื่อการพัฒนาส่งเสริมให้เกิดความคืบหน้า ทำให้การดำเนินงานยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนากลุ่มเกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ						
“ปัจจัยที่ทำให้การทำงานประสบความสำเร็จคือผู้นำ ผู้ปฏิบัติที่อยู่ในพื้นที่ให้ความร่วมมือ” A4						
“ปัจจัยหลักที่ได้อยู่ที่บุคลากรของทางมหาวิทยาลัยที่ลงมทำงานร่วมกับชุมชนจนสามารถสร้าง‘ความคุ้นเคย’ S2						
“ถ้าไม่มีความร่วมมือของชาวบ้าน ผู้ชุมชน และอาจารย์ โครงการก็จะไม่ประสบความสำเร็จ” S3						
“อาจารย์และผู้ชุมชนรวมถึงชาวบ้านมีความตั้งใจที่จะพัฒนางานของกลุ่มตนเองให้ก้าวหน้า” A5						
5.2 บุคลากรมีการแบ่งภาระหรือพื้นที่รับผิดชอบโดยจะพิจารณาจากประสบการณ์ ความเหมาะสมและจากความถนัดในเรื่องที่ต้องเข้าไปแก้ไขปัญหา อีกทั้งมีความเข้าใจในงาน คุ้นชินกับพื้นที่ จนประชาชนเกิดความคุ้นเคย สร้างความไว้วางใจ และเกิดความร่วมมือกันในการพัฒนาท้องถิ่น	✓		✓	✓		
“การลงพื้นที่ก็จะดูสองอย่าง คือ ความคุ้นเคยที่เราเคยลงไปแล้วชาวบ้านเค้าคุ้นเคยมั้ย เพื่อให้ง่ายเวลาเข้าหา และอีกอย่าง คือ หากพบว่าพื้นที่มีปัญหาอะไรแล้ว ก็มาแบ่งกันว่าพื้นที่ใครถนัดในการแก้ปัญหาเราก็จะเป็นผู้รับผิดชอบหลัก” T7						
5.3 มหาวิทยาลัยมีเงินจำนวนบุคลากรพอเพียง ทำให้มีกำลังคนในการลงพื้นที่ปฏิบัติงานได้	✓		✓	✓		
“ทางราชภัฏมีการจัดสรรบุคลากรลงไปปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม” T8						
5.4 อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และทักษะหลายด้าน สามารถนำความรู้ความสามารถมาช่วยพัฒนาชุมชนได้หลายรูปแบบส่งผลให้ชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนหลายที่ได้รับความช่วยเหลือเกิดความเข้มแข็งและพัฒนาตนเองได้ เช่น ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้มีชื่อเสียงและจุดลิสต์ที่ได้นั้น ก็ต้องมีกระบวนการความรู้ความสามารถของบุคลากรด้านศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์การออกแบบ เพื่อให้ได้รูปแบบของผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่สวยงามมีเอกลักษณ์ “ทางคณะกรรมการผู้ประสานงานด้านนี้โดยตรงสามารถนำเสนอให้กับชุมชนเป็นอย่างดี ทำให้ชุมชนมีความเข้าใจ” S4						

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ปัจจัย	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค เหนือ	ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ตอนบน	ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ตอนล่าง	ภาคตะวันออก ใต้
6. ทักษะ (Skill)						
6.1 บุคลากรมีทักษะในการทำงานตามหลัก PDCA เริ่มตั้งแต่การวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบ และ การปรับให้เหมาะสม ทำให้เกิดทักษะในการทำงานอย่างต่อเนื่อง “ทางคณะกรรมการมีความรู้และทักษะในการทำงานที่เกิดจากการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนมากระดับหนึ่ง” A1	✓					
7. ค่านิยมร่วม (Shared Value)						
7.1 คนในองค์กรรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น จะทำให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจในการไปลงพื้นที่พัฒนาท้องถิ่น และทำงานเกิดความต่อเนื่อง “เมื่อเรารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น ก็จะทำให้เราอยากทำงานนั้นและก็อยากที่จะพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง” T7	✓					✓
7.2 ค่านิยมร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ ลักษณะของสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่ไม่ได้เน้นแค่ทางวิชาการ อย่างเดียวแต่จะมองในเรื่องของการบูรณาการพัฒนาชุมชนควบคู่กัน “ลักษณะของสถาบันการศึกษามีอยู่ในเรื่องของบูรณาการพัฒนาชุมชนควบคู่ไปด้วย” T8			✓			
8. การเมือง (Political Component)						
8.1 การเมืองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและวิธีการในการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงความต่อเนื่องในการพัฒนา ถ้าผู้นำ ท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญและยินดีที่จะพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏก็จะส่งผลให้มีการกำหนด นโยบายที่ช่วยให้การดำเนินโครงการเกิดความต่อเนื่องและสำเร็จผลได้ “ถ้าพื้นที่ไหนมีการเมืองที่เป็นผู้นำท้องถิ่นเข้ามาบทบาทก็จะให้งานเกิดความสำเร็วจึงและเข้าถึงประชาชนได้ มากขึ้น” T9		✓				
8.2 นโยบายของจังหวัดและท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น “โมเดล ABC-6D เป็นโมเดลพัฒนาท้องถิ่นที่มีความสอดคล้องกับนโยบายของจังหวัดและท้องถิ่น” A3						✓

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ปัจจัย	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาค ตะวันออก	ภาค ตะวันออก	ภาค ใต้
9. สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Component)							
9.1 ปัจจัยผู้บริหารของจังหวัด ถ้าผู้บริหารในสวนของจังหวัดแต่งตั้งและคัดเลือกผู้บริหารจากจังหวัดมาให้มีความร่วมมือ จะทำให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9.2 ระดับผู้บริหารจากจังหวัดลงมาให้ความสำคัญทำให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9.3 ปัจจัยด้านศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำเนินงานเป็นจำนวนมาก อีกทั้งความสัมพันธ์ที่ดีส่งผลให้ได้รับความช่วยเหลือในการพัฒนาประสบความสำเร็จ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9.4 การอบรมให้ความรู้กับแกนนำชุมชนที่เป็นผู้นำทางธรรมชาติจะสามารถทำให้เขาได้นำความรู้ไปเชื่อมต่อกับประชาชนและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9.5 การดูแลให้ความสำคัญกับประเพณีและวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นถือเป็นปัจจัยที่ทำให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10. เทคโนโลยี (Technological Component)							
10.1 ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญที่เข้ามาช่วยในการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีช่วยในการสื่อสาร การประชุมผู้นำชุมชนในพื้นที่ทางไกล ได้รับทราบข้อมูล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
“ด้านเทคโนโลยีใช้ Google Meet ในการประชุมผู้นำชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ เริ่มคุยกันและแลกเปลี่ยนความรู้ถอดบทเรียนความสำเร็จ แลกเปลี่ยนกัน” T10							

2.3 กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ
 ตารางที่ 4-12 กลไกในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนจำแนก
 ตามหลักการ POSDCORB ในแต่ละภูมิภาค

	ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
	ภาคกลาง	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
1. การวางแผน (Planning)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.1 มีการวางแผนโดยเริ่มจากการสำรวจพื้นที่ด้วยการศึกษาพื้นที่โดยตรง โดยให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง หลังจากนั้นวางแผนการทำงานโดยกำหนดระยะเวลาอย่างชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดระบบและวิธีการทำงาน และประสานงานไปยังพื้นที่พร้อมกันแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นโดยจะมีการติดตามตรวจสอบเป็นระยะ ๆ “จะมองว่าจะลงไปแก้ปัญหาอะไรก่อนจัดวางเป็นระบบในการทำงาน ต้องมีความประสานความร่วมมือ” A4	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.2 มีการจัดคณะกรรมการแบบบูรณาการทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดกระบวนการวางแผนอย่างมีส่วนร่วมซึ่งผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นเป็นหนึ่งในคณะกรรมการดังกล่าว โดยจะมีการประชุมและร่วมกันวางแผนพัฒนาจังหวัด และการวางแผนที่ดีควรเป็นแผนระยะยาวและวางแผนควบคู่ไปกับแผนพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตามจังหวัดมีความคาดหวังว่าในการประชุมวางแผนมหาวิทยาลัยราชภัฏจะใช้ความถนัดทางวิชาการร่วมวิเคราะห์ปัญหา จุดอ่อนและจุดแข็งในท้องถิ่น และนำความรู้ทางวิชาการไปส่งเสริมให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนาโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ “จังหวัดจะมีการจัดคณะกรรมการแบบบูรณาการทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดกระบวนการวางแผนอย่างมีส่วนร่วม และได้เชิญผู้บริหารวิทยาลัยราชภัฏมาร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย” G1	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการเชิญหน่วยงานราชการเข้าร่วมประชุมหรือก่อนวางแผนการดำเนินงานในแต่ละท้องถิ่น หรือแต่ละโครงการให้สอดคล้องกับนโยบายจังหวัด นอกจากนี้ทางอำเภอยังมีการจัดตั้งคณะกรรมการระดับอำเภอ โดยนายอำเภอได้มอบหมายงานให้ได้ 3 ฝ่าย ฝ่ายปกครอง ฝ่ายท้องถิ่น ฝ่ายท้องถิ่นผู้ใหญ่บ้าน เข้ามาร่วมประชุมวางแผนพัฒนาและลงพื้นที่ร่วมกัน ซึ่งมีกระทรวงแผนการดำเนินงานให้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏมาช่วยอบรมและให้ความรู้เป็นหลัก “ราชภัฏได้เชิญหน่วยงานราชการในพื้นที่เข้าร่วมวางแผนการทำงานและทางอำเภอก็มอบหมายให้ปลัด เข้ามาร่วมวางแผนงานและลงพื้นที่ด้วยกัน” GR1	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค
กลาง	ตะวันออก	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ภาค					
<p>1.4 การวางแผนโครงการต่าง ๆ โดยออกแบบกรอบการดำเนินงานตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่ได้ต้องการเพียงผลลัพธ์ (output) แต่ต้องการให้คนในชุมชนได้รับประโยชน์และการพัฒนาอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นจุดที่ทางวิทยาลัยราชภัฏมุ่งเน้น และให้มีการปรับแก้โครงการปรับกิจกรรม อย่างเหมาะสม โดยยึดหลักการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าที่สุด และให้ผลลัพธ์ (outcome) กับคนในชุมชน</p> <p>“วางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มต้นของโครงการ โดยระบุเป้าหมายให้ประชาชนได้รับประโยชน์ สูงสุด” T11</p>					
<p>1.5 การวางแผนโดยเริ่มจากการลงพื้นที่เพื่อสำรวจพูดคุยถึงปัญหาของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและชุมชนต่าง ๆ เพื่อที่จะได้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชนจริง ๆ อีกทั้งมีการเสริมสร้างความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาหารือร่วมกันโดยวางแผนการทำงานแบบบูรณาการและกำหนดขั้นตอนการทำงานแบบ Plan Do Check Act ที่สำคัญคือมีการวางแผนการประเมินผลการทำงานที่ชัดเจนส่งผลให้การทำงานประสบความสำเร็จ</p> <p>“การนำอาจารย์ลงพื้นที่สำรวจปัญหาในการทำโครงการพัฒนาจะทำให้งานประสบความสำเร็จมากกว่าเมื่อก่อน” A5</p>					
2. การจัดการองค์กร (Organizing)					
<p>2.1 ใช้โครงสร้างองค์กรที่มีอยู่เดิมโดยทำความเข้าใจแผนยุทธศาสตร์จากนั้นจึงมอบหมายแบ่งภาระงานตามความถนัดให้ทีมงานภายใต้โครงสร้างการทำงานที่มีอยู่เดิม</p> <p>“เพื่อไม่ให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่ามีการงานที่มากขึ้น จึงใช้การบริหารภายใต้โครงสร้างองค์กรเดิม” A1</p>					
<p>2.2 ลักษณะงานเป็นงานบูรณาการศาสตร์ ที่ต้องใช้อาจารย์หลายท่านเข้ามาช่วยกันระดมความรู้เพื่อจัดการงานที่ได้รับผิดชอบ</p> <p>“เป็นงานบูรณาการศาสตร์ ที่ต้องใช้อาจารย์หลายท่านเข้าช่วยกันระดมความรู้เพื่อจัดการงาน” T12</p>					
<p>2.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิได้มีการจัดการองค์กรโดยกำหนดอำนาจหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันกับภาคีเครือข่าย โดยแบ่งตามความเหมาะสมของงาน</p> <p>“มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ร่วมกันกับภาคีเครือข่าย เพื่อผลักดันให้เกิดการดำเนินงานให้เป็นไปเป้าหมายที่วางไว้” T13</p>					

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลไก	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาคเหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาค ตอนล่าง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
3. การจัดกำลังคน (Staffing)							
3.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏได้จัดกำลังคนโดยการมีกำลังคนจากโครงการ U2T โดยมีนักศึกษาที่อยู่ในพื้นที่มาช่วยในการดำเนินโครงการตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่เก็บข้อมูล ไปจนถึงการติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการในแต่ละโครงการ “มีกำลังคนจากโครงการ U2T โดยมีนักศึกษาที่อยู่ในพื้นที่มาช่วยในการดำเนินงานโครงการตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่เก็บข้อมูล” GR2	✓						
3.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชนในพื้นที่ร่วมกับอาจารย์และนักศึกษาลงพื้นที่ โดยอาจารย์จะเป็นผู้เข้าใจและคุ้นเคยกับพื้นที่ที่อยู่นั้น และบริษัทช่วยในการวิเคราะห์และดำเนินการช่วยแก้ปัญหาตามศักยภาพของบริษัทนั้น “บริษัทที่มีการจัดการบุคลากรให้ไปร่วมกับอาจารย์ในแต่ละพื้นที่ด้วย โดยอาจารย์จะเป็นผู้ที่เข้าใจและคุ้นเคยกับพื้นที่ที่อยู่นั้น ส่วนคนจากบริษัทจะเข้าไปช่วยในการวิเคราะห์และดำเนินการช่วยแก้ปัญหา” PSR2	✓						
3.3 การจัดกำลังคนด้วยการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบตามความถนัดของปัญหาที่พบ ประสบการณ์และความคุ้นเคยกับพื้นที่ และจัดตั้งเป็นคณะทำงาน ซึ่งมีการนำนักศึกษาและประชาชนเข้ามาร่วมเป็นคณะทำงานด้วย หลังจากวิเคราะห์ปัญหาและวางแผนการดำเนินงานได้แล้วก็จะหาทีมสนับสนุนเป็นภาคเอกชนที่สามารถสนับสนุนกิจกรรมนั้นได้ “แบ่งพื้นที่รับผิดชอบตามความถนัดของแต่ละคณะ” T13	✓	✓	✓				✓
3.4 ใช้กำลังคนที่มีอยู่เดิมเป็นหลักในการดำเนินงานโดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ประชุมชี้แจงพนักงานในมหาวิทยาลัยและบุคลากรต่าง ๆ ว่าเรามีบทบาทหน้าที่ในการกิจที่สำคัญโดยเฉพาะการพัฒนาท้องถิ่น “ใช้กำลังคนที่มีอยู่เดิมเป็นทีมงาน” A1	✓					✓	
3.5 การตั้งคณะกรรมการเพื่อการสรรหาคนเข้ามาทำงานก็จะได้รับความสนใจจากทุกคนที่แสดงความพร้อมที่จะเข้าทำงานร่วมกับส่งเสริมให้มีความหลากหลายของอาจารย์จากหลาย ๆ คณะซึ่งมาร่วมกันทำงาน “พอทุกคนเข้าใจในเรื่องของภารกิจต่าง ๆ ที่เราต้องร่วมกันทำ การตั้งคณะกรรมการขึ้นมาจากการสรรหาคนเข้ามาทำงานก็จะเห็นว่าทุกคนพร้อมที่จะเข้าทำงาน” T14	✓	✓	✓				✓

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลไก	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค
	กลาง	ตะวันออก	เหนือ	ตะวันออก	ตะวันออกเฉียงเหนือ
4. การอำนวยความสะดวก					
4.1 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏมอบหมายภารกิจตามยุทธศาสตร์ให้แก่บุคลากรพร้อมทั้งให้คำปรึกษาที่เนาะรวมถึงการดำเนินงานและกำลังใจของบุคลากรผู้ดำเนินงาน		✓			✓
“ผู้บริหารมอบหมายภารกิจตามยุทธศาสตร์ให้แก่บุคลากรพร้อมทั้ง ให้คำปรึกษาชี้แนะก่อนจะเข้าทำงาน” T15					
4.2 ติดตามตรวจสอบการทำงานของบุคลากร ให้ดำเนินไปตามแผนหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยนำเครื่องมือทางการจัดการ OKRs (Objective and Key Results) มาเป็นตัวช่วยกำกับติดตามและประเมินผลงานของบุคลากรตามภารกิจหลัก 4 ด้านของอาจารย์ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม		✓			
“นำเครื่องมือทางการจัดการ OKR มาเป็นตัวช่วยกำกับติดตามและประเมินผลงานของบุคลากร” A1					
4.3 ผู้บริหารร่วมแก้ไขปัญหากับบุคลากรในกรณีทำงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด		✓			
“แก้ไขปัญหากับบุคลากรในกรณีทำงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย” A1					
5. การประสานงาน (Coordinating)					
5.1 วิทยาลัยราชภัฏในมหาวิทยาลัยราชภัฏมีความร่วมมือกับทางท้องถิ่นที่อยู่เดิมแล้ว จึงเริ่มจากกรประสานกับแกนนำประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้แกนนำพาอาจารย์และบุคลากรเข้าไปยังพื้นที่ อีกทั้งแกนนำเหล่านี้ยังสามารถช่วยจัดการงานในชุมชนแทนอาจารย์และบุคลากรได้ รวมถึงต้องมีการประสานงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ประชาชนและแกนนำชุมชนเข้าใจเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการดำเนินงานพัฒนา		✓			
“แต่สิ่งที่สำคัญคือคือไกลเกินพื้นที่ คนเดินเรื่องในพื้นที่ ที่แกนนำจะพาเข้าไปในชุมชนสามารถที่จะประสานงานจัดการงานในชุมชนแทนเราได้ ” A1					
“กรรมการหมู่บ้านให้ความร่วมมือในการเข้าถึงชุมชนเขา” S5					
“อสม. ให้ความร่วมมือในการเข้าถึงชุมชนของเขา” S6					

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค
ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาค ตะวันออก	ภาค ใต้
✓	✓				
<p>5.2 การประสานงานให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันทำงานโดยเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดทิศทางการทำงาน และมีการประชุมร่วมกันกับติดตามสอบถามเป็นระยะ ๆ พร้อมทั้งมีการประสานงานกับทางผู้ประกอบการในชุมชนด้วย ทำให้งานเสร็จได้ตามกำหนดเวลา</p> <p>“การบูรณาการความร่วมมือและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” G2</p> <p>“การประสานงานจะมีการประสานงานทุกภาคส่วน” T16</p>					
<p>5.3 เน้นการประสานงานแบบมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่และศึกษาถึงวิถีชีวิตของผู้คนที่พร้อมจะช่วยให้การขับเคลื่อนบรรลุผลสำเร็จอย่างดียิ่งอีกทั้งผู้นำชุมชนควรมีเวลาให้บริการหรือเข้าถึงได้ตลอดเวลาสำหรับการบริหารท้องถิ่นและท้องถิ่นและมีสำคัญคือต้องมีความจริงใจในการบริหารงาน</p> <p>“ผมคิดว่าการทำงานประสานกันในพื้นที่ เราไม่รู้ว่าคนในพื้นที่เป็นอย่างไร จึงต้องไปดูค่านิยม ศึกษานำชุมชนก่อน ถ้าผู้นำมีวิถีชีวิตที่มีพลังที่จะทำจริง ๆ อุปสรรคก็จะน้อยลง” GR3</p> <p>“อันดับแรกคือการทำงานร่วมกันเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ มี 2 อย่างในชุมชนก็คือ 1) ท้องที่และท้องถิ่น ผมเป็นกำนันคุยกับนายก็ได้ตลอด เขาก็มีความสนใจที่เกิดจากภายในที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของเราจริง ๆ 2) ความจริงใจในการพัฒนาพื้นที่” GR4</p>					
<p>5.4 ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบโครงการ เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายเป็นอย่างดี และร่วมกันวางแผนสื่อสารกับคณะกรรมการในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้เข้าใจตรงกันก่อน และทำกิจกรรมในพื้นที่ไปพร้อมกันกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ประชาชนเกิดความคุ้นเคย ความเข้าใจ เห็นถึงความสำคัญ และร่วมมือเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนา</p> <p>“รวมกันวางแผนสื่อสารกับคณะกรรมการในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้เข้าใจตรงกันก่อน และร่วมกันลงสำรวจและทำกิจกรรมในพื้นที่ไปพร้อมกันกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ประชาชนเกิดความคุ้นเคย ความเข้าใจ เห็นถึงความสำคัญ และร่วมมือเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนา จากนั้นคณะกรรมการทำงานจากมหาวิทยาลัยจะดำเนินการโครงการและสะท้อนผลการดำเนินงานกลับมาที่ผู้ว่าราชการจังหวัด” G2</p>					

ภาค	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาค เหนือ	ภาค		✓
				ตะวันออก เฉียงเหนือ	ตะวันออก ตอนล่าง	
ภาค						
5.5	มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการประสานงานกับแกนนำชุมชนที่เป็นผู้นำตามธรรมชาติ ถึงแม้ว่ากลุ่มคนเหล่านี้จะไม่มีตำแหน่งที่เป็นผู้นำโดยตรงในท้องถิ่น แต่ก็มีผลสำคัญในการประสานเชื่อมโยงกับประชาชนในพื้นที่ จึงควรให้ความสำคัญเช่นเดียวกัน					✓
“ราชภัฏภูเก็ตมีการประสานงานกับแกนนำชุมชนที่เป็นผู้นำตามธรรมชาติเรามีการประสานและได้รับความร่วมมือในการลงไปทำงานในพื้นที่ เขาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีไม่เกรงกลัวไปทำงาน” A5						
5.6	การประสานงาน สำหรับภาคใต้จะมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือประสานงานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยกลไกการประสานงานเริ่มตั้งแต่ระดับนโยบายระหว่างผู้บริหารระดับจังหวัดนำโดยผู้ว่าราชการจังหวัดกับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยนำโดยอธิการบดีมาร่วมปรึกษากันหรือถึงแนวทางการกำหนดกลยุทธ์การทำงาน ต่อจากนั้นก็เป็นการประสานงานกันในระดับของภาคนักกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ อาจารย์ราชภัฏภูเก็ตที่ลงไปปฏิบัติงานในชุมชนพื้นที่เช่นในกลุ่มวิสาหกิจกลุ่มชุมชนท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์ ทางบุคลากรผู้ปฏิบัติงานทุกภาคส่วนมีการประชุมพูดคุย ประสานร่วมมือกันเพื่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้น บางโครงการจะต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารณในหลาย ๆ ด้านมาช่วยกันคิด ช่วยกันทำ งานจึงจะประสบความสำเร็จ การประสานงานที่ดีจึงเป็นภาคใต้ที่สำคัญ					✓
“การทำงานพัฒนาให้ประสบความสำเร็จจะต้องมีการประสานงานที่ดี สร้างความร่วมมือกัน” G4						
6. การรายงานผล (Reporting)						
6.1	การเขียนรายงานการลงพื้นที่ที่จริงตามวัตถุประสงค์ที่ลงพื้นที่ในแต่ละครั้งและการเขียนรายงานสรุปผลการดำเนินงานทำให้เราสามารถแก้ไข้ปัญหาได้ทันเวลาส่งผลต่อความสำเร็จของการทำงาน และมอบรายงานผลให้กับผู้นำท้องถิ่นเพื่อประเมินผลและวางแผนการทำงานต่อเนื่องในครั้งถัดไป					✓
“การเขียนรายงานสรุปผลการดำเนินงานทำให้เราสามารถแก้ไข้ปัญหาได้ทันเวลา” S7						

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

กลไก	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค
	กลาง	ตะวันออก	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออกใต้ตอนล่าง
6.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการรายงานผลการดำเนินงานตามไตรมาสของปีงบประมาณ โดยติดตามดูว่าผลที่ได้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงานโครงการหรือไม่ ซึ่งในช่วงเริ่มต้นผู้รับผิดชอบจะรายงานผลเชิงปริมาณเป็นหลักแต่ในระยะหลังนี้ได้มีการเน้นให้รายงานผลเชิงคุณภาพร่วมด้วย ส่วนในประเด็นของการติดตามผล ทางท้องถิ่นจะเข้าร่วมติดตามในเวทีต่าง ๆ ของท้องถิ่นเพื่อสอบถามผลและหรือแผนที่จะดำเนินต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนสามารถสะท้อนผลงาน หรือความคิดเห็นผ่านทางทีมงานที่ลงไปทำงานและทีมงานจะรวบรวมข้อมูลดังกล่าวมารายงานผลก่อนที่จะวางแผนการดำเนินการในรอบถัดไป “แต่ละไตรมาสจะมีการติดตามว่าผลที่ได้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงานโครงการหรือไม่” A1	✓	✓			
6.3 จัดประชุมรายงานติดตามผลโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา 2 ครั้ง/ภาคการศึกษา เพื่อกำกับติดตามผลทั้งความสำเร็จตามแผนและความยั่งยืนของโครงการ พร้อมสำรวจปัญหาอุปสรรคและหาแนวทางแก้ไขจำนวน และมีการรายงานต่อคณะกรรมการบริหารทุก 2 เดือน “สถาบันวิจัยและพัฒนาจะเป็นผู้ควบคุมการดำเนินงานและจัดประชุมโดยมีกรรมการประชุมคณะทำงานเพื่อกำกับติดตามผล ถ้าพบปัญหาอุปสรรคและหาแนวทางแก้ไขจำนวน 2 ครั้ง/ภาค การศึกษา และมีการรายงานต่อคณะกรรมการบริหารทุก 2 เดือน” A3					✓
6.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเกิดมีกรรมการประเมินจากกองแผนโดยรายงานตามตัวบ่งชี้ถึงผลการดำเนินงาน ที่ได้รับการดำเนินการติดตามด้วยการพูดจาสอบถามข้อมูลโดยตรง “มีการรายงาน การควบคุมกำกับกับการติดตามในการลงพื้นที่ การประเมินในกองแผนอยู่แล้ว เรารายงานตามตัวชี้วัดเป็นอย่างไร” A5					✓

กลไก	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค	ภาค
	กลาง	ตะวันออก	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออกตอนล่าง
7. การจัดทำงบประมาณ (Budgeting)					
7.1 ใช้หลักการบูรณาการกับงานวิจัยเพื่อใช้งบประมาณการวิจัยมาช่วยสนับสนุน “นอกจากงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรแล้วยังมีการใช้งบในส่วนของวิจัยร่วมด้วย โดยบูรณาการการแก้ปัญหาในพื้นที่ด้วยกระบวนการวิจัย ทำให้มีงบประมาณสนับสนุนมากขึ้น และพื้นที่จะได้ประโยชน์ในแง่ของภาววิเคราะห์ ปัญหาและหากระบวนการแก้ไข และมีการผลักดันให้เกิดความต่อเนื่องส่วนอาจารย์ก็จะเข้าสู่เส้นทางการผลิตผลงานวิชาการเพื่อรับใช้สังคม” A1	✓	✓	✓	✓	✓
7.2 การจัดสรรงบประมาณจะมีกระบวนการที่พัฒนาทักษะให้กับฝ่ายธุรการการเงินและบัญชีเพื่อให้การเบิกจ่ายมีความคล่องตัว “เรามีการเรียกฝ่ายการเงินมาสร้างความเข้าใจและพูดคุยเพื่อหาแนวทางดำเนินงานที่เหมาะสม” A1	✓				
7.3 นอกจากทางมหาวิทยาลัยจะมีงบประมาณสนับสนุนในส่วนของมหาวิทยาลัยเองแล้วนั้น การที่ร่วมมือกันกับภาคีเครือข่ายส่งส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากทางท้องถิ่นอีกด้วย “มหาวิทยาลัยเราสามารถได้รับงบจากจังหวัดโดยร่วมคิดโครงการพัฒนาร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นได้” G1			✓		✓

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

1. ภาคกลาง

1.1 ด้านเศรษฐกิจ

1.1.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ลดรายจ่าย
- 2) เพิ่มรายได้โดยการสร้างอาชีพเสริมให้กับชุมชน

1.1.2 ผลผลิต

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ให้ประชาชนพึ่งตนเองในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สร้างอาชีพเสริมในช่วงไม่มีงานทำ โดยการอบรมให้ความรู้ และคัดเลือกประชาชนที่สนใจลงทำจริง เช่น การทำเห็ดกระโถม การจัดสรรพื้นที่ในการปลูกผักสวนครัว และการเลี้ยงไก่อินทรีย์

1.1.3 ผลลัพธ์

ประชาชนแต่ละครัวเรือนมีผัก มีไข่ มีเห็ดกิน ลดค่าใช้จ่ายในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

1.1.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนเริ่มสนใจจะต่อยอดและเพิ่มปริมาณในการปลูกเห็ดในกระโถม
- 2) ประชาชนสนใจที่จะขยายผลทำเชื้อเห็ดเองเพื่อเพิ่มปริมาณและลดต้นทุน

1.2 ด้านสังคม

1.2.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ลดความเหลื่อมล้ำในชุมชน
- 2) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

1.2.2 ผลผลิต

ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา มีการบูรณะที่อยู่อาศัยประมาณ 10 หลังคาเรือนสำหรับประชาชนที่ด้อยโอกาส รายได้น้อย ยกระดับคุณภาพชีวิต

1.2.3 ผลลัพธ์

ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความปลอดภัยในชีวิตมากขึ้น

1.2.4 ผลกระทบ

- 1) ความเหลื่อมล้ำของชุมชนลดลง
- 2) คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น

1.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

1.3.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้ชีวิตในชุมชนแบบร่วมกันดูแลสิ่งแวดล้อม และพึ่งพาสิ่งแวดล้อม
- 2) สามารถใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเองได้

1.3.2 ผลผลิต

ประชาชนเข้าร่วมโครงการอบรมการปลูกผักสวนครัว สมุนไพร เลี้ยงไก่ ทำเห็ดในกระโถม โดยทุกอย่างปลอดสารพิษพิษเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

1.3.3 ผลลัพธ์

- 1) ประชาชนและชุมชนได้เครือข่ายที่ช่วยสนับสนุนการทำงาน
- 2) ประชาชนสนใจมาทำผักปลอดสารพิษเพิ่มขึ้น

1.3.4 ผลกระทบ

- 1) มีกิจกรรมทำตลอด พัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา
- 2) มีผักปลอดสารพิษ และลดมลพิษในชุมชน มีข้อความสนับสนุนดังนี้

1.4 ด้านการศึกษา

1.4.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ชุมชนมีที่พึ่งทางวิชาการ
- 2) ให้ความรู้ในการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การปรับสภาพดิน การทำเกษตรอินทรีย์ ทำให้เกิดในกระโจม

1.4.2 ผลผลิต

- 1) หลังการจัดอบรมให้ความรู้ประชาชนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาต่อจนกลายเป็นอาชีพเสริมได้

1.4.3 ผลลัพธ์

- 1) หลายครอบครัวเริ่มนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากทำเป็นอาชีพเสริมมาสร้างเป็นอาชีพหลักมีทั้งปลูกผักปลอดสารพิษ และทำให้เกิดในกระโจม

1.4.4 ผลกระทบ

- 1) หลายหมู่บ้านเริ่มอยากเข้ามามีส่วนร่วม เช่น หมู่ 14 เริ่มเข้ามาเรียนรู้เป็นเครือข่ายกับหมู่บ้านเรา

1.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1) ประชาชนอยากให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมีโครงการใหม่ ๆ มาทำร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง

2) ประชาชนต้องการให้มหาวิทยาลัยราชภัฏให้ความรู้เชิงวิชาการเชิงลึก เช่น บางครอบครัวได้ไถ่มาแต่ไม่ออกไข่ หรือทำให้ประชาชนสามารถทำเชื้อเห็ดได้ด้วยตนเอง

3) มีระบบการสื่อสารที่สะดวกเป็นระบบ เช่น หมู่บ้านรอบข้างได้เข้าร่วมโครงการและชุมชนมีความเข้มแข็ง อยากให้มหาวิทยาลัยราชภัฏส่งข่าวให้ทราบในวงกว้าง ให้แต่ละหมู่บ้านร่วมมือแลกเปลี่ยนวิธีการใหม่ ๆ ในการพัฒนาแต่ละหมู่บ้านได้โดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมีระบบสื่อสารกลางจะดีมาก

4) ทำการตลาดให้ใหญ่ขึ้น เพราะเมื่อประชาชนเริ่มมีผลผลิตปริมาณมาก ๆ สามารถกระจายสินค้าได้มากขึ้น เช่น อาจให้มหาวิทยาลัยราชภัฏอบรมการทำตลาดออนไลน์

5) ความต้องการของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการมีมากแต่มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่สามารถเข้าร่วมได้ทั้งหมด ถ้าเป็นไปได้อยากให้ประชาชนที่สนใจสามารถเข้าร่วมโครงการให้มากกว่านี้

2. ภาคตะวันออก

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ให้มีการส่งเสริมเรื่องของอาชีพ และความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
- 2) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้ให้ชุมชน เพราะตำบลเราเป็นพื้นที่ต้นน้ำมีอ่างเก็บน้ำสามารถเก็บน้ำได้มากกว่า 40,000 ไร่ มีภูเขาล้อมรอบ มีความสวยงาม

2.1.2 ผลผลิต

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้กระตุ้นเศรษฐกิจของท้องถิ่นโดยการช่วยสร้างอาชีพโดยการฝึกให้เยาวชนและผู้สูงอายุ และช่วยสร้างอาชีพให้กับประชาชนเพื่อเพิ่มรายได้ในครัวเรือน โดยเน้นไปที่การให้ความรู้และฝึกทักษะ เช่น การสานตะกร้า การถักพรมเช็ดเท้า และการพัฒนากลุ่มอาชีพทางการเกษตร เช่น การผลิตยาฆ่าหญ้าโดยใช้น้ำหมักชีวภาพ ผลิตปุ๋ยหมักชีวภาพ เป็นต้น สามารถจำหน่ายและลดต้นทุนการผลิตได้
- 2) ชุมชนปลูกพืชผักสวนครัวหารายได้เสริม ปลูกสมุนไพรและแปรรูป เช่น ทำเป็นลูกประคบ สมุนไพรแช่เท้าเพื่อจำหน่ายได้

2.1.3 ผลลัพธ์

- 1) ประชาชนมีอาชีพเสริม และมีรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น
- 2) ประชาชนมีปุ๋ยหมักชีวภาพใช้ทำให้ลดต้นทุนการผลิตได้มาก

2.1.4 ผลกระทบ

- 1) สร้างเครือข่ายพัฒนาอาชีพ และมีการพัฒนาตนเองในการสร้างอาชีพเสริม
- 2) ต่อยอดความรู้ในกลุ่มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานสามารถขายในร้านค้าใหญ่ ๆ ได้ มียอดสั่งซื้อสินค้าเพิ่มขึ้น

2.2 ด้านสังคม

2.2.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ และได้มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการดูแลสุขภาพ
- 2) ส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชน สร้างความรักความสามัคคี ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันมีความเอื้ออาทรต่อกันและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ดูแลซึ่งกันและกัน
- 3) ในอนาคตอยากจะทำให้เรื่องของเยาวชนที่สนใจด้านกีฬา มีสนามเล่นกีฬาในชุมชน

2.2.2 ผลผลิต

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้จัดชมรมผู้สูงอายุขึ้นพร้อมสอดแทรกความรู้ด้านสุขภาพในการดูแลตนเอง การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาดูแลสุขภาพ การประกอบอาหารเพื่อสุขภาพ รวมไปถึงการให้ความรู้กับประชาชนทั่วไป ในการดูแลตนเองช่วงการแพร่ระบาดของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เช่น การสูมยา ยาลบ หรือการทำน้ำกระชาย เป็นต้น ซึ่งช่วยให้ผู้ที่กักตัวอยู่บ้าน หรือผู้ที่มีความเสี่ยงได้มีวิธีการดูแลสุขภาพของตนเองให้แข็งแรง

2.2.3 ผลลัพธ์

- 1) ประชาชนเกิดความรักความสามัคคีจากการที่ได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน
- 2) ประชาชน และชุมชนมีความเอื้ออาทรต่อกันการดูแลกันระวังคนในชุมชน การช่วยเหลือเกื้อกูลกันดูแลซึ่งกันและกัน

2.2.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชน และชุมชนเริ่มปรับตัว เรียนรู้อะไรใหม่ ๆ เมื่อมีโครงการเข้ามาจะเข้าร่วมตลอด
- 2) ประชาชนในชุมชนเข้ามาร่วมพัฒนาท้องถิ่น/ชุมชนตนเองมากขึ้น เพราะเห็นความสำเร็จจากการเข้าร่วมโครงการที่ผ่านมา แต่ละชุมชนมีความเอื้ออาทรกัน

2.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

2.3.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้ชีวิตในชุมชนแบบพึ่งพาสิ่งแวดล้อม โดยปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ รวมไปถึงปลูกพืชสมุนไพร เพื่อใช้ในครัวเรือนให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้
- 2) ลดการทำไร่เลื่อนลอยที่ใช้สารเคมี เพื่อลดมลพิษในสิ่งแวดล้อม
- 3) ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง ผลิตรายผ้าห่มแบบชีวภาพได้เอง โดยใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติในท้องถิ่น

2.3.2 ผลผลิต

- 1) มีผักปลอดสารพิษที่ประชาชนเข้าร่วมโครงการร่วมกันปลูก.
- 2) การทำผลิตภัณฑ์ที่ได้จากวัตถุดิบธรรมชาติ หรือของเหลือใช้ เช่น ผ้าเช็ดเท้า ตะกร้า ปุ๋ยหมักชีวภาพ น้ำหมักจากธรรมชาติ
- 3) การทำผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร เช่น การทำน้ำกระชาย น้ำขิง และการทำลูกประคบ

2.3.3 ผลลัพธ์

- 1) สารเคมีปนเปื้อนในดินลดลง
- 2) ต้นทุนในการปลูกผักปลอดสารพิษลดลง
- 3) ผลผลิตจากการทำเกษตรอินทรีย์เป็นที่ต้องการของตลาดมี ยอดการสั่งซื้อเพิ่มขึ้น

2.3.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนสนใจทำเกษตรอินทรีย์มากขึ้น เพราะมีความต้องการของตลาดสูง
- 2) ชุมชนเริ่มตระหนักและเข้าใจผลกระทบของการใช้สารเคมีที่มีผลกระทบต่อแหล่งน้ำและดินจากการเพาะปลูก
- 3) ประชาชนสนใจเข้าร่วมโครงการและเข้ารับบริการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น
- 4) มีการสร้างเครือข่ายการปลูกผักปลอดสารพิษ และสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอนุรักษ์ธรรมชาติ

2.4 ด้านการศึกษา

2.4.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในศูนย์เด็กเล็กให้เขามีความรู้ และทักษะการดูแลเด็กเล็ก
- 2) ส่งเสริมให้เปิดโอกาสให้เด็กก่อนวัยเรียนโดยให้เด็ก 3 ขวบเรียนรู้อย่างเร็วขึ้น เปิดโอกาสให้เข้าถึงการศึกษารู้อย่างรวดเร็ว เช่น การกิน การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การแปรงฟัน รู้จักการเคลื่อนไหว การเจ็บ การปวด พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก และมัดใหญ่ตามพัฒนาการ
- 3) มุ่งเน้นพัฒนาอาชีพให้ประชาชน บุคคลทั่วไปมาในรูปแบบของการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) เป็นลักษณะหลักสูตรระยะสั้น โดยบูรณาการการศึกษาทั้งอาชีพในท้องถิ่น เช่น การสานตะกร้าด้วยมือ และการทำพรมเช็ดเท้าจากเศษวัสดุ
- 4) การส่งเสริมอาชีพทางการเกษตรก็จะมีส่งเสริมเรื่องความรู้ของการปลูกพืชทางเลือกซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับการตอบรับ ที่ผ่านมามีการส่งเสริมการปลูกทุเรียนแล้วมีคนทำที่ประสบผลสำเร็จไปแล้ว

2.4.2 ผลผลิต

- 1) มีนักศึกษาที่เข้ามาช่วยพัฒนาท้องถิ่นสามารถช่วยในเรื่องของการพัฒนา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมีการบูรณาการการเรียนการสอนกับการวิจัย เพื่อมาช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการจัดการศึกษาในท้องถิ่น wfh
- 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ช่วยให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กซึ่งปัจจุบันมีทั้งสิ้น 11 ศูนย์ เพื่อช่วยเรื่องการพัฒนาการศึกษาในเด็กเล็กและการแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาให้เด็กเล็กที่มีอายุประมาณ 3 ปี ได้พัฒนาเรื่องการเคลื่อนไหว การเรียนรู้ร่างกายของตนเอง และเรียนรู้การช่วยเหลือตนเองเบื้องต้น เช่น การรับประทานอาหาร การเข้าห้องน้ำ การแปรงฟัน
- 3) ประชาชนในท้องถิ่นได้รับการพัฒนาความรู้ทั้งในกลุ่มเด็กเล็กที่มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นการช่วยเรื่องพัฒนาการของเด็ก แต่ยังช่วยแบ่งเบาภาระทางครอบครัว และเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับเด็กบางครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแล

- 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้จัดชมรมผู้สูงอายุขึ้นพร้อมสอดแทรกความรู้ด้านสุขภาพในการดูแลตนเอง การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาดูแลสุขภาพ การประกอบอาหารเพื่อสุขภาพ รวมไปถึงการให้ความรู้กับประชาชนทั่วไปในการดูแลตนเองช่วงการแพร่ระบาดของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เช่น การสูดยา ยาอบ หรือการทำน้ำกระชายเป็นต้น ซึ่งช่วยให้ผู้ที่กักตัวอยู่บ้าน หรือผู้ที่มีความเสี่ยงได้มีวิธีการดูแลสุขภาพตนเองให้แข็งแรง

2.4.3 ผลลัพธ์

- 1) ผู้ปกครองลดภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลเด็ก หรือบุตรหลาน
- 2) ผู้สูงอายุมีความรู้ในการดูแลสุขภาพตนเองและบุตรหลานรู้วิธีดูแลญาติผู้ใหญ่ตนเอง
- 3) ประชาชนในชุมชนมีความรู้ในการใช้สมุนไพรดูแลสุขภาพตนเอง และสร้างอาชีพ

2.4.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนในชุมชนตื่นตัวและสนใจจะเรียนรู้สิ่งใหม่ สนใจเข้าร่วมอบรมโครงการต่าง ๆ กับหน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือ
- 2) ประชาชนในชุมชนร่วมกันสร้างเครือข่ายในการต่อยอดความรู้และมีการถ่ายทอดให้คนในชุมชนตนเองเพื่อนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- 3) ประชาชนในชุมชนสนใจในการดูแลสุขภาพมากขึ้น

2.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- 1) การจัดประชุมเพื่อหารือกับกลุ่มประชาชนต้องเลือกเวลาหรือวิธีการเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น
- 2) มุ่งเน้นการพัฒนาด้านการเกษตรเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกร โดยมุ่งเน้นเรื่องการปลูกพืชทางเลือก เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนเกิดรายได้ในทุกฤดูกาล
- 3) ควรมีการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความได้เปรียบทางธรรมชาติ
- 4) ควรมีการสนับสนุนและช่วยเหลือด้านการตลาดเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ในชุมชนมีช่องทางจำหน่ายมากขึ้น สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในชุมชนได้มากขึ้น
- 5) เน้นการลงพื้นที่ให้มากขึ้นเพื่อที่จะเข้าถึงปัญหาของแต่ละพื้นที่อย่างแท้จริง เพราะแต่ละพื้นที่มีปัญหาที่แตกต่างกัน

6) การใช้เทคโนโลยีเข้ามาร่วมพัฒนาท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งของโครงการส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น 25 หมู่บ้าน และนอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย ซึ่งหากมีการสนับสนุนโดยการทำเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์ ก็จะทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้นและทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น

7) ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้การให้ความรู้กับประชาชนนั้นต้องใช้ระบบออนไลน์ แต่ประชาชนหลายคนไม่ถนัดในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเรียนออนไลน์ จะถนัดใช้ในรูปแบบของการเปิดคลิปวิดีโอมากกว่า จึงอยากให้มหาวิทยาลัยราชภัฏใช้คลิปวิดีโอเป็นสื่อการเรียนรู้ของประชาชน

8) ประชาชนอยากให้บางโครงการเกิดการบูรณาการร่วมกัน เช่น โครงการพัฒนา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก็อยากให้มีการดูแลเรื่องสุขภาพของเด็กควบคู่ไปกับการพัฒนาการของเด็ก ดังนั้น ในการวางแผนการดำเนินโครงการแต่ละโครงการก็อยากให้เกิดการบูรณาการร่วมกันมากกว่า แยกกันพัฒนา

3. ภาคเหนือ

3.1 ด้านเศรษฐกิจ

3.1.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ส่งเสริมสินค้าด้านการเกษตรกรรม เช่น การปลูกข้าวโพด ปลูกพริก และผลิตภัณฑ์ของชุมชน เช่น การทำไม้กวาด
- 2) การออกแบบเสื้อผ้าจากผ้าไทลื้อ
- 3) ช่วยจัดจำหน่ายสินค้าของชุมชน
- 4) การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวสำหรับเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน

3.1.2 ผลผลิต

- 1) การทำน้ำส้มควันไม้ที่ได้จากการเผาถ่านไม้ลำไย
- 2) การเลี้ยงผึ้งโพรงป่า
- 3) การออกแบบผลิตภัณฑ์เรื่องของลำไยอบแห้ง
- 4) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน
- 5) เสื้อผ้าที่มีรูปแบบที่ทันสมัยที่ใช้ผ้าทอไทลื้อ

3.1.3 ผลลัพธ์

- 1) ชุมชนมีสินค้าที่ผลิตได้มาตรฐานสามารถจำหน่ายได้
- 2) มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนมากขึ้น
- 3) ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอสามารถมีช่องทางจำหน่ายมากขึ้น

3.1.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนมีรายได้
- 2) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 3) การร่วมกันทำกิจกรรมทำให้ช่วยลดความเครียดและภาวะซึมเศร้าได้

3.2 ด้านสังคม

3.2.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) การพัฒนาความสุขมวลรวม
- 2) การส่งเสริมความรู้รักสามัคคี
- 3) การส่งเสริมสุขภาพะทั้งทางกายและใจ
- 4) สร้างความเข้มแข็งของคนในท้องถิ่น

3.2.2 ผลผลิต

- 1) ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพะที่ดีขึ้น
- 2) เกิดความสามัคคีมีการรวมกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มทอผ้าทอ ล้อมเลี้ยงผึ้ง เป็นต้น ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง

3.2.3 ผลลัพธ์

- 1) ผู้สูงอายุสามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประกอบอาชีพ และรวมกลุ่มอาชีพ
- 2) ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพะที่ดีขึ้น

3.2.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้

3.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

3.3.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ด้านพลังงาน
- 2) การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น

3.3.2 ผลผลิต

- 1) การทำน้ำส้มควันไม้ที่ได้จากการเผาถ่าน
- 2) การคัดแยกขยะ
- 3) การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ดูต้นน้ำสำหรับการเกษตร
- 4) การลดการใช้สารเคมีในการเกษตร

3.3.3 ผลลัพธ์

- 1) ประชาชนในชุมชนลดการใช้พลังงานไฟฟ้าในการทำเกษตร ด้วยการหันมาใช้พลังงานแสงอาทิตย์
- 2) ประชาชนในชุมชนลดการใช้ยาฆ่าแมลงด้วยการใช้น้ำส้มควันไม้
- 3) ประชาชนในชุมชนมีรายได้เพิ่มจากการขายน้ำผึ้ง

3.3.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนมีสุขภาพดีขึ้น
- 2) เป็นการลดค่าสารเคมี
- 3) ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นการซื้อสินค้าจากชุมชน

3.4 ด้านการศึกษา

3.4.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังให้มหาวิทยาลัยราชภัฏช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ ให้เด็กในวัยเรียน

3.4.2 ผลผลิต

มีโรงเรียนในชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ 11 โรงเรียน

3.4.3 ผลลัพธ์

โรงเรียนในกลุ่มเป้าหมายมีแนวทางในการพัฒนาอ่านออกเขียนได้

3.4.4 ผลกระทบ

นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเขียนได้

3.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการประสานงานกับผู้นำชุมชนให้มีความเข้าใจในการทำงานกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพราะจะทำให้ทำงานได้ง่ายและประสบความสำเร็จสามารถต่อยอดได้

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการติดตามผลการดำเนินงานในรูปแบบการให้กำลังใจและมีการเสริมแรงกับผู้ดำเนินงาน

4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

4.1 ด้านเศรษฐกิจ

4.1.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งชุมชนมีความคาดหวังอยากให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ มาช่วยส่งเสริมให้เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ด้วยการสร้างอาชีพ ส่งเสริมผลผลิตให้ดีขึ้น เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าออนไลน์ มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับชุมชน

4.1.2 ผลผลิต

เกิดอาชีพที่สร้างรายได้ให้กับชุมชน

4.1.3 ผลลัพธ์

- 1) จากการพัฒนาชุมชนของมหาวิทยาลัยราชภัฏทำให้ได้ผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนในชุมชนโดยช่วยพัฒนาด้านการเกษตร
- 2) ผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจจากการดำเนินโครงการต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏทำให้ลดรายจ่าย มีอาหารสำหรับบริโภคในครัวเรือน มีของใช้ เช่น กระเป๋า เสื้อกอก ผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก หากเหลือกิน เหลือใช้ก็สามารถจัดจำหน่ายเป็นรายได้ให้กลุ่มได้

4.1.4 ผลกระทบ

- 1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากการดำเนินโครงการต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทำให้คนในชุมชนมีอาชีพเสริม มีงานทำในช่วงที่ว่างจากการทำไร่ทำนา และมีรายได้เพิ่มขึ้น

4.2 ด้านสังคม

4.2.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

มหาวิทยาลัยมีความคาดหวังด้านสังคมว่าจะให้ประชาชนสามารถดูแลตนเองของผู้สูงอายุ ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ด้วยเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ไปช่วยประชาชนนำความรู้ด้านวิศวกรรมสังคมเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชน เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของท้องถิ่นต่อไป

4.2.2 ผลผลิต

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ลงชุมชนไปได้คิดนวัตกรรมที่มีชื่อว่าเข็มขัดนิรภัยแจ้งเตือนการหกล้ม เป็นเข็มขัดที่ใช้คาดเอวเพื่อเตือนเวลาที่มีการหกล้ม และเพื่อให้ผู้ดูแลสามารถเข้าช่วยเหลือได้ทันท่วงที
- 2) การนำความรู้ด้านวิศวกรรมสังคมไปใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของชุมชน
- 3) การสร้างความร่วมมือกับคนในชุมชนในการแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชน

4.2.3 ผลลัพธ์

- 1) ผู้ดูแลผู้สูงอายุมีเครื่องมือในการดูแลผู้สูงอายุไม่ให้เกิดการหกล้มได้
- 2) มีการใช้วิศวกรรมสังคมเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนของตนเองให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 3) ประชาชนในชุมชนเกิดความร่วมมือกันในการขับเคลื่อนและดำเนินงานพัฒนาชุมชนได้

4.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

4.3.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

- 1) การย้อมสีเส้นกกด้วยสีธรรมชาติจากวัสดุให้สีธรรมชาติ
- 2) การปลูกผักสวนครัวปลอดสารพิษ
- 3) การใช้น้ำหมักชีวภาพทดแทนการใช้สารเคมี

4.3.2 ผลผลิต

- 1) โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการย้อมสีเส้นกกด้วยสีธรรมชาติจากวัสดุให้เกิดสีธรรมชาติในท้องถิ่น
- 2) โครงการปลูกผักสวนครัวปลอดสารพิษ
- 3) โครงการทำน้ำหมักชีวภาพทดแทนการใช้สารเคมี
- 4) โครงการการสร้างต้นแบบเกษตรอินทรีย์พืชผักสวนครัวเพื่อพึ่งพาตนเอง

4.3.3 ผลลัพธ์

- 1) ได้เส้นกที่ย้อมสีธรรมชาติสำหรับทอเสื่ออกที่มีความปลอดภัยจากการใช้สีเคมี และประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะได้สีมาจากวัสดุที่หาได้จากท้องถิ่น
- 2) ประชาชนสามารถผลิตปุ๋ยจากมูลไส้เดือนและน้ำหมักชีวภาพ นำไปใช้กับพืชการเกษตร มีการปลูกผักอินทรีย์ ทำให้มีปลอดภัยจากสารเคมี และผลผลิตไม่ปนเปื้อนเคมี เป็นการลดค่าใช้จ่ายได้ด้วย
- 3) มีผักสวนครัวสำหรับไว้บริโภคในครอบครัว และแบ่งให้เพื่อนบ้านญาติพี่น้อง

4.3.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนมีสุขภาพดีขึ้นจากการใช้สีธรรมชาติ
- 2) ลดค่าใช้จ่ายในการซื้อสีเคมี
- 3) ผักสวนครัวที่ปลอดภัย ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น

4.4 ด้านการศึกษา

4.4.1 เป้าหมายที่คาดหวัง มีดังนี้

- 1) การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา ในวัย 2-3 ปีได้รับการพัฒนาการทางด้านภาษา
- 2) เกิดการบูรณาการเรียนรู้ในหลาย ๆ ศาสตร์
- 3) การตั้งโจทย์ปัญหาวิจัยจากปัญหาในพื้นที่จริง
- 4) การมีหลักสูตรด้านโลจิสติกส์
- 5) การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องสร้างคนกลับไปพัฒนาท้องถิ่น

4.4.2 ผลผลิต

- 1) มีโครงการเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมสำหรับพัฒนาการด้านภาษาของเด็ก
- 2) มีการบูรณาการเรียนรู้ระหว่างคณะและรายสาขาวิชา และศาสตร์ต่าง ๆ
- 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏมจธมีโจทย์การวิจัยเชิงพื้นที่จากปัญหาของชุมชนที่แท้จริง

4.4.3 ผลลัพธ์

- 1) นำนวัตกรรมสำหรับพัฒนาการด้านภาษาไปใช้สำหรับการส่งเสริมใช้ภาษาของเด็กได้ในวัย 2-3 ปี
- 2) การบูรณาการเรียนรู้นักศึกษาสามารถประดิษฐ์นวัตกรรมต่าง ๆ สำหรับใช้ดูแลผู้สูงอายุ และใช้กระบวนการทางวิศวกรรมสังคมไปแก้ปัญหาชุมชนได้

- 3) นักศึกษาและอาจารย์มีโครงการและงานวิจัยที่ตอบปัญหาของชุมชน ทำให้เข้าใจปัญหาชุมชนอย่างแท้จริง

4.4.4 ผลกระทบ

- 1) พัฒนาการด้านภาษาของเด็กในวัย 2-3 ขวบมีพัฒนาการดีขึ้น
- 2) ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 3) สามารถแก้ไขปัญหาทางสังคมได้ด้วยกระบวนการวิจัยทำให้ชุมชนมีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

4.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเข้าไปมีส่วนร่วมกับการทำแผนพัฒนาจังหวัด และ นำยุทธศาสตร์ต่าง ๆ มาใช้เป็นแนวทางหรือกรอบการพัฒนาท้องถิ่น ว่าส่วนใดที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถทำได้บ้างมีทิศทางที่สอดคล้องกัน
- 2) ต้องมีการปรับแนวคิดของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏว่าจะนำความรู้ที่ตนเองมีไปปรับใช้กับการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างไร หรือบูรณาการกับการวิจัยอย่างไร ทำอย่างไรให้ท้องถิ่นเป็นห้องเรียนได้
- 3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือสินค้าต่าง ๆ จะต้องคนในชุมชนต้องสามารถทำได้จริง และจำหน่ายได้จริง ๆ
- 4) อยากให้มีโครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยก็น่าจะมีงบประมาณหรือสิ่งสนับสนุนให้สามารถดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องได้
- 5) ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญจะทำให้โครงการประสบความสำเร็จ
- 6) องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีส่วนร่วมกับทางมหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างชัดเจน ต้องร่วมกันเขียนโครงการตามยุทธศาสตร์ของแต่ละบริบทชุมชนเพื่อการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ต่างคนต่างเขียนยุทธศาสตร์
- 7) ต้องมีการเสริมแรงหรือการยกย่องให้กำลังใจจากผู้บริหาร
- 8) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับทางด้านโลจิสติกส์ สำหรับการเตรียมความพร้อมการเชื่อมโยงกับรถไฟลาว-จีน

5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

5.1 ด้านเศรษฐกิจ

5.1.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ส่งเสริมการแปรรูปอาหารจากวัสดุในท้องถิ่นให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
- 2) ส่งเสริมการทอผ้าพื้นบ้านและการทอเสื่อ
- 3) จัดตลาดสำหรับการจำหน่ายสินค้าของชุมชน

5.1.2 ผลผลิต

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ส่งเสริมการรวมกลุ่มแปรรูปอาหารให้กับชุมชน เพื่อแปรรูปวัสดุดิบจากชุมชน เช่น การทำหม่า การทำปลาต้ม การทำน้ำพริก (แจ่วบอง) จากพืชผักสวนครัว เป็นต้น
- 2) มีโครงการยกระดับสินค้า OTOP ให้ได้มาตรฐานทำให้สามารถจำหน่ายเพิ่มขึ้น
- 3) ส่งเสริมการทำข้าวฮางอก ช่วยออกแบบตราสินค้า (brand) ข้าวชัยภูมิ (Rice Chaiyaphum) และออกแบบเตาึ่งข้าวฮางที่ประหยัดพลังงาน

5.1.3 ผลลัพธ์

- 1) ประชาชนรวมกลุ่มแปรรูปอาหารซึ่งสามารถจัดจำหน่ายได้และเป็น การถนอมอาหารไว้กินในครัวเรือน
- 2) ประชาชนนำสินค้า OTOP ที่ได้รับมาตรฐาน ไปจำหน่ายได้เพิ่มขึ้น
- 3) สามารถจำหน่ายข้าวฮางอกได้ราคาสูงกว่าการจำหน่ายเป็นข้าวเปลือกธรรมดา

5.1.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้จากการประกอบอาชีพเสริม และ มีการรวมกลุ่มกัน
- 2) ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นสินค้าและเพิ่มมูลค่าได้
- 3) สามารถลดรายจ่ายในครัวเรือนได้
- 4) ทำให้ผู้สูงอายุมีงานทำ

5.2 ด้านสังคม

5.2.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ส่งเสริมศักยภาพของผู้สูงอายุให้มีสมรรถนะที่ดีขึ้น
- 2) การศึกษาข้อมูลของชุมชนในพื้นที่บริการ
- 3) การพัฒนาชุมชนสีเขียว และการสร้างความรักความสามัคคี
- 4) การใช้กระบวนการวิศวกรสังคมในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

5.2.2 ผลผลิต

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้จัดโครงการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุให้มีสมรรถนะที่ดีขึ้น
- 2) การรวบรวมข้อมูลโดยใช้ ABC-6D (Area-Based Community Collaboration Chaiyaphum Model)
- 3) รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนสู่สังคมสีเขียว
- 4) นักศึกษาผ่านการอบรมวิศวกรสังคมและใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน
- 5) โครงการครอบครัวห่วงกลาง
- 6) โครงการส่งเสริมสุขภาพชุมชนเพื่อวัดดัชนีความสุขมวลรวมของคนในชุมชน

5.2.3 ผลลัพธ์

- 1) ผู้สูงอายุสามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประกอบอาชีพเกิดการรวมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ขึ้น
- 2) องค์กรภาครัฐและเอกชนสามารถใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนและดำเนินงานด้านต่าง ๆ
- 3) ชุมชนมีความเข้มแข็งทั้ง 4 ด้าน
- 4) นักศึกษาใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน

5.2.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้

5.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

5.3.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้สมุนไพรต่าง ๆ สำหรับประกอบอาหาร และใช้ดูแลสุขภาพของคนในชุมชน
- 2) การจัดการบริหารน้ำ
- 3) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพสิ่งแวดล้อม ทางด้านพลังงาน
- 4) การทำการเกษตรปลอดสารพิษ

5.3.2 ผลผลิต

- 1) ประชาชนมีความรู้เรื่องการทำลูกประคบจากสมุนไพรในชุมชน
- 2) มีโรงอบสมุนไพร และการจัดเก็บไว้ใช้ในครัวเรือน
- 3) การปลูกผักปลอดสารพิษ สามารถส่งขายให้กับโรงพยาบาลได้

5.3.3 ผลลัพธ์

- 1) ประชาชนมีสมุนไพรที่มีคุณภาพจากการอบและนำความรู้
- 2) การปลูกผักปลอดสารเคมีลดลง
- 3) ประชาชนใช้ประโยชน์จากสมุนไพรมากขึ้น โดยเฉพาะตอนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
- 4) ประชาชนสามารถขายผักปลอดสารให้กับโรงพยาบาลได้

5.3.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนให้ความสำคัญในการใช้สมุนไพร
- 2) การจัดการน้ำเป็นสิ่งจำเป็นของจังหวัดจากเหตุการณ์น้ำท่วมทำให้ประชาชนมีความเดือนร้อน

5.4 ด้านการศึกษา

5.4.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) การพัฒนาศูนย์เด็กเล็กสำหรับพัฒนา IQ เด็กเล็กการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
- 2) สร้างนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืนให้กับชุมชน

- 3) ยกระดับคุณภาพการอ่าน การเขียน และการวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 4) สนับสนุนสื่อดิจิทัลประกอบการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนของครู
- 5) การพัฒนาบุคลากรนักศึกษาให้สามารถจบแล้วมีงานทำมาพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

5.4.2 ผลผลิต

- 1) เด็กเล็กมีการพัฒนา IQ
- 2) มีศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบุปผาราม สำหรับให้ชุมชนได้ศึกษาการทำเกษตรวิถีใหม่
- 3) นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน การวิเคราะห์นักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 4) โรงเรียนมีสื่อดิจิทัลประกอบการเรียนการสอนแทนครูในช่วงที่ขาดแคลน

5.4.3 ผลลัพธ์

- 1) โรงเรียนในกลุ่มเป้าหมายมีแนวทางในการพัฒนา IQ เด็กเล็ก
- 2) นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน การวิเคราะห์
- 3) มีรูปแบบการทำโคกหนองนาโมเดล สำหรับคนในชุมชนและนักเรียนได้ศึกษา

5.4.4 ผลกระทบ

- 1) นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา การอ่าน การเขียน และการวิเคราะห์
- 2) โรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพราะมีสื่อการเรียนการสอนทดแทนครูที่ขาดแคลนโดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็ก
- 3) นักศึกษาสามารถนำกระบวนการวิศวกรสังคมไปใช้ในการพัฒนาชุมชน

5.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องมีการดำเนินการติดตามและต่อยอดผลจากการดำเนินงานของนักศึกษาของรุ่นหนึ่งสู่รุ่นต่อไปให้มีความต่อเนื่อง
- 2) มหาวิทยาลัยควรจัดอบรมโครงการวิศวกรสังคมให้กับนักศึกษารุ่นต่อไป เพื่อจะได้มีความรู้สำหรับกลับไปพัฒนาชุมชน

3) มหาวิทยาลัยควรฝึกทักษะการประสานงานระหว่างองค์กรให้กับนักศึกษา ทั้งหน่วยงานราชการระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น ซึ่งต้องมีหนังสือราชการและภาษาที่ต้องใช้ที่นักศึกษา ยังไม่เข้าใจ เพื่อใช้สำหรับขอความร่วมมือต่าง ๆ ในดำเนินงานโครงการ

6. ภาคใต้

6.1 ด้านเศรษฐกิจ

6.1.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ส่งเสริมการตลาดเพื่อมีช่องทางจำหน่ายทำให้รายได้เพิ่มขึ้น และมีการประชาสัมพันธ์ให้คนทั่วไปรู้ว่าท้องถิ่นเรามีของดี
- 2) ยกระดับคุณภาพสินค้าเพื่อให้สามารถเอาสินค้ากระจายในสถานประกอบการ โรงแรมและห้างสรรพสินค้าใหญ่ ๆ ทั่วประเทศ เพื่อเพิ่มรายได้จากเดิม
- 3) สร้างเครือข่ายพัฒนาอาชีพให้ชุมชนสามารถรองรับความต้องการที่เพิ่มขึ้นของลูกค้าในอนาคตประชาชนในพื้นที่มีรายได้หลายช่องทาง
- 4) หาแหล่งเงินทุน/สถาบันทางการเงิน เพื่อพัฒนาสินค้าที่มีคุณภาพ และทำในเชิงธุรกิจของชุมชนที่ยั่งยืนมีรายได้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

6.1.2 ผลผลิต

- 1) มีกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น อาหารพื้นบ้าน การทำผ้าบาติก และผ้ามัดย้อม การทำสบู่จากวัตถุดิบธรรมชาติ ทำมาจากน้ำผึ้ง กาแฟ มังคุด ขมิ้น มะขาม วัตถุดิบก็หาได้จากในชุมชน ฟาร์มแพะที่ได้รับรางวัลระดับประเทศ
- 2) ผลิตภัณฑ์ชีสนมแพะ นมแพะพาสเจอร์ไรส์
- 3) แปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เช่น ซาส์ควาย ส้มควายกวน เค้กจำปาตะ สมุนไพร

6.1.3 ผลลัพธ์

- 1) มีรายได้เพิ่มสามารถใช้จ่ายในครอบครัวช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ได้
- 2) มีอาชีพเสริมให้คนในชุมชนได้ทำ และได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีมูลค่าเพิ่ม มีรายได้เพิ่มขึ้น

6.1.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนในชุมชนร่วมกลุ่มสร้างอาชีพ พัฒนาผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
- 2) แต่ละครอบครัวเริ่มมีการปรับปรุง ต่อยอดให้สามารถทำเป็นอาชีพหลัก เพื่อเพิ่มรายได้ เช่น การทำเค้กจำปาตะ การทำสบู่จากวัตถุดิบธรรมชาติ การแปรรูปอาหารทะเล การทำฟาร์มแพะ

6.2 ด้านสังคม

6.2.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ควรมีการจัดทำโครงการอย่างต่อเนื่อง สร้างเครือข่ายความร่วมมือในวงกว้างเพื่อชุมชนพัฒนาสามารถพึ่งตนเองได้ และมีความเข้มแข็ง
- 2) บูรณาการกับหลายภาคส่วนที่เข้ามาพัฒนาชุมชน เช่น ปรากฏประชาชน ประธานเครือข่าย OTOP จังหวัดภูเก็ต/ประธานกลุ่มต่างๆ เกษตรจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พาณิชย์จังหวัดภูเก็ต ภาคเอกชนสถาบันการเงิน/แหล่งเงินทุน และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต ร่วมมือทำงานในทิศทางเดียวกัน มีคณะกรรมการดำเนินร่วมกัน
- 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีบทบาทเป็นหน่วยงานกลางลงมาคุยกับประชาชน โดยตรง เพื่อรวบรวมปัญหาความต้องการของประชาชน เพราะด้วยภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประชาชนจะให้ความไว้วางใจ และสามารถประสานกับหน่วยงานอื่นที่จะมาพัฒนาชุมชนได้ดี
- 4) ส่งเสริมอาชีพเพื่อให้ชุมชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ประชาชนจะลำบากมากเนื่องจากถูกกีดกันพึ่งพารายได้จากการท่องเที่ยวเกือบร้อยละ 100

6.2.2 ผลผลิต

- 1) มีแหล่งเรียนรู้ขึ้นในชุมชน เยาวชนสามารถเข้ามาศึกษา เรียนรู้ได้ ทำให้เกิดความรัก ความหวงแหน ร่วมอนุรักษ์ท้องถิ่นตนเอง
- 2) ประชาชนมีเวทีได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน และร่วมกันสร้างชุมชนตนเองให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้

6.2.3 ผลลัพธ์

- 1) คนในชุมชนร่วมแรงร่วมใจพัฒนาท้องถิ่นตนเอง
- 2) รักและห่วงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการรวมตัวกันสร้างกลุ่มเครือข่ายอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนตนเอง
- 3) เกิดความสามัคคีในชุมชน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน พึ่งพาอาศัยกัน

6.2.4 ผลกระทบ

- 1) มีหน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือเมื่อเห็นว่าชุมชนเราสามารถรวมกันทำงานได้สำเร็จ และช่วยพัฒนาต่อยอดให้ เช่น เกษตรจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พาณิชยจังหวัดภูเก็ต ภาคเอกชน สถาบันการเงิน/แหล่งเงินทุน และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 2) มีคนรู้จักชุมชน และสนใจสินค้าในชุมชนมากขึ้น ทำให้เพิ่มโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับระดับประเทศ
- 3) ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการได้พัฒนาความรู้ ทักษะด้านต่าง ๆ มากมาย เห็นโอกาสในการต่อยอดเพื่อสร้างรายได้

6.3 ด้านสิ่งแวดล้อม

6.3.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้ชีวิตในชุมชนแบบพึ่งพาสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น อนุรักษ์ธรรมชาติ อนุรักษ์อาหารพื้นเมือง อนุรักษ์อาชีพท้องถิ่น พัฒนาสินค้าเกษตร
- 2) พัฒนาศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละชุมชนเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

6.3.2 ผลผลิต

- 1) ศูนย์เรียนรู้ท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์ เช่น อาหารพื้นบ้าน ประมงพื้นบ้าน การทำผ้าบาติก และผ้ามัดย้อม การทำสบู่จากวัตถุดิบธรรมชาติ ทำมาจากน้ำผึ้ง กาแฟ มังคุด ขมิ้น มะขาม วัตถุดิบก็หาได้จากในชุมชน ฟาร์มแพะที่ได้รับรางวัลระดับประเทศ
- 2) แปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีในท้องถิ่น เช่น ชาส้มควาย ส้มควาย กวนเค้กจำปาตะ สมุนไพรพื้นบ้าน ชีสนมแพะ นมแพะพาสเจอร์ไรส์

6.3.3 ผลลัพธ์

- 1) มีการพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
- 2) มีผลิตภัณฑ์เกษตรแบบอินทรีย์ เช่น นมแพะปลอดสารพิษ ไข่ไก่ ปลอดสารพิษ สมุนไพรจากส้มควาย

6.3.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนในชุมชนให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์อาชีพดั้งเดิม เช่น ประมงพื้นบ้าน อาหารพื้นบ้าน ทำให้พึ่งพาตนเองได้ ยั่งยืนมากกว่าพึ่งพาการท่องเที่ยวอย่างเดียว
- 2) ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นที่ต้องการของตลาด ประชาชนเริ่มเรียนรู้และพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า

6.4 ด้านการศึกษา

6.4.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

ผู้นำชุมชน ผู้แทนชุมชน และประชาชนที่มีส่วนร่วมกับโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความคาดหวังกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ สรุปได้ดังนี้

- 1) อบรมให้ความรู้ทางวิชาการ เช่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้สามารถเพิ่มมูลค่าได้ การทำตลาดที่เข้าถึงผู้บริโภคในวงกว้าง การยกระดับสินค้าให้ได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด การสร้างแบรนด์สินค้า
- 2) ให้ความรู้การอนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ยั่งยืน

6.4.2 ผลผลิต

- 1) จัดอบรมพัฒนาอาชีพ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 2) สร้างเครือข่ายโดยร่วมกับโรงเรียนพัฒนาผู้สอนให้มีเทคนิคการสอนใหม่ ๆ การผลิตสื่อสำหรับการวิเคราะห์ การอ่าน การเขียนสำหรับเด็กประถม การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

6.4.3 ผลลัพธ์

- 1) ประชาชนในชุมชนนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ตนเอง เช่น การแปรรูปส้มควาย การทำชีสนมแพะ การแปรรูปอาหารทะเล
- 2) ครูนำเทคนิคการสอนไปใช้สอนในโรงเรียน และขยายผลให้กับเพื่อนครูด้วยกัน

- 3) นักเรียนสามารถอ่านออก เขียนได้เพิ่มขึ้น และมีสื่อการสอนใหม่ให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

6.4.4 ผลกระทบ

- 1) สมาชิกที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าโดยศึกษาต่อยอดด้วยตนเอง เพราะเริ่มมียอดสั่งซื้อเพิ่มขึ้นต้องพัฒนาหลายอย่าง ทั้งจำนวนการผลิต การทำระบบสั่งซื้อ
- 2) เกิดการเรียนรู้ภายในกลุ่ม ภายในชุมชนเพราะหลายผลิตภัณฑ์สามารถพัฒนาต่อยอดจนทำเป็นธุรกิจได้ เช่น นมแพะพาสเจอร์ไรส์ ซีสมมแพะชาส้มควาย ฟาร์มนมแพะ

6.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- 1) อยากให้มหาวิทยาลัยราชภัฏภูมิโครงการใหม่ๆ มาทำร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน การทำแบรนด์สินค้าให้รับรู้ในวงกว้าง
- 2) มีระบบการสื่อสารที่สะดวกเป็นระบบ เชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานเพื่อให้ทำงานในทิศทางเดียวกัน
- 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูมิโครงการควรเป็นตัวกลางในการประสานงานต่างๆ ในการพัฒนาท้องถิ่น เพราะเป็นสถาบันที่ได้รับการยอมรับเชิงวิชาการ ทุกหน่วยงานพร้อมจะให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ
- 4) ควรทำการตลาดให้ใหญ่ขึ้น เพราะเมื่อประชาชนเริ่มมีผลผลิตปริมาณมาก ๆ สามารถกระจายสินค้าได้มากขึ้น เช่น อาจให้มหาวิทยาลัยราชภัฏอบรมการทำตลาดออนไลน์

สรุปผลการวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

1. ด้านเศรษฐกิจ

1.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

- 1) ส่งเสริมอาชีพช่วยลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้
- 2) ส่งเสริมการตลาดพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน
- 3) ถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ให้ประชาชนผลิตได้ปริมาณมากขึ้นและมีคุณภาพ

1.2 ผลผลิต

- 1) ประชาชนมีอาชีพเสริม เช่น ทำตระกร้า พรมเช็ดเท้า เห็ดกระโจม ทอเสื่อกก การตัดผ้าพื้นเมือง อาหารจากวัสดุดิบในชุมชน
- 2) มีสินค้าและบริการในชุมชน เช่น ผักปลอดสารพิษ ปุ๋ยอินทรีย์ สมุนไพรแปรรูป อาหารแปรรูป และการช่วยดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น
- 3) มีสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่นที่จำหน่ายได้
- 4) มีรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและอนุรักษ์ ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน อาหารพื้นบ้าน ประมงพื้นบ้าน ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

1.3 ผลลัพธ์

- 1) สามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และเพิ่มรายได้ให้ประชาชนในชุมชนได้
- 2) มีการรวมกลุ่มจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน หรือ มีเครือข่ายธุรกิจชุมชน

1.4 ผลกระทบ

- 1) มีการต่อยอดพัฒนาคุณภาพการผลิตให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันทางการตลาด เพิ่มปริมาณและยอดขายได้
- 2) เศรษฐกิจในชุมชนเกิดความยั่งยืน
- 3) มีเครือข่ายได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างชุมชน และสามารถกระจายสินค้าระหว่างชุมชนให้มีช่องทางจำหน่ายมากขึ้น

2. ด้านสังคม

2.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

- 1) ส่งเสริมผู้สูงอายุในการดูแลตนเอง
- 2) รณรงค์ให้คนในชุมชนมีความรักสามัคคี ร่วมแรง ร่วมใจพัฒนาท้องถิ่นตนเอง
- 3) ส่งเสริมให้มีการจัดพื้นที่กีฬาสำหรับประชาชน โดยเฉพาะเยาวชนในพื้นที่

- 4) ลดความเหลื่อมล้ำ ช่วยเหลือประชาชนในชุมชนที่ยากจนให้สามารถมีโครงสร้างพื้นฐานในการดำรงชีวิตได้ เช่น ปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้มีความปลอดภัย ช่วยเหลือเครื่องอุปโภค บริโภคในการดำเนินชีวิต
- 5) ประสานหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาพัฒนาท้องถิ่นให้ทั่วถึง มีคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- 6) พัฒนานวัตกรรมในการดูแลสุขภาพโดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส กลุ่มเปราะบาง เช่น เครื่องช่วยพยุงป้องกันการล้มสำหรับผู้สูงอายุ

2.2 ผลผลิต

- 1) มีการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ ช่วยเหลือ จัดอบรมให้ความรู้ในการดูแลตนเอง
- 2) สร้างและปรับปรุงที่อยู่อาศัยของประชาชนที่ยากจน แจกจ่ายเครื่องอุปโภคบริโภคในการดำเนินชีวิต
- 3) มีเครือข่ายความร่วมมือการทำงานเพื่อสังคมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนต่าง ๆ
- 4) มีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสมุนไพรดูแลสุขภาพประชาชน

2.3 ผลลัพธ์

- 1) ประชาชนมีสังคมที่เอื้ออาทร มีน้ำใจ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
- 2) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน
- 3) ประชาชนมีส่วนร่วม เกิดความรัก ห่วงแทนภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้าใจกันมากขึ้น สังเกตจากประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมที่เราจัดขึ้นในชุมชนมากขึ้น
- 4) ประชาชนในชุมชนให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือ พัฒนาเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- 5) ประชาชนในชุมชนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ
- 6) ประชาชนมีโครงการเพื่อแก้ปัญหาในชุมชนมากขึ้น

2.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนในท้องถิ่นมาร่วมกิจกรรมของชุมชนมากขึ้นเพราะเห็นประโยชน์จากการเข้าร่วม ได้ทั้งความรู้ เครือข่าย และโอกาสได้รับความช่วยเหลือ
- 2) ประชาชนนำความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดต่อให้เพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียงเพื่อแนะนำการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุและการดูแลเด็กเล็กก่อนวัยเรียน การทำสมุนไพรเพื่อดูแลสุขภาพคนในครอบครัว
- 3) ความเหลื่อมล้ำในชุมชนลดลง

3. ด้านสิ่งแวดล้อม

3.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

- 1) ชุมชนอยู่แบบพึ่งพาธรรมชาติ อนุรักษ์และใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 2) มีการส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ ลดการทำไร่เลื่อนลอยที่ใช้สารเคมี เพื่อลดมลพิษในสิ่งแวดล้อม
- 3) อนุรักษ์ภูมิปัญญาพื้นบ้าน
- 4) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรธรรมชาติ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมของชุมชนดั้งเดิม
- 5) วิจัยผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับธรรมชาติ เช่น น้ำหมักชีวภาพ ปุ๋ยชีวภาพพื้นฟูดิน ทำสบู่จากสมุนไพรธรรมชาติ
- 6) พัฒนาศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
- 7) มีการสร้างสนามกีฬาหรือพื้นที่ออกกำลังกายในชุมชน

3.2 ผลผลิต

- 1) ประชาชนมีผักปลอดสารพิษ มีสมุนไพร บริโภคและใช้ในครัวเรือน ส่วนที่เหลือก็จำหน่ายเป็นรายได้เสริม
- 2) มีผลิตภัณฑ์ที่ทำจากวัตถุดิบธรรมชาติ
- 3) มีศูนย์เรียนรู้ท่องเที่ยวเชิงเกษตรธรรมชาติ อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 4) มีศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง

3.3 ผลลัพธ์

- 1) สารเคมีปนเปื้อนในดินลดลง
- 2) สามารถลดต้นทุนการผลิตจากการใช้สารเคมี เช่น ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี
- 3) ผลผลิตจากเกษตรอินทรีย์เป็นที่ต้องการของตลาด ยอดสั่งซื้อเพิ่มขึ้นจนผลิตไม่ทัน
- 4) ธรรมชาติเริ่มฟื้นตัวอยู่ในสภาพที่ดีขึ้น เช่น พื้นที่ชายหาดบ้านบางเทา-เชิงทะเล
- 5) ประชาชนร่วมแรง ร่วมใจกันอนุรักษ์ท้องถิ่นมากขึ้นเพราะเห็นผลลัพธ์ในทางที่ดีขึ้น จากธรรมชาติที่สวยงาม

3.4 ผลกระทบ

- 1) ประชาชนกระตือรือร้นในการเรียนรู้การทำเกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตระหนักและเห็นคุณค่าการอนุรักษ์ธรรมชาติ
- 2) ชุมชนมีเครือข่ายในการทำเกษตรอินทรีย์มากขึ้นเรื่อย ๆ มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างชุมชนที่ทำเกษตรอินทรีย์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 3) ประชาชนเริ่มมีสุขภาพที่ดีขึ้น สถิติการเจ็บป่วยจากมลพิษลดน้อยลง แทบไม่ต้องไปพบหมอหรือกินยาเหมือนแต่ก่อน

4. ด้านการศึกษา

4.1 เป้าหมายที่คาดหวัง

- 1) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในการดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- 2) ให้ความรู้กับประชาชนในการสร้างอาชีพ บริหารจัดการเหมือนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) โดยดำเนินการแบบบูรณาการการศึกษากับอาชีพที่เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น
- 3) ส่งเสริมการปลูกพืชเกษตรแนวใหม่ ๆ จากการทำรูปแบบเดิม ๆ เช่น นำทุเรียนที่ไม่เคยปลูกในพื้นที่มาปลูกจนได้ผลผลิตเป็นที่น่าพอใจ
- 4) ให้มหาวิทยาลัยเป็นที่พึ่งทางวิชาการให้กับประชาชน เช่น ส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ของเด็กในวัยเรียน การอบรมให้ความรู้ให้ประชาชนใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในชีวิตประจำวัน อบรมเทคนิคการสอนและพัฒนาสื่อใหม่ ๆ ให้บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนต่างๆที่อยู่ในชุมชน
- 5) อบรมให้ความรู้เยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจภูมิปัญญาท้องถิ่น การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์ธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์
- 6) พัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้นที่ตอบโจทย์ท้องถิ่น และใช้ประโยชน์ได้จริง

4.2 ผลผลิต

- 1) มีการนำผลงานวิจัยของอาจารย์มาใช้ในการพัฒนาเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- 2) ผู้สูงอายุและครอบครัวมีความรู้ในการดูแลสุขภาพตนเอง
- 6) มีเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนต่าง ๆ ในการพัฒนาผู้สอนให้มีทักษะการสอนใหม่ ๆ ได้สื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียนของเด็กประถม
- 7) มีนวัตกรรมด้านการพัฒนาภาษาสำหรับเด็กวัย 2-3 ขวบ
- 8) มีการบูรณาการศาสตร์พัฒนาชุมชนให้มีความรู้แก้ปัญหาในชุมชนตนเองได้

4.3 ผลลัพธ์

- 1) ช่วยผู้ปกครองแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลบุตรหลาน
- 2) ประชาชนมีความรู้ในการดูแลตนเองมากขึ้น
- 3) ประชาชนมีความรู้ในการใช้สมุนไพรทั้งดูแลสุขภาพและสร้างรายได้
- 4) เด็กอายุ 2-3 ปีมีพัฒนาการภาษาดีขึ้น จากการใช้นวัตกรรมของอาจารย์ในการเรียนการสอน

4.4 ผลกระทบ

- 1) ชุมชนมีความตื่นตัวในการพัฒนาตัวเองมากขึ้น สร้างนิสัยเรียนรู้ตลอดเวลา
สู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต เช่น มีการเรียนออนไลน์มากขึ้น เข้าอบรมร่วมกับหน่วยงาน
ต่างๆ มากขึ้น
- 2) ชุมชนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชน และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
ต่อยอดให้ความรู้ใหม่ ๆ ในการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- 3) มีโครงการแก้ปัญหาชุมชนด้วยกระบวนการวิจัย ให้ความสำคัญรู้ใหม่ในการพัฒนา
ประชาชนตามบริบทของท้องถิ่น เช่น วิจัยปุ๋ย วิจัยดิน วิจัยนวัตกรรมทาง
การศึกษา วิจัยผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหาร และสมุนไพร เป็นต้น

5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- 1) การพัฒนาสินค้าและบริการให้มีความยั่งยืนส่วนใหญ่ต้องพัฒนาไปสู่วิสาหกิจชุมชน
ให้ได้ โดยจะเริ่มต้นจากผู้ไม่เส้นทางหรือเป็นทางการที่ต้องมีความเข้มแข็ง
ที่ลุกขึ้นมาพัฒนาชุมชนตนเอง ต้องมีการบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานต่าง ๆ
ในจังหวัด เช่น เกษตรจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พาณิชย์จังหวัด พัฒนาสังคม
จังหวัด ภาคเอกชน สถาบันการเงิน/แหล่งเงินทุน และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ล้วนเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จ
- 2) การถ่ายทอดองค์ความรู้ และเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะเป็น
การเพิ่มโอกาสในการแข่งขันพัฒนาสินค้าและบริการสู่ธุรกิจชุมชนได้ มีคนรู้จักในวงกว้าง
และจะทำให้ภาคเอกชนสนใจเข้าร่วมทุนพัฒนาทำในเชิงธุรกิจ เช่น การแปรรูปสมุนไพร
การแปรรูปอาหาร การแปรรูปส้มควาย การทำซีสมนแพะ การทอเสื่อกกกลาย
ที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและธรรมชาติ
- 3) มีหลายโครงการของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ประชาชนมีความต้องการให้มีการขยายผล
ต่อยอดทำในเชิงธุรกิจชุมชน โดยอยากให้มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการผลิต
ให้สามารถผลิตได้ปริมาณมาก ๆ และได้มาตรฐานตามเงื่อนไขของสินค้าแต่ละชนิด
และอยากให้ส่งเสริมสินค้าและบริการในชุมชนชุมชน โดยพัฒนาอย่างเป็นระบบ
นำไปสู่การจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนให้ได้หรือเป็นสินค้า OTOP เพื่อความสะดวก
ในการขอความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนในอนาคต

- 4) จากการลงพื้นที่การพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนให้มีความยั่งยืนมหาวิทยาลัยราชภัฏควรทำหน้าที่ในบทบาทที่เป็นลักษณะให้การชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ในการพัฒนา รวมถึงเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) หรือทำลักษณะจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) เมื่อมีการพัฒนาสินค้าและบริการที่ได้มาตรฐาน เช่น การดำเนินการกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์บ้านบางเทา-เชิงทะเล วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบางหวานพัฒนา เป็นสิ่งราชภัฏดำเนินการพัฒนาชุมชนได้อย่างยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริง

คณะนักวิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น และได้บันทึกภาพถ่ายและบันทึกวิดีโอ จากนั้นรวบรวมเป็นวีดิทัศน์เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมสัมมนาเพื่อพิจารณา (ร่าง) รายงานการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง “การพัฒนากรอบแนวทางการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน” ในวันศุกร์ที่ 24 ธันวาคม 2564 ซึ่งสามารถดาวน์โหลดเพื่อรับชมวีดิทัศน์ ผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

ภาพที่ 4-1 QR-Code ผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ผลการจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

การจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน เป็นระยะที่ใช้วิธีการวิจัยเพื่อพัฒนาทฤษฎี (Theory-Development Design) โดยทำการยกร่างกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ฯ ด้วยการใช้หลักการ Balance Scorecard เป็นฐานคิดในการสร้างเกณฑ์การกำกับติดตาม และตัวบ่งชี้ มีทั้งสิ้น 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านลูกค้าในที่นี่จะหมายถึงประชาชน (Customer/People) ด้านผู้จัดการและพนักงาน ในที่นี่จะหมายถึงผู้บริหารและคณะทำงาน (Manager & Employee/ Executive & working group) ด้านวิธีการและกระบวนการ (Operation & Process) ด้านผลที่เกิดกับสังคม (Community/Social responsibility) ด้านผลที่เกิดกับสิ่งแวดล้อม (Natural environment) ด้านผลที่เกิดกับการเงินในที่นี่จะหมายถึงเศรษฐกิจของชุมชน (Financial/Economy) (David.& David, 2016) ร่วมกับการพิจารณาเป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น 20 ปี ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่นที่ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา ทั้งนี้ได้นำผลที่ได้จากการวิจัยระยะแรกมาวิเคราะห์ร่วมด้วยถึงความจำเป็นของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อให้เกิดเป็นแนวทางการกำกับติดตามที่เหมาะสมกับบริบทและความคิดเห็นของทุกภาคส่วน จากนั้นจะใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP) เพื่อหาสัดส่วนของแต่ละด้านโดยทำการเปรียบเทียบรายคู่ของด้านและรายคู่ของตัวบ่งชี้ในแต่ละด้าน และทำประชาพิจารณ์แล้วจึงจัดทำคู่มือกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ได้ดังนี้

กรอบแนวทางการในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ภาพที่ 4-2 โครงสร้างการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

จากภาพที่ 4-2 โครงสร้างการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ได้แสดงถึงขั้นตอนการดำเนินการตามกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน เริ่มต้นจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และมาตรา 8 คือ ศึกษาวิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้รองคณบดีได้น้อมนำพระบรมราโชบายพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่องการพัฒนาท้องถิ่น และดำเนินการถ่ายทอดขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวไปสู่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อไปสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่งทั่วประเทศ ตั้งแต่ระดับผู้บริหาร อาจารย์/เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา โดยประสานความร่วมมือจากหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน และองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ซึ่งพบว่าในการดำเนินการปัจจุบันต้องการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ ผลผลิต และผลกระทบ กล่าวคือผู้เกี่ยวข้องต้องลงไปตรวจสอบข้อเท็จจริง (Fact) ที่ประชาชนได้รับอยู่ในปัจจุบัน ถ้าสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนถือว่า เกิดสุข แต่ถ้าไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนถือว่า เกิดทุกข์ อย่างไรก็ตามการดำเนินการดังกล่าวต้องมีการวิเคราะห์ตรวจสอบปัญหาและสาเหตุของทุกข์ ที่เป็นปัญหาและอุปสรรค เพื่อจะได้หาวิธีการดำเนินการแก้ไข ตามปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และกลไกที่ส่งผลทำให้ยุทธศาสตร์ฯ ประสบความสำเร็จ อีกทั้งได้พัฒนาเป็นกรอบแนวทางในการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ประกอบด้วย 4 หลักการ กล่าวคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา จำนวน 14 เกณฑ์ 19 ตัวบ่งชี้ และ 66 ตัวตรวจสอบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ได้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ผลการพัฒนาประชาชนในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบในด้านสุขภาวะ และรายได้รายจ่ายครัวเรือน ซึ่งจากกรอบแนวทางในการกำกับติดตามการดำเนินงานนี้ต้องการให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนต่อไป สำหรับหลักการและตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาการศึกษาปัจจัยและกลไกที่ทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นประสบผลสำเร็จร่วมกับการใช้หลักการ Balance Scorecard และเป้าหมายทั้ง 4 ด้าน ของยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ได้นำมาหาสัดส่วนการให้คะแนนที่เหมาะสมในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ด้วยกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP) เพื่อหาสัดส่วนของแต่ละด้านโดยทำการเปรียบเทียบรายคู่ของหลักการ และรายคู่ของตัวบ่งชี้ในแต่ละหลักการ ซึ่งได้ผลดังตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 ผลการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP) ของหลักการและตัวบ่งชี้กรอบแนวทางกำกับติดตามการดำเนินงานยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

หลักการ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก คะแนน	ลำดับ
1 ด้านเศรษฐกิจ (0.34)	1.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้	0.30	2
	1.2 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้	0.32	1
	1.3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ	0.14	3
	1.4 การเพิ่มรายได้ของประชาชนในพื้นที่บริการ	0.13	4
	1.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	0.10	5
2 ด้านสังคม (0.30)	2.1 การใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน	0.30	2
	2.2 การเพิ่มของพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชนและมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์	0.32	1
	2.3 การพัฒนาสุขภาพให้กับประชาชนในพื้นที่	0.14	3
	2.4 ผลการรักษาคุณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	0.13	4
	2.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสังคม	0.10	5
3 ด้านสิ่งแวดล้อม (0.13)	3.1 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน	0.33	2
	3.2 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์	0.35	1
	3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาคีรัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และ เครือข่ายศิษย์เก่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	0.12	4
	3.4 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม	0.20	3
4 ด้านการศึกษา (0.23)	4.1 การพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย	0.11	5
	4.2 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็กวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ	0.12	4
	4.3 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	0.35	1
	4.4 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น	0.19	3
	4.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา	0.23	2

จากตารางที่ 4-13 ผลการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP) ของหลักการ และตัวบ่งชี้กรอบแนวทางกำกับติดตามการดำเนินงานยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่นพบว่าในกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์รายด้านที่มีค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุดคือ ด้านเศรษฐกิจ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.34 รองลงมาคือด้านสังคม มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.30 ด้านการศึกษา มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.23 ตามลำดับ และลำดับสุดท้ายด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.13

เมื่อพิจารณากระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ของตัวบ่งชี้รายด้านในด้านเศรษฐกิจ พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุดคือ 0.32 รองลงมา คือตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.30 ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การเพิ่มรายได้ของ ประชาชนในพื้นที่บริการ และตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.14, 0.13, 0.10 ตามลำดับ

กระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ของตัวบ่งชี้รายด้านในด้านสังคมพบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การเพิ่มของพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชนและมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์ มีค่าถ่วงน้ำหนัก มากที่สุดคือ 0.32 รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 การใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.30 ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การพัฒนาสุขภาพให้กับประชาชนในพื้นที่ ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ผลการรักษาคุณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน และตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสังคม มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.14, 0.13, 0.10 ตามลำดับ

กระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ของตัวบ่งชี้รายด้านในด้านสิ่งแวดล้อมพบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์ มีค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุดคือ 0.35 รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.33 ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม และตัวบ่งชี้ที่ 3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาครัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และเครือข่ายศิษย์เก่า ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.20, 0.12 ตามลำดับ

กระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ของตัวบ่งชี้รายด้านในด้านการศึกษาพบว่าตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีค่าถ่วงน้ำหนัก มากที่สุดคือ 0.35 และรองลงมาคือ ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.23 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัย ให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็ก วัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ และตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียน ในชุมชนเป้าหมาย มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.19, 0.12 และ 0.11 ตามลำดับ

หลังจากผ่านกระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ และการประชาพิจารณ์ทั้งสิ้น 2 รอบ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิร่วมให้ความเห็นแล้วนั้น คณะนักวิจัยได้จัดทำคู่มือการใช้กรอบแนวทางการในการกำกับติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน โดยคู่มือนี้ใช้เพื่อการกำกับติดตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งคู่มือประกอบด้วยกรอบแนวทางการกำกับติดตามทั้ง 4 หลักการ 16 เกณฑ์ 19 ตัวบ่งชี้ และ 66 ตัวตรวจสอบ ซึ่งสามารถนำไปกำกับติดตามและประเมินตนเองได้ผ่านสูตรสำเร็จรูปในโปรแกรม Excel ที่ปรากฏในเล่มคู่มือ พร้อมผลการประเมินภาพรวมเป็นรูปแบบกราฟใยแมงมุม (Radar chart) โดยเล่มคู่มือสามารถดูได้จากภาคผนวก จ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ
- 2) ศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น และ
- 3) เพื่อจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน โดยกลุ่มประชากรที่ศึกษา คือผู้บริหารและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งสิ้น 38 แห่งทั่วประเทศไทย รวมไปถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนส่วนราชการ ผู้แทนภาคเอกชน ผู้นำท้องถิ่น ผู้แทนชุมชน และประชาชนในพื้นที่อันเป็นพื้นที่เป้าหมายของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยจำแนกเป็น 6 ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และภาคใต้ โดยคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบจับฉลากเลือกภูมิภาคละ 1 มหาวิทยาลัย รวมจำนวน 6 มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) แบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะผู้ที่เป็นผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบ ผู้ร่วมดำเนินงาน หรือ ผู้ที่ได้รับผลจากยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การตอบแบบสอบถาม จนดำเนินการแล้วเสร็จสามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

สำหรับตอนที่ 1 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา ปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ มีการแบ่งการนำเสนอเรียงตามลำดับกล่าวคือ สรุปและอภิปรายผลด้านปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สรุปอภิปรายผลด้านปัจจัยที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ รวมถึงสรุปอภิปรายผลด้านกลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สรุปและอภิปรายผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

สำหรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ที่ 1 ซึ่งประกอบไปด้วย 4 หลักการอันเป็นเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 1 ประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา ทั้งนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเกิดการติดขัด ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขเพื่อให้เป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นประสบความสำเร็จ โดยมีรายละเอียดของปัญหาตามหลักการยุทธศาสตร์ที่ 1 ดังนี้

หลักการที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ สำหรับการศึกษาวิจัยนี้ หลักการทางด้านเศรษฐกิจนั้นจะมองถึงการทำให้ท้องถิ่นเกิดการผลิต การจำหน่าย และการบริโภค ให้เกิดรายได้เพียงพอ รวมถึงมีการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันในการประกอบอาชีพ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และเกิดความยั่งยืน โดยผลจากการศึกษาพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหลักการด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

1) ปัญหาการเพิ่มช่องทางหารายได้ให้กับประชาชนเพราะประชาชนบางกลุ่มยังมีช่องทางหารายได้ไม่มากส่งผลให้มีรายได้ไม่เพียงพอกับการดำรงชีวิต ด้วยเหตุนี้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงควรให้ความสำคัญกับโครงการที่สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพเพื่อเพิ่มช่องทางในการสร้างรายได้ ทั้งนี้ผลลัพธ์ที่เกิดจากโครงการจะสามารถเพิ่มช่องทางในการสร้างรายได้ให้พอเพียงแก่การครองชีพของประชาชน 2) ปัญหาการขาดแหล่งทุนสนับสนุนด้านธุรกิจในชุมชนเพราะแหล่งทุนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ธุรกิจเดินหน้าไปได้โดยไม่ติดขัด และ 3) ปัญหาด้านการตลาดเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ในชุมชน

ที่ผลิตมาแล้วมีช่องทางการจัดจำหน่ายมากขึ้นเพื่อที่จะสามารถเพิ่มยอดขายสินค้า จากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจที่กล่าวมาเป็นเหตุให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในด้านเศรษฐกิจเกิดข้อจำกัด ดังนั้นนอกจากมหาวิทยาลัยราชภัฏจะช่วยพัฒนาในด้านการผลิตสินค้าในท้องถิ่นแล้วควรมีการแนะนำและหาแนวทางในการเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าภายในท้องถิ่นด้วย เช่น บางพื้นที่มีการเสนอช่องทางการจัดจำหน่ายทางออนไลน์ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มยอดขายสินค้าที่ผลิตในท้องถิ่น นอกจากนี้สินค้าบางอย่างในท้องถิ่นหากมองเห็นโอกาสที่สามารถพัฒนาให้เติบโตได้ ควรแนะนำช่องทางการหาแหล่งทุนเพื่อการขยายธุรกิจและขยายกำลังการผลิตให้เติบโตต่อไป

หลักการที่ 2 ด้านสังคม สำหรับหลักการทางด้านสังคมนั้นจะมองถึงการสร้างชุมชนท้องถิ่นที่มีการยกระดับความสามารถจัดการตนเองได้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน อีกทั้งภาคีเครือข่ายการพัฒนาที่มีบทบาทเกื้อหนุนและขับเคลื่อนกระบวนการทำงานภายในชุมชน รวมถึงประชาชนในชุมชนสามารถอนุรักษ์คุณค่าของประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนได้ โดยผลจากการศึกษาพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหลักการด้านสังคมในมุมมองของประชาชน ได้แก่ 1) ปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยีของประชาชนโดยพบว่าประชาชนบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการดำเนินงานและการสื่อสารอย่างทั่วถึงทำให้การดำเนินงานและการสื่อสารขาดประสิทธิภาพ 2) ปัญหาการประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึงทุกกลุ่มประชาชนทำให้ประชาชนบางกลุ่มที่มีความต้องการอย่างแท้จริงไม่สามารถเข้าร่วมกับโครงการได้ จึงควรแก้ไขด้วยการประชาสัมพันธ์โครงการต่าง ๆ ไปยังประชาชนในพื้นที่ให้ได้อย่างทั่วถึง 3) ปัญหาความต้องการของชาวบ้านในการเข้าร่วมโครงการมีมากแต่มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่สามารถให้เข้าร่วมได้ทั้งหมดซึ่งเป็นผลจากข้อจำกัดบางประการ ด้วยเหตุนี้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏควรหาวิธีการแก้ไขโดยสำรวจความต้องการที่แท้จริงของประชาชน และนำโครงการที่ประชาชนต้องการมาดำเนินการ ส่วนโครงการที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ไม่ควรดำเนินการจะลดข้อจำกัดเรื่องของงบประมาณและบุคลากรส่งผลให้ประชาชนสามารถเข้าร่วมโครงการที่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงได้มากขึ้น 4) ปัญหาชาวบ้านเสียเวลาทำงานจากการลงพื้นที่ให้การอบรมบ่อย ๆ ด้วยเหตุนี้การอบรมควรเป็นการอบรมที่สอดคล้องและสะท้อนความต้องการรวมถึงความเดือดร้อนของประชาชนอย่างแท้จริง กล่าวโดยสรุปปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นเป็นสาเหตุที่ทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นยังไม่ประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศควรวางแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับปัญหาของชุมชน โดยเริ่มที่การลงพื้นที่เพื่อสำรวจพูดคุยถึงปัญหาของประชาชนเพื่อที่จะพบเจอปัญหาที่สอดคล้องตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง (Conyers & Hills, 1984) นอกจากนี้ควรมีการประสานงานไปยังประชาชนกลุ่มเป้าหมายให้เข้ามาร่วมโครงการเพื่อการพัฒนา

ท้องถิ่น อีกทั้งควรให้ความรู้เบื้องต้นในเรื่องเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี เป็นการเปิดรับการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อการทำงานและการสื่อสารในกลุ่มของประชาชนที่ขาดความรู้ ทำให้การดำเนินการพัฒนาประสบความสำเร็จ

ผลจากการศึกษาพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหลักการด้านสังคมในมุมมองของผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ 1) ปัญหาอาจารย์บางท่านที่ลงไปปฏิบัติงานยังขาดความเข้าใจในการดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยเฉพาะอาจารย์ใหม่ ด้วยเหตุนี้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการแนะนำหรือมีระบบพี่เลี้ยงร่วมลงไปปฏิบัติงานในกรณีที่เป็นการทำงานของบุคลากรหรืออาจารย์ใหม่ 2) ปัญหาทักษะการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาของชุมชน 3) ปัญหาด้านความรู้เชิงวิชาการรวมถึงการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับปรุงผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ โดยเฉพาะนักศึกษาที่ลงพื้นที่ซึ่งไม่สามารถให้คำแนะนำชาวบ้านเมื่อประสบปัญหาได้ 4) ปัญหาด้านภาระงานของบุคลากรส่งผลต่อการจัดการเวลาลงพื้นที่ปฏิบัติงาน 5) ปัญหาการขาดการติดตามตรวจสอบผลงานอย่างต่อเนื่อง และ 6) ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายผู้บริหารจึงขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน จากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงาน ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นเหตุให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นยังขาดความราบรื่น ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการจัดระบบการเตรียมความพร้อมทางด้านความรู้ ความสามารถให้กับอาจารย์หรือบุคลากรใหม่รวมถึงนักศึกษาที่ลงไปปฏิบัติงานในท้องถิ่น นอกจากนี้การวางแผนในเรื่องของการจัดเวลาในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ถือเป็นแนวทางที่สำคัญเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารเวลาให้หมดไป (Peter & Waterman, 1982)

ผลจากการศึกษาพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหลักการด้านสังคมในมุมมองของวิธีการและกระบวนการ ได้แก่ 1) การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า 2) ปัญหาด้านการรายงานผลการปฏิบัติงานจากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับด้านวิธีการและกระบวนการ ที่กล่าวมาส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เกิดการติดขัด ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการกำหนดแนวทางการเบิกจ่ายงบประมาณและการติดตามผลการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ โดยถ้าหากแก้ไขวิธีการและกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ประสบความสำเร็จต่อไป

นอกจากนี้ ยังพบประเด็นปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับหลักการด้านสังคม ดังต่อไปนี้ 1) ปัญหาจากปัจจัยภายนอกเรื่องสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ระบาดทั้งภายในและภายนอกชุมชน ส่งผลให้การปฏิบัติงานพัฒนา ต้องปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง อีกทั้งต้องดำเนินงานตามมาตรการป้องกันอย่างเข้มงวดจึงทำให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้า และ 2) ปัญหาด้านลักษณะสังคมของพื้นที่ดำเนินการ และสภาพสังคม จากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นเหตุให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในด้านสังคมพบประเด็นที่เป็นข้อจำกัด ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศควรมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่นอย่างเข้าใจในบริบทของภูมิสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ค่านิยม ความหลากหลายของวัฒนธรรมและประเพณีในท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่เพื่อความเข้าใจร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่นรวมถึงความรู้สึกและห่วงใยในท้องถิ่นของตนเอง

หลักการที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้หลักการทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นจะมองถึงการพัฒนาท้องถิ่นที่มีผลทำให้สภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการใช้ชีวิตของคนในชุมชน และการมีสาธารณูปโภคที่พอเพียง มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีความสมดุลในระบบนิเวศ โดยผลจากการศึกษาพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหลักการด้านสิ่งแวดล้อม คือปัญหาความเข้าใจในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติรวมถึงการอนุรักษ์พลังงานให้ถูกต้องเหมาะสม ถ้าเราสามารถจัดการให้ผู้เกี่ยวข้องทุกคนในท้องถิ่นมีความตระหนักถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลให้การดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อมเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืนตลอดไป

หลักการที่ 4 ด้านการศึกษา สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้หลักการทางด้านศึกษานั้นจะมองถึงการส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุกช่วงวัย มีความรู้ความสามารถ มีทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนจะต้องใช้ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และนำองค์ความรู้ต่าง ๆ ไปใช้ในพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม จากการศึกษาพบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับหลักการด้านการศึกษาคือประชาชนในชุมชนท้องถิ่นยังขาดการส่งเสริมในเรื่องการศึกษาตามอัธยาศัย เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้มนุษย์ไม่หยุดที่จะพัฒนาตนเอง โดยเกิดการพัฒนาด้านความสนใจและมุ่งมั่นของตัวเองเป็นรากฐานของความสำเร็จสามารถช่วยในการส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นได้อีกช่องทางหนึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของ Senge, (1990) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ของชุมชนมีความจำเป็นต่อการพัฒนาให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในยุคปกติใหม่ (New normal)

สรุปและอภิปรายผลการศึกษาปัจจัยที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

การสรุปอภิปรายผลด้านปัจจัยที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ โดยดำเนินการตามปัจจัยต่าง ๆ ที่ค้นพบ จากการใช้กรอบแนวคิด 7s McKinsey ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่สำคัญในการดำเนินงานยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้างองค์กร (Structure) ระบบการทำงาน (System) รูปแบบการทำงาน (Style) บุคลากร (Staff) ทักษะ (Skill) และค่านิยมร่วม (Shared value) ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกจะใช้หลักการที่เรียก PEST Analysis ที่ประกอบด้วย การเมือง (Political Component) เศรษฐกิจ (Economic Component) สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Component) และ เทคโนโลยี (Technological Component) (พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต, 2561)

ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ปัจจัยด้านการจัดระบบการทำงาน ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารงาน ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทักษะ และปัจจัยด้านค่านิยมร่วมในองค์กร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยด้านกลยุทธ์ (Strategy) มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศได้น้อมนำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มากำหนดยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนคือยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษาสอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในมาตรา 7 ที่ระบุชัดเจนว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างปัญญาของแผ่นดิน” จึงถือเป็นบทบาทหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยฯ ที่พัฒนาให้กับประชาชนในแต่ละท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งตั้งอยู่ ทั้งนี้การกำหนดยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นการดำเนินงานอย่างชัดเจนไปสู่เป้าหมายสำคัญที่ต้องการจะไปให้ถึง ภายใต้สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโดยรอบซึ่งหากปราศจากการกำหนดทิศทางในการดำเนินงานขององค์กรอย่างชัดเจนจะส่งผลให้การดำเนินการไม่ประสบความสำเร็จ (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, กฤษณา สุวรรณภักดี, พรพรรณ ปริญญาธนกุล, วสิษฐ ธานิคม และพรทิพย์ นุกูลภูมิโสภาส, 2550, หน้า 70)

ในส่วนของนโยบายที่ออกจากส่วนกลาง เช่น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในมาตรา 7 ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นมีความชัดเจน ส่งผลให้การดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นเป็นเป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง รวมถึง การกำหนดยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ที่เน้นให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่นส่งผลให้มีการปรับยุทธศาสตร์ ของแต่ละมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี เพื่อให้บุคลากรเกิดความเข้าใจและเป็นค่านิยมองค์กรที่ทุกคนมีส่วนร่วมพัฒนางาน ตามยุทธศาสตร์ร่วมกัน เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นให้ตรงกับความต้องการของประชาชน อย่างแท้จริง จึงมีการกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ร่วมกันกับภาคีเครือข่าย ซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ และทำให้หน่วยงานภายนอกได้มีโอกาสสู่จักมหาวิทยาลัยราชภัฏในมุมของการทำงานเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น นอกจากนี้ในส่วนของหน่วยงานราชการระดับจังหวัดที่มหาวิทยาลัยราชภัฏตั้งอยู่ก็มีการกำหนด ทิศทางในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วมโดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้ามามีส่วนร่วม ในการร่วมประชุมวางแผนพัฒนาท้องถิ่นส่งผลให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับ ของจังหวัดร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏและทำให้แผนพัฒนาสอดคล้องกับนโยบายจังหวัด ดังตัวอย่าง จังหวัดอุดรธานีมีนโยบายในการที่จะส่งเสริมให้ประชาชนได้นำวัตถุดิบที่อยู่ในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ โดยประสานความร่วมมือกับอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ศึกษาวิจัยการย้อมผ้าธรรมชาติ จึงถือว่าเป็นความร่วมมือร่วมกัน ด้วยเหตุนี้กลยุทธ์ (Strategy) ต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ประสบความสำเร็จ

ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร (Structure) องค์กรประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่มีการรวมตัวกันกำหนดเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์การทำงานชัดเจน มีการดำเนินงานหรือทำกิจกรรม ต่าง ๆ โดยอาศัยทรัพยากรเช่นวัสดุ เงิน และเทคโนโลยี อีกทั้งมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ และมีกฎระเบียบเพื่อให้การปฏิบัติงานภายในองค์กรมีความราบรื่นและอยู่กันอย่างสันติสุข ส่วนโครงสร้างองค์กรนั้นจะเป็นระบบการติดต่อสื่อสารและอำนาจบังคับบัญชาที่ประสานคน และกลุ่มคนเข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2551) ทั้งนี้ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กรเพื่อการพัฒนาตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะใช้โครงสร้างองค์กรที่มีอยู่เดิม สายการบังคับบัญชาและระบบการติดต่อ สื่อสารแบบเดิม โดยมีการศึกษาทำความเข้าใจแผนยุทธศาสตร์จากนั้นจึงมอบหมายภาระงานให้ทีมงาน ภายใต้อาจารย์ที่ปรึกษาการทำงานที่มีอยู่เดิมนั้นตามความถนัดของแต่ละคณะ ทำให้ง่ายต่อกำกับติดตาม ผลการดำเนินงาน ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรในลักษณะองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organizational)

ที่เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมศึกษาเรียนรู้ทำความเข้าใจแผนยุทธศาสตร์ก่อนที่จะมอบหมายภาระงานให้สอดคล้องและตรงกับความสามารถจึงสรุปได้ว่าปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กรส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ปัจจัยด้านการจัดระบบการทำงาน (System) ระบบการทำงานคือขั้นตอนและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นการดำเนินงานภายในขององค์กรทั้งหมดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันทุกระดับเพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ (Hsu and Ryder, 2002) ทั้งนี้การจัดระบบการทำงานที่ดีส่งผลให้เกิดการทำงานที่บรรลุเป้าประสงค์ตามที่กำหนดไว้อย่างราบรื่น โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีระบบการวางแผนการทำงานร่วมกันกับประชาชนในพื้นที่ส่งผลให้เกิดความร่วมมือของชุมชน และมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลโดยทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นผู้รับผิดชอบช่วยจัดทำระบบฐานข้อมูลให้กับจังหวัดทั้งนี้จะได้รับความช่วยเหลือจากตัวแทนชุมชนรวมถึงผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ได้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในแต่ละพื้นที่ทำให้ทราบว่าชุมชนนั้นมีจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไร เพื่อการพัฒนาที่ถูกทาง อีกทั้งมีระบบการประสานงานที่ดีอย่างเป็นขั้นตอนตามพื้นที่รับผิดชอบโดยผ่านแกนนำชุมชนมาช่วยประสานงานกับประชาชนในพื้นที่ โดยทางอาจารย์จะลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าถึงใจประชาชนในชุมชนรวมถึงมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งนี้จะทราบผลจากกองแผนโดยรายงานตามตัวชี้วัดถึงผลการดำเนินงานที่ได้ อีกทั้งมีการดำเนินการติดตามด้วยการพูดคุยสอบถามข้อมูลโดยตรง ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าสิ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ทำโครงการไปนั้นชุมชนได้รับประโยชน์ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ จากระบบดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นระบบการวางแผนการทำงาน ระบบฐานข้อมูล ระบบการประสานงานที่ดีและระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารงาน (Style) ซึ่งเป็นลักษณะการบริหารของผู้ที่เป็นคุณลักษณะที่มีในตัวบุคคล รวมถึงทัศนคติและการใช้อิทธิพลในความสัมพันธ์ซึ่งมีอยู่ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการและอำนวยความสะดวกโดยใช้กระบวนการติดต่อซึ่งกันและกันจงใจให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และบรรลุเป้าหมายขององค์กร (สมนันทน์ สุทธารัตน์, 2556) ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีรูปแบบการบริหารที่ให้ความสำคัญกับการกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายที่ชัดเจน มีภาวะผู้นำสูงสามารถจงใจให้คนทำตามและสร้างให้เกิดความร่วมมือระหว่างบุคลากรในมหาวิทยาลัยและความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย อีกทั้งรับฟังความคิดเห็นและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับทุกภาคส่วนโดยเน้นการปฏิบัติงานจริงในชุมชน และที่ขาดไม่ได้คือมีรูปแบบการทำงานที่เน้นการกำหนดกลไกในการกำกับติดตามผลการดำเนินงาน ปัจจัย

ด้านรูปแบบการบริหารงานที่ให้ความสำคัญกับการกำหนดวิสัยทัศน์ มีรูปแบบการโน้มน้าวจิตใจที่สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับทุกภาคส่วนเน้นการลงปฏิบัติงานและติดตามงานในพื้นที่จริงจึงส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ปัจจัยด้านบุคลากร (Staff) เป็นที่ทราบกันว่าคุณภาพของคนเป็นปัจจัยบ่งชี้ถึงความสำเร็จขององค์กรเพราะองค์กรสามารถจัดหาเงินทุน เครื่องมือและเทคโนโลยีการทำงานได้ใกล้เคียงกัน แต่การหาบุคลากรที่มีความสามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายเป็นสิ่งที่ยากในยุคปัจจุบัน (Nieto, 2006) ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้พัฒนาอาจารย์และบุคลากรให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะหลายด้านสามารถนำความรู้ความสามารถมาช่วยพัฒนาชุมชนได้หลายรูปแบบส่งผลให้ชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับความช่วยเหลือเกิดความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ อีกทั้งอาจารย์และบุคลากรต่างมีความเข้าใจในงาน คำนึงกับพื้นที่จนประชาชนในชุมชนเกิดความคุ้นเคย สร้างความไว้วางใจ และเกิดความร่วมมือกันในการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงความตั้งใจที่จะพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มอาจารย์และบุคลากรที่มาให้ความรู้และกลุ่มชาวบ้านที่รับความรู้ไปปฏิบัติส่งผลให้การดำเนินการพัฒนาเกิดความคืบหน้า ด้วยเหตุนี้ปัจจัยด้านบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเข้าใจและมีความตั้งใจในงานพัฒนาท้องถิ่นส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ปัจจัยด้านทักษะ (Skill) เป็นทักษะความเชี่ยวชาญ อันเป็นความสามารถเฉพาะของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดจากการทำงานพัฒนาท้องถิ่นในชุมชนจริง โดยใช้หลัก PDCA เริ่มตั้งแต่การวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบ และการปรับให้เหมาะสม ทำให้เกิดทักษะในการทำงานพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องอีกทั้งก่อนที่จะลงไปพัฒนาทั้งถิ่นต้องมีการเตรียมตัวเตรียมความรู้เพื่อถ่ายทอดให้กับประชาชนยังทำให้มีทักษะเพิ่มขึ้น จึงสรุปได้ว่าปัจจัยด้านทักษะอันเกิดจากการทำงานพัฒนาท้องถิ่นในชุมชนจริง โดยใช้หลัก PDCA รวมถึงการเตรียมความรู้เพื่อถ่ายทอดให้กับประชาชนทำให้บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมีทักษะสูงในการพัฒนา ส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ปัจจัยด้านค่านิยมร่วมในองค์กร (Shared Value) เป็นแนวทางที่บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีและร่วมกันยึดถือปฏิบัติในการทำงาน เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมีค่านิยมองค์กรในเรื่องของการพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในมาตรา 7 ที่ระบุชัดเจนว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างปัญญาของแผ่นดิน” ซึ่งทุกคนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนจึงถือเป็นบทบาทหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยฯ และร่วมกัน

ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทำให้คนเกิดความร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงานส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและปัจจัยด้านสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยด้านการเมือง (Politic) เป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎระเบียบของภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (ปกรณ์ ปรียากร, 2550) ซึ่งพบว่านโยบายภาครัฐในระดับจังหวัดและในระดับท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินงานพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกันส่งเสริมกัน ด้วยเหตุนี้ปัจจัยด้านการเมืองที่มีการกำหนดนโยบายอย่างมีความสอดคล้องกันส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technology) ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้เทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญที่เข้ามาช่วยในการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีช่วยในการสื่อสาร การประชุมผู้นำชุมชนในพื้นที่ห่างไกลได้รับทราบข้อมูลสอดคล้องกับกัญญนันท์ ภัทรสรณ์สิริ (2554) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร กรณีศึกษาสำหรับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พบว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการทำงานที่มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้เพราะว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญในการปฏิบัติงานพัฒนาท้องถิ่นของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานพัฒนาทั้งระบบการสื่อสารเพื่อเพิ่มความรวดเร็ว ทันต่อเวลา การประชุมผู้นำชุมชนในพื้นที่ห่างไกลได้รับทราบข้อมูลและที่สำคัญที่สุดคือช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานรวมถึงผู้บริหารทราบข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจอย่างทันเวลา จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ปัจจัยด้านสังคม (Social) เป็นประเด็นในมิติของค่านิยม ความเชื่อและพฤติกรรมของประชาชนในชุมชนที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (กุลชลี จงเจริญ, 2554) จากข้อค้นพบในมิติทางการเมืองที่ว่านโยบายภาครัฐในระดับจังหวัดและในระดับท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นส่งผลให้ผู้บริหารระดับจังหวัดจนถึงระดับท้องถิ่นให้ความร่วมมือในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญเพราะว่าถ้าผู้บริหารในส่วนของจังหวัดตั้งแต่ระดับผู้ว่าราชการจังหวัด

ลงมาให้ความร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัยราชภัฏจะทำให้การพัฒนาท้องถิ่นประสบความสำเร็จ อีกทั้งปัจจัยด้านผู้นำท้องถิ่นและผู้นำท้องที่พบว่าการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้นำเหล่านี้จะส่งผลให้การประสานงานทำได้ด้วยความราบรื่นส่งผลให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ รวมถึงปัจจัยด้านศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยราชภัฏมีศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันเป็นจำนวนมากและมีความสัมพันธ์ที่ดีส่งผลให้ได้รับความช่วยเหลือจากศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน ทำให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ นอกจากนี้การอบรมให้ความรู้กับผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ และแกนนำชุมชนที่เป็นผู้นำทางธรรมชาติจะสามารถให้เขาได้นำความรู้ไปเชื่อมต่อกับประชาชน และพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการดูแลให้ความสำคัญกับประเพณีและวัฒนธรรม ในแต่ละท้องถิ่นก็จะทำให้ท้องถิ่นมีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ทำให้เกิดการพัฒนา จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ผู้บริหารระดับจังหวัดลงมาจนถึงระดับท้องถิ่น ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันให้ความร่วมมือในการดำเนินงานพัฒนา อีกทั้งมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้การพัฒนาเกิดขึ้น การอบรมให้ความรู้กับผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ และแกนนำชุมชนที่เป็นผู้นำทางธรรมชาติ การดูแลให้ความสำคัญกับประเพณีและวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

สรุปและอภิปรายผลการศึกษากรณีศึกษาจะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

การสรุปอภิปรายผลด้านกลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ โดยดำเนินการตามกลไกต่าง ๆ ที่ค้นพบ ผ่านการใช้หลักการ POSDCORB ประกอบด้วย การวางแผน (Planning), การจัดองค์กร (Organizing), การจัดกำลังคน (Staffing), การอำนวยการ (Directing), การประสานงาน (Co-Ordinating), การรายงานผล (Reporting) และ การจัดทำงบประมาณ (Budgeting) (Gulick & Urwick, 2003)

กลไกการวางแผน (Planning) การวางแผนถือเป็นแนวทางเพื่อมุ่งความสำเร็จที่คาดหวังในอนาคต การปฏิบัติงานจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับวางแผนเพราะถ้าวางแผนดีก็เท่ากับปฏิบัติงานสำเร็จไปแล้วกว่าครึ่ง (Conyers & Hills, 1984) มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศในฐานะผู้นำทางสังคมที่เป็นตัวอย่างด้วยแนวคิดและความตระหนักถึงคุณประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและความสัมพันธ์กับชุมชน ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งต่างตระหนักถึงการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับปัญหาของชุมชน เพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้นด้วยเหตุนี้กลไกการวางแผนจึงเริ่มที่การลงพื้นที่เพื่อสำรวจพหุคูณถึงปัญหาของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

และชุมชนต่าง ๆ เพื่อที่จะได้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชนจริง ๆ จากนั้น จึงทำการรวบรวมปัญหามากำหนดแผนการทำงาน เมื่อรวบรวมปัญหาและกำหนดเป็นแผนงานได้แล้ว จึงทำการหารือกับผู้นำชุมชนถึงวิธีการที่เหมาะสมในการลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาโดยให้ผู้นำ ชุมชนเป็นหลักในการประสานงานไปยังประชาชนกลุ่มเป้าหมายให้มาเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้ง มีการเสริมสร้างความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกันโดยวางแผนการทำงานแบบบูรณาการและกำหนด วิธีการทำงานตามขั้นตอน Plan Do Check Act และสุดท้ายเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นก็จะมีการวางแผน การประเมินผลการทำงานว่าสอดคล้องกับเป้าหมายความต้องการของประชาชนหรือไม่ โดยพิจารณาจากการที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงจุดและยั่งยืนหรือไม่นั่นเอง จากกลไก การวางแผนการทำงานที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่ากลไกการวางแผนที่ดีส่งผลให้การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบ ความสำเร็จ

กลไกการจัดองค์กร (Organizing) การจัดองค์กรเป็นการจัดระเบียบกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กรเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบแสดงให้เห็นถึงการติดต่อประสานงานระหว่าง แผนงานต่าง ๆ การกำหนดสายการบังคับบัญชา ภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ ให้ครอบคลุม การทำงานครบทุกกระบวนการ รวมถึงการจัดแผนภูมิขององค์กร โครงสร้างองค์กร โครงสร้าง ตำแหน่ง เพื่อจัดลำดับการบริหารและสั่งการด้วย หากองค์กรมีการจัดการองค์กรที่เป็นระบบระเบียบ แบ่งงานชัดเจน ไม่ทับซ้อน มีหน้าที่ครบทำให้สมาชิกในองค์กรได้รู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง มีปริมาณบุคลากรผู้ปฏิบัติงานเพียงพอกับความต้องการ ก็ย่อมทำให้การทำงาน มีประสิทธิภาพ และโอกาสบรรลุผลสำเร็จ (ณัฐพันธ์ เฆจรนนท์, 2551) สำหรับมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นกลไกการจัดองค์กร จะใช้โครงสร้างองค์กรที่มีอยู่เดิม มีการบังคับ บัญชาและระบบการติดต่อสื่อสารแบบเดิมโดยเพิ่มเติมกระบวนการจัดให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องศึกษา และทำความเข้าใจแผนยุทธศาสตร์จากนั้นแบ่งภาระงานตามความถนัดของแต่ละคน นอกจากนี้ ยังเพิ่มเติมโครงสร้างองค์กรแบบแมทริกซ์ที่มีการประสานการทำงานร่วมกันผ่านการขอความร่วมมือ กับหน่วยงานอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยในลักษณะการบูรณาการตามความถนัดของแต่ละคน คณะไหนที่มีจุดเด่นในด้านใดก็ประสานขอความร่วมมือบุคลากรมาช่วยกันทำงาน ทำให้การดำเนินงาน พัฒนาท้องถิ่นประสบความสำเร็จ จึงสรุปได้ว่ากลไกการจัดองค์กรที่เหมาะสมส่งผลให้การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบ ความสำเร็จ

กลไกการจัดคนให้เข้าทำงาน (Staffing) ถือว่าเป็นหน้าที่ที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากร มนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนกำลังคน การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การปฐมนิเทศ การฝึก อบรม การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้น ลดขั้น การโยกย้าย และการให้พ้นจากงาน (Nieto, 2006) กลไกการจัดคนให้เข้าทำงานที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีการจัดคนเข้าทำงานให้เหมาะสม กับลักษณะงานมากที่สุด สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้น กลไกการจัดกำลังคน

จะใช้กำลังคนที่มีอยู่เดิมเป็นทีมหลักในการทำงานโดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะประชุมชี้แจงพนักงานในมหาวิทยาลัยและบุคลากรต่าง ๆ ถึงบทบาทหน้าที่ในภารกิจที่สำคัญโดยเฉพาะการพัฒนาท้องถิ่น ส่งผลให้การตั้งคณะกรรมการรวมถึงการสรรหาคนเข้ามาทำงานในแต่ละโครงการจะได้รับความสนใจจากบุคลากรทุกคน โดยแสดงความพร้อมจะเข้าทำงานร่วมกันเพราะต่างก็เข้าใจในบทบาทหน้าที่ ส่งผลให้มีความหลากหลายของอาจารย์จากหลาย ๆ คณะ และหลากหลายความสามารถเข้ามา ร่วมกันทำงาน จากกลไกการจัดคนให้เข้าทำงานที่เหมาะสมส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

กลไกการอำนวยการ (Directing) เป็นการที่ทำให้บุคลากรประสานและร่วมมือกันปฏิบัติงาน เพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้บริหารทุกระดับจึงต้องมีภาวะผู้นำ ทำหน้าที่ในการอำนวยการอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งประกอบด้วย การจูงใจให้ใ้ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้เกิดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน สร้างทัศนคติที่ดีในการทำงาน การประสานงาน การสื่อสาร การมอบหมายงานต้องมีความสมบูรณ์ชัดเจนในคำสั่งโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา และร่วมกันรักษาไว้ซึ่งระเบียบข้อบังคับขององค์กร (ปกรณ ปรียากร, 2550) สำหรับมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นกลไกการอำนวยการสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวโดยทางบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏจะมอบหมายภารกิจตามยุทธศาสตร์ให้แก่บุคลากรผ่านการให้คำปรึกษา ชี้แนะโดยคำนึงถึงขวัญและกำลังใจของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ในส่วนของการติดตามตรวจสอบผล การดำเนินงานของบุคลากรก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินไปตามแผนหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งทางผู้บริหารมีการนำเครื่องมือทางการจัดการ OKR (Objective and Key Results) มาช่วย กำกับติดตามและประเมินผลงานของบุคลากรตามภารกิจหลัก 4 ด้านของอาจารย์ ได้แก่ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพบปัญหา ผู้บริหารก็จะร่วมแก้ไขปัญหากับบุคลากรในกรณีทำงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด จากที่กล่าวมา จึงสรุปได้ว่ากลไกการอำนวยการที่ดีส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

กลไกการประสานงาน (Co-ordinating) เป็นภาระหน้าที่ในการเชื่อมโยงงานตลอดจน การปฏิบัติกรทุกอย่างให้สามารถทำงานเข้ากันได้อย่างราบรื่นมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน เพื่อให้ เกิดผลสำเร็จตามที่วางไว้ การประสานงานที่ดีนั้นจำเป็นจะต้องมีในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับผู้ปฏิบัติงานไป จนถึงระดับผู้บริหาร หากขาดการประสานงานที่ดีก็อาจทำให้ผลการปฏิบัติงานเกิดความล้มเหลวได้ (Hsu & Ryder 2002) สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นกลไกการประสานงาน สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว โดยเริ่มตั้งแต่ระดับนโยบายระหว่างผู้บริหารระดับจังหวัดนำโดย ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยนำโดยอธิการบดีมาร่วมปรึกษาหารือถึง แนวทางการกำหนดกลยุทธ์การทำงาน ต่อมาก็เป็นการประสานงานกันในระดับของการนำกลยุทธ์ไป

สู่การปฏิบัติซึ่งจะมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย (ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม) เพื่อให้ทุกภาคส่วนร่วมแรงร่วมใจดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ก็เป็นการประสานงานกับประชาชนในพื้นที่โดยต้องอาศัยความต่อเนื่องเพื่อที่จะทำให้ประชาชนเชื่อใจและเข้าใจถึงความสำคัญของการดำเนินงาน สุดท้ายก็เป็นการประสานงานกับแกนนำชุมชนที่เป็นผู้นำตามธรรมชาติ ถึงแม้ว่ากลุ่มคนเหล่านี้จะไม่มีตำแหน่งที่เป็นผู้นำโดยตรงในท้องถิ่นแต่ก็มีความสำคัญในการประสานเชื่อมโยงกับประชาชนในพื้นที่จึงควรให้ความสำคัญเช่นเดียวกัน จากที่กล่าวมาจึงสรุปว่ากลไกการประสานงานที่ดี ส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

กลไกการรายงานผล (Reporting) เป็นการรายงานความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของผลการปฏิบัติงานให้ทุกฝ่ายได้รับทราบเพื่อประโยชน์ในการติดตามการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการทำงานเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพที่สุด (Powell, 2008) สำหรับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้น กลไกการติดตามและการรายงานผลจะมีการประชุมคณะทำงานเพื่อกำกับติดตามผลรวมถึงสำรวจปัญหาอุปสรรคจากผลการปฏิบัติงานและหาแนวทางแก้ไขจำนวน 2 ครั้ง/ภาคการศึกษา นอกจากนี้ยังมีการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อคณะกรรมการบริหารทุก 2 เดือนรวมถึงการรายงานผลการปฏิบัติงานตามไตรมาสของปีงบประมาณ โดยติดตามดูว่าผลที่ได้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงานโครงการหรือไม่ ส่งผลให้การติดตามการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการทำงานเป็นไปอย่างทันเวลา จึงสรุปว่ากลไกการรายงานผลที่ดีส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

กลไกการจัดทำงบประมาณ (Budgeting) เป็นหน้าที่ในการจัดสรรวางแผนงบประมาณให้กับองค์กร รวมถึงหน่วยย่อยต่าง ๆ ให้มีงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการปฏิบัติงาน อีกทั้งการควบคุมเกี่ยวกับงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเงิน สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นกลไกการงบประมาณทางมหาวิทยาลัยจะมีส่วนสนับสนุนในส่วนของมหาวิทยาลัยเองทั้งนี้อาจมีการใช้งบในส่วนของวิจัยร่วมด้วย โดยบูรณาการการแก้ปัญหาพื้นที่ด้วยกระบวนการวิจัย อีกทั้งการที่ได้อำนาจร่วมกันกับภาคีเครือข่ายยังส่งผลให้การทำงานของมหาวิทยาลัยในบางพื้นที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากทางท้องถิ่นด้วย จึงสรุปว่ากลไกการจัดทำงบประมาณที่ดีส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 2 สรุปและอภิปรายผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

การสรุปอภิปรายผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น เป็นวิธีการลงไปตรวจสอบข้อเท็จจริง (Fact) โดยถ้าผลการดำเนินงานสอดคล้องตรงกับความต้องการของประชาชนถือว่าประสบความสำเร็จทำให้ประชาชนมีความสุข แต่ถ้าผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนไม่สอดคล้องหรือไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนจะส่งผลให้ประชาชนเกิดความทุกข์ ที่จะต้องลงไปแสวงหาปัญหาหรือสาเหตุของปัญหาต่อไป สำหรับผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม 3) ด้านสิ่งแวดล้อม และ 4) ด้านการศึกษา ซึ่งแต่ละด้านมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

จากการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการส่งเสริมอาชีพประชาชนในพื้นที่ เช่น กลุ่มทอเสื่อกก กลุ่มทอผ้าไทลื้อ กลุ่มเลี้ยงแพะ กลุ่มแปรรูปสมุนไพร/แปรรูปผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น กลุ่มท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์ ปูปลูกผักปลอดสาร เลี้ยงไก่อินทรีย์ เป็นต้น ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีการประกอบอาชีพเสริมจากอาชีพหลักของตนเอง หลายครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีผลผลิตที่สามารถใช้เพื่อการอุปโภค บริโภคในครัวเรือนส่งผลให้หลายครอบครัวมีรายจ่ายลดลง นอกจากการสร้างอาชีพให้ประชาชนแล้วทางมหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีบทบาทสำคัญในการออกแบบสินค้า มีการนำเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ไปช่วยในการทำให้ผลิตภัณฑ์ของประชาชนในชุมชนมีมาตรฐานเพิ่มขึ้น เกิดความสนใจ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่ายโดยเปลี่ยนรูปแบบจากการขายในชุมชนเป็นการจัดจำหน่ายทางออนไลน์ มีการจัดอบรมให้ความรู้ที่สามารถยกระดับมาตรฐานสินค้า มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากวัสดุภายในท้องถิ่น เช่น การทำปลาหมึก การทำข้าวฮางอก การทำนมแพะพาสเจอร์ไรส์ การทำชีสนมแพะ การทำผลิตภัณฑ์จากผลส้มควาย เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตรให้มีราคาสูงขึ้นตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าในวงกว้างมากขึ้น จากการดำเนินงานที่ผ่านมาประชาชนที่เข้าร่วมโครงการกับทางมหาวิทยาลัยราชภัฏมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการต่อยอดพัฒนาคุณภาพการผลิตให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันเพิ่มปริมาณและยอดขายได้ และได้พัฒนาทักษะอาชีพหลาย ๆ ด้าน สามารถนำไปทำเพื่อสร้าง

รายได้เสริมในครอบครัวได้ มีเครือข่ายได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างชุมชน และสามารถกระจายสินค้าระหว่างชุมชนให้มีช่องทางจำหน่ายมากขึ้น ทำให้ชุมชนมีความเจริญมั่นคงและเข้มแข็ง เศรษฐกิจของชุมชนเจริญรุ่งเรืองจนสามารถพึ่งพาตนเองได้ เป็นการแก้ปัญหาที่ยั่งยืนของคนในสังคมและประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2560)

จากการลงพื้นที่ที่สามารถสรุปได้ว่ารายได้และเศรษฐกิจของชุมชนเป็นปัญหาหลักและมีความสำคัญอย่างมากกับประชาชนในชุมชน มีหลายพื้นที่ที่มีการประกอบอาชีพโดยอาศัยทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น แต่เมื่อความเจริญเข้ามาวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนในชุมชนก็เปลี่ยนแปลงไป จำนวนทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นถูกทำลายส่งผลให้คนในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพเดิม และหลายครอบครัวมีการย้ายถิ่นฐานเพื่อไปประกอบอาชีพต่างถิ่น เกิดปัญหาการย้ายแรงงานของประชาชนในชุมชน ไม่มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่ลูกหลาน ส่งผลให้ชุมชนไม่สามารถดำรงอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องมีการดำเนินการที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนและทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองและอยู่ได้ด้วย การประกอบอาชีพในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งการพัฒนานั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากคนในชุมชนเป็นหลัก ผ่านทางมหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องคอยเป็นที่เลี้ยงหรือส่งเสริมในการถ่ายทอดด้านความรู้และเทคโนโลยีให้คนในชุมชนมีบทบาทในการพัฒนาตนเอง สามารถคิดแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบ (พงษ์ศักดิ์ มณีเดช, 2550) มีความเข้าใจในบริบทของชุมชนตนเองและศักยภาพของชุมชน นำไปสู่การพัฒนาอาชีพที่ตนเองหรือชุมชนมีความชำนาญ

องค์ประกอบของการพัฒนาอาชีพที่ดีคือการอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งปริมาณและคุณภาพซึ่งต้องมีกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างมีขั้นตอนและต่อเนื่อง ดังนั้นการพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วมจึงเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกิจกรรมเพื่อสร้างอาชีพ สร้างเศรษฐกิจในชุมชนอย่างมีแบบแผนเป็นระบบ มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องสามารถประสานเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้คำแนะนำและช่วยเหลือประชาชนในชุมชนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการดำรงชีวิตแบบเดิม วิธีการผลิตแบบเดิม ให้สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน วิธีการผลิตโดยนำความรู้และเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการเพิ่มคุณภาพและปริมาณในการผลิตเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันและพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชน ซึ่งความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ผู้นำชุมชนทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการจะมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนในการปรับเปลี่ยนวิถีแบบดั้งเดิมสู่การดำรงชีวิตที่อาศัยการถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่และพัฒนาทรัพยากรในท้องถิ่นให้สามารถเพิ่มมูลค่า เพิ่มรายได้ และลดรายจ่าย จากการดำเนินการที่ผ่านมาผู้นำมีความรู้ความสามารถและเข้าถึงหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนโดยมีทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นที่ปรึกษาจะทำให้ชุมชนนั้นเกิดความเข้มแข็งได้อย่างรวดเร็ว และมีผลงานเชิงประจักษ์ เช่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์บ้านบางเทา-เชิงทะเล วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบางหวานพัฒนา

สามารถได้รับรางวัลการพัฒนาชุมชนที่เข้มแข็งทั้งระดับภูมิภาค และระดับประเทศ เป็นต้น ดังนั้น การพัฒนาด้านเศรษฐกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องอาศัยความร่วมมือกับผู้นำในชุมชนและผู้นำท้องถิ่นทั้งเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ตลอดจนหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามา มีบทบาท และช่วยเหลือร่วมมือในการพัฒนาอาชีพของประชาชนในชุมชนแต่ละแห่งให้เป็นที่ไป ตามบริบท และความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้น โดยให้คนในชุมชนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่กำหนด ความต้องการวิธีการดำเนินงานที่สามารถปฏิบัติได้ และมีความต่อเนื่อง จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจ ของประชาชนในชุมชนมีความเจริญและมั่นคงยิ่งขึ้น (ธันวดี ตอนวิเศษ, 2562)

2. ด้านสังคม

การพัฒนาทางด้านสังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีโครงการที่สร้างความรักและความสามัคคี ให้กับคนในชุมชน โครงการแก้ปัญหาครอบครัวแห่วงกลาง โครงการพัฒนาผู้สูงอายุ เป็นต้น หลังสิ้นสุดโครงการทำให้เกิดการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ ช่วยเหลือ จัดอบรมให้ความรู้ในการดูแลตนเอง มีเครือข่ายความร่วมมือการทำงานเพื่อสังคมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนต่าง ๆ มีการใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสมุนไพรดูแลสุขภาพประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วม เกิดความรัก ห่วงแทน ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความเข้าใจกันมากขึ้นโดยสังเกตจากประชาชนจะเข้ามาร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น ในชุมชนเพิ่มมากขึ้น และให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือ พัฒนาเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ให้มี คุณภาพชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ช่วยให้ผู้สูงอายุมีความเหลื่อมล้ำลดลง แต่ยังมีบางพื้นที่สังคม ยังมีการแบ่งกลุ่มจากผลของการเมืองท้องถิ่นซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมายาวนาน การเข้าไปพัฒนาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏจะทำได้ค่อนข้างลำบาก เช่น ถ้ามีการประสานงานกับกลุ่มที่มีความขัดแย้งกัน จะทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในชุมชน บางพื้นที่ยังมีปัญหาครอบครัวแห่วงกลาง เนื่องจากพ่อแม่มีการหย่าร้างปล่อยให้บุตรหลานอยู่กับปู่-ย่า ตา-ยาย ทำให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นไปด้วยความยากลำบาก (พงษ์ศักดิ์ มณีเดช, 2550) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการปรับเปลี่ยน การดำเนินงาน ซึ่งจะประสบความสำเร็จได้ต้องให้ชุมชนเกิดความเชื่อมั่นและศรัทธากับความเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุคคลที่เข้าไปรับผิดชอบในการพัฒนาสังคมนั้นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ และความสามารถเชิงประจักษ์ ตามหลักความเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ประชาชนในชุมชนจึงจะ ให้ความร่วมมือ มีความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายโดยยึดหลักการสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงพื้นที่และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ รวมถึงสนับสนุน ช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม การใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาด้านสังคม ให้คนในชุมชนมีกระบวนการแก้ปัญหา ด้วยตนเอง สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการในการพัฒนาสังคมให้มีความมั่นคงได้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, ดารณี อุทัยรัตนกิจ, และทิตานา แคมมณี, 2563)

3. ด้านสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยราชภัฏได้มุ่งเน้นพัฒนาสิ่งแวดล้อม ด้วยการจัดให้มีการอยู่แบบพึ่งพาธรรมชาติ ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ อนุรักษ์ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ลดการทำไร่เลื่อนลอยที่ใช้สารเคมี พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรธรรมชาติ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมชุมชนดั้งเดิม มีการวิจัยผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับธรรมชาติ เช่น น้ำหมักชีวภาพ ปุ๋ยชีวภาพพื้นฟูดิน ทำสบู่จากสมุนไพรธรรมชาติ โดยยึดหลักการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด รักษาสมดุล ทำให้มีความยั่งยืนของทรัพยากรต่าง ๆ นำเทคโนโลยีด้านพลังงาน แสงอาทิตย์ไปช่วยในการทำการเกษตร เช่น การจัดการน้ำ การอบสมุนไพร การให้แสงสว่าง และพลังงานในการสูบน้ำทำการเกษตร เป็นต้น ซึ่งมีผลงานที่เป็นรูปธรรมหลายแห่ง การพยายามส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรอินทรีย์ทั้งด้านการปลูกพืช และการเลี้ยงไก่ไข่ เพื่อให้ปลอดภัยจากสารเคมีต่าง ๆ และยังช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นเหตุให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและความเป็นอยู่ จากการดำเนินงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า สารเคมีปนเปื้อนในดินลดลง ประชาชนสามารถลดต้นทุนการผลิตจากการใช้สารเคมี เช่น ยาฆ่าแมลง และปุ๋ยเคมี ธรรมชาติเริ่มฟื้นตัวอยู่ในสภาพที่ดีขึ้น เช่น พื้นที่ชายหาดบ้านบางเทา-เชิงทะเล ทำให้ประชาชนร่วมแรง ร่วมใจกันอนุรักษ์ท้องถิ่นมากขึ้นเพราะเห็นผลลัพธ์ในทางที่ดีขึ้นจากธรรมชาติ ที่สวยงาม นอกจากนี้ประชาชนยังมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้การทำเกษตรอินทรีย์และท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตระหนักและเห็นคุณค่าการอนุรักษ์ธรรมชาติ ชุมชนมีเครือข่ายในการทำเกษตรอินทรีย์ มากขึ้นเรื่อย ๆ มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างชุมชนที่ทำเกษตรอินทรีย์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ ธนากร สังเขป, (2556) กล่าวว่ามนุษย์เรามีความสัมพันธ์กับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิด ทั้งในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติและในขณะเดียวกันก็เป็นผู้ใช้ประโยชน์จากธรรมชาติในการดำรงชีวิตจึงจำเป็นต้องช่วยกันอนุรักษ์

4. ด้านการศึกษา

การพัฒนาทางด้านการศึกษาเมื่อสิ้นสุดโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น พบว่ามีการนำผลงานวิจัยของอาจารย์มาใช้ในการพัฒนาเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นอกจากนี้พบว่า ผู้สูงอายุและครอบครัวมีความรู้ในการดูแลสุขภาพตนเอง มีเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนต่าง ๆ ในการพัฒนาผู้สอนให้มีทักษะการสอนใหม่ ๆ ได้สื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียนของเด็กนักเรียนชั้นประถม มีนวัตกรรมด้านการพัฒนาภาษาสำหรับเด็กวัย 2-3 ปี และมีการบูรณาการศาสตร์ พัฒนาชุมชนให้มีความรู้สามารถแก้ปัญหาในชุมชนตนเองได้ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับประชาชนในชุมชน จากโครงการต่าง ๆ คือ ทำให้สามารถช่วยผู้ปกครองแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลบุตรหลาน

ประชาชนมีความรู้ในการดูแลตนเองมากขึ้นลดการไปโรงพยาบาล รวมถึงประชาชนมีความรู้ในการใช้สมุนไพรทั้งดูแลสุขภาพและสร้างรายได้ และเด็กอายุ 2-3 ปี มีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น จากการใช้นวัตกรรมของอาจารย์ในการเรียนการสอน ในส่วนของผลกระทบประชาชนในชุมชนมีความตื่นตัวในการพัฒนาตัวเองมากขึ้น สร้างนิสัยเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น มีการเรียนออนไลน์มากขึ้น เข้าอบรมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น นอกจากนี้ชุมชนได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชน และหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่อยอดใช้ความรู้ใหม่ ๆ ในการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่องโดยใช้เทคโนโลยีใหม่ในการเรียนรู้เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง (Uhl-Bien, Marion & McKelvey, 2007)

การพัฒนาการศึกษาของประชาชนนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องร่วมกับหลายหน่วยงานเพื่อให้จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น ซึ่งบทบาทที่สำคัญคือการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่น โดยบูรณาการการศึกษาในระบบร่วมกับการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น เช่น จัดทำหลักสูตรระยะสั้นเพื่อสร้างอาชีพ จัดทำหลักสูตรที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น โดยจัดรูปแบบการเรียนที่เอื้อต่อประชาชนในท้องถิ่น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างสะดวก เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา จะทำให้ประชาชนในพื้นที่สนใจเข้าเรียนมากขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการบริการทางวิชาการให้กับประชาชน เช่น ส่งเสริมการอ่านออก เขียนได้ของเด็กในวัยเรียน การอบรมให้ความรู้ประชาชนในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในชีวิตประจำวัน อบรมเทคนิคการสอน และการพัฒนาสื่อใหม่ ๆ ให้บุคลากรทางการศึกษา ความเข้าใจภูมิปัญญาท้องถิ่น การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์ธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ พัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น ให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานที่ประชุมอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ, 2561) จะเห็นได้ว่าการศึกษาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล หากประชาชนไม่มีการศึกษาแล้วการพัฒนาสังคมก็จะเป็นได้อย่างล่าช้า การพัฒนาการศึกษาต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ให้กับชุมชนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก มีการจัดหลักสูตรทั้งระยะสั้น และระยะยาวที่สามารถเทียบโอนประสบการณ์กับหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน (ธันวดี ดอนวิเศษ, 2562)

ตอนที่ 3 สรุปและอภิปรายผลการจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

การสรุปอภิปรายผลการกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน โดยการเดินตามกรอบแนวทางที่กำหนดไว้ก็จะทำให้การดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นประสบความสำเร็จ เพราะการติดตามเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพอีกทั้งการติดตามนั้นทำให้ทราบได้ว่าขณะนี้ได้มีการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ถึงไหน ส่งผลให้ทราบความก้าวหน้าในการดำเนินงาน นอกจากนี้ถ้ามีกรอบแนวทางหรือขอบเขตที่กำหนดทางที่วางไว้ในการปฏิบัติอย่างชัดเจน ก็จะทำให้การติดตามได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Smither & London, 2009) จากผลการศึกษาเพื่อจัดทำข้อเสนอกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนนั้น พบว่าประกอบด้วยหลักการกำกับติดตาม 4 หลักการ ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม 3) ด้านสิ่งแวดล้อม และ 4) ด้านการศึกษา โดยแต่ละหลักการจะประกอบด้วยเกณฑ์ (Criteria) ตัวบ่งชี้ (Indicator) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจมี 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 1.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้
- 1.2 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้
- 1.3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ
- 1.4 การเพิ่มรายได้ของประชาชนในพื้นที่บริการ
- 1.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ

2. ด้านสังคมมี 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 2.1 การใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน
- 2.2 การเพิ่มของพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชนและมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์
- 2.3 การพัฒนาสุขภาวะให้กับประชาชนในพื้นที่
- 2.4 ผลการรักษาคุณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
- 2.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสังคม

3. ด้านสิ่งแวดล้อม มี 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 3.1 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน
- 3.2 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์
- 3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาครัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และเครือข่ายศิษย์เก่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 3.4 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม

4. ด้านการศึกษา มี 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 4.1 การพัฒนาทางการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย
- 4.2 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็กวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ
- 4.3 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 4.4 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น
- 4.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา

จากหลักการและตัวบ่งชี้ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้มีการวิเคราะห์หลักการและตัวบ่งชี้ด้วยวิธีการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP) เพื่อหาสัดส่วนของแต่ละด้านโดยทำการเปรียบเทียบรายคู่ของด้านและรายคู่ของตัวบ่งชี้ในแต่ละด้าน พบว่าในรายด้านที่มีค่าถ่วงน้ำหนักมากที่สุดอันดับ 1 คือด้านเศรษฐกิจ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.34 รองลงมาคือด้านสังคมอันดับ 2 มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.30 ด้านการศึกษาอันดับ 3 มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.23 และด้านสิ่งแวดล้อมอันดับ 4 มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.13 ตามลำดับ ในกรณีนี้อันดับ 1 คือด้านเศรษฐกิจ เป็นเพราะว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏให้ความสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นโดยมุ่งเน้นไปที่โครงการที่ทำให้ท้องถิ่นเกิดการผลิต การจำหน่าย และการบริโภค ส่งผลให้สามารถลดรายจ่าย และเพิ่มรายได้ในชุมชน จึงทำให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ค่าถ่วงน้ำหนักของด้านเศรษฐกิจมากกว่าด้านอื่น สอดคล้องกับหลักคิดที่ว่าเศรษฐกิจคือรากฐานสำคัญของชุมชน ส่วนลำดับรองลงมาคือด้านสังคมที่มีค่าน้ำหนักเป็นอันดับ 2 ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏพยายามสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเพื่อให้ชุมชนมีการยกระดับความสามารถในการจัดการตนเอง ลดความเหลื่อมล้ำในชุมชน และอนุรักษ์คุณค่าของประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนจึงมีความสำคัญอันดับ 2 นอกจากนี้ทางด้านการศึกษาอยู่ในอันดับ 3 เพราะทางมหาวิทยาลัยราชภัฏมีการส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกช่วงวัยมีความรู้ความสามารถ และส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างเหมาะสม และอันดับที่ 4

คือด้านสิ่งแวดล้อมทั้งนี้เพราะทางมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ช่วยสร้างความเข้าใจและความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนอย่างประหยัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นนั้นเอง จากผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านเศรษฐกิจ ในมิติด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญเพราะเป็นกระบวนการซึ่งทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของรายได้โดยผ่านกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้ เพื่อให้ระดับความอยู่ดีกินดีของประชากรสูงขึ้นกว่าเดิม (จินตนา กาญจนวิสุทธิ, 2558) ดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจจึงมีความสำคัญและก่อให้เกิดผลดีในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ช่วยให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ประชาชนมีอิสระในการเลือกวิถีการดำรงชีวิตได้มากขึ้น และทำให้ชุมชนมีความมั่นคงขึ้นด้วย ซึ่งการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งที่ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกที่มุ่งเน้นโดยการนำความรู้และการใช้ศาสตร์ที่หลากหลายเข้าไปช่วยพัฒนาผลิตภัณฑ์ จะเห็นได้จากการเก็บข้อมูลด้วยการลงพื้นที่ของคณะนักวิจัย ที่พบผลิตภัณฑ์หลากหลาย โดยตัวบ่งชี้ด้านเศรษฐกิจสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามลำดับดังนี้

- อันดับ 1 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.32
- อันดับ 2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.30
- อันดับ 3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.14
- อันดับ 4 การเพิ่มรายได้ของประชาชนในพื้นที่บริการ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.13
- อันดับ 5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.10

ทั้งนี้แต่ละตัวบ่งชี้ ด้านเศรษฐกิจ ได้มีการกำหนดเกณฑ์และตัวตรวจสอบการให้คะแนนไว้ในคู่มือการใช้กรอบแนวทางการในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนไว้อย่างชัดเจน

จากผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านสังคมมีความสำคัญเพราะเป็นการร่วมกันเปลี่ยนแปลงสังคมด้วยประชาชนในชุมชนเอง โดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์เป็นระบบตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ และอาจได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนส่งผลให้สังคมได้รับประโยชน์ทั้งทางด้านคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ ทำให้ประชาชนในสังคมสามัคคีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตามฐานะของแต่ละบุคคล ทำให้เกิดความเป็นปึกแผ่นมั่นคงทำให้สังคมเข้มแข็งและปัญหาของสังคมลดน้อยลง (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2536) นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏยังให้ความสำคัญกับวิศวกรสังคม ซึ่งจะเป็นผู้ที่ใส่ใจเรื่องราวต่าง ๆ ในสังคม และเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสังคมให้ดีขึ้น โดยใช้การสังเกต เก็บข้อมูล คิดวิเคราะห์ แบบมีเหตุและผล รวมทั้งการแก้ไขปัญหาแบบเป็นระบบ ในการลงพื้นที่ชุมชนท้องถิ่น เพื่อร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาและสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนไปสู่ความเป็นพลเมือง และสร้างชุมชนที่มี

การยกระดับสามารถจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน (พงษ์ศักดิ์ มณีเดช, 2550) โดยตัวบ่งชี้ด้านสังคมสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามลำดับ ดังนี้

- อันดับ 1 การเพิ่มของพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชนและมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.32
- อันดับ 2 การใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.30
- อันดับ 3 การพัฒนาสุขภาวะให้กับประชาชนในพื้นที่ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.14
- อันดับ 4 ผลการรักษาคูณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.13
- อันดับ 5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสังคม มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.10

ทั้งนี้แต่ละตัวบ่งชี้ด้านสังคมได้มีการกำหนดเกณฑ์และตัวตรวจสอบการให้คะแนนไว้ในคู่มือการใช้กรอบแนวทางการในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนไว้อย่างชัดเจน

จากผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษามีความสำคัญเพราะการสร้างคนให้มีความรู้ความสามารถมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม พร้อมทั้งจะประกอบการทำงานอาชีพได้ การศึกษาจึงเป็นความจำเป็นของชีวิตอีกประการหนึ่งเนื่องจากกระแสความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบให้วิถีชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการศึกษาจึงยังมีบทบาทและความจำเป็นมากขึ้นด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Uhl-Bien Marion และ McKelvey (2007) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้สิ่งใหม่ผ่านการศึกษาสร้างเสริมการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ในปัจจุบันได้มีกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้เข้าไปพัฒนาศูนย์เด็กเล็กและก่อให้เกิดประโยชน์ที่มากกว่าแค่การพัฒนาเด็ก แต่ยังช่วยเหลือครอบครัวในการดูแลเด็กกลุ่มนี้เพื่อให้คนในครอบครัวได้มีเวลาหารายได้ และไปประกอบอาชีพ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในหลายด้านพร้อมกัน และในส่วนของ การสนับสนุนการศึกษาหรือการเรียนรู้ให้กับประชาชนในพื้นที่โดยการส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 นั้นนับเป็นสิ่งที่ท้าทายให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ดำเนินการเพื่อช่วยพัฒนาความรู้และการศึกษาให้ประชาชน โดยตัวบ่งชี้ด้านการศึกษามีสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามลำดับดังนี้

- อันดับ 1 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.35
- อันดับ 2 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.23
- อันดับ 3 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.19

อันดับ 4 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็กวัยประถมศึกษาในพื้นที่
บริการ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.12

อันดับ 5 การพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย มีค่าถ่วง
น้ำหนัก 0.11

ทั้งนี้แต่ละตัวบ่งชี้ ด้านการศึกษาได้มีการกำหนดเกณฑ์และตัวตรวจสอบการให้คะแนน
ไว้ในคู่มือการใช้กรอบแนวทางการในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนไว้อย่างชัดเจน

จากผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้านสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญเพราะเราต้องดูแลสิ่งแวดล้อมและ
ใช้ทรัพยากรเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนในอนาคตต้องยอม
ลดทอนความสามารถในการใช้ทรัพยากรนั้น ซึ่งมนุษย์เรามีความสัมพันธ์กับทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิด ทั้งในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ และในขณะเดียวกัน
ก็เป็นผู้ใช้ประโยชน์จากธรรมชาติในการดำรงชีวิต จึงอาจกล่าวถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ
ที่ให้ความรื่นรมย์แก่จิตใจของมนุษย์ เช่น ทิวทัศน์ ภูมิประเทศ ความงามของธรรมชาติ (ธนากร สังเขป,
2556) โดยตัวบ่งชี้ด้านสิ่งแวดล้อมสามารถเรียงลำดับความสำคัญตามลำดับดังนี้

อันดับ 1 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์ มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.35

อันดับ 2 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.33

อันดับ 3 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.20

อันดับ 4 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาคีรัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน
และเครือข่ายศิษย์เก่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีค่าถ่วงน้ำหนัก 0.12

ทั้งนี้แต่ละตัวบ่งชี้ ด้านสิ่งแวดล้อม ได้มีการกำหนดเกณฑ์และตัวตรวจสอบการให้คะแนน
ไว้ในคู่มือการใช้กรอบแนวทางการในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนไว้อย่างชัดเจน

สรุปกรอบแนวทางการในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประกอบด้วย 4 หลักการ 19 ตัวบ่งชี้
เมื่อนำแนวคิดอริยสัจ 4 มาผสานกับแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงเริ่มที่
การลงไปสำรวจสภาพที่เป็นจริงในขณะนั้นว่าประชาชนประสบกับความทุกข์ ความเดือดร้อนเกี่ยวกับ
เรื่องอะไรบ้าง หลังจากนั้นจึงตรวจสอบสมุทัยซึ่งเป็นสาเหตุแห่งทุกข์ด้วยการตั้งวัตถุประสงค์
การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนต้องติดขัด ไม่สามารถจะดำเนินการได้อย่างราบรื่น
รวมถึงศึกษาปัจจัย กลไก ซึ่งเปรียบเหมือนนิโรธหรือหนทางที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังศึกษาถึงมรรคซึ่งเป็นวิธีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาผ่านทางแผนงาน โครงการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและขจัดความทุกข์ให้หมดไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) ทั้งนี้แต่ละตัวบ่งชี้ได้มีการกำหนดเกณฑ์และตัวตรวจสอบการให้คะแนนไว้ในคู่มือการใช้กรอบแนวทางการในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนไว้อย่างชัดเจน ดังนั้นการเดินตามกรอบแนวทางที่กำหนดไว้จะส่งผลให้การดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมควรนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในประเด็นการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการลงพื้นที่กำกับติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมจนประชาชนเกิดการยอมรับ เช่น บางมหาวิทยาลัยอธิการบดีลงมากำกับติดตามด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ทำให้คณาจารย์เห็นความสำคัญของการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และมีขวัญกำลังใจในการดำเนินงาน รวมถึงประชาชนให้การตอบรับและร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรทำหน้าที่ให้การชี้แนะและเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการ (Coaching and Mentoring) ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงประชาชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจนเกิดการยอมรับจากทุกภาคส่วน

3) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรสร้างความร่วมมือและสนับสนุนผู้นำธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำทางจิตวิญญาณ และบุคคลที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ ให้มาร่วมในโครงการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

4) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรสร้างและรักษาระบบและกลไกในการสานสัมพันธ์ และการประสานงานกับเครือข่ายในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

5) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูงเข้าไปช่วยพัฒนาคุณภาพและปริมาณของผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เช่น

- ต้นน้ำ** มหาวิทยาลัยราชภัฏนำความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาดินเพื่อไปเพิ่มผลผลิตให้กับกลุ่มเกษตรกร ให้มีผลผลิตสูงขึ้น
- กลางน้ำ** มหาวิทยาลัยราชภัฏช่วยพัฒนากระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เช่น น้ำจากผลส้มควายมาแปรรูปเป็นผงสำเร็จรูปพร้อมชง
- ปลายน้ำ** มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน

6) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการจำหน่ายและการบริโภคผลิตภัณฑ์ในชุมชน เช่น ให้นักศึกษานำเสนอสินค้าเพื่อส่งเสริมการตลาดออนไลน์รวมถึงขยายกลุ่มผู้บริโภคเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน

7) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีโครงการหรือกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่นอย่างบูรณาการเพื่อให้ครบเป้าหมายการพัฒนาทุกด้าน เช่น โครงการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนกลุ่มท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์ บ้านบางเทาเชิงทะเล ที่สามารถเกิดผลทั้งด้านเศรษฐกิจ คือเกิดรายได้จากการท่องเที่ยว ด้านสังคม คือ ประชาชนในชุมชนมีความร่วมมือกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านการศึกษา คือ การให้นักเรียนเข้ามาเป็นกลุ่มมัคคุเทศก์น้อยสำหรับนำเที่ยวในชุมชน และด้านสิ่งแวดล้อม คือ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

8) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรจัดทำฐานข้อมูลให้ครบทุกมิติ เช่น โครงการ ABC-6D โมเดลของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่และประเมินความต้องการของชุมชน รวมถึงความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการจัดโครงการที่พัฒนาแล้ว ส่งผลให้ชุมชนสามารถพัฒนาต่อยอดได้อย่างยั่งยืน

9) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรเพิ่มการสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงว่า การพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นการน้อมนำพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทำหน้าที่พัฒนาท้องถิ่นแต่ละแห่งของตน

10) มหาวิทยาลัยในกลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่นควรมีตัวบ่งชี้การกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปใช้ในการกำกับติดตามงานพัฒนาท้องถิ่น

11) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรจัดช่องทางการรับฟังความคิดเห็นที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมสะท้อนปัญหาที่แท้จริงอย่างหลากหลายช่องทาง และให้ประชาชนหลายกลุ่มเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง

12) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้เกิดการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกัน

13) มหาวิทยาลัยราชภัฏและหน่วยงานที่รับผิดชอบการประกันคุณภาพภายใน (IQA) ควรมีการบูรณาการตัวบ่งชี้ ของการประกันคุณภาพภายในกับตัวบ่งชี้ของกรอบแนวทางการกำกับติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน และดำเนินการกำกับติดตามและประเมินผลควบคู่กันไป เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในแนวทางเดียวกัน และทำให้เกิดความซ้ำซ้อน ในการรายงานผลหรือการรวบรวมเอกสารหลักฐาน

14) มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นของประชาชน รวมถึงให้ประชาชนในพื้นที่บริการเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง อาจจะเป็นรายบุคคลหรือการรวมกลุ่ม ตามอาชีพโดยมหาวิทยาลัยมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนด้านความรู้ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ กระบวนการนี้จะทำให้สามารถดำเนินการกิจกรรมหรือการพัฒนาอาชีพให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

15) ผู้บริหารระดับจังหวัดและผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดแนวทางในการสร้าง การมีส่วนร่วมและการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

16) มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ควรนำกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย 4 หลักการ 19 ตัวบ่งชี้ ไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

1) ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการ ผลลัพธ์ และผลกระทบในการนำนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้ามาเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

2) ควรมีการวิจัยเพื่อถอดบทเรียนหรือองค์ความรู้ในการพัฒนาท้องถิ่นของมหาลัยราชภัฏ ที่ดำเนินงานตามกรอบแนวทางแล้วประสบความสำเร็จ

บรรณานุกรม

- กัญญนันท์ ภัทรสรณ์ศิริ. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร: กรณีศึกษาสำหรับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน. *วารสารวิชาการปทุมวัน*, 1(1), 1-5.
- กฤษฎี มหาวิรุฬห์. (2546). แนวคิดการบริหารแบบ Balanced Scorecard กลุ่มงานวิจัยและพัฒนาสถาบันดำรงราชานุภาพ. *วารสารจดหมายเหตุ สป.มท.* 1(6) ฉบับที่ 155.
- กุลชลี จงเจริญ. (2554). *การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนโยบายและแผนการศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2562). *แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา*. สืบค้น 8 มีนาคม 2564. จาก <http://nscr.nesdb.go.th/wp-content/uploads/2020/12/สรุปสาระสำคัญเล่มแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา.pdf>
- จินตนา กาญจนวิสุทธิ. (2558). *เส้นทางวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพัฒนาอาชีพและการพึ่งตนเอง*. กรุงเทพมหานคร: มินเซอร์วิส ซัพพลาย.
- จิรพันธ์ ไตรทิพจรัส. (2549). ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลศึกษากรณี อบต. แห่งหนึ่งในจังหวัดภาคใต้. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2551). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์ 1991.
- ดำรงค์ วัฒนา. (2553). แนวคิดและแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์. *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*, 2(2), 1-33.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย. (2558). *แนวทางการตรวจสอบภายใน*. กรุงเทพฯ: คู่มือเบส
- ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร, ชิตชนก เชิงเขาว์ และเกษตรชัย และหิม. (2561). แนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานโครงการพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 16(2), 1-16.
- ธนากร สังเขป. (2556). *การพัฒนาที่ยั่งยืน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์.
- ธันวดี ดอนวิเศษ (2562). ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 6(2), 381-389.

- นุกูล ธรรมจง และ ฉัตรวรัญช์ องค์กรสิงห์ (2563). มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงกับปรัชญาการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น *วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์*, 6(1), 96-109.
- ปรกรณ์ ปรียากร. (2550). *การวางแผนกลยุทธ์: แนวคิดและแนวทางเชิงประยุกต์*. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- พันธุ์ทิพย์ ธรรมโสโรช. (2556). การควบคุมกำกับและประเมินผลเชิงกลยุทธ์. สืบค้น 23 กุมภาพันธ์ 2564, จาก https://www.stou.ac.th/schools/shs/upload/unit12_send.doc.
- พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต. (2561). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: ทริปปี้ล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- พงษ์ศักดิ์ มณีเดช. (2550). *การวิเคราะห์ความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนของ นางทองดี โพธิ์ยง จากมุมมองของพุทธศาสนา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิบูล ทีปะปาล และธณวัฒน์ ทีปะปาล. (2559). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: อมรรการพิมพ์.
- พระอนันตชัย ชันโพธิ์น้อย (อภิณฺโฑ). (2560). ความทุกข์ในอริยสัจ 4. *วารสารพุทธจิตวิทยา*. 2(2). 47-58.
- ภัทราวดี มากมี. (2559). การออกแบบการวิจัยสำหรับการวิจัยแบบผสมวิธี. *วารสารสมาคมนักวิจัย*. 21(2), 19-31.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, กฤษณา สุวรรณภักดี, พรพรรณ ปริญาธนกุล, วลีพร ธนานิคม และพรทิพย์ นุกุลวุฒิโภาส. (2550). *การวางแผนกลยุทธ์: ศิลปะการกำหนดแผนองค์การสู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: อินโฟกราฟฟิกส์ จำกัด.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2549). บทบาทมหาวิทยาลัยกับชุมชน. *มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ*. 1(15). 5-6.
- ศิริชัย กาญจนवासี. (2562). *ทฤษฎีการประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อการพัฒนาการศึกษาและวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2561). รูปแบบการประเมินโครงการ. สืบค้น 8 มีนาคม 2564 จาก http://km.moi.go.th/km/32_quality_plan/evaluate/evaluate5_4.pdf
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2536 ก). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนันท์ สุทธารัตน์. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงาน ภาวะผู้นำของหัวหน้าหอผู้ป่วยกับ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพรุ่นเจนเนอเรชั่นวายโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยในกำกับ ของรัฐ*. (ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, ดารณี อุทัยรัตนกิจ, และทีศนา แคมมณี (2563). *บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการพัฒนาท้องถิ่น*. สืบค้น 4 มกราคม 2565, จาก <https://mps.royalsociety.go.th/บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ/>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา .(2562). *รายงานการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญผลกราฟฟิค (สำนักงานใหญ่).
- สำนักงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์. (2563). *การบริหารยุทธศาสตร์ภาครัฐ (Strategic Management in the Public Sector)*. สืบค้น 8 มีนาคม 2564 จาก <https://osm.oop.cmu.ac.th/การบริหารยุทธศาสตร์ภาค>
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2547). *พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547*. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12*. สืบค้น 8 มีนาคม 2564. จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- สำนักงานที่ประชุมอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ.(2561). *ยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ฉบับปรับปรุง 11 ตุลาคม 2561*. ม.ป.ท: ม.ป.พ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2574*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *รายงานการติดตามและวิจัยเชิงประเมินบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. นนทบุรี: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญผลกราฟฟิค
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *รายงานวิจัยแนวทางการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (ฉบับสรุป)* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัท 21เซ็นจูรี
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-2580 (ฉบับย่อ)*. สืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2564. จาก https://drive.google.com/file/d/12scnWUn0Xxm-goxpJ_b1CrLILbkMqATaF/view
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2554). *หนังสือเรียนสาระการพัฒนาสังคม ราชวิชา การพัฒนาตนเอง ชุมชน สังคม (สค31003) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย.

- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.). (2559). คู่มือแนวทางการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานและประเมินผลโครงการ. สืบค้น 23 กุมภาพันธ์ 2564. จาก http://sme.go.th/upload/mod_download/download-20171124124009.pdf
- สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562). นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 และแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2565. สืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2564. จาก https://backend.tsri.or.th/files/trf/2/docs/Policy_and_Strategy_of_Thailand_HESI_2563-2570_and_Thailand_SRI_Plan_2563-2565.pdf
- Best, R., & Kahn, J. V. (2006). Education. *Spirituality and the Whole Child* London, Cassell.
- Blackwell, A. G., & Colmenar, R. (2000). Community-building: from local wisdom to public policy. *Public health reports (Washington, D.C.: 1974)*, 115(2-3), 161–166.
- Conyers, D., & Hills, P. (1984). *Introduction to development planning in the Third World*. Wiley.
- David, F. R., and David, F. R. (2016). *Strategic Management: A Competitive Advantage Approach, Concepts and Cases, Global Edition (16th)*. Harlow, England: Pearson Education Ltd.
- Dober, R. P. (1963). *Campus Planning*. New York: Reinhold Publishing Corp.
- Edmonds, W. A., & Kennedy, T. D. (2017). *An Applied Reference Guide to Research Designs: Quantitative, Qualitative, and Mixed Methods (2nd edition)*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Elbanna, S., Andrews, R., & Pollanen, R. (2015). Strategic Planning and Implementation Success in Public Service Organizations: Evidence from Canada. *Public Management Review*, 18(7), 1017–1042.
- Goepel, K. D. (2013). Implementing the analytic hierarchy process as a standard method for multi-criteria decision making in corporate enterprises – a new AHP excel template with multiple inputs. *Proceedings of the international symposium on the analytic hierarchy process Kuala Lumpur, Malaysia*. 1-10.
- Gulick, L., and Urwick, L. (2003). *Papers on the Science of Administration*. 1st Edition. United Kingdom: Routledge.

- Hsu, K. Y., & Ryder, D. (2002). Model of structural equation, causal relationship between leadership, morale Personnel effectiveness. *Structural Equation Modeling, 9*(2), 233-255.
- Kaplan, R. S., Kaplan, R. E., Norton, D. P., Davenport, T. H., & Norton, D. P. (1990). *Strategy maps: Converting intangible assets into tangible outcomes*. Harvard Business Press.
- Kristi A. Lee & Greg E. Moy (2021) Consultation as a Powerful Tool in Community–University Partnerships: Introduction to the Special Issue, *Journal of Educational and Psychological Consultation, 31*(1), 13-16, DOI: 10.1080/10474412.2020.1741380
- Musawir, A., Serra, C. E. M., Zwikael, O., and Ali, I. (2017). Project governance, benefit management, and project success: Towards a framework for supporting organizational strategy implementation. *International Journal of Project Management, 35*(8), 1658–1672.
- Nash, George. (1973). *The University and the city: eight case of involvement*. New York: McGraw-Hill.
- Nieto, M.L. (2006). *An Introduction to Human Resource Management: An Integrated Approach*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Peters, T. J., and Waterman, R. H., (1982). *In Search of Excellence: Lessons from America’s Best-Run Companies*. New York: Harper & Row.
- Powell, B. (2008). *Making Poor Nation Rich: Entrepreneurship and the Process of Economic Development*. Stanford: The Independent Institute, Stanford University Press.
- Senge. P. M. (1990). *The fifth discipline: The art and Practice of the learning organization*. New York: Double day currency.
- Seidman, I. (2006). *Interviewing as qualitative research: A guide for researchers in education and the social sciences*. Teachers college press.
- Smither, J.W., & London, M. (2009). *Performance Management: putting research into action* 1st ed.USA: HB Printing.

- Suarez-Balcazar, Y., Mirza, M. P., & Hansen, A. M. (2015). Unpacking University-Community Partnerships to Advance Scholarship of Practice. *Occupational therapy in health care, 29*(4), 370–382. <https://doi.org/10.3109/07380577.2015.1037945>
- Williamson, H. J., Young, B. R., Murray, N., Burton, D. L., Levin, B. L., Massey, O. T., & Baldwin, J. A. (2016). Community-University Partnerships for Research and Practice: Application of an Interactive and Contextual Model of Collaboration. *Journal of higher education outreach and engagement, 20*(2), 55–84.
- Uhl-Bien, M., Marion, R., McKelvey, B. (2007). Complexity Leadership Theory: Shifting Leadership from the Industrial Age to the Knowledge Era. *The Leadership Quarterly, 18*(4), 298-318.
- University of British Columbia. (2014). University of British Columbia Community Engagement Concept Paper. Vancouver: The Community Partnership Unit, VP Communications & Community Partnership.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรม
การวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : HU109/2564

โครงการวิจัยเรื่อง : การพัฒนารอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม
การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

หัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวภัทราวดี มากมี

หน่วยงานที่สังกัด : วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 2 วันที่ 13 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2564
2. เอกสารโครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 22 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 13 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2564
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 22 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564
5. เอกสารแสดงรายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 22 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564
6. เอกสารอื่นๆ ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 25 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2564

วันที่หมดอายุ : วันที่ 25 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2565

ลงนาม อาจารย์เจนวิทย์ นवलแสง

(อาจารย์เจนวิทย์ นवलแสง)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชุดที่ 2 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ภาคผนวก **ข**
เครื่องมือการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นสำหรับผู้บริหาร ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง: “การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน”

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ อยู่ในขั้นตอนการศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ประสบความสำเร็จ

2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล
ตอนที่ 2 ประเด็นและแนวคำถามในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

1. เพศ ชาย หญิง
2. ตำแหน่ง.....
3. ประสบการณ์การบริหาร.....ปี.....เดือน
4. การศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ประเด็นและแนวคำถามในการสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ตอนที่ 2 นี้มีความต้องการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน”

1. เมื่อได้รับทราบแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ท่านมีแนวทางการบริหารแผนยุทธศาสตร์นี้อย่างไร
- 1.1 จัดตั้งโครงสร้างการทำงานในองค์กรใหม่ หรือ จัดสรรงานในโครงสร้างเดิม
1.2 แนวทางในการนำแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ
1.3 แนวทางในการกำกับติดตามแผน
1.4 แนวทางในการประเมินแผน

2. โครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)
3. กลไกการดำเนินงานในแต่ละโครงการที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)
4. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560)
5. ความสำเร็จในการบริหารและการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน
 - 5.1 ท่านประเมินว่าผลการบริหารและการดำเนินงานภายใต้ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 5.2 ผลงานการบริหารและการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ดีที่สุดคืออะไร เพราะเหตุใด
6. ท่านเจอปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างในการบริหารและดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
 - 6.1 การวางแผน
 - 6.2 การจัดการองค์กร
 - 6.3 การจัดทำลั้งคน
 - 6.4 การอำนวยความสะดวก
 - 6.5 การประสานงาน
 - 6.6 การรายงานผล
 - 6.7 การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร
 - 6.8 อื่น ๆ
7. ปัญหาและอุปสรรคอะไรที่พบมากที่สุด
8. ปัญหาและอุปสรรคอะไรที่มีผลกระทบมากที่สุด
9. ท่านมีวิธีแก้ไขและจัดการกับปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร
10. สรุปจากการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ที่ผ่านมาท่านคิดว่าปัจจัยใดที่มีความสำคัญและปัจจัยใดที่สำคัญที่สุด ต่อการบริหารและการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

11 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร หน้า 3

- 10.1 ปัจจัยด้านกลยุทธ์
- 10.2 ปัจจัยด้านโครงสร้าง
- 10.3 ปัจจัยด้านระบบปฏิบัติงาน
- 10.4 ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหาร
- 10.5 ปัจจัยด้านบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ
- 10.6 ปัจจัยด้านความสามารถ
- 10.7 ปัจจัยด้านค่านิยมของคนในองค์กร
- 10.8 ปัจจัยภายนอก เช่น การเมือง นโยบาย เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี
11. สรุปจากการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ที่ผ่านมาท่านคิดว่าทั่วโลกได้สำคัญที่สุดในการดำเนินงานเพราะเหตุใด
 - 11.1 การวางแผน
 - 11.2 การจัดการองค์กร
 - 11.3 การจัดทำลิ่งคน
 - 11.4 การอำนวยความสะดวก
 - 11.5 การประสานงาน
 - 11.6 การรายงานผล
 - 11.7 การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร
12. ความคิดเห็นที่มีต่อตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน”
 - 12.1 ท่านเห็นด้วยกับตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีอยู่หรือไม่เพราะเหตุใด
 - 12.2 ท่านคิดว่าตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีอยู่มีความเป็นไปได้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด
13. แนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนควรเป็นเช่นไร

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นสำหรับภาคีเครือข่าย ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง: “การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน”

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ อยู่ในขั้นตอนการศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ประสบความสำเร็จ
2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล
ตอนที่ 2 ประเด็นและแนวคำถามในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

1. เพศ ชาย หญิง
2. ตำแหน่ง.....
3. หน่วยงาน.....
4. ประสบการณ์การบริหาร.....ปี.....เดือน
5. การศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ประเด็นและแนวคำถามในการสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ตอนที่ 2 นี้มีความต้องการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน”

1. เมื่อได้รับทราบแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ท่านมีบทบาทและมีส่วนร่วมต่อแผนยุทธศาสตร์นี้อย่างไรบ้าง
การกำหนดนโยบายเพื่อสนับสนุน
 - 1.1 การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงาน
 - 1.2 กลไกและแนวทางในการสนับสนุนการดำเนินงานในแต่ละโครงการ

2. ท่านได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมใดบ้างที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

2.1 ชื่อโครงการหรือกิจกรรม

2.2 กลไกการดำเนินงานและแนวทางในการสนับสนุนการดำเนินงานในแต่ละโครงการ

2.3 การติดตามผลการดำเนินงาน

2.4 ผลการดำเนินงานและความสำเร็จที่พบ

2.5 ท่านเจอปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างในการบริหารและดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

1) การวางแผน

2) การจัดการองค์กร

3) การจัดกำลังคน

4) การอำนวยความสะดวก

5) การประสานงาน

6) การรายงานผล

7) การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร

8) อื่น ๆ

2.6 ปัญหาและอุปสรรคอะไรที่พบมากที่สุด

2.7 ปัญหาและอุปสรรคอะไรที่มีผลกระทบมากที่สุด

2.8 ท่านมีวิธีแก้ไขและจัดการกับปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร

3. สรุปจากการมีส่วนร่วมในการดำเนินการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมาท่านคิดว่าปัจจัยใดที่มีความสำคัญและปัจจัยใดที่สำคัญที่สุด ต่อการบริหารและการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

1) ปัจจัยด้านกลยุทธ์

2) ปัจจัยด้านโครงสร้าง

3) ปัจจัยด้านระบบปฏิบัติงาน

4) ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหาร

5) ปัจจัยด้านบุคลากรและทรัพยากรอื่นๆ

6) ปัจจัยด้านความสามารถ

7) ปัจจัยด้านค่านิยมของคนในองค์กร

8) ปัจจัยภายนอก เช่น การเมือง นโยบาย เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี

4. สรุปจากการมีส่วนร่วมในการดำเนินการยุทธศาสตร์ที่ผ่านมาท่านคิดว่ากลไกใดสำคัญที่สุดในการดำเนินงาน เพราะเหตุใด

- 1) การวางแผน
- 2) การจัดการองค์กร
- 3) การจัดทำล้งคน
- 4) การอำนวยความสะดวก
- 5) การประสานงาน
- 6) การรายงานผล
- 7) การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร

5. ท่านคิดว่าแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนควรเป็นเช่นไร

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นสำหรับผู้นำท้องถิ่น ถึงผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง: “การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน”

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ อยู่ในขั้นตอนการศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้เกิดการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ประเด็นและแนวคำถามในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

1. เพศ ชาย หญิง
2. ตำแหน่ง.....
3. ประสบการณ์การบริหาร.....ปี.....เดือน
4. การศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ประเด็นและแนวคำถามในการสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ตอนที่ 2 นี้มีความต้องการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น

1. การเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

- 1.1 เข้าร่วมโครงการใดบ้าง
- 1.2 เข้าร่วมได้อย่างไร

- 1.3 มีกลไกการดำเนินงานระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏและชุมชนอย่างไร
 - 1.3.1 กำหนดนโยบาย
 - 1.3.2 จัดตั้งคณะทำงาน
 - 1.3.3 สำรวจความต้องการ
 - 1.3.4 ประสานงาน
 - 1.3.5 สร้างความร่วมมือ
 - 1.3.6 จัดทำแผนดำเนินงาน
 - 1.4 มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอหรือไม่
 - 1.5 มีการติดตามการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร
 - 1.6 ชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรมหรือไม่อย่างไร
2. ผลที่ได้ในการเข้าร่วมโครงการแต่ละโครงการและวิธีการวัดและประเมินผลสำเร็จขอโครงการ
 - 2.1 ด้านเศรษฐกิจ (Output Outcome Impact)
 - 2.2 ด้านสังคม (Output Outcome Impact)
 - 2.3 ด้านการศึกษา (Output Outcome Impact)
 - 2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม (Output Outcome Impact)
 3. โครงการที่เกิดประโยชน์และพึงพอใจมากที่สุด
 4. ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการ
 5. สิ่งที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไข
 6. ข้อเสนอแนะด้านการติดตามผลการดำเนินงาน
 7. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการนำไปพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

ประเด็นสนทนากลุ่ม

1. แลกเปลี่ยนการทำงานที่แต่ละท่านรับผิดชอบในงานยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี
 - 1.1 โครงการที่ดำเนินงาน
 - 1.2 กลไกและวิธีการดำเนินงาน
 - 1.3 วิธีการกำกับติดตาม
 - 1.4 การประเมินความสำเร็จของงาน
 - 1.5 ปัญหาและอุปสรรค
 - 1.6 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค
2. ปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างไร ปัจจัยใดสำคัญที่สุด (ปัจจัยภายในตามทฤษฎี 7S และปัจจัยภายนอกตามทฤษฎี PEST)

ปัจจัยภายใน

- 2.1 ด้านกลยุทธ์ : การกำหนดทิศทางแนวทางในการดำเนินงานขององค์การที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมขององค์การ
- 2.2 ด้านโครงสร้าง : การปรับโครงสร้างองค์การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการปฏิบัติตามกลยุทธ์โดยการจัดตั้งบุคลากรตามกระบวนการหรือหน้าที่ของงานในองค์การให้เข้ามาทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ของฝ่าย เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนด
- 2.3 ด้านระบบปฏิบัติงาน : การจัดระบบการทำงานที่ช่วยให้องค์การบรรลุเป้าประสงค์ตามที่กำหนดไว้อย่างราบรื่นได้แก่ การปรับปรุงระบบ ระเบียบในการดำเนินงาน เช่น ระบบการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสาร การประสานงานขององค์การ
- 2.4 ด้านรูปแบบการบริหาร : เป็นแบบแผนของพฤติกรรมในการดำเนินงานของผู้บริหาร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์การได้แก่ รูปแบบในการบริหารจัดการ การจัดสรรทรัพยากรของผู้บริหารและลักษณะการดำเนินงานขององค์การ เช่น รูปแบบอนุรักษ์นิยม รูปแบบการมุ่งทำกำไร ฯลฯ

- 2.5 ด้านบุคลากร : ภาพรวมของการปรับปรุงด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับหน้าที่รับผิดชอบของงานที่เชื่อมโยงมาจากกลยุทธ์ การพัฒนาทักษะความสามารถของบุคลากรและการสร้างแรงจูงใจ
- 2.6 ด้านความสามารถ : การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถเฉพาะขององค์การ เพื่อให้การปฏิบัติตามกลยุทธ์ ได้บรรลุผลสำเร็จ
- 2.7 ด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร : วิธีการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารภายในองค์กรหรืออาจเรียกว่าวัฒนธรรมองค์กร

ปัจจัยภายนอก

- 2.8 ด้านการเมือง : อิทธิพลของนโยบายและกฎระเบียบของภาครัฐ
 - 2.9 ด้านเศรษฐกิจ : สภาวะเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อองค์การ
 - 2.10 ด้านสังคมและวัฒนธรรม : สภาวะทางสังคม และวัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม ตลอดจนวิถีชีวิตผู้คนที่ส่งผลต่อการดำเนินงานองค์กร
 - 2.11 ด้านเทคโนโลยี : การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนวัตกรรม
3. กลไกดังกล่าวมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างไร และกลไกใดสำคัญที่สุด (ตามหลักการ POSDCORB)
- 3.1 ด้านการวางแผน : การกำหนดเป้าหมายขององค์กรว่า ต้องทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อะไร และจะดำเนินการอย่างไร
 - 3.2 ด้านการจัดการองค์กร : การจัดตั้งโครงสร้างองค์กรให้ชัดเจน กำหนดอำนาจหน้าที่รับผิดชอบอย่างเป็นทางการภายในองค์กร เพื่อประสานงานหน่วยงานให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 3.3 ด้านการจัดกำลังคน : ฝ่ายบริหารต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาว่าจะดูแลควบคุมจัดสรรคนอย่างไรให้เหมาะสมกับงาน และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 3.4 ด้านการอำนวยความสะดวก : การตัดสินใจและสั่งการ การควบคุมงาน การติดตามผลนิเทศก์งาน และศิลปะในการบริหารงาน
 - 3.5 ด้านการประสานงาน : การร่วมมือประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และราบรื่น คือหัวใจของการบริหาร
 - 3.6 ด้านการรายงานผล : การรายงานความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในองค์กรให้ทุกฝ่ายทราบ รวมถึงงานประชาสัมพันธ์ (Public Relation) ด้วย
 - 3.7 ด้านงบประมาณ : งบประมาณในรูปของการวางแผนและการควบคุมด้านการเงิน การบัญชี
4. ประเมินตัวบ่งชี้ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีอยู่เดิม
 5. เสนอแนะข้อคิดเห็นในการกำกับติดตามพร้อมทั้งให้เสนอตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการนำไปพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ประเด็นสนทนากลุ่ม

1. แลกเปลี่ยนโครงการในงานยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี ที่แต่ละคนได้เข้าร่วม
 - 1.1 โครงการที่เข้าร่วม
 - 1.2 เหตุผลในการเข้าร่วม
 - 1.3 กลไกและวิธีการดำเนินงาน
 - 1.4 การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
 - 1.5 วิธีการกำกับติดตาม
 - 1.6 การประเมินความสำเร็จของงาน
 - 1.7 ปัญหาและอุปสรรค
 - 1.8 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค
 - 1.9 ประโยชน์ที่ตนเองได้รับ
2. ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน
3. กลไกที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน
4. สิ่งที่ต้องการให้มีการปรับปรุงแก้ไข
5. ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ ในการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลที่เกิดกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการนำไปพัฒนารอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

ประเด็นสนทนากลุ่ม

1. แลกเปลี่ยนการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ของแต่ละท้องถิ่น
 - 1.1 เข้าร่วมโครงการใดบ้าง
 - 1.2 เข้าร่วมได้อย่างไร
 - 1.3 มีกลไกการดำเนินงานระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏและชุมชนอย่างไร
 - 1.3.1 กำหนดนโยบาย
 - 1.3.2 จัดตั้งคณะทำงาน
 - 1.3.3 สำรวจความต้องการ
 - 1.3.4 ประสานงาน
 - 1.3.5 สร้างความร่วมมือ
 - 1.3.6 จัดทำแผนดำเนินงาน
 - 1.4 มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอหรือไม่
 - 1.5 มีการติดตามการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร
 - 1.6 ชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรมหรือไม่อย่างไร
2. ผลที่ได้ในการเข้าร่วมโครงการแต่ละโครงการและวิธีการวัดและประเมินผลสำเร็จของโครงการ
 - 2.1 ด้านเศรษฐกิจ (Output Outcome Impact)
 - 2.2 ด้านสังคม (Output Outcome Impact)
 - 2.3 ด้านการศึกษา (Output Outcome Impact)
 - 2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม (Output Outcome Impact)
3. โครงการที่เกิดประโยชน์และพึงพอใจมากที่สุด
4. ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการ
5. สิ่งที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไข
6. ข้อเสนอแนะด้านการติดตามผลการดำเนินงาน
7. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลที่เกิดกับประชาชนจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการพัฒนาท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการนำไปพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน

ประเด็นสนทนากลุ่ม

1. แลกเปลี่ยนโครงการในงานยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี ที่แต่ละคนได้เข้าร่วม
 - 1.1 โครงการที่เข้าร่วม
 - 1.2 เหตุผลในการเข้าร่วม
 - 1.3 วิธีการดำเนินโครงการและลักษณะกิจกรรม
 - 1.4 ระยะเวลาที่เข้าร่วม ความสม่ำเสมอและความต่อเนื่องของการดำเนินงาน
 - 1.5 การติดตามผลของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 - 1.6 การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
2. ความพึงพอใจและผลที่ตนเองได้รับในการเข้าร่วมโครงการ
 - 2.1 ด้านเศรษฐกิจ (Output Outcome Impact)
 - 2.2 ด้านสังคม (Output Outcome Impact)
 - 2.3 ด้านการศึกษา (Output Outcome Impact)
 - 2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม (Output Outcome Impact)
3. ปัญหา อุปสรรคในการเข้าร่วมโครงการ และแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค
4. สิ่งที่ต้องการให้มีการปรับปรุงแก้ไขจากการดำเนินงานที่ผ่านมา
5. สิ่งที่ต้องการให้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมจากโครงการที่ได้รับ
6. ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ

แบบสอบถามการรับรู้สำหรับอาจารย์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง: “การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ อยู่ในขั้นตอนการศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ ตามการรับรู้ของอาจารย์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 3 กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความใน (...) ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. ประสบการณ์ด้านการทำงาน (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)

ต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี 10 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก อื่นๆระบุ.....

4. ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์

ศาสตราจารย์

อื่นๆระบุ.....

Q1: แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ หน้า 2

5. ความเกี่ยวข้องในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์
- ผู้รับผิดชอบหลักในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
 - ผู้ร่วมดำเนินการจัดทำแผนโดยได้รับมอบหมาย
 - ผู้รับผิดชอบโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
 - ผู้ร่วมดำเนินการตามแผนโดยได้รับมอบหมาย
 - ผู้ร่วมดำเนินการตามแผนโดยความสมัครใจ
 - อื่นๆระบุ.....
6. โครงการ/กิจกรรมภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เข้าร่วมดำเนินการประกอบด้วย
- 1.....
 - 2.....
 - 3.....
 - 4.....
 - 5.....
 - 6.....
 - 7.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อสอบถามความคิดเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวต่อไปนี้มีความสำคัญตามการรับรู้ของอาจารย์ มากน้อยเพียงใดต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

การให้คะแนนความสำคัญตามการรับรู้ในแต่ละปัจจัยมีดังนี้

5 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
3 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้ในระดับน้อย
1 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้ในระดับน้อยที่สุด
0 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ปัจจัยไม่มีความสำคัญตามการรับรู้

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความใน (...) ให้ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	ปัจจัยในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
1. ด้านกลยุทธ์							
1.1	มีการวิเคราะห์แผนปฏิบัติงานที่ผ่านมาและพัฒนาต่อเนื่อง						
1.2	มีการจัดทำแผนการปฏิบัติงานล่วงหน้า						
1.3	ทีมบริหารแข็งแกร่งและมีความสามารถ						
1.4	ผู้บริหารในองค์กรมีภาวะผู้นำ						
1.5	อื่นๆ ระบุ.....						
1.6	อื่นๆ ระบุ.....						
1.7	อื่นๆ ระบุ.....						
2. ด้านโครงสร้าง							
2.1	มีโครงสร้างบริหารงานที่ชัดเจนเหมาะสม						
2.2	มีการจัดแบ่งหน้าที่ชัดเจน						
2.3	มีนโยบายชัดเจนในการปฏิบัติงาน						
2.4	อื่นๆ ระบุ.....						
2.5	อื่นๆ ระบุ.....						
2.6	อื่นๆ ระบุ.....						
3. ด้านระบบปฏิบัติงาน							
3.1	ระบบการทำงานไม่ซ้ำซ้อน						
3.2	การแก้ปัญหาเป็นหน้าที่ของทุกคนร่วมกัน						
3.3	มีระบบการประเมินผลงานของผู้ปฏิบัติงาน						
3.4	มีระบบสร้างขวัญกำลังใจ						
3.5	อื่นๆ ระบุ.....						
3.6	อื่นๆ ระบุ.....						
3.7	อื่นๆ ระบุ.....						

Q1: แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ หน้า 4

ข้อ	ปัจจัยในการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
4. ด้านรูปแบบการบริหาร							
4.1	ร่วมกันคิด วางแผน และตัดสินใจ						
4.2	ทำงานเป็นทีมและสลับหน้าที่กันเป็นระยะ						
4.3	ออกแบบงานที่ต้องใช้ความสามารถหลายด้านประกอบกัน						
4.4	มีช่องทางให้สะท้อนปัญหา						
4.5	อื่นๆ ระบุ.....						
4.6	อื่นๆ ระบุ.....						
4.7	อื่นๆ ระบุ.....						
5. ด้านบุคลากร							
5.1	มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับงาน						
5.2	มีจำนวนบุคลากรเพียงพอ						
5.3	บุคลากรในองค์กรให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี						
5.4	บุคลากรเข้าใจเป้าหมายขององค์กร						
5.5	อื่นๆ ระบุ.....						
5.6	อื่นๆ ระบุ.....						
5.7	อื่นๆ ระบุ.....						
6. ด้านความสามารถ							
6.1	งานที่ทำเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของท่าน						
6.2	งานที่ทำตรงกับความถนัดของท่าน						
6.3	หน่วยงานของท่านเปิดโอกาสให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ						
6.4	มีช่องทางให้พัฒนาความสามารถ						
6.5	อื่นๆ ระบุ.....						
6.6	อื่นๆ ระบุ.....						
6.7	อื่นๆ ระบุ.....						

ข้อ	ปัจจัยในการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
7. ด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร							
7.1	มีความเชื่อมั่นต่อผู้ร่วมงาน						
7.2	มีความสามัคคีกันในองค์กร						
7.3	มีความผูกพันต่อองค์กร						
7.4	มีคุณธรรมจริยธรรม						
7.5	อื่นๆ ระบุ.....						
7.6	อื่นๆ ระบุ.....						
7.7	อื่นๆ ระบุ.....						
8. ด้านปัจจัยภายนอก							
8.1	อิทธิพลของนโยบายและกฎระเบียบของภาครัฐ						
8.2	สถานะเศรษฐกิจ						
8.3	สถานะสังคมและวิถีชีวิตของชุมชน						
8.4	การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนวัตกรรม						
8.5	อื่นๆระบุ.....						
8.6	อื่นๆระบุ.....						
8.7	อื่นๆระบุ.....						

ตอนที่ 3 กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อสอบถามความคิดเห็นว่ากลไกแต่ละประเด็นต่อไปนี้มีความสำคัญตามการรับรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

การให้คะแนนความสำคัญตามการรับรู้ในแต่ละกลไกมีดังนี้

5 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด
0 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ไม่มีความสำคัญตามการรับรู้

Q1: แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ หน้า 6

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความใน (...) ให้ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
1.	กำหนดและประกาศนโยบาย						
2.	จัดตั้งคณะกรรมการและคณะทำงาน						
3.	จัดประชุมเพื่อวางแผนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง						
4.	วิเคราะห์แผนประเมินแผน						
5.	สำรวจความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น						
6.	ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในท้องถิ่น						
7.	ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก						
8.	จัดทำแผนการดำเนินงาน						
9.	หาแหล่งทุนสนับสนุน						
10.	กำกับติดตามการดำเนินการ และประเมินผลการดำเนินงาน เป็นระยะ						
11.	บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน						
12.	บูรณาการกับการวิจัย						
13.	ประเมินผลประโยชน์และผลกระทบ						
14.	เผยแพร่ผลการดำเนินงาน						
15.	พัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง						
16.	อื่นๆระบุ.....						
17.	อื่นๆระบุ.....						
17.	อื่นๆระบุ.....						

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อสอบถามความคิดเห็นว่าแต่ละประเด็นต่อไปนี้ท่านพบปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในหน่วยงานของท่านนั้นสำคัญตามการรับรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

การให้คะแนนความสำคัญตามการรับรู้ของแต่ละปัญหาและอุปสรรคมีดังนี้

5 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด
0 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ไม่มีระดับความสำคัญตามการรับรู้

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความใน (...) ให้ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
1.	ความชัดเจนของนโยบายและแผนการดำเนินงาน						
2.	ความชัดเจนระบบและกลไกการทำงาน						
3.	ระบบสารสนเทศที่ทันสมัย						
4.	ความรู้ความเข้าใจในงาน						
5.	ความถนัดและความชำนาญในงาน						
6.	ความพร้อมด้านเวลาในการดำเนินงาน						
7.	ความพร้อมด้านจำนวนบุคลากรที่ร่วมงาน						
8.	การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการ						
9.	ทักษะของบุคลากรในทีม						
10.	ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในทีม						
11.	ความร่วมมือของบุคลากรในท้องถิ่น						
12.	ความพร้อมของงบประมาณ						

Q1: แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ หน้า 8

ข้อ	ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
13.	ความพร้อมและความเหมาะสมของสถานที่ดำเนินงาน						
14.	ความพร้อมและความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย						
15.	การติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง						
16.	การบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน						
17.	การบูรณาการในงานวิจัย						
18.	ความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือ						
19.	อื่นๆระบุ.....						
20.	อื่นๆระบุ.....						
21.	อื่นๆระบุ.....						
22.	ท่านมีวิธีการแก้ปัญหาข้างต้นอย่างไรบ้าง						

ท่านมีวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นข้างต้นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อสอบถามความคิดเห็นว่าตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน แต่ละประเด็นต่อไปนี้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด และมีความเป็นไปได้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

การให้คะแนนระดับความคิดเห็นที่มีต่อตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์ฯ มีดังนี้

5 คะแนน มีค่าเท่ากับ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 คะแนน มีค่าเท่ากับ	เห็นด้วย
3 คะแนน มีค่าเท่ากับ	ไม่มีความเห็น
2 คะแนน มีค่าเท่ากับ	ไม่เห็นด้วย
1 คะแนน มีค่าเท่ากับ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การให้คะแนนระดับความเป็นไปได้ที่มีต่อตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์ฯ มีดังนี้

5 คะแนน มีค่าเท่ากับ	เป็นไปได้มาก
4 คะแนน มีค่าเท่ากับ	เป็นไปได้
3 คะแนน มีค่าเท่ากับ	ไม่มีความเห็น
2 คะแนน มีค่าเท่ากับ	เป็นไปไม่ได้
1 คะแนน มีค่าเท่ากับ	เป็นไปไม่ได้เลย

คำชี้แจง: กรุณาระบุตัวเลขคะแนน5-1 ตามเกณฑ์คะแนนที่ต้องการให้ลงในช่อง ระดับความคิดเห็น และระดับความคิดเห็น พร้อมข้อเสนอแนะให้ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	ตัวชี้	คำอธิบาย	การจัดเก็บข้อมูล	ระดับความคิดเห็น	ระดับความเป็นไปได้	ข้อเสนอแนะ
1.	มีฐานข้อมูลของพื้นที่บริการ (ศักยภาพชุมชน สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของชุมชน) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประเมินและวางแผนงานพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (หน่วยนับ: หมู่บ้าน)	มีฐานข้อมูลของพื้นที่บริการ หมายความว่าถึงฐานข้อมูลสารสนเทศระดับหมู่บ้านในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลที่ไป สภาพปัญหา ความต้องการศักยภาพชุมชน หรือข้อมูลอื่น ทั้งที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ โดยจำแนกตามเป้าหมายในการพัฒนาครอบคลุมครบทั้ง 4 ด้าน โดยมีระบบและการจัดการในการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ประมวลผล การรายงานและการนำเสนอข้อมูล ทั้งในรูปแบบเอกสาร รูปแบบดิจิทัล หรือรูปแบบอื่นที่สามารถสืบค้นวิเคราะห์ นำเสนอเชิงสารสนเทศographics ได้อย่างถูกต้อง เข้าใจง่าย สะดวก และรวดเร็ว	นับจำนวนหมู่บ้านในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีการจัดทำฐานข้อมูลครบถ้วนทั้ง 4 ด้านและมีผู้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างไร้เป็นรูปธรรม			
2.	จำนวนหมู่บ้านจำนวนโรงเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ ดำเนินโครงการอันเป็นผลจากการวางแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่ (หน่วยนับ: หมู่บ้าน โรงเรียน)	จำนวนหมู่บ้าน จำนวนโรงเรียน หมายความว่าถึงหมู่บ้าน โรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายตามแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำหนดในแผนการปฏิบัติงานประจำปี และได้มีการดำเนินโครงการอย่างเป็นรูปธรรมไม่ว่าจะเป็นรูปแบบกิจกรรมสัมพันธ์ บริการวิชาการ วิจัยหรือลักษณะอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น	นับจำนวนหมู่บ้าน โรงเรียนที่มีการดำเนินโครงการตามแผนการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม			

ข้อ	ตัวงชี้	คำอธิบาย	การจัดเก็บข้อมูล	ระดับความคิดเห็น	ระดับความเป็นไปได้	ข้อเสนอแนะ
3.	ร้อยละสะสมของจำนวนหมู่บ้าน จำนวนโรงเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าดำเนินโครงการความช่วยเหลือหมู่บ้านโรงเรียน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายตามแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏ กำหนดในแผนการปฏิบัติงานประจำปีและได้มีการดำเนินโครงการอย่างเป็นรูปธรรมไม่ว่าจะเป็นรูปแบบกิจกรรมสัมพันธ์ บริการวิชาการวิจัยหรือลักษณะอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยอาจเป็นพื้นที่ใหม่ ที่มีการดำเนินการต่อเนื่อง หรือเป็นพื้นที่ใหม่ ทั้งนี้กับจำนวนหมู่บ้าน โรงเรียนที่มีการดำเนินโครงการพัฒนา อย่างเป็นรูปธรรมโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 จนถึงปีพิจำรณา	ร้อยละสะสมของจำนวนหมู่บ้าน จำนวนโรงเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าดำเนินโครงการความช่วยเหลือหมู่บ้านโรงเรียน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายตามแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏ กำหนดในแผนการปฏิบัติงานประจำปีและได้มีการดำเนินโครงการอย่างเป็นรูปธรรมไม่ว่าจะเป็นรูปแบบกิจกรรมสัมพันธ์ บริการวิชาการวิจัยหรือลักษณะอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยอาจเป็นพื้นที่ใหม่ ที่มีการดำเนินการต่อเนื่อง หรือเป็นพื้นที่ใหม่ ทั้งนี้กับจำนวนหมู่บ้าน โรงเรียนที่มีการดำเนินโครงการพัฒนา อย่างเป็นรูปธรรมโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 จนถึงปีพิจำรณา	นับจำนวนหมู่บ้าน โรงเรียน ที่มี การ ดำเนินโครงการพัฒนาอย่าง เป็น รูปธรรมโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 (โรงเรียน หมู่บ้านเดิม ที่ดำเนินการต่อเนื่อง นับจำนวนเป็น 1 แห่ง) โดยคำนวณ เป็นร้อยละเทียบกับจำนวนหมู่บ้าน โรงเรียนทั้งหมดในพื้นที่บริการ ที่กำหนดในพื้นที่เป้าหมายของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
4.	จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏและ จำนวนโครงการฯ สะสม (แยกตามประเภทเป้าหมาย)(หน่วยนับ: โครงการ)	1. จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ราชภัฏ หมายความว่าโครงการตามแผนการ พัฒนาเชิงพื้นที่ในพื้นที่บริการที่มหาวิทยาลัย ราชภัฏรับผิดชอบ จำนวนตามเป้าหมายของ โครงการพัฒนา 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจด้าน สังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา โดย มีการดำเนินการโครงการอย่างเป็นรูปธรรม ในปีพิจำรณา 2. จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่นสะสม หมายถึง โครงการตามแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่ ใน พื้นที่บริการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบ จำนวนตามเป้าหมายของโครงการพัฒนา 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา และมีการดำเนินการโครงการ อย่างเป็นรูปธรรมโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2560 จนถึงปีพิจำรณา	1. นับจำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่น โดยจำแนกเป็นจำนวนโครงการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้าน สิ่งแวดล้อมและด้านการศึกษา ที่ มีการดำเนินโครงการ อย่างเป็น รูปธรรมเฉพาะปีพิจำรณา 2. นับจำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่น สะสมโดยจำแนกเป็นจำนวน โครงการด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการ ศึกษา ที่มีการดำเนินโครงการ อย่างเป็นรูปธรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 จนถึงปีพิจำรณา			

ข้อ	ตัวบ่งชี้	คำอธิบาย	การจัดเก็บข้อมูล	ระดับความคิดเห็น	ระดับความเป็นไปได้	ข้อเสนอแนะ	
5.	จำนวนภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยท้องถิ่นดำเนินโครงการพัฒนา (หน่วยนับ: ภาคีเครือข่าย)	ภาคีเครือข่าย หมายถึง ความถึง เครือข่าย ความร่วมมือภาคีภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม หรือกลุ่มองค์กร ต่าง ๆ ที่เข้าร่วมในการดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ หรือที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าไปร่วมในการดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับภาคีนั้น ๆ โดยลักษณะความร่วมมือเป็นความร่วมมือน้อย่างเป็นทางการมีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และมีการดำเนินงานคณะกรรมการในการ ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับการร่วมมือ อย่างไรก็ตามเป็นโครงการที่มีความจริงจังในระดับ คณะกรรมการ การจัดสรรงบประมาณ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการดำเนินโครงการ หรือข้อมูลอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่นับในกรณี เข้าร่วม ในฐานะผู้รับเชิญในกิจกรรม	อัตราส่วนโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เป็นแกนนำหลายความถึง โครงการ พัฒนาท้องถิ่นที่มีการดำเนินงานเป็นที่พิจารณา โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแกนนำ หรือมีบทบาทหลักในการดำเนินงานร่วมกับ ภาคีเครือข่าย หรือเป็นการดำเนินงานเฉพาะ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีหน่วยงานอื่นมาร่วม ในกิจกรรม	นับจำนวนภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมใน การดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เข้าไปร่วมใน การดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับภาคีนั้น ๆ ในปีที่พิจารณา โดยมีข้อมูลเชิงลึกชี้แจงในการร่วมกัน ดำเนินโครงการ อาทิเช่น บันทึก ข้อตกลงความร่วมมือ คำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการ การจัดสรรงบประมาณ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการดำเนินโครงการ หรือข้อมูลอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่นับในกรณี เข้าร่วม ในฐานะผู้รับเชิญในกิจกรรม			
6.	อัตราส่วนโครงการพัฒนาท้องถิ่น ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นแกนนำ เปรียบเทียบกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมดของมหาวิทยาลัย ราชภัฏ (หน่วยนับ: ร้อยละ)						

ข้อ	ตัวบ่งชี้	คำอธิบาย	การจัดเก็บข้อมูล	ระดับความคิดเห็น	ระดับความเป็นไปได้	ข้อเสนอแนะ
7.	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการนำมาพระราชโอรชาบายด้านการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการสู่การปฏิบัติในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (หน่วยนับ: คน)	ผู้เข้าร่วมโครงการ หมายความว่า ประชาชนเยาวชน นักศึกษา อาจารย์ บุคลากรในพื้นที่บริการที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏหรือภาคีเครือข่าย จัดขึ้นกิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 4 ประการ หมายความว่า กิจกรรมมุ่งให้คนไทยมีคุณลักษณะดังนี้ 1) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง 3) มีอาชีพ มีงานทำ และ 4) เป็นพลเมืองดี มีวินัย	นับจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏหรือภาคีเครือข่าย จัดขึ้นในทุกโครงการ กิจกรรมในปีที่พิจารณา			
8.	อัตราการอ่านออกเขียนได้ของประชากร โดยเฉพาะประชากรในวัยประถมศึกษา ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (หน่วยนับ: ร้อยละ)	การอ่านออกเขียนได้ หมายความว่า การอ่านออกเขียนได้ของประชาชน โดยอ้างอิงเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กำหนดดังนี้ 1. การอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านรู้เรื่องของนักเรียน 1.1 การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านคำ ประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ที่เป็นวงคำศัพท์ที่กำหนดในแต่ละระดับชั้นปี ทั้งนี้เป็นค่าที่มีความหมายโดยตรงหรือค่าที่มีความหมายโดยนัยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	นับจำนวนนักเรียนในระดับประถมศึกษาศึกษาในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ผ่านการประเมินการอ่านออกเขียนได้อ้างอิงเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กำหนดทั้งที่เป็นการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต่อจำนวนนักเรียนในระดับประถมศึกษาศึกษาทั้งหมดในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งทั้งเป็นการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย			

ชื่อ	ตัวบ่งชี้	คำอธิบาย	การจัดเก็บข้อมูล	ระดับความคิดเห็น	ระดับความเป็นไปได้	ข้อเสนอแนะ
		<p>1.2 การอ่านรู้เรื่อง หมายถึง การอ่านคำ ประโยค ข้อความสั้น ๆ หรือเรื่องราวที่เป็น วงศ์ศัพท์ ที่กำหนดในแต่ละระดับชั้นปี ทั้งที่เป็นคำที่มีความหมายโดยตรงหรือคำที่มีความหมายโดยนัย ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถบอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง สำหรับเด็ก (เป็นข้อความง่าย ๆ) จับใจความจากเรื่องที่อ่าน ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่สำคัญที่พบในชีวิตประจำวัน คาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน และสรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล</p> <p>2. การเขียน หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำประโยคหรือเรื่องสั้น ๆ เรียน ดังนี้</p> <p>2.1 การเขียนคำ หมายถึง การเขียนคำที่เป็นวงศัพท์ที่กำหนดในแต่ละระดับชั้นปี โดยวิธีการเขียนคำตามคัมภอก (ประเมินเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-1)</p> <p>2.2 การเขียนประโยค/เรื่อง หมายถึง การเขียนประโยคง่าย ๆ การเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์หรือจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ การเขียนย่อความ และการเขียนเรียงความ</p> <p>ประการในวัยประถมศึกษา หมายความว่า นักเรียน ในระดับประถมศึกษาในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งที่เป็นการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย</p>				

ข้อ	ตัวบ่งชี้	คำอธิบาย	การจัดเก็บข้อมูล	ระดับความคิดเห็น	ระดับความเป็นไปได้	ข้อเสนอแนะ
9.	ร้อยละของหมู่บ้านที่มีดัชนีชี้วัดความสุขมวลรวมชุมชนเพิ่มขึ้น (หน่วยนับ: ร้อยละ)	ดัชนีชี้วัดความสุขมวลรวมชุมชน หมายความว่า ความสุขมวลรวมชุมชนตามเกณฑ์การประเมิน “ความอยู่เย็นเป็นสุข” หรือความสุขมวลรวมของหมู่บ้าน ชุมชน (Gross Village Happiness: GVH) ของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย มี 6 องค์ประกอบ 23 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย 1) การมีสุขภาพ 2) เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม 3) ครอบคลุมอยู่ 4) การบริหารจัดการชุมชนดี 5) การมีสภาพแวดล้อมดีมีระบบนิเวศที่สมดุล และ 6) เป็นชุมชนประชาธิปไตย มีธรรมาภิบาล หรือเกณฑ์อื่นที่มีมาตรฐานเทียบเคียงกัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏใช้ผลการประเมินความสุขมวลรวมของหมู่บ้าน : GVH) ของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย หรือใช้ผลการประเมินของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามแนวทางการพัฒนาของ GVH หรือผลการประเมินของหน่วยงานอื่นที่มีมาตรฐานเทียบเคียงกัน			
10.	อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ครัวเรือนในพื้นที่การพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (หน่วยนับ: ร้อยละ)	อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ครัวเรือน หมายถึง รายได้ของสมาชิกทุกคนในครัวเรือนประกอบด้วย ค่าจ้างเงินเดือน เงินรางวัล เงินโบนัส กำไรสุทธิ จากการประกอบธุรกิจ รายได้จากทรัพย์สิน ค่าเช่าที่ดิน ค่าลิขสิทธิ์ ดอกเบี้ยและเงินปันผล เงินที่ได้รับเป็นการช่วยเหลือ บ้านหนึ่ง บ้านอายุ เงินทุนการศึกษา และรายได้อื่นๆ ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับรายได้ครัวเรือนเดิม ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินโครงการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม	ข้อมูลรายได้ของครัวเรือนก่อนการดำเนินโครงการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และข้อมูลรายได้ของครัวเรือนภายหลังการดำเนินงานโครงการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โครงการรายได้ที่เกิดขึ้นจริงหรือรายได้จากการประมาณการตามหลักการทางวิชาการ			

ข้อ	ตัวบ่งชี้	คำอธิบาย	การจัดเก็บข้อมูล	ระดับความคิดเห็น	ระดับความเป็นไปได้	ข้อเสนอแนะ	
11.	มีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างคุณค่าและจิตสำนึก รักท้องถิ่น (หน่วยนับ: แหล่ง)	แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายความว่า องค์ความรู้ งาน วิจัย ตำรา หนังสือเอกสาร นิตยสารการกรรฐาน ข้อมูล สารสนเทศ สื่อประสมเว็บไซต์ สถานที่ งาน วิชาการลักษณะอื่น ๆ หรือกิจกรรมโครงการ งาน ประเพณีด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินการศึกษาหรือ ร่วมกับภาคีเครือข่ายดำเนินการอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่การสร้างคุณตระหนัก ความรัก ห่วงแทน ของประชาชนเยาวชน นักศึกษาในพื้นที่บริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ	แหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายความว่า องค์ความรู้ งาน วิจัย ตำรา หนังสือเอกสาร นิตยสารการกรรฐาน ข้อมูล สารสนเทศ สื่อประสมเว็บไซต์ สถานที่ งาน วิชาการลักษณะอื่น ๆ หรือกิจกรรมโครงการ งาน ประเพณีด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินการศึกษาหรือ ร่วมกับภาคีเครือข่ายดำเนินการอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่การสร้างคุณตระหนัก ความรัก ห่วงแทน ของประชาชนเยาวชน นักศึกษาในพื้นที่บริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ	นับจำนวนแหล่งเรียนรู้ จำนวน โครงการกิจกรรมที่ดำเนินการใช้ จากแหล่งเรียนรู้ จำนวนการใช้ ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ฯ ที่มี การดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม			
12.	จำนวนวิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการ ใหม่ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย ราชภัฏที่ประสบความสำเร็จ จากการสนับสนุนองค์ความรู้ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ (หน่วยนับ: วิสาหกิจชุมชน/ราย)	วิสาหกิจชุมชน หมายความว่า กลุ่มคนในพื้นที่ บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่รวมตัวกันเพื่อ ประกอบกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมีวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งอย่างชัดเจนซึ่งได้รับการสนับสนุน องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาจากมหาวิทยาลัย ราชภัฏ ผู้ประกอบการใหม่ หมายความว่า บุคคล หรือนิติบุคคลที่ประกอบการในพื้นที่บริการของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง ธุรกิจ บริการใหม่ มีวัตถุประสงค์ของ การจัดตั้ง ธุรกิจ อย่างชัดเจน ซึ่งได้รับการสนับสนุน องค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประสบความสำเร็จ หมายความว่า วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการใหม่ ซึ่งได้รับการสนับสนุน องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ	จำนวนวิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการ ใหม่ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย ราชภัฏที่ประสบความสำเร็จ จากการสนับสนุนองค์ความรู้ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ (หน่วยนับ: วิสาหกิจชุมชน/ราย)	นับจำนวนวิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการ ใหม่ที่ประสบความสำเร็จอย่าง เป็นรูปธรรม จากการได้รับการ สนับสนุนองค์ความรู้เพื่อการพัฒนา จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ			

Q1: แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ หน้า 17

ข้อ	ตัวบ่งชี้	คำอธิบาย	การจัดเก็บข้อมูล	ระดับความคิดเห็น	ระดับความเป็นไปได้	ข้อเสนอแนะ
13.	อัตราการอพยพของประชากรวัยทำงานในท้องถิ่นลดลง (หน่วยนับ: ร้อยละ)	อัตราการอพยพของประชากรวัยทำงานในท้องถิ่นหมายถึงประชากรในพื้นที่ยุโรประหว่าง 60-15 ปีที่มีการย้ายถิ่นด้วยเหตุผลต่าง ๆ ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้เป็นผลจากการดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	สำรวจหรือรายงานของหน่วยงานราชการ การวิจัยหรือแหล่งข้อมูลอื่นที่มีความเชื่อถือได้เชิงวิชาการเช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดหางานจังหวัด พัฒนาชุมชนจังหวัด ฯลฯ โดยเปรียบเทียบปีที่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นกับปีก่อนหน้า			

Q2: แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา หน้า 1

แบบสอบถามการรับรู้สำหรับนักศึกษา ถึงปัจจัย กลไก ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง: “การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ อยู่ในขั้นตอนการศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย กลไกที่จะทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประสบความสำเร็จ

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 3 กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความใน (...) ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. ประสบการณ์ด้านการทำงาน (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)

ต่ำกว่า 5 ปี 5-10 ปี 10 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก อื่นๆระบุ.....

4. ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์

ศาสตราจารย์

อื่นๆระบุ.....

5. โครงการ/กิจกรรมภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เข้าร่วมดำเนินการประกอบด้วย

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อสอบถามความคิดเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวต่อไปนี้มีสำคัญมากน้อยเพียงใด ตามการรับรู้ของนักศึกษาต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

การให้คะแนนความสำคัญตามการรับรู้ในแต่ละปัจจัยมีดังนี้

5 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด
0 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ปัจจัยไม่มีความสำคัญตามการรับรู้

Q2: แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา หน้า 3

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความใน (...) ให้ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	ปัจจัยในการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
1. ด้านเจตคติ							
1.1	เห็นคุณค่าของการทำงาน						
1.2	ได้รับประสบการณ์ที่ดี						
1.3	ได้ฝึกทักษะการทำงาน						
1.4	อื่นๆ ระบุ.....						
1.5	อื่นๆ ระบุ.....						
1.6	อื่นๆ ระบุ.....						
2. การมีส่วนร่วม							
2.1	ได้มีส่วนร่วมในการวางแผน และแสดงความคิดเห็น						
2.2	มีส่วนร่วมในกิจกรรมหลักของมหาวิทยาลัยสม่ำเสมอ						
2.3	ได้รับการชักชวนจากเพื่อนให้เข้าร่วมกิจกรรม						
2.4	อื่นๆ ระบุ.....						
2.5	อื่นๆ ระบุ.....						
2.6	อื่นๆ ระบุ.....						
3. ความรับผิดชอบ							
3.1	เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาเรียน						
3.2	ได้รับมอบหมายงานจากอาจารย์แต่ไม่ใช่ในรายวิชาเรียน						
3.3	การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นหน้าที่ของนักศึกษาทุกคน						
3.4	อื่นๆ ระบุ.....						
3.5	อื่นๆ ระบุ.....						
3.6	อื่นๆ ระบุ.....						

ข้อ	ปัจจัยในการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
4. แรงบันดาลใจ							
4.1	มีบุคคลต้นแบบเป็นแบบอย่าง เช่น เป็นรุ่นพี่ อาจารย์ หรือ บุคคลใกล้ชิด เป็นต้น						
4.2	อยากเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยพัฒนาท้องถิ่น						
4.3	เห็นเพื่อนทำแล้วอยากทำตาม						
4.4	อื่นๆ ระบุ.....						
4.5	อื่นๆ ระบุ.....						
4.6	อื่นๆ ระบุ.....						
ด้านอื่นๆ ระบุ.....							
5.1	อื่นๆ ระบุ.....						
5.2	อื่นๆ ระบุ.....						
5.3	อื่นๆ ระบุ.....						

ตอนที่ 3 กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อสอบถามความคิดเห็นว่ากลไกแต่ละประเด็นต่อไปนี้มีความสำคัญตามการรับรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

การให้คะแนนความสำคัญตามการรับรู้ในแต่ละกลไกมีดังนี้

5 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด
0 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ไม่มีความสำคัญตามการรับรู้

Q2: แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา หน้า 5

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความใน (...) ให้ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	กลไกในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
1.	สร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของงานตามยุทธศาสตร์ให้กับนักศึกษา						
2.	เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงาน						
3.	บูรณาการกับงานกิจการนักศึกษา						
4.	บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน						
5.	ประเมินผลการจัดกิจกรรม						
6.	สรุปผลการดำเนินงานและนำไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง						
7.	อื่นๆ ระบุ.....						
8.	อื่นๆ ระบุ.....						
9.	อื่นๆ ระบุ.....						

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
 เพื่อสอบถามความคิดเห็นว่าแต่ละประเด็นต่อไปนี้ท่านพบปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในหน่วยงานของท่านนั้นสำคัญตามการรับรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2579 – 2560) ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

การให้คะแนนความสำคัญตามการรับรู้ของแต่ละปัญหาและอุปสรรคมีดังนี้

5 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ระดับความสำคัญตามการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด
0 คะแนน	มีค่าเท่ากับ	ไม่มีระดับความสำคัญตามการรับรู้

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความใน (...) ให้ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	ปัญหาและอุปสรรคปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความสำคัญตามการรับรู้					
		5	4	3	2	1	0
1.	ความชัดเจนของแผนการดำเนินงาน						
2.	ความรู้ความเข้าใจในงาน						
3.	ความถนัดและความชำนาญในงาน						
4.	ความพร้อมด้านเวลาในการดำเนินงาน						
5.	ความร่วมมือร่วมใจของเพื่อนร่วมทีม						
6.	ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในมหาวิทยาลัย						
7.	ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในท้องถิ่น						
8.	ความร่วมมือร่วมใจของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย						
9.	ความพร้อมของงบประมาณ						
10.	ความพร้อมและความเหมาะสมของสถานที่ดำเนินงาน						
11.	ความพร้อมและความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย						
12.	ความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือ						
13.	การติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง						
14.	อื่นๆระบุ.....						
15.	อื่นๆระบุ.....						
16.	อื่นๆระบุ.....						

ท่านมีวิธีการแก้ปัญหาข้างต้นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก **ค**

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือการวิจัย

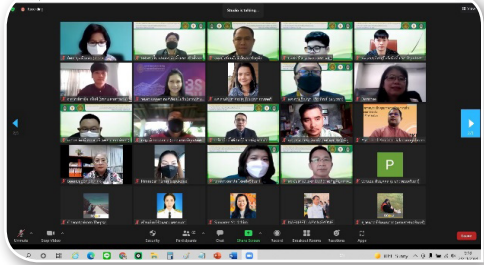
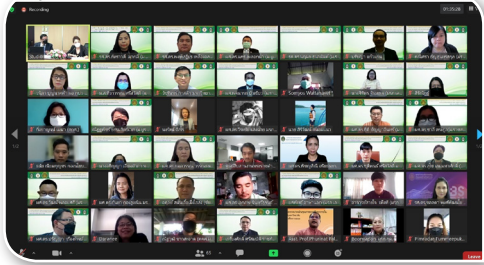
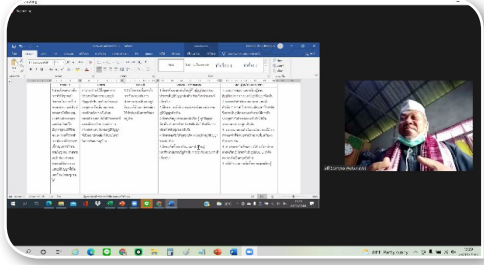
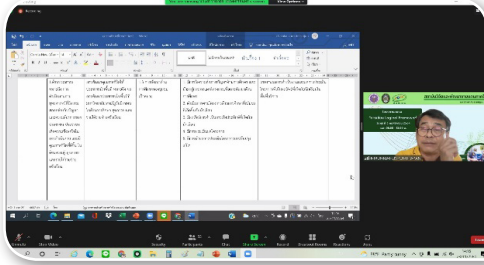
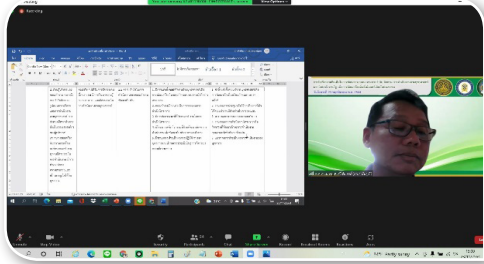
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

- 1) ดร.พีร วงศ์อุปราช ตำแหน่ง
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย นวัตกรรมและวิเทศสัมพันธ์
สังกัดวิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา
- 2) ผศ.ดร.ปิยะทิพย์ ประดู่จพรม
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ
สังกัดวิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา
- 3) ดร.โกศล โมมา
ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนายายอาม
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนายายอาม อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี

ภาคผนวก

ภาพการดำเนินงาน

การประชุมประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นในการพัฒนารอบแนวทางการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จังหวัดชัยภูมิ

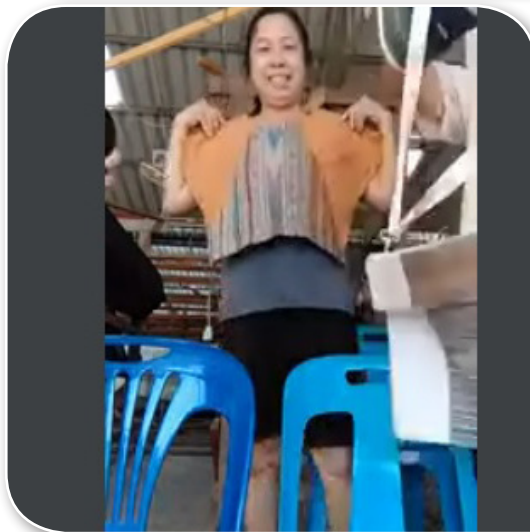
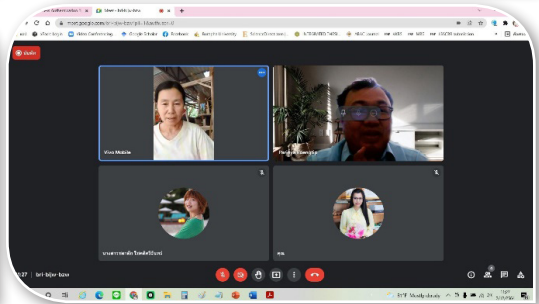
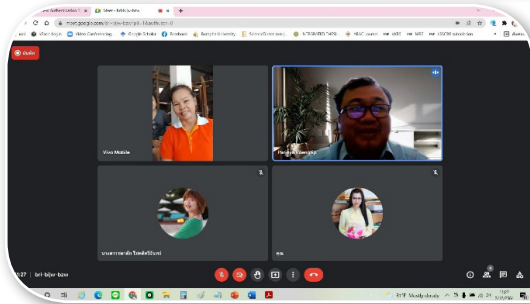
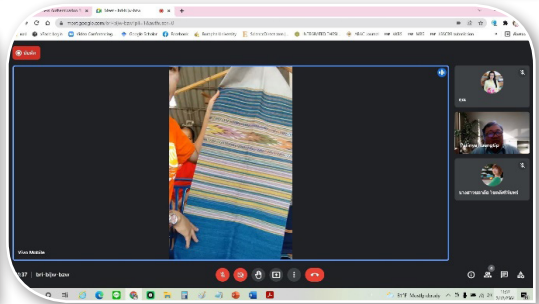
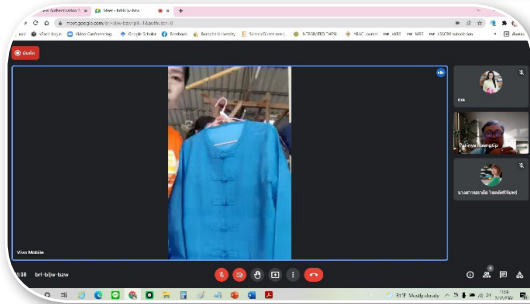
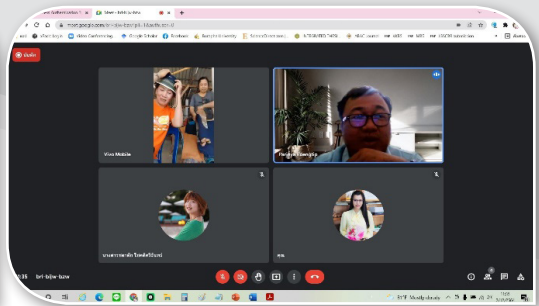
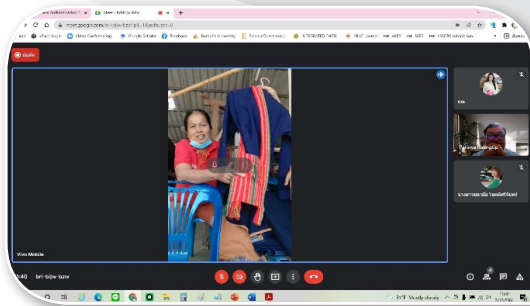
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จังหวัดอุดรธานี

ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม

ภาคเหนือ จังหวัดพะเยา (เครือข่ายจังหวัดเชียงราย)

ภาคเหนือ จังหวัดเชียงราย

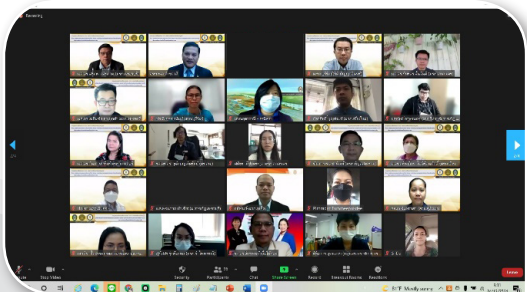
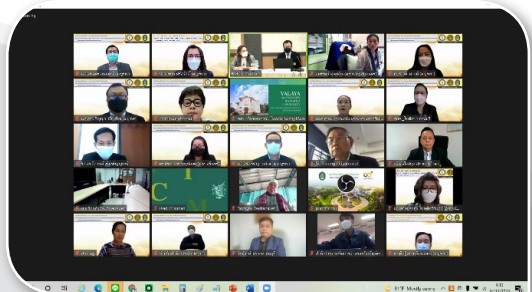
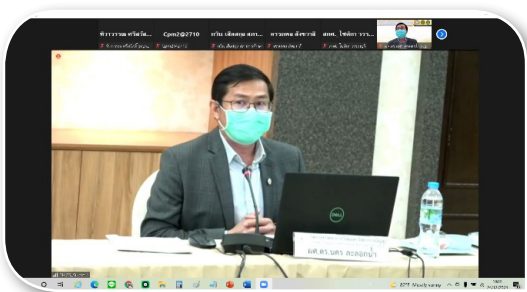

ภาคใต้ จังหวัดภูเก็ต

การประชุมสัมมนาเพื่อพิจารณา (ร่าง) รายงานการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง “การพัฒนากรอบแนวทางการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน” เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2564

ภาคผนวก **จ**

คู่มือการใช้กรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม
การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

คู่มือการใช้กรอบแนวทางการในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชนประกอบด้วยตัวบ่งชี้

๑. ด้านเศรษฐกิจ

๒. ด้านสังคม

๓. ด้านสิ่งแวดล้อม

๔. ด้านการศึกษา

คู่มือการใช้กรอบแนวทางการในการกำกับ ติดตาม
การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน
ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี
(พ.ศ. 2560-2579)
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

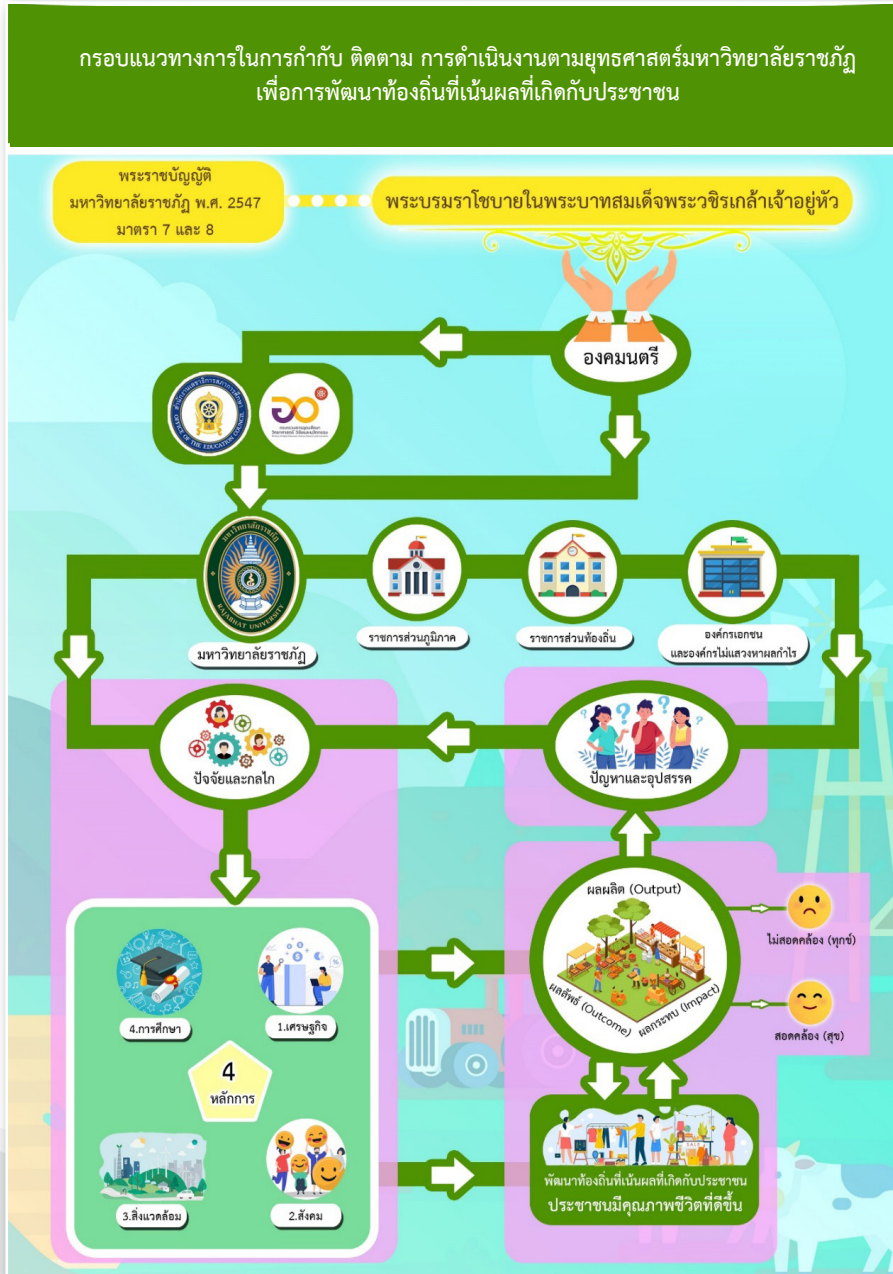
- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านสังคม
- ด้านสิ่งแวดล้อม
- ด้านการศึกษา

	หน้า
โครงสร้างการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	1
กรอบแนวทางการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	3
ด้านที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ	
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้	4
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้	6
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ	7
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การเพิ่มรายได้ของประชาชนในพื้นที่บริการ	8
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	10
ด้านที่ 2 ด้านสังคม	
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 การใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน	13
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การเพิ่มของพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชนและมีผลการดำเนินงาน เชิงประจักษ์	14
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การพัฒนาสุขภาวะให้กับประชาชนในพื้นที่	15
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ผลการรักษาคุณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ ของชุมชน	16
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสังคม	18
ด้านที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม	
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน	20
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์	22
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาครัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และเครือข่ายศิษย์เก่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	23
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม	25

ด้านที่ 4 ด้านการศึกษา

-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย	27
-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็กวัยประถมศึกษา ศึกษาในพื้นที่บริการ	29
-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อ การเรียนรู้ตลอดชีวิต	30
-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น	32
-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา	33
	วิธีการประเมินผล	36
	ตัวอย่างการประเมินด้วยสูตรสำเร็จรูปในโปรแกรม Excel	37

โครงสร้างการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ภาพที่ 1 โครงสร้างการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

จากขั้นตอนการดำเนินการตามกรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน เริ่มต้นจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และมาตรา 8 คือ ศึกษาวิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้คณะกรรมการได้น้อมนำพระบรมราโชบายพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่องการพัฒนาท้องถิ่น และดำเนินการถ่ายทอดขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวไปสู่ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อไปสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่งทั่วประเทศ ตั้งแต่ระดับผู้บริหาร อาจารย์/เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา โดยประสานความร่วมมือจากหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน และองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ซึ่งพบว่าในการดำเนินการปัจจุบันต้องการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ ผลผลิต และผลกระทบ กล่าวคือผู้เกี่ยวข้องต้องลงไปตรวจสอบข้อเท็จจริง (Fact) ที่ประชาชนได้รับอยู่ในปัจจุบัน ถ้าสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนถือว่า เกิดสุข ถ้าไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนถือว่า เกิดทุกข์ อย่างไรก็ตามการดำเนินการดังกล่าวต้องมีการวิเคราะห์ตรวจสอบปัญหาและสาเหตุของทุกข์ ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคเพื่อจะได้หาวิธีการดำเนินการแก้ไข ตามปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และกลไกที่ส่งผลทำให้ยุทธศาสตร์ฯ ประสบความสำเร็จ อีกทั้งได้พัฒนาเป็นกรอบแนวทางในการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ประกอบด้วย 4 หลักการ ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ 2) ด้านสังคม จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ และ 4) ด้านการศึกษา จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ และมีตัวตรวจสอบทั้งสิ้นจำนวน 66 ตัวตรวจสอบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ได้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ผลการพัฒนาประชาชนในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบในด้านสุขภาวะและรายได้รายจ่ายครัวเรือน ซึ่งจากกรอบแนวทางในการกำกับติดตามการดำเนินงานนี้ต้องการให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนต่อไป

กรอบแนวทางการกำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

หลักการ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก คะแนน	ลำดับ
1 ด้านเศรษฐกิจ (0.34)	1.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้	0.30	2
	1.2 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้	0.32	1
	1.3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ	0.14	3
	1.4 การเพิ่มรายได้ของประชาชนในพื้นที่บริการ	0.13	4
	1.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	0.10	5
2 ด้านสังคม (0.30)	2.1 การใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน	0.30	2
	2.2 การเพิ่มของพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชนและมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์	0.32	1
	2.3 การพัฒนาสุขภาวะให้กับประชาชนในพื้นที่	0.14	3
	2.4 ผลการรักษาคุณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	0.13	4
	2.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสังคม	0.10	5
3 ด้าน สิ่งแวดล้อม (0.13)	3.1 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน	0.33	2
	3.2 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์	0.35	1
	3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาคีรัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และ เครือข่ายศิษย์เก่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	0.12	4
	3.4 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม	0.20	3
4 ด้านการศึกษา (0.23)	4.1 การพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย	0.11	5
	4.2 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็กวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ	0.12	4
	4.3 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	0.35	1
	4.4 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น	0.19	3
	4.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา	0.23	2

ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ (Financial/ Economy) หมายถึง การทำให้ท้องถิ่นเกิดการผลิต การจำหน่าย และการบริโภค ให้สามารถลดรายจ่าย และเพิ่มรายได้เพียงพอจากการประกอบอาชีพสุจริตที่มีความมั่นคงและความปลอดภัย มีรายได้ที่เป็นธรรมต่อเนื่อง มีการรวมตัวเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือแบ่งปันกัน เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และเกิดความยั่งยืน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
1. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ในชุมชน และการสร้างอาชีพให้เกิดรายได้เพียงพอ เกิดจากการมีงานสุจริต มีความมั่นคงและความปลอดภัยในการทำงาน มีรายได้ที่เป็นธรรมต่อเนื่อง	1.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการในชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้
2. การพัฒนากลุ่มธุรกิจชุมชน-วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกรมีการรวมตัวเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือ แบ่งปันกัน เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และเกิดความยั่งยืน	1.2 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้
3. การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนในพื้นที่ ทิมมหาวิทยาลัยราชภัฏรับผิดชอบ ในด้านรายได้รายจ่ายครัวเรือน	1.3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ 1.4 การเพิ่มรายได้ของประชาชนในพื้นที่บริการ
4. กระบวนการและผลการดำเนินงานในการบริหารยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	1.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการในชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.30
3. คำอธิบาย :

การใช้ศาสตร์ความรู้และเทคโนโลยีมาก่อให้เกิดการผลิต และพัฒนาสินค้าและบริการ รวมไปถึงการจำหน่ายเพื่อให้ชุมชนเกิดรายได้อย่างต่อเนื่อง และชุมชนสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดด้วยตนเองจนเกิดความยั่งยืน

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี

5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและเกิดผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมาพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชน	1 ขั้นตอน
2. จำนวนงานด้านบริการหรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นในแต่ละปี	1 ขั้นตอน
3. มีการเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการให้กับชุมชน	1 ขั้นตอน
4. มีการประเมินผลและติดตามให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง	1 ขั้นตอน
5. มีการช่วยสนับสนุนให้ชุมชนสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการได้ด้วยตนเองอย่างมั่นคงและยั่งยืน	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมาพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชน	แผนการดำเนินงานโครงการ	1 คะแนน
2. จำนวนงานด้านบริการหรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นในแต่ละปี	ฐานข้อมูลและภาพถ่ายขอกิจกรรมและบริการที่เกิดขึ้นหรือถูกพัฒนาในชุมชน	1 คะแนน
3. มีการเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการให้กับชุมชน		1 คะแนน
4. มีการประเมินผลและติดตามให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง	ผลการประเมินและรายงานการติดตามผล	1 คะแนน
5. มีการช่วยสนับสนุนให้ชุมชนสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการได้ด้วยตนเองอย่างมั่นคงและยั่งยืน	ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ชุมชนสามารถพัฒนาขึ้นได้ด้วยตนเองจากการนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้และมียอดจำหน่ายอย่างต่อเนื่อง	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : ฐานข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์และบริการในชุมชนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมีส่วนร่วมในการพัฒนา
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)
9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.32
3. คำอธิบาย :
การมีส่วนร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากลุ่มธุรกิจในชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และมีความต่อเนื่อง
4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและเกิดผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีกลุ่มธุรกิจชุมชน หรือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเกษตรกร ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏไปมีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือพัฒนาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1 ขั้นตอน
2. มีการจดทะเบียนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือ SME	1 ขั้นตอน
3. มีการส่งเสริมการทำบัญชีของวิสาหกิจชุมชน	1 ขั้นตอน
4. มีการกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	1 ขั้นตอน
5. มีการเพิ่มจำนวนกลุ่มธุรกิจชุมชน หรือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเกษตรกรที่มหาวิทยาลัยราชภัฏไปมีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือพัฒนา	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีกลุ่มธุรกิจชุมชน หรือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเกษตรกร ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏไปมีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือพัฒนาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฐานข้อมูลกลุ่มธุรกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเกษตรกร	1 คะแนน
2. มีการจดทะเบียนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือ SME	แผนการดำเนินโครงการร่วมกันกับภาคีเครือข่าย	1 คะแนน
3. มีการส่งเสริมการทำบัญชีของวิสาหกิจชุมชน	บัญชีวิสาหกิจชุมชนที่แสดงถึงรายรับรายจ่ายที่เป็นปัจจุบัน	1 คะแนน
4. มีการกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	สถิติการเพิ่มขึ้นของกลุ่มธุรกิจชุมชน-วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร	1 คะแนน
5. มีการเพิ่มจำนวนกลุ่มธุรกิจชุมชน หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเกษตรกร ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏไปมีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือพัฒนา		1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : ฐานข้อมูลกลุ่มธุรกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเกษตรกร
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)
9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน

2. น้ำหนัก : 0.14

3. คำอธิบาย :

การดำเนินงานและผลการดำเนินงานที่สามารถลดรายจ่ายของประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี

5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีโครงการที่ตอบสนองต่อปัญหาของประชาชนเกี่ยวกับการลดรายจ่าย	1 ขั้นตอน
2. ดำเนินการตามโครงการที่ตอบสนองต่อปัญหาของประชาชนเกี่ยวกับการลดรายจ่าย	1 ขั้นตอน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้รายรับ-รายจ่ายของประชาชนที่ร่วมโครงการ	1 ขั้นตอน
4. มีการประเมินผลโครงการที่ตอบสนองต่อปัญหาของประชาชนเกี่ยวกับการลดรายจ่าย	1 ขั้นตอน
5. มีผลลัพธ์ที่แสดงถึงความยั่งยืนของโครงการ	1 ขั้นตอน
6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล	

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีโครงการที่ตอบสนองต่อปัญหาของประชาชนเกี่ยวกับการลดรายจ่าย	รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลการลดรายจ่ายที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ	1 คะแนน
2. มีการดำเนินการตามโครงการที่ตอบสนองต่อปัญหาของประชาชนเกี่ยวกับการลดรายจ่าย		1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้รายรับ-รายจ่ายของประชาชนที่ร่วมโครงการ	มีการรวบรวมค่าตามตัวบ่งชี้รายรับรายจ่ายของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ เช่น บัญชีรายรับรายจ่ายครัวเรือนอย่างง่าย หรือ บัญชีรายรับรายจ่ายวิสาหกิจชุมชน	1 คะแนน
4. มีการประเมินผลโครงการที่ตอบสนองต่อปัญหาของประชาชนเกี่ยวกับการลดรายจ่าย	รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลการลดรายจ่ายที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ	1 คะแนน
5. มีผลลัพธ์จากโครงการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลงไปดำเนินการและประชาชนสามารถดำเนินการต่อได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง	มีภาพถ่ายกิจกรรมการดำเนินงานลดรายจ่ายของประชาชนในระบบสารสนเทศ หรือ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS)	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ และฐานข้อมูลด้านรายรับรายจ่าย ของประชาชนในพื้นที่บริการ

8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การเพิ่มรายได้ของประชาชนในพื้นที่บริการ

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน

2. น้ำหนัก : 0.13

3. คำอธิบาย :

การดำเนินงานและผลการดำเนินงานที่สามารถเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี

5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ	
1. มีโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการและศักยภาพของประชาชนที่ทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น	1 ชั้นตอน	
2. ดำเนินการตามโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการและศักยภาพของประชาชนที่ทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น	1 ชั้นตอน	
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และสถิติรายรับ-รายจ่ายของประชาชนที่ร่วมโครงการ	1 ชั้นตอน	
4. มีการประเมินผลโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการและศักยภาพของประชาชนที่ทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น	1 ชั้นตอน	
5. ประชาชนมีการดำเนินกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มรายได้อย่างต่อเนื่อง	1 ชั้นตอน	
6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล		
เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการและศักยภาพของประชาชนที่ทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น	ความต้องการและศักยภาพดูได้จากระบบฐานข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	1 คะแนน
2. มีการดำเนินการตามโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการและศักยภาพของประชาชนที่ทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น	รายงานผลการดำเนินงานโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการและศักยภาพของประชาชนที่ทำให้เกิด	1 คะแนน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และสถิติรายรับ-รายจ่ายของประชาชนที่ร่วมโครงการ	รายได้เพิ่มขึ้น	1 คะแนน
4. มีการประเมินผลโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการและศักยภาพของประชาชนที่ทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น		1 คะแนน
5. ประชาชนมีการดำเนินกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มรายได้อย่างต่อเนื่อง	กระบวนการติดตามผลการดำเนินงานกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มรายได้อย่างต่อเนื่องอย่างต่อเนื่อง	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ และฐานข้อมูลด้านรายรับรายจ่าย ของประชาชนในพื้นที่บริการ

8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน

2. น้ำหนัก : 0.10

3. คำอธิบาย :

การดำเนินงานและผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นถึงการทำงานอย่างมีส่วนร่วมทั้งคณะทำงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏและภาคีเครือข่าย โดยร่วมกันกำหนดแผนและดำเนินงานจนเกิดผลเชิงประจักษ์กับประชาชนในด้านเศรษฐกิจเช่น รายรับ-รายจ่ายในครัวเรือน และมีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี

5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีคณะทำงานและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์นโยบาย ทิศทางในการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ พร้อมการวางแผนกำกับติดตามพร้อมทั้งถ่ายทอดแผนสู่ผู้ปฏิบัติ	1 ขั้นตอน
2. มีการกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จด้านเศรษฐกิจที่เกิดผลลัพธ์กับประชาชน และมีการดำเนินงานสำเร็จตามแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของโครงการตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจทั้งหมด	1 ขั้นตอน
3. มีโครงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจที่มีการบูรณาการกับด้านอื่น	1 ขั้นตอน
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	1 ขั้นตอน
5. มีวิธีการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องโดยเน้นประเมินผลที่เกิดกับประชาชน	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีคณะทำงานและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทางในการดำเนินงาน ด้านเศรษฐกิจ พร้อมการวางแผน กำกับติดตามพร้อมทั้งถ่ายทอดแผนสู่ผู้ปฏิบัติ	แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านเศรษฐกิจพร้อมกำหนดผู้รับผิดชอบ และภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วม	1 คะแนน
2. มีการกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จด้านเศรษฐกิจที่เกิดผลลัพธ์กับประชาชนและมีการดำเนินงานสำเร็จตามแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของโครงการตามแผนยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมด	รายงานผลการดำเนินงานตามแผน ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	1 คะแนน
3. มีโครงการพัฒนาด้านเศรษฐกิจที่มีการบูรณาการกับด้านอื่น	โครงการที่แสดงถึงการบูรณาการกับ ยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่น ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม หรือการศึกษา	1 คะแนน
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านเศรษฐกิจ	1 คะแนน
5. มีวิธีการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องโดยเน้นประเมินผลที่เกิดกับประชาชน	ผลการกำกับติดตามหรือภาพถ่าย ที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการกำกับ ติดตามที่หลากหลายและต่อเนื่อง	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ และฐานข้อมูลด้านรายรับรายจ่าย ของประชาชนในพื้นที่บริการ

8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ด้านสังคม

ด้านสังคม (Community/Social responsibility) หมายถึง การมีกระบวนการที่ใช้วิศวกรสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการลงพื้นที่ชุมชน เพื่อร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม ในการแก้ปัญหาและสร้าง การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนไปสู่ความเป็นพลเมือง และ สร้างชุมชนที่มีการยกระดับสามารถจัดการ ตนเองได้ ลดความเหลื่อมล้ำในชุมชน ชุมชนมีสุขภาวะที่ดี (Well-being) รวมทั้งการมีภาคีการพัฒนา ที่มีบทบาทเกื้อหนุนการทำงานภายในชุมชน สามารถอนุรักษ์คุณค่าของประเพณีวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนได้

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
1. สร้างวิศวกรสังคม ที่ใส่ใจเรื่องราวต่าง ๆ ในสังคม และเข้ามามีส่วนร่วมในการ สร้างสังคมให้ดีขึ้น โดยใช้การสังเกต เก็บข้อมูล คิดวิเคราะห์ แบบมีเหตุ และผล รวมทั้งการแก้ไขปัญหาแบบ เป็นระบบ ในการลงพื้นที่ชุมชนท้องถิ่น เพื่อร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม ในการแก้ปัญหาและสร้างการมีส่วนร่วม ของคนในชุมชนไปสู่ความเป็นพลเมือง และสร้างชุมชนที่มีการยกระดับสามารถ จัดการตนเองได้	2.1 ผลการใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการ พัฒนาชุมชน 2.2 การเพิ่มของพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชน และมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์ 2.3 การพัฒนาสุขภาวะให้กับประชาชนในพื้นที่
2. สามารถธำรงไว้ซึ่งคุณค่าของประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ ของแต่ละชุมชน ท้องถิ่น ตลอดจน เอกลักษณ์ความเป็นไทย เพื่อนำมา มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาหมู่บ้าน	2.4 ผลลัพธ์จากการดำเนินการรักษาคุณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็น เอกลักษณ์ของชุมชน
3. กระบวนการและผลการดำเนินงานใน การบริหารยุทธศาสตร์ด้านสังคม	2.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ ด้านสังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ผลการใช้วิศวกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.30
3. คำอธิบาย :

การใช้กระบวนการวิศวกรสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการลงพื้นที่ชุมชน เพื่อร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม ในการแก้ปัญหาและสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จ และเกิดผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีหลักสูตรที่ช่วยพัฒนาวิศวกรสังคม	1 ขั้นตอน
2. วางแผนยกระดับชุมชนด้วยกระบวนการทางวิศวกรสังคม	1 ขั้นตอน
3. มีนวัตกรรมเพื่อการแก้ปัญหาชุมชนที่เกิดขึ้นจากวิศวกรสังคม	1 ขั้นตอน
4. วิศวกรสังคมช่วยสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน	1 ขั้นตอน
5. วิศวกรสังคมทำให้เกิดความยั่งยืนในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีหลักสูตรที่ช่วยพัฒนาวิศวกรสังคม	หลักสูตรที่ช่วยพัฒนาวิศวกรสังคม	1 คะแนน
2. วางแผนยกระดับชุมชนด้วยกระบวนการทางวิศวกรสังคม	แผนยกระดับชุมชน	1 คะแนน
3. มีนวัตกรรมเพื่อการแก้ปัญหาชุมชนที่เกิดขึ้นจากวิศวกรสังคม	นวัตกรรมของวิศวกรสังคม	1 คะแนน
4. วิศวกรสังคมช่วยสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน		1 คะแนน
5. วิศวกรสังคมทำให้เกิดความยั่งยืนในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่		1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : นวัตกรรมของวิศวกรสังคม
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)
9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การเพิ่มขึ้นของพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชนและมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์

1. หน่วยวัด : ร้อยละหมู่บ้านหรือโรงเรียน
2. น้ำหนัก : 0.32
3. คำอธิบาย :

จำนวนโรงเรียนหรือหมู่บ้านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายตามแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำหนดในแผนปฏิบัติงานประจำปี และได้มีการดำเนินโครงการอย่างเป็นรูปธรรม ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบกิจกรรมสัมพันธ์ บริการวิชาการ วิจัย หรือลักษณะอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นเชิงประจักษ์ และมีฐานข้อมูลด้านศักยภาพชุมชน สภาพปัญหา และความต้องการ ของประชาชนในพื้นที่บริการ มาใช้เพื่อการวิเคราะห์ปัญหา หรือความต้องการของประชาชน ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามบริบทและความต้องการของชุมชน

4. สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโรงเรียนหรือหมู่บ้านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย}}{\text{จำนวนโรงเรียนหรือหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่บริการที่เป็นพื้นที่เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ}} \times 100$$

จำนวนโรงเรียนหรือหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่บริการที่เป็นพื้นที่เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนร้อยละหมู่บ้านหรือโรงเรียน

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 1-20 ของพื้นที่ทั้งหมด	1 คะแนน
2. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 21-40 ของพื้นที่ทั้งหมด	1 คะแนน
3. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 41-60 ของพื้นที่ทั้งหมด	1 คะแนน
4. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 61-80 ของพื้นที่ทั้งหมด	1 คะแนน
5. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 81-100 ของพื้นที่ทั้งหมด	1 คะแนน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 1-20 ของพื้นที่ทั้งหมด	จำนวนโรงเรียนหรือหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่บริการที่เป็นพื้นที่เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏและมีฐานข้อมูลชุมชนสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชน และมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์	1 คะแนน
2. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 21-40 ของพื้นที่ทั้งหมด		2 คะแนน
3. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 41-60 ของพื้นที่ทั้งหมด		3 คะแนน
4. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 61-80 ของพื้นที่ทั้งหมด		4 คะแนน
5. มีจำนวนหมู่บ้านหรือโรงเรียนร้อยละ 81-100 ของพื้นที่ทั้งหมด		5 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : ฐานข้อมูลที่แสดงหมู่บ้านและโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และจำนวนโรงเรียนหรือหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่บริการที่เป็นพื้นที่เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การพัฒนาสุขภาวะให้กับประชาชนในพื้นที่

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน

2. น้ำหนัก : 0.14

3. คำอธิบาย :

การดำเนินงานและผลการดำเนินงานที่เริ่มจากการเข้าใจปัญหาและความต้องการด้านสุขภาวะ ซึ่งมุ่งเน้นด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาจนกระทั่งบรรลุผลและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี

5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ	
1. มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านสุขภาวะของประชาชน และนำมาสู่การวางแผนโครงการเพื่อการพัฒนาด้านสุขภาวะ	1 ชั้นตอน	
2. ดำเนินการตามโครงการด้านสุขภาวะที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน	1 ชั้นตอน	
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ผลลัพธ์การดำเนินการที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาด้านสุขภาวะของประชาชน	1 ชั้นตอน	
4. มีการประเมินผลโครงการ	1 ชั้นตอน	
5. มีการนำผลการประเมินโครงการมาปรับปรุงแก้ไข	1 ชั้นตอน	
6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล		
เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านสุขภาวะของประชาชน และนำมาสู่การวางแผนโครงการเพื่อการพัฒนาด้านสุขภาวะ	รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่บริการ	1 คะแนน
2. ดำเนินการตามโครงการด้านสุขภาวะที่เน้นผลที่เกิดขึ้นกับประชาชน		1 คะแนน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ผลลัพธ์การดำเนินการที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาด้านสุขภาวะของประชาชน	มีการรวบรวมค่าตามตัวบ่งชี้ผลลัพธ์การดำเนินการที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาด้านสุขภาวะของประชาชน ตามที่แต่ละมหาวิทยาลัยกำหนดไว้	1 คะแนน
4. มีการประเมินผลโครงการ	รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่บริการ	1 คะแนน
5. มีการนำผลการประเมินโครงการมาปรับปรุงแก้ไข		1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)
9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ผลการรักษาคุณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.13
3. คำอธิบาย :

การดำเนินงานและผลการดำเนินงาน ที่มีส่วนร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดำรงไว้ซึ่งคุณค่าของประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชน ท้องถิ่น ตลอดจนเอกลักษณ์ความเป็นไทย และก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและเกิดผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1 ขั้นตอน
2. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น	1 ขั้นตอน
3. มีส่งเสริมการใช้ประโยชน์หรือช่วยเพิ่มมูลค่าของแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่นการช่วยประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน เป็นต้น	1 ขั้นตอน
4. มีการส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาของท้องถิ่น	1 ขั้นตอน
5. มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนแหล่งเรียนรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านศิลป วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและผลการกำกับติดตามงานตาม แผนซึ่งดำเนินการตามบริบทของแต่ละ มหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเป็นรูปแบบคณะ ทำงานที่มีการจัดประชุมกำกับติดตาม และบันทึกไว้เป็นรายงานการประชุม เป็นต้น	1 คะแนน
2. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น	รายงานผลการดำเนินงานโครงการที่มีการกำหนดตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย ที่มุ่งเน้นผลกับประชาชน	1 คะแนน
3. มีส่งเสริมการใช้ประโยชน์หรือ ช่วยเพิ่มมูลค่าของแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การ ช่วยประชาสัมพันธ์ ส่งเสริม การท่องเที่ยวในชุมชน เป็นต้น	สารสนเทศบันทึกผลการใช้ประโยชน์ จากแหล่งเรียนรู้ (อาจทำเป็นรูปแบบ QR โค้ดสแกนหรือเป็นสมุดบันทึก)	1 คะแนน
4. มีการส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการ อนุรักษ์ภูมิปัญญาของท้องถิ่น		1 คะแนน
5. มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนแหล่ง เรียนรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏ ดำเนินการร่วมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	สถิติจำนวนการเพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : ฐานข้อมูลและแผนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร) ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสังคม

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.10
3. คำอธิบาย :
การดำเนินงานและผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นถึงการทำงานอย่างมีส่วนร่วมทั้ง คณะทำงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏและภาคีเครือข่าย โดยร่วมกันกำหนดแผนและดำเนินงาน จนเกิดผลเชิงประจักษ์กับประชาชนในด้านสังคม และมีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง
4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้ว เสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีคณะทำงานและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในมีการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทางในการดำเนินงานด้านสังคม พร้อมการวางแผนกำกับ ติดตามพร้อมทั้งถ่ายทอดแผนสู่ผู้ปฏิบัติ	1 ขั้นตอน
2. มีการกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จด้านสังคมที่เกิดผลลัพธ์กับประชาชน และมีการดำเนินงานสำเร็จตามแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของโครงการ ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมทั้งหมด	1 ขั้นตอน
3. มีโครงการพัฒนาด้านสังคมที่มีการบูรณาการกับด้านอื่น	1 ขั้นตอน
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	1 ขั้นตอน
5. มีวิธีการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องโดย เน้นประเมินผลที่เกิดกับประชาชน	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีคณะทำงานและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์นโยบาย ทิศทางในการดำเนินงานด้านสังคม พร้อมการวางแผนกำกับติดตามพร้อมทั้งถ่ายทอดแผนสู่ผู้ปฏิบัติ	แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมพร้อมกำหนดผู้รับผิดชอบและภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วม	1 คะแนน
2. มีการกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จด้านเศรษฐกิจที่เกิดผลลัพธ์กับประชาชนและมีการดำเนินงานสำเร็จตามแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของโครงการตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมทั้งหมด	รายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ด้านสังคม	1 คะแนน
3. มีโครงการพัฒนาด้านสังคมที่มีการบูรณาการกับด้านอื่น	โครงการที่แสดงถึงการบูรณาการกับยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมหรือการศึกษา	1 คะแนน
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคม	1 คะแนน
5. มีวิธีการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องโดยเน้นประเมินผลที่เกิดกับประชาชน	ผลการกำกับติดตามหรือภาพถ่ายที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการกำกับติดตามที่หลากหลายและต่อเนื่อง	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ และฐานข้อมูลด้านสังคม

8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อม (Natural Environment) หมายถึง การพัฒนาท้องถิ่นที่มีผลทำให้สภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการใช้ชีวิตของคนในชุมชน สร้างความสะอาดสบาย ร่มรื่น ปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ครอบครัวที่อยู่อาศัยที่มั่นคง การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนบ้าน และการมีสาธารณูปโภคที่เพียงพอ มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มีคุณภาพ รักษาสมดุลในระบบนิเวศและสามารถใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนอย่างประหยัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อใช้ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในชุมชน

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
1. การร่วมมือกันรักษาสภาพแวดล้อม เพื่อสร้างบรรยากาศสวยงามและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพที่ดี มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และ เพื่อการใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อการพึ่งตนเอง หรือช่วยแบ่งเบาภาระในการดำเนินชีวิตให้มีความสะดวก สบาย ไร้กังวล เช่น สามารถมีรายได้ สามารถใช้ประโยชน์จากป่าในการลดรายจ่ายได้	3.1 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน 3.2 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์ 3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาคีรัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และ เครือข่ายศิษย์เก่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
2. กระบวนการและผลการดำเนินงานในการบริหารยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม	3.4 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.33
3. คำอธิบาย :

การมีส่วนร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างบรรยากาศสวยงามและสิ่งแวดล้อมที่สวยงามและปลอดภัยต่อการดำรงชีวิต ตลอดจนสามารถส่งเสริมด้านอาชีพหรือรายได้ได้และเกิดความยั่งยืน

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี

5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีส่วนร่วมกับชุมชนในการวางแผนพัฒนาสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น	1 ขั้นตอน
2. มีโครงการรักษาและพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อความสวยงามของพื้นที่และความปลอดภัยในการดำรงชีวิต เช่น การลดการใช้สารเคมี และการลดมลภาวะจากขยะอันตราย เป็นต้น	1 ขั้นตอน
3. มีโครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อการส่งเสริมด้านอาชีพหรือรายได้	1 ขั้นตอน
4. มีการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและเกิดความยั่งยืน	1 ขั้นตอน
5. มีการเพิ่มจำนวนพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีส่วนร่วมกับชุมชนในการวางแผนพัฒนาสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น	ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล GIS	1 คะแนน
2. มีโครงการรักษาและพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อความสวยงามของพื้นที่และความปลอดภัยในการดำรงชีวิต เช่น การลดการใช้สารเคมี และการลดมลภาวะจากขยะอันตราย เป็นต้น	รายงานผลการดำเนินงานพัฒนาสิ่งแวดล้อมในด้านของความสะอาด ปลอดภัย และสวยงามโดยมีภาพประกอบเปรียบเทียบผลการดำเนินงาน	1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
3. มีโครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อ การส่งเสริมด้านอาชีพหรือรายได้	รายงานผลการดำเนินงานพัฒนา สิ่งแวดล้อมเพื่อการส่งเสริมด้านอาชีพ หรือรายได้	1 คะแนน
4. มีการกำกับติดตามและประเมิน ผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และเกิดความยั่งยืน	มีผลการกำกับติดตาม และการ รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ สารสนเทศที่แสดงให้เห็นถึงความต่อ เนื่องของผลที่ได้ และการพัฒนาของ	1 คะแนน
5. มีการเพิ่มจำนวนพื้นที่เป้าหมาย ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม	สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : ฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)
9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.35
3. คำอธิบาย :

การดำเนินงานและผลการดำเนินงานที่ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
ร่วมกันกับชุมชน และสนับสนุนการใช้เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ สร้างรายได้หรือเกิดเป็นอาชีพ

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้ว
เสร็จและเกิดผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีโครงการที่สนับสนุนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดอาชีพหรือรายได้	1 ขั้นตอน
2. มีการแก้ปัญหาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อสามารถส่งเสริมกับการประกอบอาชีพของคนในชุมชน เช่นการพัฒนาดิน แหล่งน้ำ และอากาศ ให้ดีขึ้น	1 ขั้นตอน
3. มีกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด	1 ขั้นตอน
4. มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน	1 ขั้นตอน
5. มีการใช้กระบวนการวิศวกรรมสังคมในการพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีโครงการที่สนับสนุนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดอาชีพหรือรายได้	รายงานผลการดำเนินงานโครงการ	1 คะแนน
2. มีการแก้ปัญหาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อสามารถส่งเสริมกับการประกอบอาชีพของคนในชุมชน เช่นการพัฒนา ดิน แหล่งน้ำ และอากาศ ให้ดีขึ้น		1 คะแนน
3. มีกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด		1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
4. มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลจากการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน	ผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลจากการใช้ ทรัพยากรในชุมชน	1 คะแนน
5. มีการใช้กระบวนการวิศวกร สังคมในการพัฒนาอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง	แนวทางการดำเนินงานของวิศวกร สังคม	1 คะแนน

- แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : ฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)
- ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาคีรัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และเครือข่ายศิษย์เก่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
- น้ำหนัก : 0.12
- คำอธิบาย :

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อมที่ใช้หลักการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม โดยภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และเครือข่ายศิษย์เก่าที่มีส่วนร่วมนั้น ต้องมีบทบาทในการเข้าไปร่วมดำเนินโครงการโดยมีข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่น บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ การจัดสรรงบประมาณ การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบ หรือข้อมูลอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นการร่วมกันดำเนินงานและมีบทบาทแสดงความคิดเห็น แต่ไม่นับในกรณีเข้าร่วมในฐานะผู้รับเชิญในกิจกรรม

- สูตรการคำนวณ : ไม่มี
- เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภาครัฐภาคเอกชน แกนนำประชาชน และ/หรือเครือข่ายศิษย์เก่าในการร่วมวางแผนการพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ และที่เข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ	1 ขั้นตอน
2. มีการประสานความร่วมมือกับประชาชนที่เป็นแกนนำท้องถิ่นเพื่อร่วมกันดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อม	1 ขั้นตอน
3. มีโครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อมที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นแกนนำ และมีหน่วยงานอื่นเข้าร่วมดำเนินการ โดยระบุบทบาทหน้าที่และขั้นตอนการดำเนินงานให้ชัดเจน	1 ขั้นตอน
4. มีการดำเนินการตามโครงการและดำเนินการตามข้อตกลงความร่วมมือจนเกิดผลเชิงประจักษ์ด้านสิ่งแวดล้อมกับประชาชน	1 ขั้นตอน
5. มีช่องทางในการติดตามประเมินผลร่วมกันและนำผลการประเมินมาพัฒนาในปีถัดไป	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภาครัฐภาคเอกชน แกนนำประชาชน และ/หรือเครือข่ายศิษย์เก่าในการร่วมวางแผนการพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ และที่เข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ	ข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และฐานข้อมูลภาคีเครือข่ายทั้งหมดที่กำหนดบทบาทหน้าที่	1 คะแนน
2. มีการประสานความร่วมมือกับประชาชนที่เป็นแกนนำท้องถิ่นเพื่อร่วมกันดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อม	ฐานข้อมูลแกนนำท้องถิ่น	1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
3. มีโครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อม ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นแกนนำ และมีหน่วยงานอื่นเข้ามาร่วมดำเนินการ โดยระบุบทบาทหน้าที่และขั้นตอน การดำเนินงานให้ชัดเจน	รายงานผลการดำเนินงานโครงการ พัฒนาท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เป็นแกนนำและมีหน่วย งานอื่นเข้ามาร่วมดำเนินการ	1 คะแนน
4. มีการดำเนินการตามโครงการและ ดำเนินการตามข้อตกลงความร่วมมือ จนเกิดผลเชิงประจักษ์ด้านสิ่งแวดล้อม กับประชาชน		1 คะแนน
5. มีช่องทางในการติดตามประเมินผลร่วม กันและนำผลการประเมินมาพัฒนา ในปีถัดไป	ช่องทางการติดต่อสื่อสารที่หลากหลายและมีการกำกับติดตามผล การดำเนินงานร่วมกัน	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : ฐานข้อมูลภาคีเครือข่าย และ รายงานผลการดำเนินงานโครงการ
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)
9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม

- หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
- น้ำหนัก : 0.10
- คำอธิบาย :

การดำเนินงานและผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นถึงการทำงานอย่างมีส่วนร่วมทั้งคณะทำงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏและภาคีเครือข่าย โดยร่วมกันกำหนดแผนและดำเนินงานจนเกิดผลเชิงประจักษ์กับประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อม และมีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

- สูตรการคำนวณ : ไม่มี
- เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีคณะทำงานและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทางในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมการวางแผนกำกับติดตาม พร้อมทั้งถ่ายทอดแผนสู่ผู้ปฏิบัติ	1 ขั้นตอน
2. มีการกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดผลลัพธ์กับ ประชาชนและมีการดำเนินงานสำเร็จตามแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของ โครงการตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมด	1 ขั้นตอน
3. มีโครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมที่มีการบูรณาการกับด้านอื่น	1 ขั้นตอน
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	1 ขั้นตอน
5. มีวิธีการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นประเมินผลที่เกิดกับประชาชน	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีคณะทำงานและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทางในการดำเนินงาน ด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมการวางแผน กำกับติดตาม พร้อมทั้งถ่ายทอด แผนสู่ผู้ปฏิบัติ	แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นด้านสังคมพร้อมกำหนด ผู้รับผิดชอบและภาคีเครือข่ายที่ มีส่วนร่วม	1 คะแนน
2. มีการกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดผลลัพธ์กับ ประชาชนและมีการดำเนินงานสำเร็จ ตามแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของ โครงการตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อ การพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด	รายงานผลการดำเนินงานตาม แผนยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม	1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
3. มีโครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมที่มีการบูรณาการกับด้านอื่น	โครงการที่แสดงถึงการบูรณาการกับยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือการศึกษา	1 คะแนน
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อม	1 คะแนน
5. มีวิธีการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องโดยเน้นประเมินผลที่เกิดกับประชาชน	ผลการกำกับติดตามหรือภาพถ่ายที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการกำกับ ติดตามที่หลากหลายและต่อเนื่อง	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ และฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)
9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา (Education) หมายถึง การส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกช่วงวัย มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ส่งเสริมให้เด็กก่อนวัยเรียนได้รับการดูแลและพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัยก่อนเข้ารับการศึกษา	4.1 การพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย
ส่งเสริมเด็กวัยประถมศึกษาให้มีทักษะการเรียนรู้ครอบคลุมด้านการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น	4.2 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็กวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ
ส่งเสริมประชาชนในพื้นที่บริการให้มีทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนจะต้องใช้ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสนองต่อความต้องการของประชาชน	4.3 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
การดำเนินงานแบบการบูรณาการ	4.4 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น
กระบวนการและผลการดำเนินงานในการบริหารยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา	4.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.11
3. คำอธิบาย :

การมีส่วนร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยส่งเสริมให้เด็กก่อนวัยเรียนได้รับการดูแลและพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัยก่อนเข้ารับการศึกษา

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาการดูแลเด็กก่อนวัยเรียน และนำมาสู่การวางแผนโครงการพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย	1 ขั้นตอน
2. ดำเนินการตามโครงการร่วมกันกับภาคีเครือข่ายโดยเน้นผลที่เกิดขึ้นกับเด็กก่อนวัยเรียน	1 ขั้นตอน
3. มีผลลัพธ์การดำเนินการเชิงประจักษ์ที่แสดงถึงการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาที่เกิดขึ้นกับเด็กก่อนวัยเรียน	1 ขั้นตอน
4. มีการประเมินผลโครงการที่เน้นผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กก่อนวัยเรียน	1 ขั้นตอน
5. มีการนำผลการประเมินโครงการมาปรับปรุงแก้ไขที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนเป้าหมาย	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีการวิเคราะห์สภาพปัญหา การดูแลเด็กก่อนวัยเรียน และนำมาสู่ การวางแผนโครงการพัฒนา ด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียน ในชุมชนเป้าหมาย	รายงานผลการดำเนินงานและผล การประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ ที่เกิดกับเด็กก่อนวัยเรียนในพื้นที่ บริการ	1 คะแนน
2. ดำเนินการตามโครงการร่วมกับ ภาศึเครือข่ายโดยเน้นผลที่เกิดขึ้น กับเด็กก่อนวัยเรียน		1 คะแนน
3. มีผลลัพธ์การดำเนินการเชิงประจักษ์ ที่แสดงถึงการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติ ปัญญาที่เกิดกับเด็กก่อนวัยเรียน		1 คะแนน
4. มีการประเมินผลโครงการที่เน้น ผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดกับ เด็กก่อนวัยเรียน		1 คะแนน
5. มีการนำผลการประเมินโครงการ มาปรับปรุงแก้ไขที่สอดคล้องกับ ความต้องการของคนในชุมชน เป้าหมาย		1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการ

8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็กวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.12
3. คำอธิบาย :

การมีส่วนร่วมกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ครอบคลุมด้านการอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็นให้กับเด็กวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาทั้งหมดในพื้นที่บริการอ้างอิงเกณฑ์ที่ สพฐ. กำหนด	1 ขั้นตอน
2. จัดโครงการร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ รวมถึงทักษะการคิดของเด็กวัยประถมศึกษาตามสภาพปัญหาในพื้นที่บริการ	1 ขั้นตอน
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	1 ขั้นตอน
4. สร้างนวัตกรรมร่วมกับโรงเรียนและภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาด้านการศึกษาที่ช่วยแก้ปัญหาด้านการอ่านออก เขียนได้ หรือคิดเลขเป็น	1 ขั้นตอน
5. มีอัตราส่วนการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่บริการเพิ่มขึ้น	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาทั้งหมดในพื้นที่บริการอ้างอิงเกณฑ์ที่ สพฐ. กำหนด	รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับเด็กวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ	1 คะแนน
2. จัดโครงการร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ รวมถึงทักษะการคิดของเด็กวัยประถมศึกษาตามสภาพปัญหาในพื้นที่บริการ		1 คะแนน
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง		1 คะแนน
4. สร้างนวัตกรรมร่วมกับโรงเรียนและภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาด้านการศึกษาที่ช่วยแก้ปัญหาด้านการอ่านออกเขียนได้ หรือคิดเลขเป็น	นวัตกรรมที่มีการนำไปใช้เพื่อช่วยพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ หรือการคิดเลขให้กับเด็กประถมวัย	1 คะแนน
5. มีอัตราส่วนการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่บริการเพิ่มขึ้น	สถิติผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่เพิ่มขึ้น	1 คะแนน
7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : สถิติผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา		
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)		
9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)		

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.36
3. คำอธิบาย :

การดำเนินงานและผลการดำเนินงานที่ช่วยส่งเสริมประชาชนในพื้นที่บริการเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยพัฒนาทักษะของคนในศตวรรษที่ 21

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและเกิดผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่บริการ	1 ขั้นตอนที่
2. จัดโครงการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการหรือสภาพปัญหาของประชาชนในพื้นที่บริการโดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	1 ขั้นตอนที่
3. มีหลักสูตรหรือรายวิชาที่ตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้ของประชาชนที่สามารถเข้าถึงได้ทุกช่วงวัย	1 ขั้นตอนที่
4. มีจำนวนประชาชนที่เข้ามาเรียนรู้ในหลักสูตรหรือรายวิชาที่เปิดให้ประชาชนทุกช่วงวัยอย่างต่อเนื่อง	1 ขั้นตอนที่
5. ประชาชนที่ได้รับการเรียนรู้จากหลักสูตรหรือรายวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้	1 ขั้นตอนที่

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่บริการ	รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ	1 คะแนน
2. จัดโครงการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการหรือสภาพปัญหาของประชาชนในพื้นที่บริการโดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	หลักสูตรหรือรายวิชาที่เปิดให้ประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงได้	1 คะแนน
3. มีหลักสูตรหรือรายวิชาที่ตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้ของประชาชนที่สามารถเข้าถึงได้ทุกช่วงวัย	จำนวนผู้เข้าเรียนในหลักสูตรหรือรายวิชาที่เปิดให้ประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงได้	1 คะแนน
4. มีจำนวนประชาชนที่เข้ามาเรียนรู้ในหลักสูตรหรือรายวิชาที่เปิดให้ประชาชนทุกช่วงวัยอย่างต่อเนื่อง	รายงานผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ได้จากการเรียนในหลักสูตรหรือรายวิชาที่เปิดให้ประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงได้	1 คะแนน
5. ประชาชนที่ได้รับการเรียนรู้จากหลักสูตรหรือรายวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้		

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการและหลักสูตรสำหรับประชาชน

8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน
2. น้ำหนัก : 0.19
3. คำอธิบาย :

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นหลักการบูรณาการเพื่อให้เกิดผล ทั้งการพัฒนาท้องถิ่น การเรียนการสอน และการวิจัยไปพร้อมกัน

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้และผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงานดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีโครงการที่แสดงถึงการบูรณาการกับการเรียนการสอนที่มีนักศึกษาที่เข้าร่วม และมีโครงการวิจัยที่ช่วยแก้ปัญหาในท้องถิ่น	1 ขั้นตอน
2. ดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดไว้	1 ขั้นตอน
3. มีผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการบูรณาการการเรียนการสอนในการพัฒนานักศึกษา ควบคู่ไปกับการพัฒนาท้องถิ่น	1 ขั้นตอน
4. มีผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการบูรณาการในงานวิจัยควบคู่ไปกับการพัฒนาท้องถิ่น	1 ขั้นตอน
5. มีการประเมินผลโครงการและนำผลที่ได้มาปรับปรุงการดำเนินงานในปีถัดไป	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีโครงการที่แสดงถึงการบูรณาการกับการเรียนการสอนที่มีนักศึกษาที่เข้าร่วม และมีโครงการวิจัยที่ช่วยแก้ปัญหาในท้องถิ่น	รายงานผลการดำเนินงานโครงการที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการบูรณาการและประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาและประชาชน	1 คะแนน
2. ดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดไว้		1 คะแนน
3. มีผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการบูรณาการเรียนการสอนในการพัฒนานักศึกษาควบคู่ไปกับการพัฒนาท้องถิ่น		1 คะแนน
4. มีผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการบูรณาการในการงานวิจัยควบคู่ไปกับการพัฒนาท้องถิ่น	รายงานการวิจัยที่เกิดจากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	1 คะแนน
5. มีการประเมินผลโครงการและนำผลที่ได้มาปรับปรุงการดำเนินงานในปีถัดไป	รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/รายงานผลงานวิจัย	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : ฐานข้อมูลการวิจัยและรายงานผลการดำเนินโครงการ

8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่(ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา

1. หน่วยวัด : ขั้นตอนการดำเนินงาน

2. น้ำหนัก : 0.23

3. คำอธิบาย :

การดำเนินงานและผลการดำเนินงานที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมทั้งคณะทำงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏและภาคีเครือข่าย โดยร่วมกันกำหนดแผนและดำเนินงานจนเกิดผลเชิงประจักษ์กับประชาชนในด้านการศึกษา และมีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

4. สูตรการคำนวณ : ไม่มี
5. เกณฑ์การให้คะแนน : กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามจำนวนขั้นตอนที่มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและตรวจสอบได้ดังนี้

การดำเนินงาน	จำนวนนับ
1. มีคณะทำงานและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทางในการดำเนินงานด้านการศึกษา พร้อมการวางแผนกำกับติดตาม พร้อมทั้งถ่ายทอดแผนสู่ผู้ปฏิบัติ	1 ขั้นตอน
2. มีการกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จด้านการศึกษาที่เกิดผลลัพธ์กับประชาชน และมีการดำเนินงานสำเร็จตามแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของโครงการตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาทั้งหมด	1 ขั้นตอน
3. มีโครงการพัฒนาด้านการศึกษาที่มีการบูรณาการกับด้านอื่น	1 ขั้นตอน
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	1 ขั้นตอน
5. มีวิธีการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องโดยเน้น ประเมินผลที่เกิดกับประชาชน	1 ขั้นตอน

6. แนวทางการกำกับติดตามและประเมินผล

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
1. มีคณะทำงานและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทางในการดำเนินงานด้านการศึกษา พร้อมการวางแผนกำกับติดตาม พร้อมทั้งถ่ายทอดแผนสู่ผู้ปฏิบัติ	แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาพร้อมกำหนดผู้รับผิดชอบและภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วม	1 คะแนน
2. มีการกำหนดค่าเป้าหมายความสำเร็จด้านการศึกษาที่เกิดผลลัพธ์กับประชาชนและมีการดำเนินงานสำเร็จตามแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของโครงการตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาทั้งหมด	รายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ ด้านการศึกษา	1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน	ตัวตรวจสอบ	ค่าคะแนนที่ได้
3. มีโครงการพัฒนาด้านการศึกษาที่มีการบูรณาการกับด้านอื่น	โครงการที่แสดงถึงการบูรณาการกับยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อม	1 คะแนน
4. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน	แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษา	1 คะแนน
5. มีวิธีการกำกับติดตาม และประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่องโดยเน้นประเมินผลที่เกิดกับประชาชน	ผลการกำกับติดตามหรือภาพถ่ายที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการกำกับติดตามที่หลากหลายและต่อเนื่อง	1 คะแนน

7. แหล่งข้อมูล/วิธีจัดเก็บข้อมูล : รายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินโครงการที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่บริการ และฐานข้อมูลด้านการศึกษา
8. ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ : ผู้บริหาร (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)
9. ผู้จัดเก็บข้อมูล: อาจารย์/เจ้าหน้าที่ (ตามบริบทโครงสร้างองค์กร)

วิธีการประเมินผล

เพื่อให้ผู้ใช้กรอบแนวทางการสามารถประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน ภายใต้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ได้โดยง่ายทางคณบดีวิจัยได้จัดทำสูตรสำเร็จรูปในโปรแกรม Excel เพื่อการคำนวณคะแนนและประเมินภาพรวมเป็นรูปแบบกราฟใยแมงมุม (Radar chart) ที่สะท้อนผลการประเมินทั้ง 4 หลักการ 19 ตัวบ่งชี้ โดยสามารถสแกนผ่าน QR Code ตามภาพที่ 2 นี้

ภาพที่ 2 : QR Code สูตรสำเร็จรูปในโปรแกรม Excel สำหรับติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

ตัวอย่างการประเมินด้วยสูตรสำเร็จรูปในโปรแกรม Excel

การกำกับ ติดตาม ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

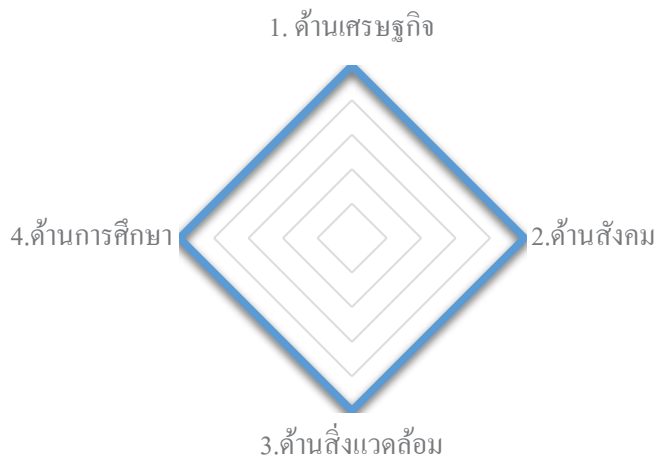
มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่ม.....					
ด้าน	ค่าวงน้าหนักของด้าน	ตัวบ่งชี้	ค่าวงน้าหนักตัวบ่งชี้	คะแนนดิบ	คะแนนจริง
1.ด้านเศรษฐกิจ	0.34	1.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนให้สามารถจำหน่ายได้	0.30	5	0.5048
		1.2 การพัฒนากลุ่มธุรกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้	0.32	5	0.5427
		1.3 การลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่บริการ	0.14	5	0.2404
		1.4 การเพิ่มรายได้ของประชาชนในพื้นที่บริการ	0.13	5	0.2240
		1.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ	0.10	5	0.1706
		รวม		1.0000	25
				คะแนนคิดเป็นร้อยละ	100.00
5					
2.ด้านสังคม	0.30	2.1 การใช้ชีวิตกรสังคมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน	0.30	5	0.4549
		2.2 การเพิ่มเขตพื้นที่บริการที่มีฐานข้อมูลชุมชนและมีผลการดำเนินงานเชิงประจักษ์	0.32	5	0.4890
		2.3 การพัฒนาสุขภาวะให้กับประชาชนในพื้นที่	0.14	5	0.2166
		2.4 ผลการรักษาคุณค่า การถ่ายทอด และสืบทอดภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	0.13	5	0.2018
		2.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสังคม	0.10	5	0.1537
		รวม		1	25
				คะแนนคิดเป็นร้อยละ	100.00
5					
3. สิ่งแวดล้อม	0.19	3.1 ผลการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตในชุมชน	0.33	5	0.2128
		3.2 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เกิดประโยชน์	0.35	5	0.2240
		3.3 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ภาครัฐ ภาคเอกชน แกนนำประชาชน และ เครือข่ายศิษย์เก่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	0.12	5	0.0744
		3.4 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม	0.20	5	0.1303
		รวม		1	20
				คะแนนคิดเป็นร้อยละ	100.00
5					
4. การศึกษา	0.23	4.1 การพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กก่อนวัยเรียนในชุมชนเป้าหมาย	0.11	5	0.1309
		4.2 ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นของเด็กวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ	0.12	5	0.1391
		4.3 ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับประชาชนในพื้นที่บริการเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	0.35	5	0.4063
		4.4 บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัยให้เข้ากับการพัฒนาท้องถิ่น	0.19	5	0.2153
		4.5 ความสำเร็จในการบริหารงานยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา	0.23	5	0.2684
		รวม		1	25
				คะแนนคิดเป็นร้อยละ	100.00
				คะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ	100.00
ผลปฏิบัติงานด้าน				ผลการปฏิบัติ	ดีเด่น

ด้าน	แปลผลคะแนน	ระดับ
1. ด้านเศรษฐกิจ	5.00	ดีมาก
2. ด้านสังคม	5.00	ดีมาก
3. ด้านสิ่งแวดล้อม	5.00	ดีมาก
4. ด้านการศึกษา	5.00	ดีมาก

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ผลการประเมิน
น้อยกว่าร้อยละ 70	พอใช้
ร้อยละ 70-79.99	ดี
ร้อยละ 80-89.99	ดีเยี่ยม
ร้อยละ 90 ขึ้นไป	ดีเด่น

สรุปผลการปฏิบัติงาน

ภาคผนวก

สูตรสำเร็จรูปในโปรแกรม Excel
สำหรับติดตามประเมินผลการดำเนินงาน
ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้น
ผลที่เกิดกับประชาชน

QR-Code สูตรสำเร็จรูปในโปรแกรม Excel สำหรับติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผลที่เกิดกับประชาชน

คณะผู้ดำเนินงาน

ที่ปรึกษา

ดร. อรรถพล สังขวาสี

ดร. อำนาจ วิชยานุวัติ

ดร. สวัสดิ์ ภู່ทอง

ดร. พีระศักดิ์ รัตนะ

นายกวิน เสือสกุล

นางรัชณี พึ่งพาณิชย์กุล

เลขาธิการสภาการศึกษา

เลขาธิการสภาการศึกษา

ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๔

รองเลขาธิการสภาการศึกษา

รองเลขาธิการสภาการศึกษา

ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๔

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษา

ตุลาคม ๒๕๖๓ - ธันวาคม ๒๕๖๔

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษา

คณะนักวิจัย

ดร.นงรัตน์ อีสโร

ดร.อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งไธสง

รศ.ดร.ภัทราวดี มากมี

รศ.ดร.พงษ์เสถียร เหลืองอลงกต

ผศ.ดร.ปริญญา เรืองทิพย์

ดร.ปรีชญา แก้วแก่น

ผศ.ดร.นคร ละลอกน้ำ

นางสาวชลาลัย โชคดีศรีจันทร์

นางสาวทิวาวรรณ ศรีสวัสดิ์

นางสาวกานต์พิชา สุ่มังคะละ

นางสาวณัฐพัชร์ ธรรมสิทธิเวช

ที่ปรึกษาโครงการ

ที่ปรึกษาโครงการ

หัวหน้าโครงการวิจัย

นักวิจัย

นักวิจัย

นักวิจัย

นักวิจัย

ผู้ช่วยนักวิจัย

ผู้ช่วยนักวิจัย

ผู้ช่วยนักวิจัย

ผู้ช่วยนักวิจัย

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางโชติกา วรรณบุรี
นางสาวสายรุ้ง แสงแจ้
นางสาวโรจนา ถัดทะพงษ์
นางสาวจอมทยาสนิท พงษ์เสถียร
นางสาวสุธิดา ผาพรม
นายวิทยาศาสตร์ ดลประสิทธิ์
นางสาวณัชชาพัชร์ เจริญทรัพย์
นางสาวนรัชต์ ประสิทธิเกตุ

กลุ่มนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ
ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ
นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ
นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ
นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ
นักวิชาการศึกษานานาชาติ
นักวิชาการศึกษานานาชาติ
นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

บรรณาธิการ

นางโชติกา วรรณบุรี
นางสาวสายรุ้ง แสงแจ้
นางสาวสุธิดา ผาพรม

ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ
นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ
นักวิชาการศึกษานานาชาติ

หน่วยงานรับผิดชอบโครงการ

กลุ่มนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
โทร 0 2668 7123 ต่อ 2431, 2432 โทรสาร 0 2243 2787

แบบสอบถามการนำรายงานการวิจัย
เรื่อง “การพัฒนากรอบแนวทางในการกำกับ ติดตาม การดำเนินงาน
ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เน้นผล
ที่เกิดกับประชาชน” ไปใช้ประโยชน์

ขอความร่วมมือจากทุกท่านที่ใช้เอกสารนี้
ตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลให้สำนักงานฯ
นำไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาต่อไป
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
99/20 ถนนสุขุโขทัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 02 6687 123 โทรสาร. 0 2243 2787
website : www.onec.go.th